Cuvântul lui Dumnezeu

Iisus Hristos

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

+ + + + + + + +

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afilieri religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

+ + + + + + + +

Sursa: https://www.bertha-dudde.org/ro

Conținut

5747 Credința în misiunea lui Iisus Hristos.... Instruirea corectă....6
8634 Dovada istorică a lui Iisus și a operei Sale de răscumpărare nu este disponibilă....7
8963 Evangheliile corespund adevărului?....8

Apostazia de la Dumnezeu și întunericul spiritual - Motivul misiunii lui Iisus....10
7067 Actul de creație a ființelor spirituale....10
8702 Dezvoltarea lentă ascendentă a ființelor din creație....12
5802 Adam.... Spiritul primordial.... Încercarea lui Lucifer.... Spulberarea formei....14
6130 Justificarea coborârii lui Hristos.... Act de milostenie....16

Sufletul și trupul lui Iisus....18
6642 Sufletul lui Iisus....18
8586 Ce a fost trupul lui Iisus?....19
8620 (Adăugare la nr. 8586) Ce a fost trupul lui Iisus?....20
8750 Sufletul lui Iisus era deja întrupat înainte de întruparea lui Dumnezeu?....21
7250 Dovezi ale existenței lui Iisus pe Pământ....23

Manifestarea umană a lui Dumnezeu în Iisus....25
8537 "Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ...."....25
8141 "Și Cuvântul s-a făcut trup...."....26
6719 "Eu Însumi am venit pe Pământ...."....27
7731 Întruparea lui Dumnezeu în Iisus....28
8250 Dumnezeu și Isus sunt Una.... Întruparea lui Dumnezeu....29

Nașterea lui Iisus....31
6673 Răspuns la întrebări despre imaculata concepție și preferința sufletelor de lumină....31
6951 Iisus Hristos a venit ca Mântuitor....34
7237 Nașterea lui Hristos....35
7780 Lumina a coborât pe Pământ....36

Copilăria și adolescența lui Iisus....38
3634 "Nu știați că Eu trebuie să fiu în ceea ce este al Tatălui Meu...."....38
5551 Lucrarea miraculoasă a Pruncului Iisus....38
8486 Viața lui Iisus înainte de anii de învățătură....39

Lupta lui Iisus împotriva ispitelor....42
7056 Lupta lui Iisus împotriva ispitelor....42
7872 Lupta "omului" Iisus....43

Învățătura lui Iisus și activitatea iubirii....45
4000 Conținutul biblic al doctrine iubirii.... Declarația lui Iisus.... Înregistrări....45
6145 Cuvântul lui Dumnezeu a fost auzit de Iisus.... Mijlocitor între Dumnezeu și om....46
8454 Iisus a învățat iubirea pe Pământ....46
5282 Pentru cei slabi, bolnavi și nevoiași a venit Iisus....48
8308 Lucrarea lui Iisus pe Pământ....48

Extrase din învățătura iubirii a lui Iisus....50

2147 "Cel care rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în el....".....50
3460 "Fericiți cei care practică mila....".....50
3624 "Deveniți ca niște copii....".....51
3767 "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața....".....51
3927 Auzul rugăciunii în credință fermă.... „Tată, facă-se voia Ta....”.....52
4360 Parabola Bunului Păstor.....53
4408 "Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni....".....53
4580 "Eu vă voi trimite pe Mângâietorul...." (Explicarea contradicțiilor aparente).....54
4662 "Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită....".....56
5336 "Împărăția Mea nu este din lumea aceasta....".....57
5508 "Veniți cu toții la Mine....".....57
6968 "Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu....".....58
7057 "Celor smeriți le dau harul Meu....".....59
7075 "Unde sunt doi sau trei împreună....".....60
7501 "Voi turna Duhul Meu peste tot trupul....".....61
7702 Ioan 14.... "Nu vă voi lăsa orfani....".....62
8786 "Așa cum măsurați, așa vi se va măsura....".....63

Referințele lui Iisus despre sfârșitul timpului.....64
2437 Semnele unui eveniment natural.... Pomenirea lui Iisus pe Pământ.....64
4575 "Au mâncat și au băut...." ca înainte de potop.....64
4639 "Nici o piatră nu va rămâne deasupra celeilalte...." Marea strâmtorare.....65
5029 "Puterile cerului se vor clătina...." Răsturnarea legilor naturii.... Răpirea.....66
7225 "Vă voi scurta zilele....".....67

Cina cea de Taină a lui Iisus.....68
6135 "Luați și mâncați....".....68
7120 Împărtășanie - Iubire.....68
7666 Cuvinte de inițiere.....69
3740 "Faceți aceasta în amintirea Mea...." Împărtășanie.....70

Temerile lui Iisus și îndoielile discipolilor.....72
6088 Iisus a fost conștient de lucrarea Sa dinainte.....72
7278 Nevoile și neliniștile omului Iisus.....72
7328 Îndoielile ucenicilor lui Iisus după arestare.....73

Calea suferinței lui Iisus și moartea pe cruce.....75
5643 Vinerea Mare.... Drumul spre Golgota.....75
6233 Suferință și moarte.....75
7992 Liberul arbitru al omului Iisus.....76

.....78
5092 Patimile lui Hristos.....78
7083 Vinerea Mare.....78
7758 Cuvintele lui Iisus pe cruce: "Mi-e sete....".....80
7764 Ultimele cuvinte ale lui Iisus pe cruce.....80
8201 "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?....".....81

8964 Vinerea Mare....82
7668 "S-a isprăvit.... "....83

Actul mântuirii prin Iisus....85
6513 Ispășirea vinovăției prin Hristos....85
6600 Odată cu moartea de pe cruce a început o perioadă de răscumpărare....86
7019 Jertfa de pe cruce a fost oferită pentru timp și veșnicie....87
8222 Iisus a satisfăcut dreptatea lui Dumnezeu....87

Învierea lui Iisus....89
5934 Învierea....89
6810 Învierea din a treia zi....89
7086 Prin învierea lui Iisus, moartea și-a pierdut puterea....91

Schimbarea la Față a lui Iisus - Spiritualizarea sufletului și a trupului lui Iisus....92
1739 Transfigurarea lui Iisus.... "Tatăl Meu și cu Mine suntem una...."....92
2345 Trupul și sufletul lui Iisus Hristos au fost îndreptate spre Dumnezeu....93
8422 Iisus este Dumnezeu....93
8574 Spiritualizarea trupului lui Iisus....95
7693 Învierea și spiritualizarea lui Iisus....96

Pogorârea lui Iisus la iad....97
6315 "Coborârea la iad...."....97
6531 Coborârea la iad.... Opoziție împotriva lui Lucifer....98
6543 Coborârea la iad....99

Apariția lui Iisus după Învierea Sa....100
7320 Învierea din a treia zi....100
7579 Paștele....101

Înălțarea lui Iisus Hristos....102
3622 Înălțarea lui Hristos.... Transfigurarea....102
7358 Înălțarea lui Iisus....102
8506 Înălțarea....103

Revărsarea Spiritului....105
7148 Iluminarea ucenicilor numai după moartea lui Iisus pe cruce....105
7897 Experiența Rusaliilor....106
8803 Revărsarea duhului asupra ucenicilor și acum....107

Biserica lui Hristos....108
8375 Biserica lui Hristos la începuturile sale....108
3297 Îngăduința sau reținerea păcatelor.... Discipolii lui Iisus....109
4942 "Tu ești Petru, Stânca, pe tine voi zidi Biserica Mea...."....110
8836 Faptele Apostolilor 7, 55-56....111
8890 Cât timp a rămas pură învățătura lui Hristos?....112

A doua venire a lui Hristos....114
3768 A doua venire a lui Hristos....114
4847 Procesul celei de-a doua veniri a lui Hristos.... Înălțarea....114

6037 Venirea Domnului (a se înțelege literal).....115

Unirea cu Iisus Hristos și urmarea lui Iisus.....117

2304 Viziunea asupra lumii cu Iisus Hristos.....117

3277 A răscumpărat Iisus Hristos pe toți oamenii sau toți oamenii sunt răscumpărați?.....117

5844 Recunoașteți sau respingeți.... Iisus Hristos.....118

5847 Credința în Iisus Hristos.... Suferința lui Hristos.....119

8973 Credința și iubirea duc la unirea cu Dumnezeu.....120

.....122

6169 Numele lui Iisus învinge demonul.....122

7035 Întărirea voinței prin Iisus Hristos.... Încrederea în voință.....122

7442 Iertarea păcatelor prin Iisus Hristos.....123

8983 Calea spre cruce pe care trebuie să meargă toți oamenii.....124

.....126

3920 Urmarea lui Iisus.... Calea vieții în iubire și renunțare la sine.....126

8019 Transformarea ființei în iubire cu ajutorul lui Iisus Hristos.....126

.....128

6363 Legătura cu Iisus Hristos în orice nevoie.....128

7622 Urmându-L pe Iisus.... Purtarea crucii în răbdare.....129

5733 Iisus Hristos călăuză pe calea cea dreaptă.....129

7129 Invocarea zilnică a numelui lui Iisus.....130

Răscumpărarea prin Iisus Hristos în lumea de dincolo.....132

6850 Iisus Hristos deschide poarta spre veșnicie.....132

7290 Depășirea prăpastiei în lumea de dincolo: Iisus Hristos.....132

8784 Fără mântuire prin Isus Hristos nu există beatitudine.....133

.....136

6700 Dobândirea libertății în timpul până la sfârșit.... Iisus Hristos.....136

6333 Iisus Hristos înseamnă totul.....136

8464 Porunca lui Dumnezeu de a-i învăța pe semeni despre Iisus.....137

4831 Mărturisirea în fața lumii.... Pronunțarea numelui lui Iisus.....138

Credința în misiunea lui Iisus Hristos.... Instruirea corectă....

B.D. Nr. **5747**
15. august 1953

Ceea ce trebuie să vă aducă mântuire vouă, oamenilor, este ceea ce vă instruiesc să faceți. În bătălia pentru a trece testul voinței voastre pe Pământ sunteți în pericol de a eșua pentru că nu folosiți mijloacele corecte, pentru că sunteți încă slabi în voință și nu luați calea care asigură întărirea voinței voastre.... calea către Iisus Hristos.... Credința în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire este singurul și cel mai sigur mijloc de a trece testul voinței voastre, dar tocmai această credință lipsește în omenire. Și, prin urmare, ea trebuie mai întâi să răsară din nou în ființa umană, deoarece fără El este pur și simplu imposibil să atingeți scopul. Din acest motiv, cunoașterea despre Iisus Hristos, despre manifestarea Sa umană și despre actul Său de Mântuire trebuie să renască mai întâi în oameni.... aceștia vor fi corect instruiți cu privire la misiunea pe care omul Iisus trebuia să o îndeplinească pe

Pământ, de ce era necesară această misiune și de ce sufletul omului Iisus s-a oferit pentru a îndeplini acest act de Mântuire.... Oamenii trebuie să fie informați în mod veridic despre Răscumpărătorul divin, astfel încât credința să se nască și să prindă viață, pentru că atunci va fi sigură și atingerea scopului pe Pământ. Pentru a-i instrui corect pe oameni cu privire la această problemă a întrupării lui Dumnezeu în Iisus Hristos, este necesar să le oferim și alte informații.... despre creație și scopul ei, despre originea creaturilor și despre cauza întregii lucrări de creație.... Ființa umană ar trebui să fie capabilă să înțeleagă în ce a constat misiunea lui Iisus Hristos, astfel încât și acum să trăiască pe Pământ într-un mod semnificativ și cu un scop și.... pentru că el însuși este prea slab pentru a face acest lucru.... să se folosească de ajutorul lui Iisus Hristos.... Ființa umană trebuie să fie învățată în mod veridic, pentru ca ea să-și folosească corect viața pământească, pentru ca aceasta să nu fie trăită în zadar, fără succes, fără a atinge perfecțiunea spirituală, pe care ființa umană o poate atinge cu siguranță dacă folosește mijloacele potrivite. Ceea ce a fost predat cândva oamenilor ca fiind Cuvântul Meu prin Iisus Hristos este pentru mulți oameni doar un Cuvânt mort, pe care l-au memorat cu siguranță în urma instruirii lor, dar care nu a putut deveni încă eficient pentru că nu a ajuns la inimă. Omenirea nu evaluează acest Cuvânt, se simte ofensată de învățăturile distorsionate și se crede îndreptățită să respingă totul, nu lasă Cuvântul Meu să prindă viață prin spirit.... Și de fiecare dată încerc să fac Cuvântul Meu atât de viu, încât să simtă ei înșiși viața, să se trezească în ei dorința de a se adresa în mod constant Mie.... Și nu pot face acest lucru decât în așa fel încât fiecărei persoane să i se ofere ceea ce o atrage, căci vreau să câștig și oameni care nu mai au niciun contact cu Mine, care nu vor să accepte nimic din ceea ce au cunoscut până acum ca fiind cunoștințe ecleziastice.... care vor să se detașeze de tot și care acum urmează să fie din nou captați de Mine.... pe care îi urmăresc cu dragoste pentru a-i convinge totuși să Mă asculte din nou și să ia poziție față de Cuvântul Meu.... Și pentru aceasta am nevoie de slujitori devotați Mie, care sunt acum activi în numele Meu, în voința Mea.... care ascultă adresarea Mea, o respectă și o transmit mai departe... Am nevoie de oameni care să se lase ghidați de sentimentul prin care Eu Însumi le vorbesc.... Am nevoie de oameni care nu Mi se împotrivesc, pe care Eu îi pot instrui astfel încât să poată lucra cu cunoștințele pe care le-au primit acum și, de asemenea, să o facă în conștientizarea importanței sarcinii lor de a aduce Evanghelia Mea oamenilor ca pe un Cuvânt viu.... așa cum a ieșit de la Mine.... Numai acest Cuvânt viu poate readuce la viață.... Iisus Hristos trebuie vestit cu tot zelul, deoarece omenirea este în pericol de a rămâne nerecuperată, deoarece nu mai vrea să-L recunoască și totuși trebuie să-L recunoască dacă se dorește îndeplinirea sarcinii vieții pământești.... Și iarăși aceasta va fi o dovadă pentru cei care se îndoiesc că Eu Însumi sunt Cel care Mă fac cunoscut: că Iisus Hristos este făcut cunoscut prin Cuvântul Meu și că mărturisirea este cerută de oricine vrea să obțină viața.... Și oricine este serios dispus să stea în adevăr va găsi dovada că Eu Însumi pot fi recunoscut ca Dătător al unei învățături care Îl pune pe Iisus Hristos și actul Său de mântuire înaintea a orice altceva și care vrea să conducă oamenii la mântuire, care nu poate fi găsită decât în Iisus Hristos....

Amin

Dovada istorică a lui Iisus și a operei Sale de răscumpărare nu este disponibilă....

B.D. Nr. **8634**
3. octombrie 1963

În cea mai mare parte, oamenii privesc moartea lui Iisus pe cruce ca pe un act pur lumesc, dacă cred în existența Lui. Ei văd moartea ca pe executarea judecății asupra unui rebel, o văd ca pe un caz de judecată care s-a bazat pe o ofensă a omului Iisus împotriva autorităților. Și pentru acești oameni nici răstignirea Sa nu poate aduce răscumpărare, pentru că ei nu cred că El a murit ca ispășire pentru o vină grea care apasă pe fiecare ființă umană și de care se pot elibera doar cei care cred în El și în actul Său de mântuire. Prin urmare, atâta timp cât oamenii nu știu nimic despre motivul actului de mântuire, atâta timp cât nu știu nimic despre marele păcat originar al oamenilor care trăiesc pe Pământ doar din cauza acestui păcat originar, atâta timp cât nu știu nimic despre corelațiile spirituale care explică actul de mântuire al lui Iisus, ei nu se vor folosi de binecuvântările actului de mântuire. Ei îl vor considera întotdeauna doar ca pe o ființă umană căreia i-a fost atribuită o misiune, deoarece nu au nici cea mai mică înțelegere pentru această misiune. Și totuși, cel mai important lucru în viața pământească a unei

persoane este că ea îl mărturisește pe Iisus Hristos și actul Său de Mântuire, că ea caută să se elibereze de marele său păcat originar, care nu poate fi răscumpărat fără Iisus și, prin urmare, necesită și recunoașterea lui Iisus Hristos pentru a se putea elibera de el. Și tocmai importanța acestui lucru.... marea însemnătate a recunoașterii lui Iisus ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii.... ar trebui să vă facă pe voi, oamenii, să înțelegeți că am făcut lumină în mod repetat asupra acestui aspect. Numai acest lucru ar trebui să explice activitatea Mea neobișnuită de a transmite adevărul pur de Sus pe Pământ, căci din punct de vedere istoric nu se poate prezenta nicio dovadă pentru răstignire, precum și pentru toate circumstanțele care au însoțit acest proces.... pentru modul de viață al lui Iisus și pentru nenumăratele Sale minuni, pe care orice persoană care nu știe nimic despre puterea spiritului, despre puterea iubirii, le va nega. Ceea ce cred oamenii sunt doar tradiții de la o persoană la alta, care nu pot fi coroborate cu dovezi și care, prin urmare, pot fi la fel de ușor puse în domeniul legendei. Dar oamenii trebuie să fie informați din nou și din nou că Iisus Hristos este singura lor mântuire dacă vor să intre pe tărâmurile fericirii după moartea lor fizică..... Ei trebuie să fie informați că nu vor pieri odată cu moartea trupească și că starea lor ulterioară depinde de atitudinea lor față de Iisus Hristos și de actul Său de mântuire. Credința în El este atât de importantă încât trebuie făcut totul pentru a le facilita oamenilor dobândirea acestei credințe. Iar acest lucru va fi posibil, cel mai probabil, printr-o descriere veridică a vieții Sale pe Pământ, prin iluminarea despre misiunea Sa, care nu a fost una pământească, ci spirituală. Iar acest lucru include, de asemenea, transmiterea veridică a cunoștințelor care să facă ușor de înțeles tot ceea ce a precedat actul de mântuire al lui Iisus.... Oricine poate fi introdus în această cunoaștere prin propria voință de a trăi adevărul nu se va mai îndoi de misiunea extrem de importantă a omului Iisus și îl va recunoaște pe El și actul Său de Mântuire și îl va mărturisi și semenilor săi. Deși nimic din această cunoaștere nu îi poate fi dovedită pe Pământ, dacă acceptă instrucțiunile prin spirit, atunci nu se va mai îndoi, va crede în ea cu convingere chiar și fără dovezi și va susține el însuși adevărul. Viața fiecărui om pe Pământ este în zadar dacă nu-l găsește pe Iisus Hristos și nu ia calea crucii. Și, deși este încă posibil să-L accepte în împărăția de dincolo, el va pierde totuși multe binecuvântări pe care le-ar fi putut folosi pe Pământ pentru a ajunge la filiația divină, care îi este posibilă doar pe Pământ. Și este adesea dificil să ajungă la o mică lumină în lumea de dincolo dacă sufletul este la fel de încăpățânat ca pe Pământ și nu vrea să accepte nicio instrucțiune care îi este dată de ființele de lumină. De aceea, înainte de sfârșit se va face încă totul pentru a le oferi oamenilor cunoștințele corecte despre Iisus Hristos, și în aceasta puteți vedea și motivul revelațiilor Mele, căci pe partea umană nu vi se poate oferi o clarificare corectă despre aceasta. Cu toate acestea, Mă voi asigura întotdeauna că cunoștințele despre Iisus și actul Său de mântuire sunt păstrate și voi corecta întotdeauna erorile, căci numai adevărul este o lumină adevărată, iar voi veți putea, de asemenea, să acceptați adevărul fără ezitare dacă îl doriți și Îmi cereți să vi-l dau....

Amin

Evangheliile corespund adevărului?....

B.D. Nr. **8963**
15. aprilie 1965

Este o întrebare ușor de înțeles care vă preocupă dacă doriți să umblați în adevăr. Faptul că au avut loc schimbări peste tot nu poate fi negat, pentru că nu forțez voința liberă a ființei umane dacă ea însăși face schimbări, în parte ca urmare a unor traduceri greșite, în parte cauzate și de folosirea limbii, care este diferită peste tot și care favorizează, de asemenea, interpretările cele mai diverse. Iar dacă ar fi să vă întoarceți la textul original, și aceste înregistrări s-ar abate unele de la altele, dar ele nu denaturează învățătura Mea, ele reproduc Cuvintele Mele așa cum le-am rostit, pentru că aceste Cuvinte ale Mele sunt și vor rămâne veșnice. Dar acum doriți să știți cine a fost însărcinat de Mine să scrie învățătura Mea divină despre iubire, precum și modul Meu de viață, iar Eu nu pot să vă răspund decât că Ioan... ucenicul Meu preferat.... a avut însărcinarea directă de la Mine și, prin urmare, a îndeplinit și el această însărcinare. Dar acum, apostolul Meu Matei, care știa și el să scrie, a lăsat și el scrieri, însă a menționat mai multe fapte pământești, motiv pentru care a fost un slujitor la fel de credincios Mie, dar există totuși mici abateri în relatările sale, care însă nu pot fi explicate prin faptul că fiecare scriitor a văzut în mod diferit aceleași evenimente, în schimb, sunt evenimente duble, căci

Eu am făcut adesea același lucru. Dar această Evanghelie este încă ascunsă de voi și a fost înlocuită de un ucenic cu același nume, care a fost condus de spiritul lui Dumnezeu, la fel ca și evangheliștii Luca și Marcu, care au consemnat doar în anii următori ceea ce au auzit despre Mine și despre actul Meu de Mântuire. Acum vă puteți baza și pe faptul că ei se aflau sub influența spiritului Meu, altfel nu ar fi întreprins niciodată o astfel de lucrare.... Și orice persoană trezită spiritual va putea, de asemenea, să recunoască micile schimbări care s-au strecurat de-a lungul timpului, dar va putea întotdeauna să respecte spusele Mele directe, deoarece Eu protejez "Cuvântul Meu" de schimbări. Este adevărat că și voi puteți acum să interpretați greșit aceste Cuvinte ale Mele, ceea ce ați și făcut, dând astfel cuvintelor rostite de Mine un sens diferit, pe care, totuși, o persoană trezită spiritual va recunoaște întotdeauna că este eronat. Iar dacă acum știți că puteți accepta fără ezitare și toate Evangheliile ca fiind transmise de spiritul Meu, dacă transferați procesul de transmitere în diferite perioade de timp, atunci Evanghelia lui Ioan este cu siguranță prima dată de Mine, pentru că Ioan, ca să spunem așa, a trăit totul și a putut, de asemenea, să relateze totul în cele mai mari detalii. Dar și celelalte Evanghelii trebuie să fie crezute fără ezitare. Căci ele nu se contrazic între ele, doar că este posibil ca ele să fi suferit mici modificări în decursul timpului, dar acestea sunt nesemnificative și pot fi recunoscute. Dacă traducătorii respectă cu strictețe textul original, dacă nu schimbă ei înșiși cuvintele în funcție de folosirea limbii, atunci se poate presupune, de asemenea, că Evangheliile rămân pure, dar acestea din urmă ar trebui să fie omise, deoarece astfel sensul poate fi complet schimbat. Iar "explicațiile" necesită și ele un spirit treaz, studiul lumesc nu este de folos pentru aceasta, și dacă se mișcă pe căi spirituale.... Și de fiecare dată se dau astfel de "explicații" care derivă din gândirea corectă, și există atât de multe pasaje care și-au găsit o interpretare pur umană, în timp ce ele nu pot fi înțelese decât spiritual.... dar care se referă întotdeauna numai la ce au fost date aceste explicații.... Din cauza liberului arbitru al oamenilor, nu pot împiedica acest lucru, dar, dacă este posibil, voi păzi Cuvântul pe care l-am rostit în timpul vieții Mele pe Pământ, astfel încât voi, care doriți să cunoașteți adevărul, să fiți iluminați cum se cuvine cu privire la el.... Căci astfel de întrebări vor fi puse doar de o persoană serioasă, care nu se lasă mulțumită de o scriere a cărei origine nu o cunoaște și care, prin astfel de întrebări, dovedește mereu doar că iubește adevărul pur și, astfel, și pe Mine Însumi, Care sunt adevărul etern....

Amin

Apostazia de la Dumnezeu și întunericul spiritual - Motivul misiunii lui Iisus

Actul de creație a ființelor spirituale....

B.D. Nr. **7067**
17. martie 1958

Este voința Mea ca voi să deveniți lumină acolo unde în voi este încă întuneric. Oamenii care nu întreabă nu pot primi un răspuns, dar celor care vor să știe și se întorc la Mine Însumi le voi trimite și lor un răspuns, pentru ca ei să învețe să Mă recunoască în iubirea și înțelepciunea Mea și să-Mi dăruiască iubirea lor.... Actul de creație a ființelor spirituale a fost un proces spiritual care va putea fi înțeles de voi, oamenii, doar atunci când veți fi intrat voi înșivă în împărăția luminii. Atâta timp cât rămâneți pe Pământ, el nu vă poate fi arătat decât în linii mari, în funcție de capacitatea voastră de înțelegere. Cu toate acestea, ei nu se vor abate de la adevăr, dar le vor lipsi motivele mai profunde, precum și infinit de multe procese intermediare, care nu ar contribui nici pentru voi la iluminare. Dar puteți fi siguri că nu vă voi lăsa să intrați într-o gândire confuză, dacă doriți doar să fiți instruiți în adevăr. Când am creat prima ființă, am fost mișcat doar de gândul de a-Mi crea un vas destinat să primească forța Mea de iubire care curge mereu...., deoarece iubirea Mea nelimitată dorea să se dăruiască și să facă doar oameni fericiți.... Cu toate acestea, forța Mea de iubire a generat în mod constant creații spirituale de mai multe feluri. Și de aceea am vrut, de asemenea, să las să apară ceva care să-Mi corespundă Mie Însumi, deci o imagine a Mea. Și ceea ce am vrut s-a întâmplat.... A apărut lângă Mine o ființă de o perfecțiune supremă, în care Eu Însumi mă bucuram, care era de o frumusețe inexprimabilă, care era o imagine a Mea și care era acum pătrunsă de puterea Mea de iubire, astfel încât era, de asemenea, capabilă de o activitate creatoare nelimitată. La fel cum sursa Mea de forță a iubirii Mă determinase să formez un vas primitor în care ea să se poată revărsa, în această ființă au apărut voința și dorința de a folosi fluxul constant de forță a iubirii și de a lăsa, de asemenea, să iasă ființe din ea. De aici, același proces s-a repetat, căci am vrut să las această ființă creată pentru prima dată să participe la fericirea de neconceput de a da viață unor ființe de același fel, căci, ca "imagine" a Mea, era și ea animată de aceleași sentimente, deborda de iubire, iar forța pe care o trăgea în mod constant de la Mine nu lăsa ființa nici ea inactivă.... Avea un efect în chiar procesul de creare a nenumăratelor entități.... Ființele create acum nu puteau fi cu nimic diferite de cum a fost prima ființă creată de Mine.... ele erau spirite suprem de perfecte, radiante de lumină și copleșitoare, care corespundeau toate imaginii pe care Eu Însumi o creasem din Mine Însumi. Datorită influxului de putere din partea Mea, care a făcut posibil în primul rând actul de creare a acestor ființe, Eu Însumi am fost, prin urmare, și "creatorul" lor, chiar dacă voința primei ființe create a folosit mai întâi această putere a Mea. Prin urmare, toate ființele au apărut din Mine și din prima Mea imagine.... și aceeași putere creatoare era inerentă tuturor ființelor. Dar voința Mea era de asemenea activă în toate ființele create inițial, gazda spiritelor create inițial era înflăcărată de cea mai arzătoare iubire pentru Mine, deoarece focul Meu de iubire era elementul lor primar, deoarece erau produse ale celei mai pure iubiri și astfel toate ființele create erau legate pozitiv de Mine.... Timpuri nesfârșite au trecut într-o armonie fericită și un schimb constant de iubire.... și această stare nu trebuie să se fi schimbat. Dar apoi procesul de creație a luat o formă diferită.... care poate fi înțeleasă doar spiritual. Iar acest lucru a fost declanșat de dorința primei Mele ființe create, purtătoarea de lumină, de a Mă contempla pe Mine Însumi. Iubirea ființei pentru Mine a rămas neschimbată și de aceea a dorit să Mă contemple, deși avea conștiința că Eu, ca "centru de putere și lumină", nu puteam fi vizibil pentru cel creat de Mine, care ar fi trecut în neființă, având în vedere abundența luminii Mele, pe care cel creat de Mine, ca scânteie de lumină a Mea, ar fi putut să o perceapă.... ca o scânteie de lumină a Mea.... și, prin urmare, privirea nu a fost posibilă. Și pentru că nu Mă putea vedea, a fost izbit de gândul de a se face independent de Mine și, ca să zicem așa, de a se prezenta în fața mulțimii de spirite create inițial ca

"creator".... un gând care a apărut în el ca urmare a dorinței, împotriva unei bune cunoașteri, de a Mă privi. Toate ființele posedau, de asemenea, liberul arbitru ca atribut al perfecțiunii care, totuși, era întotdeauna în conformitate cu voința Mea. Iar acest liber arbitru permitea și acea confuzie mentală.... Astfel, purtătorul de lumină, Lucifer, nu a fost împiedicat de Mine să își dirijeze greșit voința liberă. Dar și procesul de creație s-a oprit, adică, de îndată ce voința lui nu a mai fost în armonie cu a Mea, el s-a închis, ca să zic așa, în fața fluxului Meu de forță de iubire, însă întotdeauna doar temporar, căci rezistența lui era încă atât de mică încât iubirea a pătruns până la urmă și el s-a predat din nou complet Mie, ceea ce însemna acum și o furnizare nedisimulată de forță de iubire și, prin urmare, și o activitate creatoare nedisimulată. Dar gândurile greșite au continuat să apară în el, deoarece nu Mi le-a prezentat Mie Însumi și Eu aș fi putut să le resping.... Pentru că M-a deconectat temporar și nu a observat că își slăbea propria putere....

(16.3.1968) Pentru că, de îndată ce și-a slăbit legătura cu Mine prin gânduri greșit direcționate, s-a diminuat și afluxul de putere de iubire, dar nu și-a dat seama de acest lucru având în vedere nenumăratele mulțimi de spirite pe care le chemase deja la existență prin voința sa, folosind puterea Mea.... Trebuie subliniat de nenumărate ori că puterea Mea i-a permis să creeze ființele în primul rând și că dragostea lui pentru Mine a fost cea care i-a dat puterea în primul rând.... ceea ce face de înțeles că o scădere a iubirii lui a redus și aportul de putere. Și, din nou, fiecare ființă creată era, de asemenea, o dovadă a legăturii lui Lucifer cu Mine.... astfel, nicio ființă nu a putut să se nască atunci când Lucifer s-a despărțit în mod conștient de Mine, motiv pentru care toate ființele create sunt, de asemenea, partea Mea, deoarece ele sunt "tăria iubirii de la Mine". Și totuși, o mare parte din toate ființele create se despărțiseră de Mine.... Iar acest lucru justifică întrebarea dacă ființele au fost constituite diferit în substanța lor originară.... Eu am exteriorizat în mod independent o singură ființă din Mine Însumi.... Și această ființă a fost imaginea Mea. În consecință, ființele spirituale chemate acum la viață de această ființă trebuiau să corespundă din nou în totalitate cu Mine și cu imaginea Mea.... Erau aceleași creaturi perfecte care străluceau în cea mai înaltă lumină, căci numai cea mai înaltă perfecțiune putea ieși din ambele noastre iubire și voință, care erau orientate în mod complet egal.... Ființe care nu erau cu nimic inferioare purtătorului de lumină creat în primul rând.... Astfel, ele erau, de asemenea, extrem de puternice și străluceau de o dragoste arzătoare pentru Mine, chiar dacă nu Mă puteau vedea. Dar ele M-au recunoscut, pentru că Eu M-am revelat și lor prin Cuvânt. Era o nesfârșită oaste a acelor spirite care Mă lăudau în beatitudine supremă și Îmi cântau laudele, care erau gata să Mă slujească cu respect și care lucrau întotdeauna numai în voia Mea, deci erau imagini ale Mele. Și această oaste de spirite indescriptibil de binecuvântate ar fi trebuit să sporească și mai mult dragostea purtătorului de lumină pentru Mine.... Dar acum diferite senzații au început să se lupte între în el: El vedea ființele strălucind în glorie și acum cerea să Mă privească și pe Mine Însumi.... El se credea vizibil pentru ființe, superior Mie, și nu mai voia să Mă recunoască drept Cel din care a ieșit totul, deși știa că și el însuși provenea tot din Mine. Conștient de puterea care curgea prin el, a început să se detașeze de sursa puterii.... un proces care a durat o veșnicie, deoarece, de fiecare dată, dorința de beatificare îl îndemna spre Mine și, prin urmare, și-a tras și el forța din nou și din nou pentru a crea ființe mereu noi. Și astfel, și aceste ființe erau aceleași în substanța lor originară, și anume emanau forță de iubire de la Mine; dar îndepărtarea temporară de Mine a avut și ea o anumită influență asupra procesului de creație, în sensul că voința și iubirea acelor ființe se îndreptau mult mai mult spre creatorul lor decât spre Mine. Dar nu am căutat să influențez aceste ființe și nici pe purtătorul de lumină în mod diferit. Cu toate acestea, ele erau la fel de pline de lumină, Mă recunoșteau și ele ca fiind Creatorul lor și, prin urmare, au fost de asemenea capabile să ia decizia corectă în libertatea voinței atunci când li s-a cerut această mare decizie. (17.3.1958). Ființa Mea creată pentru prima dată era în contact cu toate ființele create de ea, așa cum Eu eram legat în mod inseparabil de toate ființele, deoarece forța iubirii Mele curgea prin ele dacă doreau să rămână în existență. Cu toate acestea, adversarul Meu a încercat în continuare să mențină legătura cu ființele sale create chiar și atunci când voința lor se îndepărtase deja de Mine, adică chiar și primele ființe spirituale au fost inspirate de el să se îndepărteze de Mine și, astfel, chiar și unele dintre ele au cedat ispitei sale, Lucifer le-a tras în jos în abis și pe cele ale căror cunoaștere ar fi trebuit să deteste cu adevărat rușinea planului său. Iar păcatul lor a fost chiar mult mai mare, de aceea calea de întoarcere este și ea mult mai dificilă, în timp ce

majoritatea spiritelor create pentru prima dată au rămas alături de Mine atunci când adepții celui care acum este adversarul Meu s-au desprins de Mine. Rezistența secretă pe care Lucifer a început să Mi-o ofere a avut ca rezultat o armată nesfârșită de spirite create care s-au decis parțial pentru și parțial împotriva Mea atunci când le-a fost pus testul voinței. Pentru că rezistența a tulburat unitatea închisă până atunci.... aceeași voință, aceeași iubire nu mai conducea fosta Mea imagine, ea s-a scindat, iar această scindare era acum resimțită și de ființele care apăruseră din iubirea noastră, care erau acum asemenea creatorului lor, deși în crearea lor fusese implicată puterea Mea. Dar, întrucât această rezistență nu era încă prezentă în ființele spirituale care au venit pentru prima dată la viață, întrucât iubirea și voința purtătorului de lumină erau complet absorbite în Mine, din această iubire nu puteau ieși decât ființe care ne corespundeau complet, care erau adevărate imagini ale Mele în abundență radiantă de lumină și forță nelimitată, precum și imagini ale ființei pe care o făcusem să iasă din Mine în iubirea Mea.... și care, cu puține excepții, au rămas de asemenea cu Mine. Și în acestea din urmă a avut loc același proces ca și în cazul lui Lucifer: Acea voință liberă a fost dirijată greșit.... că au dorit să îl vadă pe Dumnezeul și Creatorul lor și au tras concluzii greșite din invizibilitatea Mea necesară, recunoscând ceea ce era "vizibil" pentru ele ca fiind "Dumnezeul" lor, care acum s-a înălțat el însuși și a atras la sine nenumărate ființe, care astfel au slăbit cu toții legătura cu Mine din propria lor voință și au căzut astfel în abis.... Toate ființele create străluceau odinioară de lumină și putere, deoarece nimic nu ar fi putut lua naștere fără fluxul Meu de putere de iubire. Diminuarea radiației de lumină a început abia odată cu diminuarea iubirii lui Lucifer pentru Mine, dar asta nu înseamnă că acele ființe ar fi fost lipsite de lumina cunoașterii, pentru că în momentul creării, puterea Mea de iubire a pătruns din nou și în „creatorul” tuturor ființelor; dar tocmai acele momente au devenit din ce în ce mai rare, până când el s-a ridicat de bunăvoie împotriva Mea și nu a mai putut primi nici un aport de putere, deoarece el însuși a respins-o crezând că este la fel de puternic ca și Mine.... Și acum starea lui spirituală s-a întunecat și ea. El.... care a fost cândva imaginea Mea.... a devenit antiteza Mea, el este complet opus în natura sa, s-a scufundat în cea mai mare adâncime și odată cu el și adepții săi în care își vede presupusa putere și tărie. Ființa cea mai înaltă, după ce a ieșit din iubirea Mea, s-a scufundat adânc pentru că și-a abuzat liberul arbitru, caracteristica originii divine.... Și fiecare ființă a fost liberă să-și îndrepte această voință spre Mine sau spre el, fiecare ființă a putut trece testul voinței pentru că fiecare ființă s-a aflat în lumina cunoașterii și a avut, de asemenea, puterea de a rezista îndemnului „creatorului” său.... Dar chiar și fiecare ființă căzută nu va pierde iubirea Mea, pentru că iubirea Mea a lăsat-o să ia ființă și iubirea Mea nu o va mai lăsa să piară niciodată, dar până când nu va renunța la rezistența sa nu va putea simți iubirea Mea și, prin urmare, va fi nenorocită. Dar rezistența sa va ceda și ea, iar ființa va căuta într-o zi iubirea Mea din nou și va lua în mod conștient calea întoarcerii la Mine.... Și atunci va recunoaște și ea iubirea Mea incomensurabilă, va recunoaște pe Dumnezeul și Creatorul ei în Iisus Hristos, în care Eu Însumi am devenit Dumnezeul vizibil pentru toate ființele, pe Care ele doreau să-L vadă și Care le-a pregătit calea de întoarcere la casa Tatălui....

Amin

Dezvoltarea lentă ascendentă a ființelor din creație....

B.D. Nr. **8702**
17. decembrie 1963

Astfel, ascultați următoarele: Când am transformat puterea emanată de Mine odinioară ca ființe în opere de creație de cea mai diversă natură, a început dezvoltarea lentă ascendentă a acestor ființe în starea dizolvată.... La început a fost o masă de neconceput de substanțe spirituale, care încet a luat formă atunci când forța spirituală a fost condensată prin voința Mea în materie și această materie a fost din nou atât de diferită încât nu poate fi făcută inteligibilă pentru voi, oamenii. Conform înțelepciunii și iubirii Mele, am conceput un plan de Mântuire pentru substanțele spirituale care se îndepărtaseră cândva de Mine, plan care trebuia să fie realizat tocmai în creație. Iar scopul creației Mele era de a face ca cele legate spiritual în ea să fie de folos, astfel că o lucrare a creației trebuia să fie necesară pentru cealaltă, astfel încât să devină posibilă o dezvoltare în ascensiune lentă. Funcțiile de servire de la începutul creației sunt de neconceput pentru voi, oamenii.... Abia atunci când operele creației au căpătat deja o existență mai solidă, a început și activitatea în aceste creații, chiar dacă era foarte mică.

Și orice activitate mărturisește viața, orice activitate aduce o schimbare, astfel încât și formele s-au schimbat în mod constant, s-au dezvoltat în opere de creație din ce în ce mai mari, fiecare dintre ele trebuind să îndeplinească o sarcină care era determinată de voința Mea și care era, de asemenea, îndeplinită în conformitate cu voința Mea, deoarece substanța spirituală nu se putea opune voinței Mele. Și astfel, creația nu a luat naștere într-o clipă din voința Mea, ci substanța spirituală legată în ea sau "forța transformată" a parcurs o cale lentă de dezvoltare, astfel încât rezistența s-a diminuat încet, iar acest lucru s-a manifestat în slujiri care, deși încă supuse legii Mele de constrângere, au demonstrat totuși o reducere a rezistenței.... Și astfel v-a fost explicat, de asemenea, procesul de dezvoltare ascendentă prin lumea rocilor, a plantelor și a animalelor până la ființa umană, că formele exterioare au eliberat în mod constant spiritualul legat în ele, iar acesta s-a adunat pentru a se instala din nou într-o formă mai mare și pentru a continua să servească până când toate particulele aparținând unui spirit originar căzut s-au adunat și se pot acum întrupa ca "suflet" în ființa umană.... Dar, așa cum se întâmplă în lumea animală ca ființele vii mici și mărunte, după ce mor, să ia o formă exterioară mai mare prin unirea cu ființe spirituale cu același grad de dezvoltare, tot așa a continuat și procesul de dezvoltare și, prin iubirea și înțelepciunea Mea, au fost create forme mereu noi, capabile să primească substanța spirituală specifică.... Acum, în natură, vedeți acest lucru ca fiind "dezvoltarea" unei ființe vii mici într-o ființă din ce în ce mai mare.... Dar o dată a trebuit să creez din nou fiecare formă care nu exista încă. Și chiar dacă aceste forme creșteau constant în mărime și semănau cu formele precedente, era întotdeauna un act de creație din partea Mea care, desigur, nu putea fi observat de oameni, deoarece pe Pământ nu trăia încă nicio ființă umană înzestrată cu intelect și liber arbitru. Cu toate acestea, planul Meu fusese stabilit încă din eternitate și, prin urmare, știam și despre creatura care urma să umble pe Pământ ca "ființă umană" cu scopul de a trece testul final al voinței.... Iar substanța spirituală care era încă legată în diferitele opere ale creației a fost, prin urmare, transferată în creații mereu noi.... cu atât mai mult cu cât creatura individuală se apropia de maturitate în substanța sa spirituală.... Lucrările creației au devenit din ce în ce mai mari.... prin care nu trebuie înțeleasă amploarea fizică, ci natura creaturilor vii individuale, funcțiile și capacitățile lor.... Cu toate acestea, fiecare nouă creatură vie era o operă a iubirii, înțelepciunii și atotputerniciei Mele infinite.... care apoi s-a reprodus din nou, dar a rămas întotdeauna aceeași operă ca aceea pe care o alesesem.... Înțelegeți, nici o ființă vie nu-și va schimba natura, iar acolo unde credeți că veți detecta o schimbare sau o dezvoltare ulterioară a fost un act de creație din partea Mea atunci când a luat ființă. Și astfel, fiecare ființă asemănătoare omului care a locuit pe Pământ înainte de crearea primei ființe umane a fost întotdeauna o nouă creație care, totuși, a rămas în natura sa așa cum a fost creată ca produs al atotputerniciei Mele, și, deoarece substanța spirituală legată din ele s-a dezvoltat întotdeauna din ce în ce mai mult, o formă exterioară din ce în ce mai asemănătoare cu ființa umană a fost, de asemenea, creată prin voința Mea, însă această creație s-a bazat întotdeauna pe voința Mea care, din nou, a avut un efect ca lege naturală.... pe care voi, oamenii, o numiți acum dezvoltarea naturală superioară a ființelor.... Cu toate acestea, ființa umană nu poate fi considerată niciodată ca un astfel de produs al dezvoltării naturale, deoarece ea este o creație de sine stătătoare, apărută din atotputernicia, iubirea și înțelepciunea Mea și modelată astfel încât ar trebui și poate îndeplini o sarcină înaltă pe Pământ. Și oricât de inteligent ați încerca să dresați animalele să gândească independent și să aibă liberul arbitru, nu veți reuși niciodată, deoarece capacitățile pe care le posedă ființa umană nu sunt ascunse în niciun animal, deoarece ființa umană este singura ființă din creație care posedă capacitatea de a gândi, intelectul și liberul arbitru....., dar care nu pot fi niciodată dezvoltate lent, care, de asemenea, nu sunt caracteristici ale dezvoltării lente ascendente a unei creaturi, ci doar dovedesc că ființa umană este o operă a creației în sine, chemată la existență prin voința și puterea Mea pentru a îndeplini o sarcină. Iar lucrarea de creație "ființa umană" a putut fi plasată în lume doar atunci când spiritele originare căzute odinioară au parcurs deja dezvoltarea ascendentă lentă prin creație, deoarece ființa umană era acum menită să adăpostească în sine un astfel de spirit originar căzut ca suflet. Cuvântul "dezvoltare" se aplică întotdeauna numai la spiritualul care este adăpostit sau legat în (fiecare) operă de creație și care trebuie să parcurgă această dezvoltare ascendentă, în timp ce operele materiale ale creației trebuie considerate întotdeauna ca acte de creație, deoarece voința Mea a chemat la existență aceste forme exterioare pentru ca ele să servească spiritualul ca formă exterioară care trebuia să se ridice ea însăși

prin slujire. Faptul că voința Mea semnifică în același timp și "legea naturală", căreia nici o operă de creație nu i se poate opune atâta timp cât nu adăpostește încă în sine o ființă matură din punct de vedere spiritual precum ființa umană, va face ca și cuvântul "dezvoltare" să fie de înțeles.... dar nu va justifica niciodată afirmația că ființa umană însăși s-a dezvoltat...., căci ea a fost o operă a creației în sine pe care voința Mea și puterea dragostei Mele au chemat-o la existență....

Amin

Adam.... Spiritul primordial.... Încercarea lui Lucifer.... Spulberarea formei....

B.D. Nr. **5802**
9. noiembrie 1953

Oricine se străduiește să ajungă la adevăr va lăsa în urma sa tot întunericul, va avea o explicație pentru toate, va cunoaște legătura dintre toate lucrurile, va recunoaște că drumul său duce în sus, că a găsit legătura cu Dumnezeu, că nu mai poate greși, pentru că Dumnezeu Însuși îi va furniza adevărul. Dar a pătrunde adevărul înseamnă mai întâi a fi dorit cu seriozitate și apoi să se deschidă inima pentru cunoașterea care îi este adusă acum.... fie că vine din afară, fie că vine și din interior sub formă de gânduri.... Căci inima va fi dispusă să accepte sau să respingă adevărul și eroarea și astfel va avea și un efect corespunzător asupra ființei umane. Adevărul trebuie să fie atins în măsura în care voința ființei umane trebuie să devină ea însăși activă.... el nu poate fi pur și simplu împărtășit ființei umane care este complet pasivă, care nu îl dorește ea însăși și care face demersurile necesare pentru a intra în posesia lui. Căci el va rămâne în întunericul spiritului său și nu va ajunge la înălțime. Dar adevărul este calea spre înălțime.... Adevărul este cunoașterea spirituală transmisă oamenilor de către Dumnezeu Însuși, care își caută un destinatar în fiecare persoană, care poate fi însușit prin voința fiecăruia, deoarece poate fi transmis ființei umane în cele mai diverse moduri.... dar care presupune întotdeauna dorința de a-l dobândi. Dar oricine se află în posesia lui nu mai este în întuneric, totul este limpede ca lumina zilei pentru el, nu mai există nici o îndoială pentru el, căci tot ceea ce este încă neclar pentru el îi va fi explicat și la cererea sa, dacă doar se îndreaptă către sursa adevărului.... dacă își prezintă îndoielile și întrebările lui Dumnezeu Însuși și așteaptă acum ceea ce Dumnezeu îi răspunde prin inimă.... Dorința de adevăr, legătura mentală cu Dumnezeu și ascultarea sa interioară îi garantează, de asemenea, un răspuns clar și veridic. Iar voi, oamenii, trebuie să știți că nu trebuie să existe nimic neclar pentru voi, dacă doar doriți clarificări și prezentați fiecare întrebare Celui care este Adevărul Însuși și care vrea să îl transmită și copiilor Săi pământești pentru a le da lumină, pentru a le lumina calea de ascensiune: (6.11.1953) Prima ființă umană creată a fost, conform trupului său, tot un act de creație al iubirii Mele. A trebuit apoi să creez un înveliș exterior pentru ființa spirituală căzută, atunci când aceasta și-a croit din nou drumul din adâncuri până la un asemenea punct încât să poată astfel să treacă ultima încercare a voinței în toată libertatea.... A trebuit să creez forme pentru toate spiritele primordiale create cândva de Mine, care, după un timp infinit de lung, s-au adunat din nou în toate substanțele dizolvate cândva, care, prin urmare, așteptau din nou, ca entități conștiente de Eu-l propriu, permisiunea de a fi active.... Crearea formei exterioare pentru un astfel de spirit primordial nu era altceva decât nenumăratele și nesfârșitele lucrări de creație care apăruseră înainte.... era gândul care apăruse din Mine și care, prin voința Mea, era deja înaintea Mea în execuția sa. Dar a da viață acestei forme create a fost posibil doar prin curgerea forței Mele de iubire.... Substanța spirituală creată inițial, însă, era forța Mea de iubire emanată.... Așa că ea nu trebuia decât să ia în stăpânire forma exterioară pentru a o lăsa să devină o ființă vie. Spiritualul era aproape de perfecțiunea sa.... dar departe de ea, deoarece îi lipsea ultima cunoaștere.... deoarece păcatul care împovăra ființa spirituală o răpise de cunoașterea deplină și, prin urmare, avea nevoie de instrucțiuni și porunci în această stare.... de aceea ar trebui să se maturizeze încet spre cunoaștere prin ascultarea acestor porunci.... O mare bătălie spirituală a avut loc în prealabil, deoarece exista un număr mare de aceste spirite primordiale căzute care doreau să locuiască în prima formă creată de Mine.... Pentru că știau că numai sub forma unei ființe umane puteau avea din nou acces la Mine, că nu puteau obține abundența nelimitată de putere și lumină decât printr-o viață de probă în care urmau să dovedească modul în care își foloseau puterea de care dispuneau.... Dar Eu Însumi am determinat spiritul primordial care trebuia să locuiască în prima ființă umană.... (7.11.1953) Căci numai Eu singur știam a cui rezistență împotriva Mea a

scăzut în așa măsură încât să i se poată impune ultimul test al vieții pământești; Eu știam a cui voință ar fi putut rezista tentațiilor puterii Mele opuse. Și de aceea am ales un spirit primordial care fusese cândva conducătorul apostaziei spiritelor.... al cărui păcat, prin urmare, cântărea cu siguranță mai greu asupra lui, dar pe care iubirea Mea era extrem de nerăbdătoare să-l recâștige, pentru că atunci nenumărate ființe l-ar fi urmat și răscumpărarea ar fi avut loc mult mai repede.... Deși știam din eternitate despre eșecul acestui spirit primordial.... Cu toate acestea, prin voința sa, care se schimbase în etapele preliminare, era spiritul cel mai puternic, care, prin urmare, avea și dreptul de a fi primul pus în starea de liber arbitru și care, prin urmare, oferea cele mai mari perspective de a trece testul voinței. Însă, forma primei ființe umane.... înainte ca acest spirit primordial să o ia, era vizibilă și pentru Lucifer, care știa foarte bine că această formă era poarta de ieșire din împărăția întunericului, din sfera sa, în împărăția Mea, în împărăția luminii.... El știa, de asemenea, că dacă nu voia să-și piardă acolitul.... trebuia să folosească toate mijloacele pentru a-Mi smulge spiritualul în timpul acestei perioade de probă acordate ființei umane, pentru ca probațiunea să se întoarcă în favoarea sa....

Forma creată de Mine era încă lipsită de viață atunci când Lucifer a pus mâna pe ea pentru a o anima cu spiritul său în regim de probă.... dar spiritul său neîmblânzit a spulberat forma și era sigur că orice spirit alungat în această formă o va spulbera și nu a existat niciodată pericolul de pierdere pentru el.... I-am permis această încercare și acum i-am dovedit că presupunerea sa era greșită.... Pentru că spiritualul, care urma să se întrupeze în ființa umană, nu mai avea aceeași voință ca Lucifer din cauza cursului îndelungat al dezvoltării în creație; el s-a instalat de bunăvoie în ultima formă exterioară, iar acel spirit primordial era aproape de starea inițială, iar forma exterioară nu i s-a părut a fi o încătușare înaintea căderii.... Pentru că era stăpânul creației, el putea porunci ca un stăpân peste pământul aflat la dispoziția sa cu fiecare creație.... El era plin de putere și tărie.... supus doar puterii Mele, care nu i-a dat decât o poruncă ușoară, a cărei ascultare ar fi rupt orice încătușare care i se mai impunea.... Și când Lucifer a recunoscut acest lucru, s-a gândit la mijloace de a împiedica ființa umană să se supună acelei porunci și, întrucât el însuși cunoștea forma primei ființe umane, a încercat, de asemenea, să i-o facă neplăcută, prezentând-o ca pe o încătușare.... prezentând eliberarea de ea ca fiind dependentă de încălcarea acelei porunci.... și astfel a revoltat din nou, în interior, spiritul primordial împotriva Mea, încât nu i-am dat libertate deplină.... A fost o rătăcire conștientă căreia primul om ar fi putut să îi reziste dacă ar fi respectat porunca Mea cea mai ușoară.... dacă ar fi fost mai întâi mulțumit cu posesia puterii și a forței care îl făcea cu adevărat fericit, până când adversarul Meu a aprins în el o dorință necurată.... de a fi mai mare decât Cel care era recunoscut de el ca fiind Puterea de deasupra lui.... pe care o cunoștea și a cărei poruncă a ignorat-o totuși....

Căderea primului om a fost, așadar, o repetare a primei căderi a spiritului primordial. El l-a urmat pe Lucifer și a târât cu el în adâncuri nenumărate ființe...., așa cum toți urmașii primului om au fost puși în starea de slăbiciune a ființelor umane păcătoase până când Iisus Hristos a venit în ajutorul lor, până când Iisus Hristos a dobândit puterea voinței pentru ființele umane prin moartea Sa pe cruce, până când Iisus Hristos s-a opus ispitelor lui Lucifer cu voința Sa puternică și l-a învins.... (8.11.1953) Nimic nu l-ar fi putut determina pe Lucifer, prima ființă creată, să parcurgă calea pământească ca ființă umană, atâta timp cât el însuși se simțea încă stăpânul lumii spiritelor, care au devenit apostate față de Mine odată cu el, deoarece el însuși nu a parcurs calea prin materie, prin creație, înainte de crearea primelor ființe umane.... Ca spirit intrinsec, el a fost încă cel mai puternic adversar al Meu în ceea ce privește voința, el se simțea stăpânul creației care conținea substanța spirituală care îi aparținea, chiar dacă el însuși nu avea nicio influență asupra acestei substanțe spirituale. Astfel, în el exista încă o rezistență neîntreruptă și nu ar fi suportat niciodată constrângerea, nu s-ar fi dat de bunăvoie într-o formă pe care voința Mea o crease.... pentru că el ura toate formele pentru spiritual, toate lucrările creației, și căuta să le distrugă.... Dar puterea asupra operelor creației i-a fost luată, în schimb, influența asupra spiritualului i-a fost atunci acordată atunci când acesta ar fi trebuit să decidă liber pentru Mine sau pentru el din nou.... De asemenea, el știa că el însuși nu putea distruge o formă de îndată ce aceasta era locuită de entități spirituale și, de aceea, a inspectat mai întâi forma primei ființe umane, căci scopul său era să determine spiritul primordial, care urma să fie întrupat în ea, să își spulbere el însuși forma exterioară.... pentru că el credea că atunci îi va putea oferi libertatea pe care Eu i-o luasem ființei spirituale prin intermediul operelor de creație.... El a vrut să Mă împiedice să duc

la bun sfârșit planul de mântuire. Relația de adversitate dintre Mine și el a existat încă de la apostazia sa și nu va fi niciodată abandonată din partea sa până când nu se va recunoaște complet neputincios și, într-o profundă slăbiciune și umilință (9.11.1953), va apela la un aflux de putere.... Prin urmare, ar fi fost de asemenea imposibil să-i dau prima formă umană pentru a rămâne în ea. Pentru că în el nu era voința de a se ridica, în timp ce spiritualul, care trecuse prin creație în stare de constrângere, slăbise deja în rezistența sa anterioară împotriva Mea și nu trebuia decât să dovedească încă o dată renunțarea la rezistența împotriva Mea și a forței Mele de iubire. Iar Lucifer știa cât de mult se distanțase deja această substanță spirituală de el și știa, de asemenea, că exista acum pericolul de a o pierde complet. Și, întrucât spiritul primordial conceput în prima ființă umană a fost cândva un sprijin puternic pentru el, el era, de asemenea, deosebit de interesat de căderea acestuia. Dar el știa și despre dorința sa actuală de a se elibera de toate legăturile materiale....

Acestui spirit primordial i-am adăugat acum o a doua ființă care urma să-i servească în același timp ca sprijin, dar și ca test al voinței sale. Fiecare ar fi putut să-l ajute pe celălalt să atingă scopul final, nu am pus responsabilitatea pe un singur umăr.... Am dat porunca amândurora și amândoi puteau atinge scopul împreună.... Iar Lucifer s-a folosit de această a doua ființă, care i-a recunoscut voința slăbită și a sperat să-și atingă scopul prin intermediul ei.... Testul de voință trebuia să fie cerut primei perechi umane, iar forțele opuse trebuiau de asemenea să fie capabile să lucreze pentru acest test, căci Lucifer a luptat și pentru creațiile sale pe care nu voia să le predea, deși erau și ele ale Mele. El a reușit în planul său, dar cu toate acestea nu M-a împiedicat să le dau ulterior nenumăratelor ființe, de nenumărate ori, posibilitatea de a se transforma în oameni pe acest Pământ și de a atinge astfel un grad de maturitate din ce în ce mai mare, chiar dacă poarta către împărăția luminii a rămas închisă din cauza căderii primei perechi umane până la venirea lui Isus Hristos.... Răscumpărarea ființelor spirituale prin primul păcat a fost amânată, dar nu anulată, căci ceea ce nu a realizat prima ființă umană a realizat omul Iisus.... El a fost mai puternic decât adversarul Meu, căci S-a folosit de puterea Mea.... El a fost și a rămas unit cu Mine prin iubire și a făcut în mod voluntar ceea ce prima ființă umană nu a îndeplinit ca poruncă.... El s-a supus complet voinței Mele și și-a dovedit devotamentul față de Mine prin suferința și moartea Sa pe cruce.... El știa despre păcatul primordial și despre vina repetată a primelor ființe umane și, pentru a răscumpăra această vină, pentru a răscumpăra umanitatea, Mi-a oferit o jertfă care Mi-a fost suficientă.... o jertfă care a deschis din nou poarta către împărăția spirituală, calea către Mine, iar toate creaturile Mele pot deveni acum binecuvântate care Îl recunosc ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii....

Amin

Justificarea coborârii lui Hristos.... Act de milostenie....

B.D. Nr. **6130**
9. decembrie 1954

Plin de milă am privit pe Pământ spre umanitatea doborâtă.... Le-am văzut marile greutăți, care, într-adevăr, erau provocate de ei înșiși, dar am văzut și marea slăbiciune a oamenilor care, de aceea, erau împovărați de povara lor și nu se mai puteau ridica cu propriile lor forțe.... Și dragostea Mea a devenit atât de puternică încât a vrut să aducă ajutor umanității suferinde.... Iubirea Mea a fost atât de mare încât Eu Însumi am coborât pe Pământ pentru a-i elibera pe oameni de povara păcatului și pentru a le deschide din nou calea spre Mine. Coborârea Mea pe Pământ a fost un act de iubire și de milă din partea Creatorului vostru și a Tatălui veșniciei.... Am vrut să aduc pace oamenilor, mântuire.... Am vrut ca ei să se bucure din nou de lumina și de puterea pe care le pierduseră prin păcatul fostei răzvrătiri împotriva Mea.... Omenirea era atât de adânc în întuneric și nu-și mai găsea calea de ieșire din el pentru că era și complet neputincioasă.... Era o stare de cea mai mare nefericire, pentru că erau ținuți captivi de un Domn care îi avea în puterea Sa și care nu avea să-i mai elibereze pentru totdeauna.... Dar și Eu aveam un drept asupra voastră, pentru că odinioară ați ieșit din puterea dragostei Mele.... Și nu voi pierde dreptul Meu.... Eram pregătit să lupt cu adversarul Meu pentru voi și de aceea am venit pe Pământ, pentru că nu Divinitatea a vrut să ducă această luptă, ci iubirea și aceasta s-a întrupat acum într-o ființă umană.... astfel, ca să zicem așa, o ființă umană a dus lupta cu adversarul, Care a folosit doar iubirea ca armă.... Iubirea conduce așadar lupta.... iubirea M-a

determinat să cobor pe Pământ și să Mă stabilesc în omul Iisus.... Care Îmi era devotat cu tot sufletul, Care se străduia să se unească cu Mine cu toate simțurile, Care conținea El Însuși sufletul de lumină în Sine, Care dorea să-i ajute pe frații Săi căzuți pentru ca aceștia să se poată înălța din nou la Tatăl, la înălțime, pentru a fi fericiți. Ceea ce rămăsese perfect dorea să ajute ceea ce devenise imperfect să redevină perfect.... Iubirea Însăși a vrut să intervină pentru a aduce libertatea poporului asuprit.... Și de aceea Eu Însumi am coborât pe Pământ, de aceea nu M-am mai închis în fața strigătelor de suferință care urcau la Mine de pe Pământ, am venit ca Mântuitor și Răscumpărător pentru a aduce pacea tuturor celor de bună credință.... Pentru că venise vremea când omenirea se prăbușise atât de jos încât trebuia să i se aducă ajutor dacă nu voia să cadă complet pradă ruinei. Și astfel, ceea ce fusese anunțat cu mult timp înainte s-a adeverit.... Lumina a venit pe Pământ și a strălucit în întuneric.... Dar întunericul nu a recunoscut lumina și au fost doar câțiva care au recunoscut-o ca fiind Mântuitorul, Care a fost trimis de Sus pentru a răscumpăra oamenii și pentru a aduce pacea tuturor celor de bunăvoință....

Amin

Sufletul și trupul lui Iisus

Sufletul lui Iisus....

B.D. Nr. **6642**
11. septembrie 1956

Tot ceea ce spiritul vă transmite de la Mine va fi în conformitate cu sensul său.... Oamenii sunt cu siguranță liberi să atribuie în mod arbitrar un sens diferit cuvintelor pe care spiritul Meu vi le transmite, dar atunci spiritul lor nu este iluminat, însă nu se poate pretinde că Eu v-am transmis cunoștințe spirituale contradictorii. Pentru că "spiritul de la Dumnezeu" nu greșește.... Iar acolo unde pare să existe o contradicție, trebuie să se ceară clarificări; Eu Însumi trebuie să fiu abordat pentru ca Eu să pot oferi clarificări:.... Sufletul omului Iisus era de Sus.... Un spirit de lumină a coborât pe Pământ, o Ființă Care a apărut din Mine și a rămas cu Mine în toată libertatea de voință atunci când o mare mulțime de spirite create s-au desprins de Mine și s-au aruncat în abis.... Dar acest spirit de lumină a trebuit să îndeplinească o misiune ca ființă umană, a trebuit să coboare într-o regiune lipsită de lumină, lăsând astfel în urmă pentru moment abundența Sa de lumină, ceea ce nu ar fi avut decât un efect devastator pe Pământ, deoarece oamenii nu erau capabili să accepte o astfel de lumină de Sus, astfel că ar fi pierit în raza ei. O ființă umană trebuia să îndeplinească misiunea.... lucrarea de răscumpărare pentru oameni.... Iar această ființă umană trebuia să se afle în aceeași sferă cu semenii săi, deoarece era necesar să le arate o cale, să le exemplifice o viață pe care ei trebuiau să o urmeze.... În consecință, ființa umană Iisus trebuia să fie exact ca aceia.... Și El a fost așa, chiar dacă sufletul coborâse din împărăția luminii.... Trupul pruncului Iisus conținea un suflet care era la fel de determinat în gândirea, voința și sentimentele sale de forma sa exterioară pământească ca orice altă ființă umană.... Prin urmare, aceleași pasiuni și dorințe trebuiau să se trezească în el prin sfera care îl înconjura, precum și prin învelișul său exterior, căci a merge pe calea pământească "ca ființă umană" însemna, de asemenea, să trebuiască să lupte împotriva acelorași impulsuri din interior și din exterior.... Pentru că era necesar să se lupte pentru spiritualizarea sufletului, pentru a realiza unificarea sufletului cu spiritul său, care este și scopul vieții pământești a fiecărei ființe umane.... Era necesar să se ofere oamenilor dovada că este posibil să se realizeze această spiritualizare pe Pământ.... Și astfel, luptele și zbaterea omului Iisus au fost de același fel.... care necesitau un suflet de același fel.... care, totuși, coborâse din împărăția luminii pentru a putea sluji ca locuință lui Dumnezeu Însuși, Care nu s-ar fi putut manifesta niciodată într-un suflet păcătos.... Căci sufletul lui Iisus era fără de păcat, ceea ce nu înseamnă însă că era complet lipsit de impulsuri și pasiuni, căci oricât de puternice erau slăbiciunile și pasiunile Sale, oricât de puternice erau ispitele care se apropiau de El, El le-a rezistat și a putut face acest lucru pentru că și dragostea Sa era puternică și Îi dădea putere să reziste. Sufletul omului Iisus a lăsat lumina în urmă și a intrat în întuneric.... Și nenumărate ființe legate de Pământ s-au atașat de acest suflet, asuprindu-l astfel în același mod în care orice suflet uman este asuprit de forțele întunecate.... Și cum Iisus a trebuit să parcurgă drumul ca ființă umană, sufletul nu putea nici el să respingă aceste ființe, ci trebuia să încerce să le învingă într-o luptă grea, trebuia să își adune voința proprie pentru a nu ceda în fața lor atunci când era ispitit. Și a putut să-și adune această voință în virtutea iubirii la care nu renunțase, care a fost și a rămas partea ei, pentru că era forța divină cu ajutorul căreia omul Iisus trebuia și putea să-și îndeplinească misiunea.... dar care putea face din orice ființă umană un învingător, dacă ar aprinde și ar hrăni iubirea în sine însuși.... De fiecare dată trebuie subliniat faptul că actul Mântuirii trebuia să fie înfăptuit de o ființă omenească, că, prin urmare, Iisus trebuie privit doar ca o ființă umană pentru prima dată, Care a reușit să se divinizeze pe Pământ.... și că, prin urmare, această ființă umană s-a subordonat complet legii naturii, că a fost creat ca orice altă ființă umană și că sufletul Său nu a fost lăsat să se apere atunci când spiritele necredincioase au pus stăpânire pe el.... Dar El nu a lăsat niciodată aceste spirite să pună stăpânire pe situație, pentru că voința Sa a împiedicat acest lucru și pentru că, de asemenea, a adunat puterea necesară prin iubire. Dar

a trebuit să lupte ca orice altă ființă umană, pentru că El trebuia și voia să fie un exemplu pentru ei, voia să le arate calea pe care și ei puteau să o urmeze pentru a se spiritualiza încă de pe Pământ. Pentru că numai de la oameni se putea cere ceea ce era posibil și din punct de vedere uman.... Iar dacă Iisus ar fi avut la dispoziție o forță pe care oamenii le-ar fi fost complet imposibil să o dobândească, atunci El nu ar fi putut spune niciodată: "Urmați-Mă....". Dar acest lucru nu exclude niciodată faptul că sufletul Său venea de Sus, că era un suflet de lumină în care Dumnezeu Însuși și-a făcut locuință și a putut să-și facă locuință pentru că era fără de păcat și pur, pentru că iubirea i-a dat puterea de a rezista tuturor ispitelor....

Amin

Ce a fost trupul lui Iisus?....

B.D. Nr. **8586**
14. august 1963

Nimic nu este imposibil pentru Mine, ca Dumnezeu și Creator al vostru.... ceea ce vreau Eu se întâmplă, iar ceea ce vreau să creez este deja înaintea Mea ca un gând executat.... Pentru Mine nu există limite stabilite, nici în ceea ce privește ideile, nici în ceea ce privește lucrările executate, fie ele de substanță spirituală sau pământească. Căci totul are la bază spiritualul, indiferent dacă în fața ochilor voștri se află creații pământești sau spirituale. Cu toate acestea, numai Eu Însumi pot judeca natura acestei substanțe spirituale. Numai Eu știu dacă este vorba de substanță spirituală care s-a desprins cândva de Mine și s-a întărit în materie solidă sau dacă forța spirituală este emanată direct de Mine și a căpătat formă conform voinței Mele. Căci Eu pot transforma sau modela orice forță în lucrări de creație de toate felurile. Pot, de asemenea, să dau forței direct emanate de Mine caracteristicile care sunt inerente spiritualului, care a devenit odată păcătos, atunci când conține un suflet în sine ca formă finală, ca un corp uman, în scopul desăvârșirii sale.... Un corp născut de Mine, care nu este o substanță spirituală devenită păcătoasă, poate, prin voința Mea, să fie într-o stare de slăbiciune sau să aibă caracteristici atașate de el, care aderă la orice alt corp, dacă acest lucru servește unui anumit scop.... Totul este în voia și în puterea Mea.... Dar tot ceea ce este pur și divin va fi întotdeauna influențat de legătura cu lumea, cu materia, care este spirit impur, și va fi în suferință, va fi întotdeauna influențat și va fi supus la presiuni și, întrucât actul de Mântuire al lui Iisus era o misiune extrem de importantă, forțele potrivnice nedrepte au acționat în mod deosebit pentru a influența divinul pur, forma exterioară a lui Iisus, căci această emanație de forță divino-spirituală, care trebuia considerată ca fiind trupul Său, nu a devenit eficientă în așa fel încât să distrugă tot ceea ce se opunea sau îi împiedica acțiunea sa.... ci era suficient să ofere rezistență în același mod ca orice altă formă exterioară fizică, să potolească spiritualul asupritor și să ducă astfel aceeași luptă împotriva tuturor tentațiilor, căci omul Iisus dorea să exemplifice semenilor săi viața pe care ar trebui să o ducă cu toții pentru a fi eliberați de forțele întunericului. Cu toate acestea, faptul că trupul lui Iisus era materie pământească nu poate fi negat, dar această materie pământească era opera iubirii, înțelepciunii și puterii Mele, nu era un spirit căzut din care a fost luată această substanță, ci o forță care a ieșit din Mine, care s-a condensat prin voința Mea într-o formă...., dar care în nici un caz nu a avut pretenții mai puțin dure față de omul Iisus, căci de îndată ce puterea iese din Mine pe Pământ.... unde substanțe spirituale perfecte intră în împărăția adversarului Meu, aceste substanțe perfecte sunt asuprite de substanțe nespirituale, și toate aceste substanțe trebuiau răscumpărate, care s-au agățat de sufletul lui Iisus și au pus stăpânire, ca să zic așa, și pe trup, care acum trebuia să lupte pentru a nu sucomba, dar nici nu avea voie să-și folosească forța într-un mod supraomenesc, pentru că era menit să slujească oamenilor ca un exemplu și, de aceea, omului Iisus nu i s-a acordat niciun privilegiu prin forță neobișnuită.... (8/14/1963) Ca ființă umană, El trebuia să fie la fel ca toate celelalte ființe umane, și chiar și faptul că trupul Său era un produs al forței Mele nu i-a conferit niciun avantaj în lupta Sa pentru divinizare.... Pentru sufletul Său a fost doar o cătușă care l-a chinuit la nesfârșit, deoarece sufletul venea din libertate și din cea mai strălucitoare lumină și a trebuit să își facă locuința în întuneric.... Și acest întuneric a cuprins și trupul și i-a provocat chinuri pe care sufletul le simțea și totuși nu a putut cruța (fi cruțat) trupul. Căci Iisus, ca urmare a iubirii Sale, a recunoscut toate corelațiile și s-a predat sorții Sale, pe care a prevăzut-o cu exactitate și, ca urmare, a trebuit deja să

îndure chinuri de nedescris. Divinizarea completă, însă, nu putea fi adusă decât prin suferințe neobișnuite și un exces de iubire. Iar însăși șederea unui trup și a unui suflet pur, fără păcat, din împărăția luminii pe tărâmul prințului întunericului, a contribuit la aceasta, pentru că trebuiau să se apere în permanență de el și de puterile sale, care au încercat totul pentru a ispiti și trupul în păcat, pentru a-l cufunda și pe omul Iisus în vinovăție, dar nu a reușit. Dar bătălia a fost grea și totuși omul Iisus a trecut de ea și a dat tuturor oamenilor dovada că prin iubire dobândesc și ei puterea de a rezista tuturor provocărilor din partea adversarului și, mai mult, prin răstignirea Sa a dobândit și harul unei voințe întărite pentru toți oamenii..., astfel încât este de asemenea posibil ca toți oamenii să se elibereze din robia temnicerului lor, astfel încât să nu mai fie la mila adversarului, ci să aibă ajutor în Iisus Hristos, în care se pot încredința și care, cu toate acestea, îi înțelege ca ființe umane și îi va smulge cu adevărat de sub puterea adversarului dacă se vor apropia de El pentru aceasta. Căci El știe cum el vă asuprește trupul pentru a vă împiedica sufletul să se maturizeze.... El știe că lupta în viața pământească este dificilă pentru că trupul este încă partea adversarului și el nu vrea să-l elibereze, dar Iisus a oferit jertfa pe cruce pentru voi ca să puteți deveni liberi, El v-a răscumpărat prin sângele Său pentru ca voi să deveniți liberi de toate păcatele....

Amin

(Adăugare la nr. 8586) Ce a fost trupul lui Iisus?....

B.D. Nr. **8620**
18. septembrie 1963

Nu trebuie să vă temeți niciodată de instrucțiuni eronate dacă vă adresați Mie Însumi pentru clarificări. Iar Eu vă voi da întotdeauna informația corectă de îndată ce ceva vă este de neînțeles. Căci voi, care trebuie să răspândiți adevărul, trebuie să fiți și voi înșivă capabili să respingeți orice obiecție, trebuie să știți voi înșivă cum se leagă totul, altfel nu veți putea fi adevărați reprezentanți ai adevărului.... Și astfel să știți că toată materia este substanță spirituală solidificată.... forță spirituală care a fost emanată cândva de Mine sub formă de ființe și care nu și-a îndeplinit scopul real.... deoarece aceste ființe au refuzat să devină active conform voinței Mele. Acest refuz a dus la întărirea substanței spirituale, astfel că ea a devenit mai densă și acum am dat acestei substanțe forme.... Substanța întărită a devenit materie.... Acum, însă, în virtutea puterii Mele, pot lăsa să ia naștere și materia care nu a trecut mai întâi prin procesul de întărire a substanței spirituale.... Prin voința Mea pot condensa puterea spirituală în formă.... Și am făcut acest lucru pentru a-Mi crea o dată un înveliș trupesc care, totuși, nu trebuia să fie diferit de cel al oricărei ființe umane, doar că nu provenea din împărăția adversarului Meu, ci era atașat de substanța spirituală a creației direct de Mine, că, prin urmare, parcurge în mod cert traseul prin creații pe care materia trebuie să-l parcurgă pentru a-și îndeplini funcțiile de slujire și, astfel, să se dezvolte încet până la stadiul în care trebuie să servească un suflet.... Învelișul carnal al fiecărei ființe umane se află încă în stadiul inițial de dezvoltare, nu este încă spiritualizat și, de obicei, trebuie să străbată încă un parcurs foarte lung de dezvoltare după moartea ființei umane până când i se permite să se adăpostească într-un corp ca membru al unui suflet.... Timpul de care are nevoie spiritualul pentru a putea sluji un suflet ca trup a fost acordat de Mine și acestei forțe condensate pentru a parcurge calea prin creație înainte de a i se permite să slujească sufletul lui Iisus ca formă exterioară. Căci acest suflet avea nevoie de un corp care era exact la fel ca orice alt corp uman, pentru că voia să spiritualizeze și acest corp și pentru că și El era expus, prin corpul Său, la toate tentațiile spiritelor imature care sperau să obțină influență asupra sufletului prin intermediul corpului. Prin urmare, substanța trupului Său nu era în mod fundamental o substanță spirituală căzută, dar trecuse totuși prin împărăția celor căzuți, trupul aparținea de asemenea creației care îi adăpostește pe cei căzuți și, de asemenea, trebuia deja să se dovedească pe această cale de dezvoltare prin faptul că substanța spirituală simțea chinuri în starea sa lipsită de libertate, legată și trebuia să le suporte.... care, de asemenea, aparțineau deja actului de mântuire al lui Iisus, dar care au contribuit și ele la spiritualizarea deplină a trupului lui Iisus.... Pentru că trupul era de aceeași natură ca orice alt trup uman datorită parcursului său prin creație, iar ființa umană Iisus trebuia să ducă aceeași luptă împotriva poftelor și slăbiciunilor, și totuși trupul era fără de păcat pentru că era destinat să Mă slujească pe Mine Însumi ca loc de locuire și Eu de asemenea locuiam deja în copilul Iisus și în

anumite momente Iisus a oferit și dovezi în acest sens. Trebuie să vă fie de înțeles că trupul spiritualizat al lui Iisus nu putea aparține niciunui alt spirit originar, că, prin urmare, am avut grijă de acest trup material Eu Însumi și că a fost o lucrare a puterii și înțelepciunii Mele.... dar că, pe de altă parte, trebuia să fie astfel încât să aibă loc și spiritualizarea lui, pentru a fundamenta însuși procesul de înviere și pentru a le da oamenilor un stimulent pentru a depune eforturi pentru spiritualizarea trupului. În acest scop, trupul lui Iisus a trecut și el prin lucrările creației în substanțele sale spirituale individuale și a luat asupra sa chinurile robiei, pentru ca opera de răscumpărare a lui Iisus să devină un succes deplin.... Pentru că acum forțele imature acționau asupra omului Iisus din exterior, încercau să determine substanțele trupești încă slabe să păcătuiască, dar Iisus a rezistat, a luptat împotriva tuturor ispitelor și a redus la tăcere toate dorințele trupului, iar lupta Sa nu a fost cu adevărat ușoară, cu toate acestea El a fost fără de păcat.... El nu a fost cruțat de nimic tocmai pentru că a vrut să exemplifice viața semenilor Săi, că a vrut să dovedească faptul că este posibil ca fiecare ființă umană să realizeze același lucru.... să spiritualizeze trupul și sufletul.... Dar acest lucru trebuie să-l credeți, chiar dacă nu este încă pe deplin inteligibil pentru voi.... că trupul și sufletul lui Iisus erau fără păcat și că Iisus, totuși, a trebuit să sufere mult mai mult tocmai din acest motiv, pentru că a trebuit să intre într-o zonă păcătoasă și a trebuit să îndure cea mai dificilă luptă pe Pământ pe care o va avea de dus vreodată o ființă umană, pentru că tot ce era pământesc în jurul Lui îi asuprea trupul și sufletul, și numai dragostea Lui extrem de mare a rezistat acestor asupriri, pentru că omul Iisus îl conținea pe "Dumnezeu" în toată plinătatea Sa, și împreună cu Mine a fost victorios și a frânt adversarul și puterea lui....

Amin

Sufletul lui Iisus era deja întrupat înainte de întruparea lui Dumnezeu?....

B.D. Nr. **8750**
11. februarie 1964

Și Eu vă voi dezvălui dragostea Mea de nenumărate ori, introducându-vă o cunoaștere care vă face fericiți, deoarece, asemenea unei lumini strălucitoare, vă dezvăluie lucruri care înainte zăceau în întuneric.... și pentru că gradul vostru de cunoaștere crește din nou, ceea ce înseamnă, de asemenea, maturizarea sufletului. Pentru că transmiterea Cuvântului Meu se va baza și trebuie să se bazeze întotdeauna pe iubire, nu M-aș putea adresa vouă dacă nu ar exista un anumit grad de iubire și, astfel, această iubire va permite ca lumina cunoașterii să strălucească din ce în ce mai puternic în voi. Sunteți încă animați de întrebări la care numai Eu pot răspunde, deoarece numai Eu cunosc aceste domenii în care doriți să pătrundeți: Toate spiritele înalte, cândva necăzute, se întrupează pe Pământ pentru a lua și ele calea abisului în scopul de a atinge scopul cel mai înalt.... filiația divină. Și în acest scop trebuie să pășească pe Pământ în carne și oase, să se întrupeze ca ființă umană și, la fel ca orice spirit originar căzut cândva, să-și parcurgă această viață pământească. Și ele trebuie să ducă lupta și să reziste tuturor tentațiilor puse asupra lor de adversarul Meu.... Astfel, ele trebuie să fi trecut cu adevărat "prin adânc" pentru ca apoi.... atunci când sunt chemate, să se întoarcă ca un copil al lui Dumnezeu la Mine, Tatăl lor din eternitate. Și ființe de lumină au coborât în orice moment pentru a-i ajuta pe oamenii care, ca ființe căzute odinioară, să poată obține întoarcerea lor la Mine.... Iubirea acestor ființe de lumină este foarte puternică și profundă, încât ele sunt în permanență de ajutor și sunt numai și numai dornice să îi aducă pe copiii Mei pierduți înapoi la Mine. Iar Eu nu Mă împotrivesc atunci când vor să coboare pe Pământ pentru a aduce ajutor, care este întotdeauna necesar. Dar ele au fost întotdeauna ființe care au ieșit din Mine, au fost creații de cea mai înaltă perfecțiune, care au fost pătrunse de lumina Mea de iubire și care lucrează la unison cu Mine atât în împărăția spirituală, cât și pe Pământ atunci când coboară în scopul unei misiuni. De asemenea, nu există nicio ființă de lumină care să se excludă de la o astfel de misiune de a aduce lumină locuitorilor Pământului.... Și astfel, sufletul care a înfăptuit actul Mântuirii pe Pământ în calitate de ființă umană Iisus a fost și el.... un astfel de spirit de lumină, emanat inițial de la Mine ca o rază de lumină de iubire, căreia i-am dat o viață independentă.... Acest spirit și-a asumat o misiune cu totul specială, pentru că a văzut de la bun început că ființele căzute aveau nevoie de El, pentru că a văzut de la bun început că prima ființă umană va eșua și, de aceea, a dorit să aducă ajutor umanității ca "Omul Iisus".... El a fost cu siguranță activ și în crearea lumii materiale încă de la

început, pentru că voința și puterea Mea au curs în toate acele ființe care Mi-au rămas credincioase și, prin urmare, au funcționat ca ființe independente în infinit. Și acest suflet s-a coborât pe Pământ (și sufletul său Mă slujise deja anterior ca spirit de lumină) și a stabilit legătura dintre oameni și Dumnezeu, adică a venit la oameni ca spirit de lumină, iar prin acest suflet Eu Însumi am putut acum să Mă exprim oamenilor în Cuvânt.... Prin urmare, acest spirit de lumină a fost o acoperire pentru Mine, dar nu fizică, ci cu siguranță (deși) vizibilă temporar pentru oameni, dar nu permanentă, astfel încât El nu a trăit pe pământ ca o "ființă umană", ci doar a lucrat printre oameni aparent în aceeași substanță fizică și totuși a fost și a rămas o Ființă spirituală care a dispărut din nou din ochii celor cărora le-a adus ajutor prin învățături și discursuri. Cu siguranță au existat pe Pământ și întrupări pământești ale acestor înalte Ființe de lumină care au anunțat întotdeauna voința Mea oamenilor ca emisari ai Mei, deoarece era necesar să li se clarifice de ce trăiau pe Pământ în greutățile lor spirituale și ce scop avea schimbarea lor pământească. Cu toate acestea, trebuie făcută o distincție între transformarea pământească a unei ființe de lumină ca ființă umană și apariția unui spirit de lumină prin care Eu M-am făcut cunoscut. Apoi, acest spirit de lumină nu era învelișul Meu exterior vizibil.... ca ființa umană care a fost Iisus.... ci doar Mi-a servit doar pentru a permite Cuvântului Meu să ajungă la oameni în mod natural, căci aș fi putut, de asemenea, să Mă adresez oamenilor direct de Sus, dar atunci libertatea lor de voință ar fi fost pierdută.... Astfel, am folosit întotdeauna o formă exterioară, care putea fi atât o persoană fizică, cât și una spirituală. Dar prima își trăia existența ca ființă umană pe Pământ, în timp ce cea de-a doua era vizibilă doar temporar pentru oameni, deoarece aceștia aveau nevoie urgentă de adresarea Mea. Prin urmare, dacă sufletul lui Iisus s-a întrupat în mod repetat înainte de manifestarea Mea umană în El, nu puteți accepta vreodată decât o apariție spirituală în care Eu Însumi...Iubirea... am dorit să Mă fac cunoscut vouă, oamenilor, și astfel Mi-am ales un înveliș spiritual pentru a Mă manifesta oamenilor. Pe de altă parte, o întrupare trupească a sufletului lui Iisus nu a avut loc înainte de întruparea Mea, deși am putut să Mă exprim prin Cuvântul Meu chiar și prin intermediul unei ființe umane atunci când a coborât din împărăția luminii pe Pământ. Sufletul lui Iisus a fost ales pentru a permite întruparea Mea pe Pământ, iar acest suflet era cu adevărat cel mai înalt spirit de lumină care, ca Fiu întâi născut al Meu.... adică din puterea Mea și din voința Celui pe care iubirea Mea extrem de mare îl alesese ca prima ființă creată.... apăruse. Eu Însumi, ca Spirit Etern Dumnezeiesc, nu M-am manifestat decât în Iisus, în acest suflet suprem de lumină.... Dar acest suflet Îmi servise deja ca spirit de lumină pentru a-Mi permite să Mă adresez unor oameni care, totuși, aveau și ei un grad înalt de maturitate care Îmi permitea să le trimit astfel de ființe de lumină prin care Eu Însumi puteam vorbi direct. Cu toate acestea, faptul că un număr infinit de mare de ființe de lumină se întrupaseră anterior ca ființe umane care, de asemenea, mențineau legătura între oameni și Mine, care le transmiteau Cuvântul Meu, care, ca să spunem așa, trăiau pe Pământ ca purtătorii Mei de cuvânt, trebuie acceptat ca fiind adevărat, dar nu trebuie să ducă la concepții greșite, deoarece sufletul lui Iisus a fost ales pentru manifestarea Mea umană, întrucât se oferise pentru această lucrare de milă încă de la început, recunoscând eșecul primelor ființe umane.... Este greșit să se spună că Eu, ca "Dumnezeu", M-am întrupat deja de mai multe ori.... Căci întruparea Mea în Iisus este și rămâne un act unic, pe care umanitatea este incapabilă să-l înțeleagă și pe care lumea luminii cu greu îl va putea cuprinde, care nu va fi egalat niciodată înainte sau după aceea. Căci Iisus nu a fost unul dintre cei mulți, ci El a fost Cel care avea să devină un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii, și pentru toate ființele din împărăția luminii, pe care Eu Însumi L-am ales ca un acoperământ care avea să rămână vizibil pentru totdeauna..... Iar această Ființă avea un rang excepțional, căci iubirea Sa era.... ca primul spirit emanat prin iubirea Mea și a lui Lucifer.... atât de incomensurabil de profundă, încât numai El a intrat în discuție pentru manifestarea Mea umană și, prin urmare, a fost exclusă și o pășire anterioară pe acest Pământ ca ființă umană, dar acest lucru nu a exclus faptul că și El a participat la crearea lumii materiale, pentru că știa despre planul Meu de întoarcere și a intrat întotdeauna pe deplin în voința Mea și a fost, de asemenea, capabil să o realizeze ca ființă plină de lumină și putere. Această ființă a fost atât de aproape de Mine încât a putut avea loc fuziunea completă cu Mine, încât El și Eu trebuia să fim una, deoarece Eu m-am contopit complet în El și El în Mine, iar acest lucru va dezvălui, prin urmare, secretul manifestării Mele umane în Iisus, de îndată ce ființa va fi atins din nou gradul de lumină în care îi este inerentă cea mai strălucitoare cunoaștere....

Dovezi ale existenței lui Iisus pe Pământ....

B.D. Nr. **7250**
8. ianuarie 1959

Fiecărui om i se oferă posibilitatea de a descoperi secretul întrupării lui Dumnezeu și atunci fiecare persoană va avea și dovada existenței lui Iisus, Care i se va dezvălui acum ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, astfel încât orice altă dovadă va fi inutilă. Și oricine a înțeles odată întruparea lui Dumnezeu va ști și că este nevoie de credință și de ce este nevoie de ea, de ce dovezile nu sunt benefice, ci mai degrabă dăunătoare pentru cursul de dezvoltare a sufletului, în scopul pentru care ființa umană trăiește pe Pământ. Faptul că Dumnezeu s-a întrupat în Iisus Hristos, în ființa umană Iisus, este și rămâne neverosimil pentru oamenii care nu au nici un fel de legătură spirituală, pentru care strădania spirituală este străină..... Iar prin "strădanie spirituală" trebuie înțeles, așadar, "procesul de dezvoltare a sufletului", care nu a primit viața pământească ca un scop în sine, ci doar ca mijloc pentru atingerea unui scop. Astfel, cine nu se străduiește spiritual nu este nici el "trezit", adică gândirea sa este mai mult supusă erorii decât adevărului, el va accepta mai degrabă eroarea și o va accepta ca adevăr, iar adevărul pur i se va părea inacceptabil.... tocmai pentru că spiritul său este încă întunecat, prin care nu trebuie înțeles intelectul, ci scânteia din ființa umană care este parte divină. Prin urmare, această persoană nu va accepta cauzele pur spirituale și, prin urmare, întruparea lui Dumnezeu ca "efect" al unei astfel de "cauze" spirituale îi va fi de neînțeles. Dar ea a avut loc, Dumnezeu S-a conceput pe Sine într-o ființă umană, iar această ființă umană a fost Iisus, fiul Mariei, care a fost născut de spiritul lui Dumnezeu. Nimic nu a fost permis pentru a-i forța pe oameni să creadă și, prin urmare, nașterea lui Iisus a fost supusă și ea legilor umane, dar nu și procrearea..... Oamenii nu ar trebui să îndrăznească să se îndoiască de acest lucru atunci când se gândesc că tot ceea ce a fost creat, precum și întreaga operă de creație a ieșit din puterea lui Dumnezeu, astfel că este cu adevărat posibil ca această putere să lase o ființă umană să se nască din voința Sa. Dar această naștere fără procreare a avut și motivele sale spirituale, care sunt extrem de ușor de înțeles pentru un spirit trezit. Dar ființa umană trebuie să știe că întreaga operă a creației a avut cauze spirituale care s-au bazat pe voința liberă a ființelor spirituale create inițial și că această voință liberă joacă un rol și în existența ființei umane.... spiritul primordial creat odată.... ceea ce este semnificativ și explică, de asemenea, de ce nu se pot găsi dovezi sau doar puține dovezi pentru existența omului Iisus. Pentru că nici un fel de constrângere de orice fel nu poate determina o persoană să aibă o atitudine pozitivă sau negativă față de Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin. Atitudinea față de El trebuie să fie determinată de o libertate totală a voinței, deoarece numai de aceasta depinde reformarea spirituală a ființei umane în ființa creată inițial, în scopul pentru care ființa umană trăiește pe Pământ. Ceea ce poate fi dovedit obligă la o decizie.... Nici o ființă umană nu poate fi forțată să ia o decizie dacă se dorește să se ajungă din nou la perfecțiunea anterioară a ființei primordiale, care este și scopul întregii opere de creație. Prin urmare, ființa umană trebuie să știe mai întâi despre începutul și scopul primordial a tot ceea ce există, despre sensul și scopul creației și al tuturor ființelor create în cadrul ei. Dar el nu va putea niciodată să extragă această cunoaștere din cărți, ci ea trebuie să îi fie transmisă prin intermediul spiritului lui Dumnezeu, Care în Sine Însuși este Adevărul Etern. Dar acest lucru necesită condiții pe care orice ființă umană le poate îndeplini, dar pe care doar foarte puțini oameni doresc să le îndeplinească.... Cu toate acestea, spiritul lui Dumnezeu nu se poate exprima decât acolo unde sunt îndeplinite aceste condiții: O credință vie în Dumnezeu, care nu poate prinde viață decât prin iubire, și o cerere conștientă a adevărului de la Dumnezeu, tocmai în credința de a primi adevărul împărtășit de El.... Și ea va deveni om, pentru că atunci spiritul lui Dumnezeu va lua contact cu scânteia spirituală din ființa umană, care este partea Lui, iar ființa umană va fi instruită de spirit.... Oricine nu poate sau nu vrea să creadă acest lucru nu va ajunge niciodată la înțelepciune, la lumina cunoașterii.... Dar oricui va crede acest lucru i se vor revela cele mai minunate revelații, va recunoaște cu strălucire și claritate ceea ce este de neînțeles pentru alți oameni, va fi capabil să înțeleagă corelațiile, iar întruparea lui Dumnezeu în Iisus va fi pentru el o problemă atât de minunat rezolvată încât nu va mai avea nevoie de nicio dovadă și totuși va fi capabil să vadă prin toate mai clar decât ar putea reuși vreodată cel mai ascuțit intelect. Pentru un spirit trezit, însă, nu contează ce perioade de timp se află între viața lui Iisus

pe Pământ și prezent, căci această viață a lui Iisus nu a fost un act calculat pentru un anumit cerc de oameni, ci s-a aplicat tuturor oamenilor din trecut, din prezent și din viitor..... Toți oamenii vor trăi viața lui Iisus, dar nu vor avea nevoie de nicio dovadă a existenței Sale, de îndată ce doar spiritul lor se va trezi, însă fără o trezire a spiritului, chiar și cele mai puternice dovezi ar fi inutile pentru atingerea maturității sufletești, căci credința care decurge din dovezi nu este o credință care respectă liberul arbitru și care este singura care are valoare. Dar intelectul ființei umane nu are nimic sau prea puțin de-a face cu trezirea spiritului în ființa umană..... Acesta din urmă este rezultatul unei vieți de iubire, o viață de iubire dezinteresată față de aproapele, motiv pentru care cercetarea celor mai profunde taine nu este privilegiul unei activități intelectuale vii, ci exclusiv apanajul celor care respectă poruncile lui Dumnezeu, pe care le-a învățat pe Pământ omul Iisus: "Iubește-l pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuți"..... Efectul împlinirii acestor porunci este cea mai sigură și mai clară dovadă a existenței lui Iisus, căci atunci spiritul ieșit din Dumnezeu îl călăuzește pe om în tot adevărul și îl informează și despre toate corelațiile spirituale pe care intelectul uman singur nu le va putea da....

Amin

Manifestarea umană a lui Dumnezeu în Iisus

"Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ...."

B.D. Nr. **8537**
22. iunie 1963

În repetate rânduri sunteți informați că sufletul lui Iisus a venit pe Pământ din lumea luminii pentru a se întrupa în ființa umană Iisus, de dragul unei misiuni care necesita un suflet pur, căci Dumnezeu Însuși dorea să se sălășluiască în acest suflet și nu putea face acest lucru decât într-un suflet pur, fără păcat.... L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ.... Poate un cuvânt mai clar să confirme acest lucru?. A fost un suflet necăzut, spre deosebire de sufletele umane, care trebuie să parcurgă lungul curs de dezvoltare prin creație și să intre în întruparea lor ca ființă umană într-o stare foarte deficitară.... Totuși, acest lucru nu exclude faptul că sufletul lui Iisus a trebuit să se lupte în mod indescriptibil cu toate lucrurile nespirituale care îl asaltau din exterior.... Căci trupul Său era o materie imatură, iar prin aceste substanțe nedesăvârșite sufletul a fost greu încercat de influența adversarului.... Trupul era chinuit de toate patimile pământești și cerea împlinirea îndemnurilor sale, care de aceea se agățau de el ca aparținând substanțelor încă foarte imature ale trupului. Sufletul lui Iisus a venit pe Pământ complet pur, dar de el s-au atașat nenumărate entități imature, de care sufletul nu avea voie să se scuture, ci trebuia să le liniștească și să le aducă la maturitate. Substanțele spirituale imature l-au luat cu asalt pe Iisus omul din exterior, mediul înconjurător i-a afectat sufletul, astfel încât acesta a trebuit să suporte toate luptele interioare, pe care trebuie să le suporte și un suflet căzut, și de aceea este incorect faptul că a fost mai ușor pentru Iisus omul să realizeze această lucrare de mântuire datorită perfecțiunii sufletului său.... Dimpotrivă, sufletul Său, pentru că era pur și fără păcat,.... a suferit mult mai mult din cauza mediului imatur, sufletul Său pur a fost extrem de sensibil la păcat, la tot ceea ce a luat cu asalt împotriva Sa din partea semenilor ca influență a adversarului lui Dumnezeu.... Întunericul în care a trebuit să locuiască sufletul de lumină a fost un chin de nedescris pentru el și totuși era plin de o dragoste arzătoare pentru această omenire păcătoasă și dorea să o răscumpere din păcat și moarte. Toate lucrurile luciferice au apăsat cu siguranță asupra sufletului lui Iisus, dar nimic nu a reușit să îl facă pe Iisus Însuși să cadă în păcat. El a rezistat tuturor ispitelor, a luptat împotriva adversarului Său și, de asemenea, împotriva tuturor lucrurilor nespirituale care îl asaltau.... Iubirea Sa nu s-a diminuat față de frații Săi aflați în nevoie și a reușit să spiritualizeze și substanțele nespirituale din trupul Său, tocmai datorită iubirii care a crescut constant și care l-a umplut atât de mult pe omul Iisus, încât însăși Iubirea Eternă a pus stăpânire pe El.... Dar care nu s-ar fi putut manifesta niciodată într-un suflet păcătos fără ca acesta să fi pierit.... De ce voi, oamenii, nu vreți să acceptați acest Cuvânt: "L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ...."?. Ceea ce vine de la El este desăvârșit și de aceea se spune: "S-a coborât pe Pământ", nu: "S-a ridicat din adânc". Într-adevăr, lucifericul a înconjurat în mare măsură sufletul lui Iisus, dar s-a apropiat de sufletul Său din exterior, care, totuși, i-a rezistat și nu s-a lăsat doborât, ceea ce adversarul lui Dumnezeu intenționa.... Fie că era vorba de substanțe spirituale imature care Îl hărțuiau din trup...., fie că era vorba de ființe neîmpăcate care încercau să se atașeze de El ca emisari ai lui Satana.... Sufletul Său pur a rezistat și a respins satanicul în timp ce aducea la maturitate substanțele spirituale imature din trupul Său, pentru ca acestea să se poată alătura sufletului ca spiritualizat, atunci când Iisus și-a împlinit lucrarea Sa de iubire. De îndată ce sufletul a intrat în împărăția întunericului, a fost expus și el forțelor luciferice, însă nu a cedat în fața lor, ci le-a rezistat pentru că era plin de iubire și această iubire i-a dat puterea de a persevera până la sfârșit. Dar iubirea a adus-o sufletul cu el de Sus, iubirea nu l-a abandonat, ci l-a unit tot mai mult cu Iubirea Eternă și astfel a avut loc unificarea care ar trebui să fie scopul final al fiecărei ființe umane care pășește pe Pământ. Omul Iisus s-a divinizat pe Pământ prin marea Sa iubire și prin suferința Sa excesivă și moartea agonizantă.... Cu toate acestea, și El a trebuit să lupte pentru a obține această divinizare, nu a fost mai ușor pentru El decât pentru alți oameni, deoarece și oamenii posedă scânteia divină a iubirii și o pot

alimenta în mod constant și o pot lăsa să se aprindă cu strălucire.... și pot cere ajutorul lui Iisus pentru a face acest lucru, în timp ce Iisus și-a tras întotdeauna puterea doar din iubire.... dar această iubire era Dumnezeu Însuși, Care se adăpostea în El. Iar Dumnezeu, la rândul său, nu se putea adăposti decât într-o ființă fără păcat, El nu ar fi putut obține niciodată un suflet care.... ca fiind căzut.... parcursese calea ascendentă prin creație.... un suflet care odată căzuse de lângă El și Îi respinsese iubirea.... Căci acesta era păcatul primordial care împovăra toate ființele căzute, iar acest păcat primordial ar fi trebuit mai întâi să fie răscumpărat înainte ca o unire cu Dumnezeu să fie din nou posibilă.... Dacă sufletul omului Iisus ar fi fost un suflet "căzut", atunci nu ar fi fost răscumpărat înainte de moartea de pe cruce, iar atunci Dumnezeu Însuși nu ar fi putut niciodată să se sălășluiască în el.... Dar El era în Iisus, pentru că El era iubire.... Dumnezeu Însuși a devenit om. Dar altfel, întruparea lui Dumnezeu nu ar fi putut fi posibilă, ceea ce este și va rămâne cea mai mare taină.... O ființă pură trebuia să îndeplinească lucrarea de ispășire pentru păcatul primordial al omenirii, deoarece o ființă căzută se afla încă sub stăpânirea adversarului lui Dumnezeu și nu ar fi putut niciodată să adune forța de a se desprinde de adversar, stăpânul său de temniță.... Omul poate acum, pentru că pentru aceasta a murit Iisus Hristos pe cruce.... Un suflet de lumină a trebuit să pornească lupta împotriva adversarului, iar Iisus a biruit această luptă pentru că forța Sa a fost iubirea, pentru că a dus această luptă unit cu Dumnezeu Însuși, Iubirea Eternă, și astfel Dumnezeu Însuși a răscumpărat oamenii din păcat și moarte.... Voi, oamenii, trebuie să fiți informați despre acest lucru, pentru că și opiniile eronate duc la concluzii eronate. Lucifer nu ar fi avut nevoie să ducă o bătălie împotriva lui Iisus dacă ar fi avut stăpânire asupra Lui.... Și fiecare suflet căzut este încă sub puterea adversarului.... până când este răscumpărat de Iisus Hristos.... Niciodată un suflet căzut nu ar fi reușit să-l învingă pe adversar.... Dar lucrarea de răscumpărare nu fusese încă împlinită, lupta lui Iisus ar fi fost deci fără rezultat, căci o ființă căzută care s-a împotrivit cândva forței iubirii lui Dumnezeu a primit cu siguranță o mică scânteie de iubire de la Dumnezeu, dar nu ar fi putut niciodată să o aprindă în cărbuni strălucitori, deoarece adversarul ar fi împiedicat-o, iar ființa însăși era prea slabă.... Înțelegeți, oameni buni, că vă abateți spre o gândire greșită dacă nu vă eliberați de această părere că sufletul lui Iisus este o parte luciferică, deci căzut odată de la Dumnezeu.... Această opinie nu ar face decât să facă problema întrupării lui Dumnezeu și mai de neînțeles și mai discutabilă..... Și, prin urmare, adevărul pur despre acest lucru trebuie să vă fie prezentat mereu și mereu, căci numai adevărul vă oferă vouă, oamenilor, o lumină adevărată, iar adevărul va veni întotdeauna numai de la Dumnezeu Însuși....

Amin

"Și Cuvântul s-a făcut trup...."

B.D. Nr. **8141**
3. aprilie 1962

"Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Eu Însumi, Cuvântul etern, am coborât pe Pământ și am luat trup.... A fost un act de iubire și de milă extrem de mare faptul că M-am simțit îndemnat să iau legătura cu oamenii care se distanțaseră la nesfârșit de Mine, care nu mai erau în stare să audă vocea Mea, care nu mai erau în stare să audă Cuvântul Meu în ei înșiși, care nu mai aveau nici un fel de legătură cu Cuvântul din eternitate..... Ei înșiși au provocat această mare distanță față de Mine și niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei înșiși să ridice această mare distanță față de Mine prin propriile lor forțe, niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei să audă Cuvântul Meu așa cum a fost la început, când am fost capabil să comunic cu toate creațiile Mele chemate la viață de Mine prin Cuvânt..... Iată de ce iubirea Mea însăși a umplut distanța imensă.... Eu Însumi am venit pe Pământ și am luat trup și acum am căutat să intru în contact cu creaturile Mele pentru a Mă adresa din nou lor și pentru a le construi o punte care să le conducă înapoi la Mine în împărăția luminii și a fericirii..... Eu Însumi sunt Cuvântul din eternitate, dar nu aș fi putut, evident, să Mă adresez de Sus unei ființe umane pentru a nu o constrânge, ea care, în calitate de creație liberă, își luase odinioară originea din Mine. Ei trebuiau să pășească pe podul către Mine în toată libertatea voinței, iar Eu nu puteam realiza acest lucru decât prin adresarea Mea care, totuși, nu avea voie să sune neobișnuit, ci suna ca un cuvânt rostit de la persoană la persoană. Și de aceea am preluat trupul.... Am luat învelișul uman al lui Iisus și acum M-am adresat oamenilor în el.... Dar era Cuvântul Meu cel care le răsuna acum, și prin acest Cuvânt

am putut să le arăt oamenilor calea, am putut să-i instruiesc și să le fac cunoscută voința Mea, am putut să le vestesc Evanghelia, învățătura divină a iubirii, care era menită să le readucă sufletele în starea în care fiecare să poată auzi Cuvântul Meu în sine, dacă aceasta era voința lui serioasă.... Dar mai întâi oamenii trebuiau să fie răscumpărați de păcat și de moarte, mai întâi trebuia să fie răscumpărată fosta vină a păcatului de apostazie față de Mine, pentru ca legătura cu Mine să poată fi apoi încununată cu "revărsarea spiritului Meu".... pentru ca ființa umană însăși să poată auzi din nou vocea Mea în sine, așa cum a fost la început.... "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Cât de puțini oameni înțeleg semnificația acestor cuvinte; Cuvântul Etern Însuși a coborât pe Pământ, pentru că omenirea era în cea mai mare suferință, nu știa nimic despre starea ei mizerabilă, despre lipsa de lumină, despre întunericul spiritual în care umbla.... A stat complet departe de Mine și nu a făcut nimic pentru a reduce această distanță imensă față de Mine. Iar oamenii pot fi ajutați doar prin învățături care corespund adevărului.... Ei trebuiau să învețe despre voința Dumnezeului și Creatorului lor, iar această voință trebuia să le fie vestită de către Mine Însumi..... Eu Însumi a trebuit să Mă adresez lor și nu am putut să o fac decât prin intermediul unei ființe umane.... Astfel M-am întrupat în această ființă umană și numai așa a fost posibil să instruiesc oamenii în tot adevărul, să le atrag atenția asupra modului lor greșit de viață, să îi informez despre voința Mea și să le exemplific viața pe care ar trebui să o ducă ei înșiși pentru a ieși din nou din întunericul lor spiritual, pentru a urma calea pe care le-am arătat-o oamenilor, astfel încât să poată obține din nou viața veșnică. Căci ei au fost influențați de adversarul Meu, care i-a convins în mod constant să ducă un mod de viață lipsit de iubire (3.4.1962), în care atunci erau și rămâneau neputincioși și nu reușeau să obțină nimic pentru ascensiunea lor. Eu Însumi le-am dat dovada că dragostea are un efect la fel de puternic. Am vindecat bolnavi și am făcut și alte minuni pe care numai puterea iubirii le putea aduce..... De asemenea, i-am informat despre consecințele unui mod de viață lipsit de iubire.... Pentru că mai întâi a trebuit să le explic oamenilor de ce se aflau în suferință fizică și spirituală.... A trebuit să-i informez că starea lor umană nu poate fi numită fericită și ce ar trebui să facă pentru a atinge beatitudinea.... Și trebuiau să audă toate acestea din gura lui Dumnezeu.... Ei trebuiau să poată auzi Cuvântul Meu, și astfel Cuvântul Însuși a coborât pe Pământ și a luat trup.... În starea primordială, Cuvântul răsuna în fiecare ființă și era cauza unei fericiri incomensurabile.... Și ființele însele au renunțat la această fericire pentru că s-au îndepărtat în mod voluntar de Mine și, astfel, nu au mai putut nici să audă Cuvântul Meu, pentru că acest Cuvânt era o iluminare directă a iubirii din partea Mea, pe care ființele, însă, o respingeau acum. Dificultățile copleșitoare ale oamenilor de pe Pământ au determinat dragostea și mila Mea să Mă apropii de ei și să-i întâlnesc în Cuvânt, în ciuda rezistenței lor.... Și oricine care a aprins în sine doar o scânteie de iubire, de asemenea, M-a recunoscut și a acceptat Cuvântul Meu.... De asemenea, el a recunoscut divinitatea în Mine și M-a urmat.... Dar, în cea mai mare parte, ei au văzut în Mine doar ființa umană și astfel au apreciat Cuvântul Meu doar ca pe cel al unei ființe umane.... Eram în mijlocul lor și ei nu M-au recunoscut.... Cu toate acestea, am reușit să proclam Evanghelia iubirii, am reușit să prezint mereu și mereu oamenilor învățătura divină a iubirii și am reușit să Îmi formez ucenicii și apoi să îi trimit în lume cu misiunea de a proclama Evanghelia Mea și de a mărturisi despre Mine Însumi.... Cuvântul Însuși venise pe Pământ și se întrupase pentru binecuvântarea omenirii.... Și ori de câte ori răsună Cuvântul Meu, iubirea și mila Mea infinită se apleacă spre umanitate și își iradiază iubirea în inimile oamenilor, care acceptă de bunăvoie Cuvântul Meu, care îl ascultă și îl recunosc ca fiind vocea Tatălui lor și care Îmi sunt recunoscători pentru marele dar al harului.... Căci Eu Însumi sunt Cuvântul din veșnicie și oricine Mă ascultă intră în cel mai apropiat contact cu Mine Însumi și își va atinge și el scopul final pe acest Pământ, va găsi unirea deplină cu Mine, Dumnezeul și Tatăl său, la Care s-a întors în sfârșit și va fi veșnic fericit....

Amin

"Eu Însumi am venit pe Pământ...."

B.D. Nr. **6719**
20. decembrie 1956

Toți îngerii din ceruri Mă laudă și Mă slăvesc că am coborât pe Pământ pentru a-i răscumpăra pe oameni.... Numai în împărăția spirituală sufletul recunoaște lucrarea de iubire pe care am

înfăptuit-o pentru voi, pentru că, de îndată ce se află în lumină, el poate experimenta totul și astfel poate înțelege și coborârea Mea, actul Meu de Mântuire pe Pământ, în toată semnificația sa, iar iubirea și sentimentul său de recunoștință îl lasă să cânte mereu numai laude și mulțumiri Mântuitorului umanității, Iisus Hristos, pe Care acum Îl recunoaște ca fiind Dumnezeul și Tatăl său din veșnicie și Îi este veșnic devotat în dragoste arzătoare. Numai o inimă iubitoare poate măsura profunzimea iubirii și a milei Mele de a coborî pe Pământ într-o lume a urii și a lipsei de bunăvoință.... Dar oamenii se aflau în cea mai mare suferință spirituală, pentru că erau încătușați de adversarul Meu care îi avea complet sub controlul său, care îi priva de orice libertate și de care nu ar fi putut scăpa cu propriile lor forțe. Am văzut lupta zadarnică a oamenilor care încă mai aveau credință într-un Dumnezeu și Creator și care, prin urmare, îl invocau în adversitatea lor.... Și am indicat apariția lui Mesia prin clarvăzători și profeți cu mult timp înainte.... Și, în neliniște, ei așteptau acest Mesia pentru că încă mai credeau în Mine. Și astfel le-am trimis pe Mântuitorul de sus.... L-am trimis pe Fiul Meu pe Pământ pentru a putea locui în El, pentru a le vorbi Eu Însumi, pentru a Mă dezvălui lor și pentru a le maturiza inimile, astfel încât să Mă recunoască și acum să învețe și să înțeleagă și în ce fel am vrut să le aduc mântuirea din necazurile lor. Pentru că și ei gândeau încă prea pământesc, și ei vedeau în Mine un Salvator de adversitățile pământești, pentru că nu-și recunoșteau adversitățile lor spirituale, dar numai acest lucru M-a motivat să Mă cobor pe Pământ. Și de aceea a trebuit mai întâi să le pregătesc sufletele prin învățătura Mea, a trebuit să-i stimulez și să-i îndemn la o viață de iubire și să le exemplific Eu Însumi o astfel de viață de iubire, pentru ca și ei să crească în cunoaștere, pentru a putea înțelege și aprecia cel mai mare act de iubire divină.... Iar coborârea Mea pe Pământ a avut loc, cu siguranță, în mod natural, dar a fost însoțită de fenomene miraculoase care au dat curând celor ale căror inimi nu erau lipsite de iubire, o lumină strălucitoare cu privire la cel care intrase pe acest Pământ în pruncul Iisus. Iubirea și mila Mea copleșitoare au căutat o cale de a recâștiga din nou, complet pentru Mine creaturile pierdute, și Eu Însumi am parcurs această cale în ființa umană Iisus.... Deși a fost extrem de dureros și amar, dar El a adus mântuirea oamenilor înrobiți, le-a adus răscumpărarea de sub puterea Satanei, v-a adus din nou la Mine, pe voi, cei care vreți să găsiți răscumpărarea.... Am venit Eu Însumi pe Pământ.... dar nu am putut să o fac în puterea și gloria Mea, ceea ce ar fi însemnat o ofensă totală pentru voi, oamenii. De aceea, am venit în lume fără să mă remarc într-un copil, care a fost și a rămas învelișul Meu până la împlinirea lucrării de răscumpărare, căci Eu Însumi am străbătut drumul pe Pământ în ființa umană Iisus, am devenit om din dragoste pentru voi, creațiile Mele vii, pentru a vă ajuta să vă întoarceți din nou la Dumnezeul și Tatăl vostru din veșnicie....

Amin

Întruparea lui Dumnezeu în Iisus....

B.D. Nr. **7731**
27. octombrie 1960

Cel mai mare mister pentru voi, oamenii, este și rămâne Întruparea Mea în Iisus Hristos.... Chiar dacă vă este explicată într-un mod inteligibil, ea va rămâne totuși un mister pentru voi, deoarece natura Mea nu poate fi pe deplin inteligibilă pentru voi, pentru că voi vreți întotdeauna să personificați o ființă gânditoare și pentru că, prin urmare, vă imaginați un Dumnezeu "esențial" ca pe ceva "limitat" și acum plasați și această ființă limitată în ființa umană Iisus, Care, ca să spunem așa, unește acum două ființe în Sine. Dar această idee nu este corectă, pentru că natura Mea este de nepătruns, este forța atotîmplinitoare și atotcuprinzătoare, care nu cunoaște nicio limitare și totuși este capabilă să gândească și înzestrată cu o voință. Este imposibil pentru voi, oamenii, să vă imaginați Ființa Mea, pentru că sunteți limitați, pentru că nu ați atins încă perfecțiunea care abolește orice limitare. Cu toate acestea, și voi sunteți purtători ai acestei forțe, sunteți doar plini de ea într-o măsură limitată, dar omul Iisus o conținea în toată plinătatea ei și, prin urmare, era capabil să o primească pentru că era perfect, astfel că se divinizase pe Pământ printr-o viață de iubire.... Pentru El nu exista nicio limită în ceea ce privește afluxul de forță divină, El era complet pătruns de ea.... Astfel, ființa Mea fundamentală, forța divină a iubirii, (10/27/1960) se afla în El, și astfel Eu Însumi puteam fi în El, al cărui înveliș fusese pregătit în așa fel încât putea fi complet impregnat fără a fi consumat de forța Mea. Și astfel a fost posibil să se vorbească despre "Dumnezeu", Care nu S-a făcut vizibil decât în acoperământul ființei

umane Iisus, deoarece, ca sursă eternă de putere, Eu nu puteam fi vizibil pentru nicio ființă, și nicio ființă nu ar fi rezistat vreodată dacă ar fi putut privi în imensa mare de foc a iubirii Mele.... De aceea a trebuit să-Mi creez o limitare, a trebuit să-Mi aleg o formă care să fie vizibilă pentru voi, oamenii, și acum radiez complet această formă.... Dar forma a rămas totuși ceea ce Eu Însumi sunt din eternitate: Cea mai înaltă și mai perfectă Ființă.... Forma a servit Ființei celei mai înalte și mai perfecte ca o locuință de dragul creaturilor Mele care doreau să Mă privească. Și totuși, ele nu vor putea să pătrundă Ființa Mea în eternitate, deoarece este și rămâne insondabilă pentru toate lucrurile create, pentru tot ceea ce a apărut cândva din Mine. A vrea să personifici Eterna Divinitate este eronat, căci Eu nu sunt un spirit limitat, Eu sunt totul în totul.... Eu Sunt Puterea care umple totul, care radiază prin tot infinitul, care susține toată ființa și toate creațiile și le asigură existența.... Și totuși, Eu Sunt o Ființă Care lucrează în toată înțelepciunea și iubirea, Care își folosește voința, Care poate gândi în cea mai înaltă perfecțiune, astfel că iubirea și înțelepciunea determină întotdeauna gândirea, iar omnipotența duce totul la îndeplinire. Faptul că ceea ce a fost creat odată de Mine a dorit să Mă privească a fost motivul apostaziei sale de la Mine.... Dar Eu nu puteam fi vizibil pentru acele ființe, deoarece ele ar fi trecut în neființă în fața abundenței de lumină și putere care ar fi trebuit să li se dezvăluie.... Dar am vrut și Eu să satisfac dorința copiilor Mei, am vrut să Mă prezint lor în mod vizibil și am făcut-o în Iisus Hristos, într-un înveliș uman care, însă, trebuia mai întâi să se spiritualizeze complet pentru a putea primi lumina și puterea Mea în toată plinătatea.... Învelișul trebuia să fi devenit aceeași substanță spirituală care a fost ființa Mea fundamentală încă din eternitate.... pentru ca ea să nu dispară atunci când Eu Însumi am radiat prin formă.... Astfel, nu a rămas nimic uman, totul era spirit din Mine și astfel Iisus era Dumnezeu.... Devenisem om, însă, doar pentru a îndeplini o misiune ca ființă umană, aceea de a răscumpăra păcatul vostru primordial. Dar "ființa umană" Iisus nu mai rămăsese, în schimb se divinizase pe Sine însuși pășind pe acest Pământ, se contopise complet cu Mine, Creatorul și Tatăl eternității.... Ființa Mea Primordială se manifestase în El.... Duhul din eternitate, Care umple totul, luase formă vizibilă în Iisus.... Și astfel am devenit vizibil pentru toți copiii Mei care s-au maturizat în așa măsură încât acum Mă pot suporta în mod vizibil, pentru a Mă putea privi față în față....

Amin

Dumnezeu și Isus sunt Una.... Întruparea lui Dumnezeu....

B.D. Nr. **8250**
24. august 1962

Faptul că starea spirituală a oamenilor devine din ce în ce mai întunecată reiese și din faptul că ei nu sunt capabili să înțeleagă în mod corespunzător "devenirea lui Dumnezeu una" cu Iisus.... și că, prin urmare, ei nu au nici înțelegerea corectă pentru "întruparea" lui Dumnezeu..... Ei au ajuns să gândească greșit prin doctrina Dumnezeirii tripersonale. Dar trebuie spus din nou și din nou că Divinitatea eternă nu poate fi personificată.... că nu poate fi imaginată altfel decât ca o putere care umple întreaga infinitate..... Această putere nu poate fi limitată și, prin urmare, nu poate fi gândită nici ca o "formă".... ci poate iradia complet printr-o formă.... Iar procesul de iradiere completă cu putere divină a avut loc cu omul Iisus.... El era plin de iubire, iar iubirea este substanța primară a Divinității Eterne.... care este iradiată constant în infinit, care dă naștere la toate și susține totul.... Și această forță divină a iubirii a iradiat astfel prin forma umană a lui Iisus și s-a manifestat astfel în El, ființa primordială a lui Dumnezeu a luat loc în ființa umană Iisus și astfel Dumnezeu a devenit "uman".... și, întrucât Iisus era complet umplut cu substanța primordială a lui Dumnezeu, El a devenit "Dumnezeu".... Căci chiar și învelișul exterior uman a fost capabil să se unească cu Dumnezeu după răstignirea Sa ca ființă complet spiritualizată, astfel încât Iisus a devenit acum o divinitate imaginabilă.... încât ființa umană nu și-l poate imagina pe Dumnezeu altfel decât în Iisus.... dar că nu se poate vorbi niciodată de "două persoane".... Omul Iisus a atins scopul pe Pământ, divinizarea completă, pe care toate ființele create ar trebui să-l atingă.... Căci Dumnezeu a vrut să creeze imagini a căror perfecțiune finală trebuie însă să fie atinsă prin voința liberă a ființei însăși. Omul Iisus nu numai că a realizat această divinizare printr-o viață de iubire, dar a și răscumpărat vina de păcat a omenirii prin actul de mântuire.... căci El s-a folosit de puterea de iubire a lui Dumnezeu, altfel nu ar fi putut îndura suferința și moartea cumplită de pe cruce, iar această putere de iubire era elementul primordial

al lui Dumnezeu, astfel că Dumnezeu Însuși era în toată plinătatea în omul Iisus și a realizat actul de mântuire.... Cu toate acestea, dacă voi, oamenii, vorbiți de un Dumnezeu în trei persoane, acest concept este înșelător, deoarece Dumnezeirea eternă nu poate fi personificată, deoarece Ea este doar iubire, iar această iubire s-a manifestat în Iisus, iar Duhul etern al lui Dumnezeu a lucrat acum în Iisus, iar El poate fi imaginat de toate ființele doar în Iisus.... Deoarece ființele create cândva de Dumnezeu s-au îndepărtat de El pentru că nu au putut să-L privească, El a devenit un Dumnezeu vizibil pentru ele în Iisus.... Dar Iisus nu este o a doua ființă care să fie gândită alături de Dumnezeu.... El este Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este puterea iubirii, Care a iradiat printr-o formă complet spiritualizată, deci aceasta a fost doar substanța originară divină și, prin urmare, vizibilă doar pentru ființele care, la fel, s-au spiritualizat pentru a putea contempla lucrurile spirituale.... Atunci când se vorbește de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, acest lucru este cu siguranță valabil ca denumire pentru esența lui Dumnezeu, dacă Tatăl este recunoscut ca iubire, Fiul ca înțelepciune și Duhul Sfânt ca tărie, ca voință sau putere a lui Dumnezeu.... Căci esența lui Dumnezeu este iubire, înțelepciune și putere.... Dar scopul pe care și l-a propus Dumnezeu în crearea ființelor, divinizarea acestor ființe în voință liberă, declară.... dacă este atins.... de asemenea întruparea lui Dumnezeu în Iisus.... divinitatea vizibilă în Iisus, în timp ce divinitatea "tripersonală" nu permite deloc o explicație corectă, adică veridică. Oamenii și-au creat concepte care, prin urmare, sunt o piedică în calea maturității spirituale, deoarece nu poate fi invocat decât un singur Dumnezeu, dar nu este permis să te rogi la trei dumnezei diferiți, însă Dumnezeu Însuși vrea să fie recunoscut în Iisus și, prin urmare, și El poate fi venerat doar în Iisus.... Și El cere această recunoaștere de la toți oamenii, pentru că odată i s-a refuzat recunoașterea și pentru că, în același timp, trebuie recunoscut și actul Mântuirii.... Pentru că fără Iisus Hristos nici o ființă umană nu poate găsi iertarea păcatului său primordial, și de aceea ființa umană trebuie să-L mărturisească.... trebuie să creadă că Dumnezeu Însuși a avut grijă de omenire și a înfăptuit actul de Mântuire în Iisus....

Amin

Răspuns la întrebări despre imaculata concepție și preferința sufletelor de lumină....

B.D. Nr. **6673**
20. octombrie 1956

În orice adversitate pământească și spirituală Eu voi fi alături de voi, pentru ca voi să credeți în iubirea Mea, în înțelepciunea și puterea Mea.... Căci vă iubesc infinit, creaturile Mele, și vreau să câștig și dragostea voastră.... Știu despre adversitatea voastră și, de asemenea, despre cum poate fi remediată, iar Eu posed puterea de a o remedia. Și cu câtă plăcere Îmi demonstrez dragostea, înțelepciunea și puterea copiilor care se întorc la Tatăl lor și apelează cu încredere la El pentru a-și aminti de ei și a-i ajuta. Vreau să iau de la voi adversitatea pământească și spirituală, dar în adversitatea pământească vă cer uneori răbdare, pentru că numai Eu știu de ce a trebuit să vină asupra voastră. Dar o voi lua de la voi.... Dar oricine se află în greutăți spirituale nu va trebui să aștepte mult timp, pentru că, dacă doar Mă cheamă să-Mi amintesc de el, Eu sunt deja dispus să-l ajut. Adversitatea spirituală este: Slăbiciunea sufletului, deci voința slăbită, întunericul spiritului și îndoielile recurente.... Adversitatea spirituală este activitatea și influența adversarului Meu, care de foarte multe ori se apropie tocmai de acei oameni care sunt deja ai Mei și pe care ar dori să-i recâștige din nou sub controlul său.... Și atâta timp cât ființa umană trăiește pe Pământ, el va încerca să-și exercite influența și va dori din nou și din nou să o slăbească. Însă, de îndată ce ființa umană se întoarce la Mine, el o înlătură, iar Eu las puterea Mea să se reverse și îi aduc ființei umane lumină și cunoaștere, îi îndeplinesc cererea de a îndepărta adversitatea spirituală.... Trebuie să știți că adversarul Meu este interesat să stingă lumina adevărului care pătrunde pretutindeni cu strălucirea sa strălucitoare și alungă întunericul, în a cărui zonă numai adversarul Meu poate lucra. Astfel, el va încerca să stingă lumina. El va dori să împrăștie umbre peste ea, șoptindu-le oamenilor întrebări îndoielnice și încercând astfel să întunece lumina cunoașterii. Dar Eu nu voi permite aceasta din urmă, în schimb, lumina Mea de adevăr va străluci cu atât mai tare, iar lumina pe care el a încercat să o întunece va străluci cu atât mai tare în noapte.... Iar acolo unde mai există încă o umbră, aceasta va fi mistuită de lumina venită de la Mine care iradiază peste tot, căci în această lumină nu poate exista nimic care să fie întunecat.... Și astfel, "Lumina Eternă Însăși" vă va anunța:

Voi, cei care trăiți pe Pământ.... precum și toate ființele spirituale care au trecut deja prin viața pământească ca ființe umane.... sunteți "spirite căzute cândva", cu puține excepții; căci ființele de lumină se întrupează și pe acest Pământ. Astfel, ființe coboară la voi, oamenii, din împărăția luminii, pentru a vă ajuta în adversități spirituale profunde. Prin urmare, trebuie să faceți diferența între spiritele primordiale care s-au îndepărtat de Dumnezeu și cele care au rămas cu Dumnezeu.... primele se află în abis ca adepți ai adversarului Meu, iar cele din urmă au rămas cu Mine în toată perfecțiunea. Trebuie să faceți, de asemenea, diferența între ființele care încă poartă în ele voința adversarului și ființele care au intrat deja în voința Mea, dar nu sunt încă desăvârșite și, prin urmare, sunt încă expuse influenței sale. Și atunci veți putea înțelege, de asemenea, că acestea din urmă trebuie să fie ajutate, deoarece sunt prea slabe în fața influenței sale. Astfel, veți putea înțelege și misiunea acelor ființe de lumină care se întrupează voluntar pe Pământ pentru a le ajuta. Și atunci veți înțelege și misiunea omului Iisus.... care, în calitate de astfel de ființă de lumină, a dorit să realizeze o operă de salvare care a frânt puterea adversarului Meu.... (19.10.1956) Toți au fost copii ai iubirii Mele.... atât ființele căzute, cât și ființele rămase cu Mine, dar aceste ființe nu rămăseseră la fel, ci deveniseră acum diferite.... erau ființe radiante și lipsite de lumină, care nu puteau locui nici ele în aceleași sfere. Și astfel, "împărăția luminii" și "împărăția întunericului" deveniseră reședința acestor ființe de diferite feluri. Și nu a existat nicio punte între aceste două tărâmuri până la coborârea lui Iisus, un spirit angelic care a rămas cu Mine, care a vrut să construiască această punte și a făcut-o printr-o lucrare unică de milă. Ființele care și-au pierdut odată perfecțiunea din cauza răzvrătirii lor împotriva Mea

aveau nevoie de un ajutor, pentru că ele singure erau prea slabe, chiar dacă fusese construit un pod, deoarece adversarul Meu dispunea și el de o mare forță pe care o putea folosi față de foștii săi adepți. Dar ființele rămase alături de Mine erau și ele puternice pentru că se lăsau în permanență pătrunse de forța iubirii Mele.... Astfel, puterea unui spirit de înger necăzut ar fi fost pe deplin suficientă pentru a obține victoria asupra adversarului Meu și pentru a-i smulge pe adepții săi.... Dar acest lucru contrazicea legea Mea de ordine eternă, pentru că atunci liberul arbitru ar fi rămas neobservat de toate ființele care odată l-au urmat în mod voluntar pe adversarul Meu, iar o astfel de victorie ar fi împiedicat ființele să se desăvârșească. Prin urmare, a trebuit să se caute o altă cale.... „Iubirea" trebuia să facă un sacrificiu, iar fiecare ființă căzută trebuia să fie liberă să se folosească de acest sacrificiu, deci să dorească ca acesta să fi fost făcut și pentru ea.... Totuși, numai o ființă umană poate face un sacrificiu; o ființă de lumină poate avea cu siguranță voința de a se sacrifica, dar atunci trebuie să facă acest sacrificiu ca ființă umană, deoarece ca ființă de lumină nu poate suferi și, de asemenea, are la dispoziție atât de multă putere, încât orice este posibil pentru ea. O ființă umană, însă, este o ființă slabă, deficitară, sensibilă la suferință și chin și care acum trebuie să facă uz de o voință excesivă dacă își asumă de bună voie suferința și chinul pentru a obține ceva nu pentru ea, ci pentru semenii săi, care ar dori să-și dăruiască iubirea unor oameni nefericiți.... A trebuit să facă un sacrificiu ca "simplă ființă umană" pentru semenii săi.... A trebuit să fie capabilă să sufere și să moară.... Și astfel, veți înțelege acum că omului Iisus nu i s-a permis să aibă merite care să-l marcheze ca ființă umană de un tip excepțional, chiar dacă sufletul său era un spirit de lumină.... Deși nu trecuse prin creație ca sufletele ființelor umane, frații căzuți, acest suflet, atunci când a luat trupul de carne.... care, la fel ca și trupurile celorlalți oameni, era un conglomerat de substanțe spirituale imature, era deci și el plin de aceleași sentimente, pofte și pasiuni pe care omul Iisus avea să învețe să le învingă în timpul vieții Sale pământești. Căci misiunea Sa, în afară de răscumpărare.... răscumpărarea celei mai grave vinovății a păcatului.... era aceea de a exemplifica oamenilor viața care singură le asigura întoarcerea la Mine. Prin urmare, dacă se cerea ceva de la oameni complet inadecvați, slabi și legați de pasiune, trebuia să fie posibilă și îndeplinirea acestei cerințe.... Iar dacă omul Iisus dorea să servească drept exemplu, atunci trebuia să fie exact ca semenii Săi. Originea sa neobișnuită, ca și cea a ființelor de lumină întrupate pe Pământ care vor să ajute oamenii, nu sugerează în niciun caz capacități sau merite neobișnuite care ar fi necesitat o luptă mai puțin dură cu sine însuși pentru a găsi unitatea cu Mine pe Pământ, care este scopul și sarcina fiecărei ființe umane de pe Pământ și pentru care omul Iisus a dat exemplul că se poate realiza. Tot ceea ce Iisus a avut în avans ca spirit de lumină, a dăruit înainte de întruparea Sa ca ființă umană, altfel lucrarea Sa nu ar fi putut fi ceea ce este: Un sacrificiu făcut prin iubire, a cărui binecuvântare a fost destinată să fie benefică tuturor oamenilor.... Dar, de asemenea, nu poate fi negat niciodată că "Dumnezeu Însuși" a făcut acest sacrificiu, deoarece iubirea a fost factorul determinant care a umplut-o pe ființa umană Iisus, astfel încât Eu Însumi am putut fi în El după ce S-a modelat ca ființă umană de bunăvoie, astfel încât Eu am putut să Mă adăpostesc în El, că El a devenit un recipient pentru Mine și astfel El a posedat acum putere și lumină din abundență..... iarăși un proces care nu putea avea loc doar în ființa umană Iisus, ci pe care toți oamenii ar trebui și pot să-l realizeze în ei înșiși, pentru că acum au ajutor în Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... deoarece ca ființă umană a dobândit o măsură de har prin actul Său de mântuire care este acum accesibil oricărei ființe umane.... Și oricine se folosește de el va ajunge și el la țintă. El va găsi la fel de bine unirea cu Mine pe Pământ, va putea primi lumină și putere nelimitate.... (20/10/1956) Cu toate acestea, vi se vor da în continuare lămuriri suplimentare, căci atâta timp cât în voi vor apărea încă întrebări, va fi necesar să vă dau și răspunsul corect. Și cu cât veți dori mai intens acest răspuns, cu atât mai repede va veni la voi: Sufletele care se dezvoltă din abis trebuie să se aștepte la întruparea ca ființă umană ca ultimă etapă a dezvoltării lor pe Pământ, apoi cursul dezvoltării pe Pământ se încheie și sufletul intră în împărăția spirituală, indiferent de forma pe care o are atunci când se leapădă de învelișul său fizic. Prin urmare, aceste suflete parcurg calea conform ordinii divine, se răscumpără din materia dură prin slujire și totuși urcă încet spre înălțime.... Cu toate acestea, sufletele de lumină întrupate pe Pământ coboară pe Pământ doar în scopul unei misiuni, astfel că ele se instalează imediat în corpul uman pentru ca apoi să parcurgă și ele calea pe Pământ ca orice altă ființă umană și astfel să fie și ele supuse tuturor legilor naturii și să trebuiască să lupte și ele pe Pământ.... Astfel, învelișul lor exterior va avea

aceleași cerințe față de ei, deoarece este compus din substanțe spirituale încă complet nedezvoltate, din particule sufletești ale unui spirit primordial căzut cândva, care rămâne încă în opoziție totală cu Dumnezeu și pe care sufletul trebuie mai întâi să îl liniștească și să îl transforme, indiferent de luptă. Sufletul nu este conștient de starea sa anterioară de lumină, trupul pământesc îi va provoca aceeași întunecare, numai că iubirea se va aprinde mai repede și mai puternic într-o astfel de persoană și astfel va alunga și întunericul mai repede.... De asemenea, un suflet de sus își va îndrepta mereu privirea în sus, spre Dumnezeu, pe care va învăța să Îl recunoască extrem de repede. De obicei, un astfel de suflet nu are nevoie de un timp atât de îndelungat încât să se unească cu scânteia divină din el însuși, care acum îl poate influența cu ușurință, iar acum spiritul și sufletul încearcă și ele să influențeze învelișul său exterior, și aceasta cu succes. Acum, faptul că sufletul parcurge traseul pe Pământ este întotdeauna legat de faptul evident că sufletul trebuie să lupte, deoarece trebuie să depășească în mod constant obstacolele din această lume pământesc-materială pentru a ajunge la scopul spiritual. Astfel, niciun suflet nu poate urca fără dificultate, nici măcar un suflet de lumină, deoarece la începutul întrupării sale a intrat în abis, într-o stare de ignoranță, de robie și slăbiciune.... Prin urmare, acest lucru trebuie luat întotdeauna în considerare atunci când parcursul terestru al unei ființe de lumină întrupate este considerat ca fiind corespunzător mai ușor. Corpul pământesc este și rămâne o cătușă pentru suflet până când acesta îl părăsește. Și totuși, corpul poate fi totuși și altfel. Trupul poate fi încă adânc în păcat, deci poate avea încă mult din luciferic în el, atunci când se naște din păcat, când doar calitățile satanice îi domină pe oameni, care produc o viață nouă. Și iarăși, o ființă nou trezită la viață poate să-și datoreze viața îndemnului la iubire a doi oameni, impulsurile bune pot deci și ele să se fi revărsat cu preponderență în acea ființă, și astfel învelișul exterior va fi și el de o natură corespunzătoare.... Ea va purta în sine o mare parte din "materialul genetic" și, prin urmare, va trebui să lupte mai mult sau mai puțin greu în viața pământească și, prin urmare, va trebui să ajungă și ea mai mult sau mai puțin ușor la țintă.... Dar nici o existență a ființei umane pe Pământ nu este lipsită de luptă.... Și adesea viața pământească a unei ființe de lumină este extraordinar de dificilă, deoarece sufletul simte inconștient șederea în lumea pământească ca pe un chin și își asumă adesea o existență pământească foarte dificilă de dragul misiunii sale. Procesul de procreare este unul nefericit din cauza eșecului lui Adam, pentru că nu a corespuns voinței lui Dumnezeu, Care a vrut să dea binecuvântarea Sa primului cuplu uman la momentul potrivit. Lucifer a fost implicat în procrearea ființelor umane și nu va renunța niciodată la dreptul său (care i-a fost acordat prin voința lui Adam)..... El va fi mereu implicat în crearea de noi vieți, chiar dacă gradul de iubire al oamenilor i se poate împotrivi până la o anumită limită și se va cere protecția lui Dumnezeu împotriva lui.... Și acum vă va fi de înțeles și faptul că Dumnezeu Însuși, totuși, se împotrivește adversarului Său atunci când Își creează un înveliș fizic pe care vrea să intre odată în posesia lui și care ar trebui să Îi servească deja ca locuință la naștere. Căci Dumnezeu Însuși nu se va uni niciodată cu adversarul Său în activitatea Sa.... Și, la fel, El nu va permite nici ca purtătorul natural al acestui înveliș al Său să fie însușit de adversarul Său.... Căci El, Dumnezeul și Creatorul din veșnicie, Cel care a adus totul la existență, Cel care a atribuit fiecărui lucru scopul și destinul său, are cu adevărat puterea de a naște din Sine tot ceea ce dorește.... astfel, Îi va fi cu adevărat posibil și să aducă la existență o ființă umană fără actul legal al procreării; și Îi va fi cu adevărat posibil și să țină departe pe adversarul Său până la împlinirea voinței Sale.... Căci Dumnezeu se ascunde doar într-un înveliș pur, nu se unește cu ceva impur.... ceea ce nu exclude însă faptul că ființa umană este totuși expusă tuturor asupririlor în această împărăție a imperfecțiunii, în împărăția care aparține adversarului său, și că viața sa pământească nu este deci mai puțin dureroasă și plină de lupte decât cea a semenilor săi. Căci fără luptă nu ar putea exista nici victoria.... Dar adversarul lui Dumnezeu trebuia să fie învins, iar Iisus a îndurat cu adevărat cea mai dificilă bătălie dusă vreodată pe Pământ.... și a îndurat-o ca ființă umană, nu ca Dumnezeu....

Amin

Din cauza marii adversități spirituale am coborât pe Pământ, pentru că Mi s-a făcut milă de oameni, pe care adversarul Meu îi ținea în robie, care nu-i mai puteau rezista și care strigau către Dumnezeul lor pentru un Mântuitor. Cu toate acestea, doar câțiva mai credeau încă ferm și neclintit că Mesia va veni, așa cum era scris, dar acești puțini Îl așteptau plini de dor, Îl așteptau ca Salvator al lor din cea mai adâncă adversitate și suferință.... Și de dragul lor am coborât, pentru că apelul lor de ajutor a ajuns la urechea Mea, pentru că nu am vrut să le dezamăgesc credința. Mai mult, venise timpul pentru misiunea omului Iisus.... Am vrut să răscumpăr întreaga omenire din legăturile adversarului și am vrut, de asemenea, să aduc răscumpărarea celor care plecaseră deja, dar care nu au putut intra în Împărăția Mea înainte ca marea vină a păcatului, care era cauza existenței oamenilor pe Pământ, să fie răscumpărată.... În acest om, Iisus, Eu Însumi am venit pe Pământ pentru a aduce mântuirea tuturor oamenilor, pentru a-i elibera din robia care le fusese impusă pentru veșnicie și pentru a le deschide calea spre împărăția Mea, spre împărăția păcii și a fericirii veșnice. Când am coborât pe Pământ, doar câțiva oameni au fost dispuși să Mă primească, adică doar câțiva M-au recunoscut, deoarece trăiau o viață de iubire.... Și, prin urmare, turma adepților Mei nu era mare, deși M-am străduit în mod constant să stimulez oamenii la o activitate iubitoare, în urma căreia și ei ar fi putut apoi să Mă recunoască drept Dumnezeul și Tatăl lor din veșnicie. Căci marea adversitate consta în faptul că exista puțină iubire printre oameni, că ei erau deja complet legați de dușmanul care, lipsit de orice iubire, stătea în fața Mea, împotriva căruia voiam să lupt pentru a-i smulge, prin victorie, sufletele pe care le ținea captive. De aceea, Eu Însumi am exemplificat o viață de iubire dezinteresată față de oameni, pentru că iubirea era arma pe care Eu Însumi doream să o folosesc împotriva adversarului Meu și care le dădea oamenilor și puterea de a-i rezista. Fără iubire, ei îi căzuseră complet pradă, dar la iubire el nu poate rezista, iubirea este singura armă la care el cedează, dar care nu se găsea decât foarte rar printre oameni în momentul coborârii Mele pe Pământ.... Iubirea era singura legătură cu Mine, Dumnezeul și Tatăl lor din veșnicie. Iar această legătură trebuia să fie stabilită dacă oamenii doreau să asculte Cuvântul Meu. Ei nu mai puteau să audă Cuvântul Meu, deoarece lipsa lor de iubire însemna că nu mai aveau credință într-un Dumnezeu care dorea să le vorbească. Și de aceea, Eu Însumi am venit pe Pământ pentru a le vorbi oamenilor, pentru a le face din nou cunoscută voința Mea, pentru a le da din nou poruncile Mele de iubire și pentru a le vesti din nou Evanghelia.... învățătura divină care ar trebui să-i conducă la beatitudine. Dar trebuia totuși să le aduc oamenilor un mare ajutor.... Am vrut mai întâi să-i eliberez de puterea care îi ținea legați, care le slăbea voința și îi împiedica pe oameni să împlinească voința Mea. Am vrut să-i răscumpăr de sub puterea ei.... Și pentru aceasta am ales forma omului Iisus pentru a împlini în El o lucrare de iubire și de milă care să le aducă oamenilor eliberarea de orice adversitate.... Dar toți oamenii care doreau să găsească izbăvirea de chinuitorul lor trebuiau, de asemenea, să treacă de partea Mea. Eu nu puteam aduce mântuirea celor care rămâneau de bunăvoie alături de el, dar cei care se întorceau la Mine primeau și ei puterea de a se elibera din lanțurile lui. Cu toate acestea, acest act de mântuire a trebuit să aibă loc și în cadrul umanității, pentru că oamenii nu aveau voie să fie forțați în voința lor. Ei ar trebui să fie complet liberi să decidă dacă vor să accepte actul de Mântuire a ființei umane Iisus.... în care M-am întrupat.... sau să îl respingă. Din acest motiv am străbătut Pământul în calitate de om Iisus și i-am pregătit pe oameni pentru marele sacrificiu răscumpărător care urma să ispășească marea vină a păcatului din cauza căruia trăiau pe Pământ. Dar numai câțiva M-au recunoscut și au văzut în Mine pe Mântuitorul, pe Mesia, pe care văzătorii și profeții îl anunțaseră mereu și mereu. Adversitatea a fost imensă atunci când am coborât pe Pământ, dar actul de mântuire s-a împlinit pentru că și iubirea Mea a fost imensă și astfel iubirea a răscumpărat vina păcatului prin jertfa Sa pe cruce. Și, de fiecare dată, această iubire va încerca să aducă ajutor oamenilor care nu au găsit până acum răscumpărarea, care nu s-au folosit încă de binecuvântările actului Meu de Mântuire și, prin urmare, încă mai lâncezesc în lanțurile dușmanului, care nu ar putea niciodată să se elibereze fără ajutor și pe care, totuși, Eu nu îi voi abandona niciodată, ci le voi ieși mereu în cale și le voi arăta lucrarea de răscumpărare a omului Iisus, care, ca "ființă umană", a recunoscut greutățile spirituale ale semenilor Săi în virtutea iubirii Sale și care, în virtutea iubirii Sale, a făcut sacrificiul de a muri pe cruce într-o imensă agonie. De asemenea, voi veni mereu

și mereu la oameni prin Cuvânt și le voi vorbi despre marea lucrare de iubire și milă a lui Iisus, Care M-a luat în Sine, Care s-a unit complet cu Mine prin iubire și Care a devenit Mântuitor și Răscumpărător de păcat și de moarte pentru voi toți....

Amin

Nașterea lui Hristos....

B.D. Nr. **7237**
24. decembrie 1958

Mântuirea a venit de sus.... Câte buze pronunță acest lucru și cât de des inima este neimplicată în el, în măsura în care omul nici măcar nu se gândește serios la ceea ce înseamnă coborârea lui Iisus Hristos pe Pământ. S-a născut un copil al cărui suflet a coborât din împărăția luminii pentru că Dumnezeu a vrut să se întrupeze în acest copil. Pruncul Iisus a fost o ființă umană, născută din Maria, Fecioara, care l-a conceput prin puterea spiritului..... Ființa umană Iisus și-a început cariera pământească ca orice altă ființă umană, însă fenomenele care au însoțit nașterea Sa nu au fost cele ale unei ființe umane obișnuite, ci au indicat că un înveliș extraordinar a adăpostit și un copil extraordinar.... că acesta era destinat să fie învelișul divinității veșnice, care nu se putea manifesta decât într-o ființă umană pură, fără păcat, așa cum era copilul Iisus. Pentru că trebuia să îndeplinească o misiune de o importanță atât de mare încât condițiile necesare pentru aceasta erau de asemenea neobișnuite. Dumnezeu Însuși a vrut să locuiască în acest prunc Iisus și a ales o formă imaculată, care conținea și un suflet imaculat, în care Dumnezeirea eternă putea acum să locuiască pentru a împlini lucrarea de răscumpărare pentru întreaga omenire. Faptul că Dumnezeu Însuși a coborât pe Pământ a fost o lucrare supremă de milă, căci Pământul zăcea în întunericul cel mai adânc și toți locuitorii Pământului la fel, ei erau conduși și încătușați de prințul întunericului și lâncezeau în păcat și chinuri sub presiunea robiei. Și Dumnezeu știa despre necazurile creaturilor Sale care, odată ce se despărțiseră de bună voie de El și, prinse într-un întuneric tot mai adânc, nu mai găseau o cale de ieșire și strigau după un Mântuitor care să le elibereze. Dumnezeu a auzit strigătul lor și le-a trimis pe Fiul Său pe Pământ.... o ființă care, la fel, a ieșit din puterea și iubirea Sa, care a rămas în plinătatea Sa de lumină atunci când frații Săi s-au aruncat în întuneric. Sufletul lui Iisus era devotat lui Dumnezeu într-o imensă iubire, dar îi iubea și pe frații săi căzuți și voia să-i ajute să se întoarcă în casa Tatălui, pentru că știa că numai în prezența lui Dumnezeu este fericire și beatitudine, iar în depărtarea de El este adversitate, chin și întuneric. Iisus cunoștea ambele condiții, iar dragostea Sa pentru cel nenorocit L-a determinat să Se ofere pe Sine ca jertfă lui Dumnezeu pentru a plăti vina păcatului, care era nemăsurat de mare și care nu ar fi putut fi plătită niciodată de păcătosul însuși. Dar un suflet curat, fără vină, a vrut să se sacrifice pentru păcatele lor pentru a răscumpăra vina și pentru a satisface dreptatea lui Dumnezeu. Pentru că sufletul a fost dragoste.... Dragostea a fost Dumnezeu.... Dumnezeu sau iubirea l-a umplut pe omul Iisus, astfel încât a vrut să împlinească o lucrare de cea mai mare suferință și chin pentru acei frați căzuți. Și astfel, Dumnezeu Însuși a coborât pe Pământ în Iisus și a luat o formă umană care îndeplinea toate cerințele pentru a adăposti în Sine Însuși Eternul Dumnezeu, fără a trebui să piară.... Pruncul Iisus era plin de iubire și tot ceea ce intra în raza Sa de iubire era plin de iubire, laudă și mulțumire în inima sa, căci numai oamenii cu inima curată și devotată lui Dumnezeu veneau la ieslea pruncului și, prin urmare, simțeau și ei iubirea pe care pruncul o emana și ardeau de dragoste arzătoare pentru pruncul Iisus. Deși evenimentele legate de nașterea lui Iisus sunt considerate doar o legendă, oricine este plin de spiritul lui Dumnezeu, al cărui spirit este trezit, știe că tot ceea ce a supraviețuit ca și cunoaștere printre oameni despre nașterea lui Iisus este adevăr. Minuni peste minuni au avut loc în jurul Pruncului Însuși, în natură, în Ceruri și pe Pământ, iar toți îngerii din ceruri și-au plecat genunchii în fața Celui care S-a întrupat în pruncul Iisus, așa cum oamenii și animalele au fost cuprinși de cea mai sfântă admirație și tăcere atunci când a avut loc cea mai mare minune, întruparea lui Dumnezeu în Iisus. Și cel al cărui spirit este trezit, inima lui va pronunța și ea cu convingere cuvintele: "Mântuirea a venit de sus....". Pentru că actul de iubire al Mântuitorului Iisus Hristos strălucește și asupra lui, el face parte dintre cei pentru a căror mântuire a venit Mântuitorul pe Pământ, el face parte dintre cei răscumpărați pentru care s-a săvârșit lucrarea de milă pe cruce, pentru că a vrut să fie răscumpărat din păcat și moarte. Și nu va vorbi doar cu buzele sale despre nașterea lui Hristos,

ci va urmări în inima sa tot ceea ce s-a întâmplat în acea noapte când lumina lumii a coborât pe Pământ, când a văzut pruncul Iisus lumina lumii. Și se va alătura imnului de laudă: "Pace pe pământ și bunăvoință oamenilor de bunăvoință....".

Amin

Lumina a coborât pe Pământ....

B.D. Nr. **7780**
24. decembrie 1960

Lumea zăcea în legături.... Înțelegând-o, nici o ființă umană nu se putea elibera din robia lui Satana, care umbla pe Pământ, care trăia în lumea lui Lucifer, care deținea spiritualitatea căzută.... El îi ținea legați și nici nu i-ar fi eliberat în veșnicie, pentru că în el nu exista iubire, în el exista doar ură și împotrivire față de Mine, Care sunt Iubirea veșnică și de la Care și el ieșise.... Lumea era în legături.... și de aceea Eu Însumi am coborât pe Pământ pentru a dezlega aceste legături, pentru a rupe cătușele, pentru a-l ajuta pe cel căzut să se înalțe din nou.... pentru a-i răscumpăra pe oameni de sub puterea lui. Faptul că Eu am coborât pe Pământ a fost o lucrare de cea mai mare milă, căci oamenii se aflau în această stare de nenorocire din vina lor, pentru că odinioară îl urmaseră în mod voluntar. Erau în întuneric și nicio luminiță nu-și găsea accesul în acest căzut dacă nu Mi se făcea Mie Însumi milă de ei și nu aprindeam o lumină pentru ei.... pentru a le arăta calea care duce la Mine, înapoi la Tatăl lor, pe care Îl părăsiseră cândva în mod voluntar. Iată de ce Lumina Însăși a coborât pe Pământ.... Lumina Eternă S-a întrupat într-un copilaș pentru a lua calea ca ființă umană pe acest Pământ, iar copilașul Iisus a devenit un înveliș pentru Mine.... A fost forma umană pe care am folosit-o pentru a realiza actul de mântuire, pentru a-Mi înfrânge adversarul în lupta deschisă și pentru a-i smulge sufletele care aveau voința și dorința de a se întoarce la Mine.... Eu am plătit prețul de cumpărare pentru aceste suflete, Mi-am dat viața pe cruce, le-am cumpărat de la adversarul Meu cu sângele Meu.... Astfel Mi-am început drumul pământesc ca ființă umană cu nașterea pruncului Iisus, care era deja neobișnuit, deoarece această ființă umană Iisus trebuia să îndeplinească și o misiune neobișnuită: Să-mi servească drept înveliș, deoarece omenirea păcătoasă nu M-ar fi putut suporta în abundența luminii Mele și, prin urmare, "lumina veșniciei" trebuia să se acopere pe Sine. Cu toate acestea, pruncul Iisus radia deja o lumină neobișnuită, dar aceasta era vizibilă doar pentru cei care erau capabili să o suporte printr-o viață de iubire și care, prin urmare, erau și ei admiși în vecinătatea Mea, căci Eu știam cine posedă această maturitate interioară și am atras la Mine pe cei puțini oameni care acum Îmi aduceau omagiu ca un prunc în iesle ca pe regele lor, căci sufletele lor simple Mă recunoșteau și Mă adorau. Iar nașterea Mea a avut loc în secret, căci plinătatea spiritului care strălucea prin pruncul Iisus la nașterea Sa a permis să se întâmple cele mai miraculoase evenimente și astfel, puțini au putut recunoaște că s-au adeverit proclamațiile multor profeți, care îl prevesteau pe Mesia care avea să aducă mântuirea oamenilor aflați în cea mai adâncă adversitate. Cei care încă mai credeau într-un Dumnezeu și ale căror inimi erau dispuse să iubească îl așteptau cu nerăbdare pe Mesia al lor, iar speranțele lor s-au împlinit prin nașterea Mea.... Dar ei nu știau că Eu Însumi am coborât pe Pământ, nu știau că Dumnezeul și Creatorul lor zăcea înaintea lor în iesle.... deși erau cuprinși de un fior sfânt și întreaga lor ființă se împingea spre pruncul culcat în iesle. Căci iubirea Mea radia spre ei din prunc și le atingea inimile.... Și misiunea Mea a început să distribuie iubire și astfel să trezească în oameni iubirea reciprocă. Mi-am luat asupra Mea viața ca ființă umană, M-am adaptat la toate legile naturii, am parcurs în mod conștient un drum pământesc al cărui scop era suferința și moartea pe cruce. Și chiar dacă uneori spiritul a pătruns în Mine și S-a exprimat, totuși nu eram mai avansat decât alți oameni, căci a trebuit să încerc să depășesc tot ceea ce era nespiritual și care Mă oprea, exact în același mod în care voi, oamenii, aveți această sarcină, căci am vrut să vă exemplific viața care corespundea voinței Tatălui, Care era în Mine.... De asemenea, a trebuit să-Mi formez și să-Mi spiritualizez trupul astfel încât Iubirea eternă să poată sălășlui în el. Iar viața Mea pe Pământ Mi-a oferit în mod constant posibilitatea de a face acest lucru, întrucât Mi-am dat viața ca "ființă umană", deoarece voi toți oamenii ar trebui să-Mi urmați exemplul și să vă modelați corpul uman într-un vas pentru spiritul divin...., așa cum a trebuit să fac și am făcut-o în copilărie și în anii dinaintea activității Mele didactice propriu-zise..... Iar Tatăl și-a făcut locuință în omul Iisus, Care se modelase în așa fel

încât să-Mi servească drept locuință, astfel încât Eu, ca om Iisus, eram "plin de duh", încât învățam și făceam minuni pentru că Tatăl Însuși era în Mine.... lucru pe care orice ființă umană îl poate realiza dacă are numai voința sinceră de a sluji spiritului divin ca pe un vas în care să se toarne, și atunci orice ființă umană este de asemenea capabilă să se elibereze din legăturile adversarului, căci de îndată ce a intrat în unire cu Mine în Iisus Hristos, Eu Însumi îi dezleg legăturile și îl eliberez.... Căci Eu am umblat pe Pământ pentru a-i răscumpăra pe oameni.... Am adus lumină oamenilor pentru ca și ei să poată acum să găsească și să meargă pe calea care duce înapoi la Mine, înapoi la casa Tatălui....

Amin

Copilăria și adolescența lui Iisus

"Nu știați că Eu trebuie să fiu în ceea ce este al Tatălui Meu...."

B.D. Nr. **3634**
23. decembrie 1945

Ascultați glasul spiritului: Fiecare ființă umană trebuie să se modeleze în așa fel încât Tatăl să poată sălășlui în ea, astfel el însuși trebuie să devină casa lui Dumnezeu în care Tatăl poate lucra. Voi toți purtați în voi scânteia spirituală divină, care este, prin urmare, partea Mea, și astfel Eu adorm în voi, așteptând să fiu trezit de voi înșivă, prin activitate iubitoare și unitate intimă cu Mine.... Dar atâta timp cât rămâneți inactivi, nici voi nu veți simți nimic din prezența Mea, deși scânteia spirituală se odihnește în voi. Eu nu pot deveni eficient decât atunci când vă veți modela pentru a Mă primi pe Mine Însumi, numai atunci voi fi activ în casa Mea, numai atunci voi putea să iau locuință cu voi și să vă instruiesc conform celui mai deplin adevăr. Atunci voi fi în ceea ce este al Tatălui Meu.... atunci înțelepciunea este acolo unde este iubirea.... atunci voi înșivă ați devenit Casa lui Dumnezeu, care deține cele mai sfinte lucruri, pe care Dumnezeu Însuși le ia drept locuință.... Eu sunt cu voi și niciodată nu veți umbla singuri pe Pământ, ci simțiți mereu și mereu prezența Mea, veți fi inundați de Duhul Meu, care vă introduce în tot adevărul, care vă învață, așa cum v-am învățat Eu în ceea ce este al Tatălui Meu.... Căci Eu, devenit înțelepciune prin iubire, trebuia să fiu în mod constant activ pe Pământ.... distribuind iubire și înțelepciune, a trebuit să dau semenilor Mei ceea ce primisem Eu Însumi, pentru că am vrut să-i ajut să devină fericiți. Și astfel a trebuit să fiu în casa Tatălui Meu, unde puteam să proclam Cuvântul Său, unde oamenii se adunau să asculte Cuvântul Său.... Și, prin urmare, casa lui Dumnezeu va fi întotdeauna locul unde se predă Cuvântul Său.... unde este oferit oamenilor din afară sau auzit dinăuntru.... acolo unde Tatăl poate lucra, adică acolo unde oamenii sunt receptivi la înțelepciunea venită de la Mine prin iubire.... Căci Eu vreau să fiu mereu activ în casa Mea, iar casa Mea sunt inimile oamenilor care vor să Mă primească și astfel să se modeleze în iubire, pentru ca Eu Însumi, ca Iubire eternă, să Mă pot uni cu ei. Casa Mea este pretutindeni unde spiritul Meu poate deveni activ.... dar fără lucrarea spiritului Meu voi locuiți în săli goale, iar dacă menționați imediat un loc unde credeți că Mă găsiți.... Eu nu pot fi decât acolo unde este Tatăl Meu, iar Cuvântul Meu nu poate fi auzit în profunzimea lui decât acolo unde este iubirea.... Dar Eu Însumi sunt Cuvântul, iar dacă vreți să Mă auziți trebuie să vă faceți inimile receptive, trebuie să vă transformați în iubire și acum să-Mi deschideți ușile pentru ca Eu să pot intra în inimile voastre, iar inima voastră va fi locuința Mea oriunde veți locui....

Amin

Lucrarea miraculoasă a Pruncului Iisus....

B.D. Nr. **5551**
9. decembrie 1952

Vreau să vă instruiesc cu privire la ceea ce aveți nevoie de clarificat, pentru că vreau ca voi să posedați mai întâi cunoștințele corecte înainte de a-i instrui pe semenii voștri, dar aceasta este sarcina voastră pe care doriți să Mi-o serviți. Vreau ca voi înșivă să înțelegeți totul înainte de a transmite cunoștințele voastre, pentru că semenii voștri nu sunt adesea atât de răbdători, ei doresc mai ales clarificări atunci când se îndoiesc, și atunci ar trebui să fiți și voi capabili să le oferiți într-un mod lămuritor.

Problema întrupării lui Dumnezeu în Iisus dă naștere la cele mai multe întrebări, și asta pentru că până acum a fost explicată în așa fel încât în loc de luminozitate nu a existat decât tot mai multă confuzie. Existența Mea pe Pământ ca ființă umană nu a fost cu nimic diferită de cea a altor ființe umane, doar că am dat spațiu pentru dezvoltarea iubirii în inimă, acolo unde alții și-au sporit iubirea de sine și au "dorit" în loc să "dăruiască". Scânteia iubirii strălucește în inima fiecărei persoane, dar ea

poate să se aprindă într-o flacără strălucitoare, la fel cum poate fi stinsă. Dar și acest lucru îi deosebește pe oameni unii de alții, deoarece iubirea imprimă amprenta divinității asupra fiecăruia, în timp ce iubirea de sine este imaginea adversarului Meu, care s-a înălțat și astfel a căzut. Iubirea este, așadar, divinul din ființa umană, care apare doar ca o mică scânteie la începutul vieții pământești, dar care poate crește la nesfârșit.

Scânteia iubirii era deja recognoscibilă în pruncul Iisus, deoarece în copil se întrupase un suflet de lumină care, cu siguranță, a lăsat în urmă toate gloriile lui Dumnezeu în împărăția spirituală, dar totuși nu a renunțat la iubirea sa, iar această forță a iubirii se exprima și ea din când în când, atunci când scânteia spirituală lua astfel contact cu eternul Tată-Spirit, ceea ce se întâmplă cu fiecare copil iubitor, dar care trebuia să fie evident pentru oameni în Iisus, astfel încât aceștia să creadă în divinitatea copilului Iisus. Lucrarea spiritului nu este împiedicată la un copil atât de mic, doar că nu iese la iveală sau doar rareori, deoarece intelectul și voința liberă a ființei umane trebuie să se străduiască mai întâi pentru lucrarea spiritul Meu în sine, ceea ce se întâmplă în mod conștient doar în anii în care își poate folosi intelectul și voința în libertate de gândire. Explicația minunilor copilului Iisus, a evenimentelor extraordinare, nu poate fi căutată decât în gradul înalt de iubire, deoarece sufletul lui Iisus venea de sus, un suflet de lumină și de iubire, care era acum înfășurat într-o formă umană și care, de asemenea, era împiedicat în creativitatea și activitatea sa nerestricționată până atunci pentru a face dreptate formei exterioare umane. Iubirea se afla în mare măsură în pruncul Iisus.... dar și omul-pământean s-a afirmat.... lumea, adică adversarul Meu și al Său, și-a exercitat influența asupra acestui om-pământean pentru că i s-a permis să facă acest lucru pentru a-i testa voința. Iar spiritul Meu a rămas acum tăcut, deoarece și omul Iisus trebuia să treacă acest test al voinței, iar lucrarea de îndumnezeire a sufletului său trebuia să se desfășoare în aceleași condiții ca și în cazul oricărei alte ființe umane, deși spiritul Meu era și a rămas în el prin iubirea sa. Cu toate acestea, ființa umană Iisus a trebuit să atingă cel mai înalt grad de iubire prin propria voință.... Și de aceea, spiritul Meu s-a retras în acești ani, nu a îndemnat și nu a impulsionat, l-a lăsat pe omul Iisus complet liber până când abundența spiritului Meu, care creștea tot mai mult datorită iubirii sale sporite, s-a manifestat ca înțelepciune și putere.... ca fiind mai mare decât o mare cunoaștere și decât săvârșirea de minuni. Omul Iisus a fost ales pentru eternitate pentru această misiune. O ființă supremă de lumină s-a înălțat pe Pământ; unul dintre copiii Mei glorioși și-a început viața pământească și, astfel, acest suflet trebuia deja să radieze prin forma pământească a copilului Iisus, iar tot ceea ce era neobișnuit în tinerețea Sa era complet natural și de înțeles, dar la fel de neînțeles pentru oamenii care trăiau în întuneric și, prin urmare, peste lumina radiantă s-a întins un înveliș în anii următori, iar misiunea reală a început.... divinizarea unei ființe umane pământești prin iubire. Cu siguranță că am putut să lucrez prin spiritul Meu în ființa umană Iisus în orice moment, deoarece toate condițiile prealabile erau date pentru aceasta; dar de dragul misiunii lui Iisus, toate aspectele divino-spirituale au trecut pe plan secund, iar această misiune a fost îndeplinită de El ca ființă umană care își trăgea toată puterea doar din iubirea Sa activă, care a fost la fel de dificil de dezvoltat pentru El ca pentru orice altă ființă umană, deoarece adversarul Meu nu și-a lăsat cu adevărat influența nefolosită, la urma urmei, victoria lui Iisus însemna înfrângerea adversarului. Dar adversarul Meu nu a putut atinge voința liberă a lui Iisus, iar El mi-a fost complet devotat. Și, prin urmare, a reușit în lucrarea sa, pentru că voința sa față de Mine a izvorât din dragostea sa.... Iubirea a fost forța care este mai puternică decât moartea și care, prin urmare, l-a învins și pe cel care a adus moartea în lume.... Iubirea a fost victorioasă și așa va rămâne pentru totdeauna....

Amin

Viața lui Iisus înainte de anii de învățătură....

B.D. Nr. **8486**
3. mai 1963

Eu vă voi instrui întotdeauna în tot adevărul, așa cum doriți.... Și vă voi da și răspunsuri la întrebările care vă mișcă, pentru că și voi doriți răspunsul doar de dragul adevărului.... adică doriți să posedați claritate acolo unde diferitele păreri vor să se afirme.... Atunci când vă dau sarcina de a răspândi adevărul, veți primi și voi întotdeauna clarificări, oricare ar fi ele: Drumul pământesc al omului Iisus nu mai poate fi dovedit, voi, oamenii, puteți fi informați doar spiritual cum și unde a

petrecut Iisus anii care au precedat activitatea sa didactică propriu-zisă.... Un lucru este însă cert, că El a dus cea mai simplă viață în mijlocul familiei Sale și că a rămas mereu în cea mai mare reținere chiar și în cercul de oameni care frecventau casa părintească. S-a ținut departe de orice veselie, precum și de adunări mai mari, a rămas mereu retras și s-a maturizat lăuntric prin atitudinea Sa neobișnuită de ajutor față de semenii Săi aflați în nevoie.... Căci inima Lui era plină de iubire, iar această iubire l-a făcut să crească în înțelepciune, încât cunoașterea i s-a deschis, încât recunoștea totul cu strălucire.... chiar dacă la început această strălucire interioară s-a aprins în El ca un fulger, pentru ca apoi să se retragă din nou temporar și să vorbească și să gândească din nou ca orice altă ființă umană, totuși era cu mult înaintea tuturor semenilor Săi în materie de cunoaștere. Cu toate acestea, El a refuzat să accepte învățături de la oameni.... Un lucru pe care voi, oamenii, îl puteți crede este că iubirea este cel mai bun învățător și că oricine aduce iubirea la o dezvoltare corectă în sine.... va dobândi cunoașterea din interior, care nu-i poate fi oferită niciodată atât de complet de către un semen.... Trebuie să știți acum că sufletul lui Iisus venea din împărăția luminii, că sufletul lui a oferit cu siguranță lumina pentru timpul umblării sale pământești, dar niciodată iubirea care a împlinit-o, pentru că, fiind cea mai pură ființă de lumină, sufletul lui era pătruns de iubirea Mea veșnică de Tată.... Ca ființă umană, lumina iubirii nu a putut lucra în toată plinătatea ei, deoarece semenii nu ar fi putut să o suporte, dar ea a continuat să radieze în omul Iisus și i-a deschis toate cunoștințele, motiv pentru care a recunoscut foarte repede marea adversitate a umanității și misiunea Sa și s-a pregătit în mod conștient pentru aceasta.... Dar mai știți și că încă de mic a predat deja în templu.... că le-a dat scribilor răspunsuri care îi făceau să se poticnească.... Așadar, acest lucru vă dovedește că încă de mic El avea cunoștințe care nu I-au fost predate de oameni, ci se bazau pe flacăra strălucitoare din El.... Iubirea Lui devenea din ce în ce mai puternică, și astfel a crescut și El în înțelepciune.... și chiar în tinerețe era ostil învățătorilor și cărturarilor, pentru că nu se lăsa învățat de ei, ci se ținea departe de orice școală.... Nu au rămas posterității înregistrări despre perioada dintre predarea lui în templu și începutul activității Sale didactice propriu-zise, și de aceea sunt reprezentate cele mai diverse ipoteze și afirmații, așa cum le-a alcătuit mintea oamenilor.... Și nu există înregistrări pentru că viața lui Iisus s-a desfășurat în liniște în casa părintească, pentru că în acest timp părea că și-a pierdut orice capacitate divină, a ieșit din ochii publicului și a dus o viață complet retrasă și, ca fiu de tâmplar, și-a desfășurat și profesia ca atare.... Nimic neobișnuit nu L-a abordat, pentru că aceștia erau anii în care Iisus trebuia să se maturizeze ca "om", pentru că dorea să exemplifice oamenilor parcursul pământesc care duce la maturitate, la perfecțiune.... În această perioadă totul era liniștit în jurul Lui, El nu poseda nicio abilitate neobișnuită, mai degrabă dădea impresia unei persoane cu un retard spiritual, pentru că se retrăgea de toți oamenii și era mereu scurt în răspunsurile Sale și chiar și cunoștințele lumești obișnuite îi păreau străine.... Iar El a evitat în mod special contactul cu cei care aparțineau templului și a căror sarcină ar trebui să fie de a îndruma oamenii din punct de vedere spiritual.... Și astfel, în scurt timp, nu mai era nici o ființă umană în anturajul Său... nici măcar rudele Sale apropiate.... care erau încă convinse de o misiune divină a copilului odinioară atât de neobișnuit.... Această perioadă a schimbării pământești a fost deosebit de dureroasă pentru Iisus, căci ceea ce nu mai era recunoscut în exterior se ascundea în adâncul sufletului, dar Iisus însuși a trebuit să facă față, ca ființă umană trebuia să se ocupe de tot, ca ființă umană trebuia să lupte cu toate impulsurile și pasiunile interioare care îi asupreau trupul, la fel ca în cazul tuturor celorlalte ființe umane.... El a trebuit să sufere și să lupte și să se maturizeze în dragoste prin slujire.... Pentru că, în virtutea iubirii Sale, care radiază înțelepciune, El a recunoscut curând toate corelațiile și a știut că El însuși trebuia mai întâi să atingă un grad de maturitate care să Îi permită apoi să Își îndeplinească misiunea.... Și a parcurs acest curs de dezvoltare în tăcere și izolare, ca simplu fiu de tâmplar.... Care nu și-a părăsit casa, Care numai în scopul maturizării interioare a căutat adesea singurătatea retrăgându-se în zone îndepărtate, urcând pe munți și stând adesea zile întregi în singurătate, numai unit cu Dumnezeul și Tatăl Său și perseverând în rugăciune pentru putere și fortificare pentru ceea ce Îl aștepta și ceea ce deseori era în fața ochilor Săi în fiecare detaliu și Îl punea în stări de teamă teribile, în care apoi căuta ajutor la Mine.... Iar Eu am fost cu Fiul Meu, L-am întărit și I-am dat o cunoaștere tot mai strălucitoare, astfel încât El se oferea mereu din nou pentru a desăvârși lucrarea care trebuia să aducă omenirii răscumpărarea de păcate și de moarte.... Cu toate acestea, părerea că omul Iisus a dobândit o cunoaștere mai profundă prin contactul cu înțelepții și

învățătorii din țări străine este complet eronată.... Cine l-ar fi putut învăța pe Iisus mai bine decât Eu Însumi....? Dar Eu Însumi eram în omul Iisus ca efect al iubirii Sale extrem de mari.... Este un gând complet absurd că Iisus ar fi avut nevoie de învățături de la un semen.... pentru a putea să-și desfășoare activitatea de învățătură pe Pământ, în patria Sa.... Dacă voi, oamenii, aveți acum dovada că Eu Însumi transmit adevărul pe Pământ dacă sunt îndeplinite doar anumite condiții prealabile.... cu atât mai mult Iisus a putut fi învățat direct de Mine, Care v-a depășit pe toți oamenii în dragoste și devotament total față de Mine.... Numai cineva care încă nu are nici o idee despre efectul unei vieți de iubire poate face astfel de afirmații, cum că Iisus a dobândit cunoștințele în alte țări pentru a putea preda, că a trebuit să viziteze alți oameni pentru a le studia învățăturile.... Ceea ce Eu permit în mod evident să se întâmple unui simplu copil pământean: Să-i transmit adevărul pur de sus prin spirit, voi, oamenii, trebuie să recunoașteți cu adevărat acest lucru și omului Iisus, care a coborât pe Pământ pentru a Mă lăsa pe Mine Însumi să vă vorbesc prin El însuși, care, prin urmare, nu a avut cu adevărat nevoie de învățători, ci a primit direct de la Mine cea mai profundă înțelepciune și, prin aceste învățături, a devenit potrivit ca ființă umană pentru a preda și a transmite adevărul pur semenilor.... Și acum puteți primi și voi aceste Cuvinte ale Mele ca pe cel mai pur adevăr, în fond, vreau să nu greșiți și să vi se dea informații acolo unde voi înșivă sunteți încă ignoranți. Este vorba mai presus de toate ca voi, oamenii, să vă faceți o imagine clară despre cine a fost de fapt Iisus și de ce a venit pe lume în cele mai umile și mai sărace condiții și a crescut în ele.... Pentru că, deși a fost om ca orice altă ființă umană, El a dovedit totuși oamenilor că fiecare poate dezvolta în sine cele mai înalte capacități spirituale și că El însuși poseda cunoștințe pe care acum le transmite oamenilor...., dar că El însuși nu a avut niciodată nevoie să fie învățat de alții sau să ia act de învățături, deoarece totul îi era cunoscut, altfel nu ar fi atins cea mai înaltă perfecțiune pe Pământ, care a dus la unificarea completă cu Mine, că a devenit una cu Mine.... în care Eu Însumi m-am făcut om pentru a vă răscumpăra....

Amin

Lupta lui Iisus împotriva ispitelor

Lupta lui Iisus împotriva ispitelor....

B.D. Nr. **7056**
5. martie 1958

Viața Mea pământească a fost expusă și ea la aceleași ispite și lupte pe care trebuie să le învingeți și voi.... Și Eu a trebuit să mă lupt pentru a aduce toate substanțele trupului pământesc în ordinea corectă. Și Eu am cunoscut poftele și a trebuit să lupt împotriva lor, pentru că am fost afectat de aceleași slăbiciuni care vă tulbură pe voi, și numai voința din Mine a devenit stăpână pe ele. Și de aceea am înfrânt trupul Meu, nu l-am lăsat să capete putere asupra sufletului Meu, ci l-am învins și am reușit să fac acest lucru în virtutea iubirii care strălucea în Mine atunci când trăiam în mijlocul umanității înrobite.... Am văzut greutățile din jurul Meu care asupreau oamenii atât pe plan pământesc, cât și spiritual. Și a apărut în Mine dorința fierbinte de a-i ajuta.... De aceea nu am dat atenție dorinței fizice din Mine, nu M-am conformat ei, căci știam că nu aș fi fost decât slăbit în voința Mea de a-i ajuta dacă aș fi dat atenție dorințelor Mele fizice și le-aș fi îndeplinit. Dar a fost o luptă dificilă, căci ispitele Mă apăsau din toate părțile și umanul din Mine căuta împlinirea.... Dar sufletul Meu s-a îndreptat spre Dumnezeu, a căutat mereu mai mult contactul cu Tatăl, cu cât tentațiile deveneau mai intense, și astfel a primit și el tot mai multă putere, deoarece această legătură nu a rămas niciodată fără efect. Cu adevărat, nu am avut o viață ușoară pe Pământ până când a avut loc unificarea completă cu Tatăl-Spirit.... Pentru că am fost o ființă umană la fel ca și voi, iar înainte de asta a trebuit să fac același lucru, care este și sarcina voastră: Să duc iubirea la cea mai înaltă dezvoltare pentru a primi astfel pe Dumnezeu.... iubirea eternă.... în toată plinătatea în Mine, găsind astfel unirea finală cu El, care este și scopul vostru pe Pământ. Și, deși sufletul Meu era din împărăția luminii, el era totuși extrem de asuprit de învelișul său carnal, care era materie ca și trupul vostru și care, prin urmare, era alcătuit din substanțe imature din punct de vedere spiritual, asupra cărora adversarul avea încă control, pe care le împingea în permanență la pofte și pasiuni de tot felul. Faptul că nu am cedat în fața acestora ca ființă umană a fost determinat doar de dragostea din Mine, care a întărit în Mine voința de a rezista. Iar șederea în mediul întunecat și păcătos a oferit și spiritelor din exterior posibilitatea de a hărțui trupul și de a evoca pentru el imagini ispititoare, care aveau scopul de a tulbura simțurile și de a Mă slăbi în rezistența Mea. Dar nu Mi s-a permis să împing aceste duhuri la distanță.... Trebuia să încerc să le liniștesc, trebuia, de asemenea, să las să apară iubirea față de ele, deoarece recunoșteam că și ele erau ființe demne de milă pe care adversarul le avea sub controlul său și care într-o zi ar trebui să fie răscumpărate de la el. Și, prin urmare, nu aveam voie să folosesc forța împotriva acestor spirite rele, ci trebuia să practic răbdarea și blândețea, trebuia să le rezist și să le liniștesc prin voința Mea de iubire până când se vor îndepărta de Mine.... Eram o ființă umană și a trebuit să lupt și să sufăr ca o ființă umană, deoarece toate acestea făceau parte din actul de Mântuire pe care am vrut să-l realizez pentru frații Mei căzuți.... Pentru că, în același timp, am vrut să le arăt oamenilor cum pot deveni stăpâni pe slăbiciunile și dorințele lor, am vrut să le exemplific viața care îi va ajuta și pe ei să devină liberi și să se unească cu Tatăl veșniciei.... Am vrut să le demonstrez că este posibil să se reziste tuturor ispitelor cu puterea iubirii, că iubirea este deci prima și ultima condiție pentru a trăi cu succes viața pământească, pentru a deveni desăvârșiți și pentru a se uni cu Dumnezeu.... Iubirea din Mine mi-a dat Mie, ca ființă umană, cunoașterea cauzei stării mizerabile, așa cum voi, oamenii, nu puteți ajunge la cunoașterea corectă decât prin iubire. Iar iubirea din Mine mi-a dat, de asemenea, voința puternică de a realiza lucrarea de Mântuire în scopul căreia sufletul Meu s-a întrupat pe Pământ.... Ca ființă umană, am știut că voi putea să realizez această lucrare doar cu puterea iubirii venită de la Dumnezeu și, prin urmare, am invocat "iubirea", am rugat-o să mi se dăruiască și, astfel, m-am pregătit și Eu pentru a primi în Mine puterea iubirii lui Dumnezeu.... Am încercat să mă împotrivesc tuturor poftelor, am refuzat intrarea tuturor gândurilor necurate pe care adversarul dorea să le trezească în Mine, i-am

opus de fiecare dată iubirea Mea, căreia a trebuit să-i cedeze, și astfel, în curând, numai iubirea mi-a umplut inima, m-am unit tot mai intim cu Iubirea eternă care Mi s-a dăruit și atunci am lăsat și Eu să devin puternic, astfel încât m-am apropiat cu o voință puternică de scopul final al existenței Mele pământești. Cu toate acestea, adversarul nu a încetat să-mi preseze trupul în mod neobișnuit, din nou și din nou, încercându-Mă tot mai mult, cu cât intenția Mea devenea mai evidentă pentru el.... Și a trebuit să lupt împotriva lui până la sfârșitul Meu.... iarăși și iarăși a ieșit la iveală umanul din Mine, astfel încât în slăbiciunea Mea m-am rugat Tatălui: "Dacă este cu putință, să treacă acest pahar de la Mine...." Dar legătura cu Tatăl a fost mai puternică și m-am predat complet voinței Sale.... Am văzut mizeria nemărginită a umanității, iar Iubirea tot mai puternică era pregătită pentru lucrarea de mântuire a acestei umanități.... O ființă umană a suferit și a murit de moarte pe cruce, dar această ființă umană era doar învelișul Meu, am putut să iau locuință în El, și a fost Iubirea Care a săvârșit actul de mântuire, a fost Iubirea Care a răscumpărat vina păcatului omenirii, și această Iubire eram Eu însumi....

Amin

Lupta "omului" Iisus....

B.D. Nr. **7872**
14. aprilie 1961

Când am pășit pe Pământ ca ființă umană, spiritul lui Dumnezeu a fost puternic activ în Mine, căci am adus cu Mine pe Pământ iubirea care Mă umpluse de la început și care era destinată doar Tatălui Meu din eternitate.... Și astfel, la nașterea Mea s-au întâmplat lucruri neobișnuite, pe care voi, oamenii din prezent, nu mai vreți să le credeți, dar care au dat oamenilor care Mă înconjurau dovada că Eu eram Mesia cel anunțat. De aceea, am adus cu Mine iubirea pe Pământ.... dar a trebuit să renunț la lumină, căci oamenii nu ar fi putut suporta strălucirea ei.... Și astfel a trebuit să pornesc lupta cu toate substanțele spirituale imature care asupreau sufletul prin trupul Meu, căci a trebuit să Mă maturizez ca "ființă umană", deoarece doream să le arăt oamenilor calea spre spiritualizare, pe care numai iubirea o poate realiza. Și astfel a trebuit să încerc să potolesc tot ceea ce era imatur care Mă asedia, a trebuit să încerc să influențez această substanță spirituală prin iubirea care era în Mine, astfel încât să renunțe la dorința sa, să se subordoneze dorinței sufletului, pentru ca astfel să se spiritualizeze și să se unească cu sufletul în timpul vieții Mele pe Pământ. Această bătălie nu a fost cu adevărat ușoară, deoarece partea umană din Mine avea aceleași dorințe, aceeași dorință de împlinire, așa cum era cazul tuturor oamenilor, în ciuda originii Mele de Sus, Eu nu eram de o natură diferită, așa cum sunteți voi, oamenii.... Am fost ispitit de lume cu tentațiile ei, la fel ca și voi, numai că sufletul Meu s-a abținut pentru că, datorită iubirii din Mine, a recunoscut și el pericolele pe care le ofereau aceste tentații lumești și pentru că știam și despre misiunea pe care trebuia să o îndeplinesc ca "omul Iisus". Dar trupul își cerea partea sa și, prin urmare, lupta Mea a fost adesea extrem de dificilă pentru a mă conforma dorinței sufletului și pentru a rezista cu fermitate tuturor tentațiilor. Cu toate acestea, "iubirea" din Mine Mi-a dat putere, iubirea din Mine M-a atras irezistibil spre Tatăl, iar Tatăl nu S-a refuzat pe Sine Însuși, ci M-a umplut tot mai mult și a devenit activ în Mine, "omul Iisus"..... Am recunoscut adversitatea umanității căreia îi lipsea iubirea și, prin urmare, nu avea puterea de a rezista acelorași ispite.... Am știut de ce oamenii erau lipsiți de iubire și că erau dominați de cel care este complet lipsit de iubire.... Așa că am căutat să-i fac pe oameni să trăiască în iubire.... Le-am exemplificat o viață de iubire și i-am învățat în mod constant.... Le-am dat poruncile iubirii lui Dumnezeu și ale iubirii aproapelui.... Am căutat să-i fac să înțeleagă efectul unei vieți de iubire și le-am dovedit-o în Mine însumi.... Am vindecat bolnavi și am făcut minuni, și am putut face acest lucru pentru că am lăsat puterea iubirii să devină activă, căci iubirea este Dumnezeu și, prin urmare, Dumnezeu Însuși a lucrat prin Mine, deoarece El era în Mine ca "Iubire veșnică".... Oamenilor le lipsea iubirea când am coborât pe Pământ, dar ea M-a umplut, pentru că am fost devotat cu credință Tatălui în iubire, am rămas cu El atunci când oastea de spirite create inițial s-a îndepărtat de El.... Iubirea mea pentru El a fost nespus de mare și nu am renunțat la ea când am coborât pe Pământ.... Și întreaga Mea viață pe Pământ a fost o activitate constantă de iubire.... astfel încât în curând și trupul s-a supus acestei iubiri, încât sufletul l-a atras la sine și împreună cu trupul s-a unit cu Iubirea Eternă din

Mine.... Dar ar fi greșit să spunem că evoluția Mea pământească ar fi fost mai puțin dificilă datorită măsurii neobișnuite a iubirii, căci am fost neobișnuit de puternic sub influența spiritelor opresive care se agățau de Mine și încercau să Mă tragă în jos..... de care nu mi s-a permis să mă scutur pentru că "iubirea" din Mine nu mi-a permis acest lucru, ci pe care a trebuit să le potolesc, pe care a trebuit să le conving cu iubire să se dezică de Mine, cărora le-am promis și sprijinul Meu pentru a se înălța din nou din abis. În virtutea puterii Mele, care era mare în Mine, nu am putut să alung aceste duhuri rele, și de aceea am suferit mult mai mult decât puteți înțelege voi, oamenii, și numai marea forță a iubirii Mi-a permis să îndeplinesc actul Meu de Mântuire, altfel Eu însumi aș fi devenit pradă duhurilor rele, dar acest lucru nu a fost niciodată posibil pentru că Iubirea, Tatăl Însuși, era în Mine.... Voi, oamenii, ar trebui acum să Mă urmați, ar trebui, de asemenea, să porniți lupta împotriva a tot ceea ce este nespiritual în voi și în jurul vostru.... Cu toate acestea, nu ați fi capabili să faceți acest lucru de unii singuri, deoarece nu aveți încă în voi iubirea care vă sporește puterea.... Dar acum puteți să vă întoarceți la Mine și să apelați la Mine pentru furnizarea de putere, iar aceasta va veni cu adevărat la voi ca un har al actului de Mântuire pe care Eu l-am dobândit pentru voi prin moartea Mea pe cruce. Dar fără Mine nu veți fi eliberați de puterea adversarului, fără Mine voința voastră este prea slabă și vă lipsește puterea.... Eu Însumi am dus o luptă grea împotriva adversarului Meu care voia să Mă împiedice să realizez actul de Mântuire, dar am trecut lupta prin iubire și vreau să vă ajut pentru că sunteți prea slabi. Pentru că trăiți într-o lume complet nespirituală, trăiți în lumea spiritului căzut și sunteți ținuți captivi de prințul său. Dar Eu v-am răscumpărat de sub puterea lui și, astfel, și voi puteți să realizați același lucru ca și Mine.... să ieșiți victorioși din lupta împotriva tuturor dorințelor lumești, ca trupul vostru să se spiritualizeze împreună cu sufletul, să se unească cu Tatăl veșniciei, pentru că nu mai trebuie să realizați această lucrare de unii singuri, pentru că nu trebuie decât să veniți la Mine pentru a primi puterea de a putea lua drumul înapoi spre Tatăl din care ați provenit cândva. Iar această furnizare de putere înseamnă că iubirea se va aprinde în voi și se va aprinde până la cel mai înalt jăratec, că veți pune în ordine tot ceea ce este nespiritual în voi înșivă prin iubire, că veți fi capabili să rezistați oricărei ispite și că vă veți elibera astfel de adversarul vostru, pentru că atunci veți fi de partea Mea și Eu vă voi elibera cu adevărat de el....

Amin

Învățătura lui Iisus și activitatea iubirii

Conținutul biblic al doctrine iubirii.... Declarația lui Iisus.... Înregistrări....

B.D. Nr. **4000**
16. martie 1947

Spiritul din voi trebuie să vă învețe, altfel rămâneți fără cunoaștere. Dar el nu poate deveni activ decât atunci când trăiți în iubire.... Și de aceea, misiunea Mea ca ființă umană pe Pământ a constat inițial în transmiterea învățăturii divine a iubirii, pentru că aceasta trebuia mai întâi să remodeleze ființa umană prin conformare, astfel încât spiritul din ea să poată deveni activ și numai atunci erau posibile alte împărtășiri spirituale. Dar în timpul vieții Mele pe Pământ, oamenii se îndepărtaseră atât de mult de iubire, încât consecințele lipsei lor de iubire trebuiau să le fie arătate mereu și mereu mai detaliat, iar porunca iubirii trebuia să le fie prezentată în mod constant, iar Eu nu am reușit să introduc decât câțiva în cunoașterea profundă. Cu toate acestea, nu ar fi înțelept din partea Mea să transmit această cunoaștere oamenilor în general, deoarece fără iubire rămâne o cunoaștere moartă și fără efect. De aceea, consemnările discipolilor Mei au fost păstrate prin voința Mea într-o formă care, cu siguranță, este lipsită de cunoaștere profundă, dar care conține învățătura iubirii, iar oricine o urmează va pătrunde și în cunoașterea mai profundă, dacă o dorește cu seriozitate. Eu Însumi am distribuit cu siguranță cunoștințe din abundență pe Pământ, dar cunoșteam și inimile ascultătorilor Mei, cunoșteam gradul lor de iubire, voința lor și cunoașterea persoanei Mele, ceea ce i-a determinat pe ascultătorii Mei să accepte cunoștințele care le erau oferite ca fiind singurul adevăr. De asemenea, i-am instruit pe ucenicii Mei și i-am făcut capabili, prin revărsarea duhului Meu după înălțarea Mea la Cer, să transmită din nou semenilor lor același lucru pe care l-au primit prin duh și, astfel, oamenii cărora ucenicii le-au adus Evanghelia au fost, de asemenea, bine îngrijiți, dar, întrucât o viață de iubire este întotdeauna condiția prealabilă pentru a înțelege cunoașterea spirituală profundă și pentru a intra în binecuvântarea ei, porunca iubirii trebuia transmisă posterității și, prin urmare, aceasta a fost scrisă de ucenici după instrucțiunile Mele, astfel încât să fie păstrată așa cum a fost învățată de Mine pe Pământ. Iar modul Meu de viață, care trebuia să servească drept exemplu pentru toți oamenii, a fost, de asemenea, conținutul înregistrărilor care au fost lăsate omenirii ca moștenire a discipolilor Mei, dar care nu au o cunoaștere mai profundă, deoarece aceasta este voința Mea. Căci oricine ar vrea să extragă cunoaștere din carte, care conține cu siguranță Cuvântul Meu, și nu are iubire, nu ar ști ce să facă cu ea, deoarece cunoașterea spirituală este lumina aprinsă de iubire, care poate radia în cea mai deplină strălucire doar atunci când spiritul din ființa umană este trezit și ființa umană este luminată din interior. Cunoștințele care sunt transmise în școală ar avea valoare doar dacă ar putea fi examinate și prelucrate pentru a deveni proprietate mentală, dar acest lucru este întotdeauna posibil doar cu ajutorul spiritului, motiv pentru care dragostea este indispensabilă. Ce este, așadar, mai ușor de înțeles decât faptul că numai iubirea a fost vreodată învățată de Mine Însumi pe Pământ, precum și prin intermediul înregistrărilor care au luat ființă conform voinței Mele și că numai porunca iubirii trebuie să fie prezentată oamenilor în primul rând și în primul rând? Ce este mai de înțeles decât faptul că ființa umană nu poate fi îndemnată suficient de des să urmeze această poruncă pentru a atinge maturitatea spirituală? Orice cunoaștere ulterioară este doar rezultatul unei vieți de iubire și este transmisă persoanei individuale în măsura în care îi este de folos. De îndată ce spiritul său este activ, el poate primi cunoștințe nemăsurate, deoarece el însuși determină gradul de înțelepciune în care dorește să trăiască, iar atunci nu trebuie să le accepte din cărți, ci îi vor fi oferite direct din împărăția spirituală, care, totuși, nu poate fi înțeleasă decât de persoana care a trezit spiritul în sine prin ascultarea poruncii Mele de iubire, care nu va fi niciodată inteligibilă pentru cei care trăiesc fără iubire și încearcă să își dobândească cunoștințele din cărți. Aceasta este doar o cunoaștere moartă, dar numai spiritul dă viață.... și numai iubirea dă înțelegere deplină.....

Amin

Cuvântul lui Dumnezeu a fost auzit de Iisus.... Mijlocitor între Dumnezeu și om....

B.D. Nr. **6145**
25. decembrie 1954

Când omul Iisus a pășit pe Pământ, s-a stabilit o legătură între Pământ și împărăția spirituală.... Dumnezeu Însuși a putut vorbi din nou omenirii prin gura omului Iisus.... Cuvântul Său a putut răsuna din nou, ceea ce înainte fusese imposibil din cauza distanței mari care exista între oameni și Dumnezeu. A auzi Cuvântul Său în mod direct este posibil doar atunci când sufletul ființei umane s-a modelat astfel încât să poată auzi vocea spiritului divin în el însuși; iar modelarea sufletului în această stare are loc prin activitate iubitoare.... Omul Iisus a fost iubirea însăși.... Toate gândurile și toate eforturile Sale se îndreptau numai spre a face bine semenilor Săi, spre a-i ajuta în toate nevoile trupului și ale sufletului. Sufletul Său era ușor și pur, iar viața Sa pe Pământ a fost o viață de iubire..... Toate condițiile prealabile au fost îndeplinite, care au oferit spiritului divin posibilitatea de a se exprima, căci sufletul lui Iisus, omul, a auzit clar și distinct aceste rostiri și, prin urmare, a putut transmite oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu.... Dumnezeu Însuși a putut vorbi oamenilor prin El, legătura de la Dumnezeu la oameni a fost restabilită.... Iisus a fost mediatorul între Dumnezeu și oameni.... Iar Iisus îi învăța acum pe oameni să se străduiască să obțină același lucru pe care El însuși îl obținuse.... El i-a învățat să practice iubirea pentru a se pregăti ca un vas al spiritului divin în care să se reverse puterea spiritului, căci fiecare om ar trebui și ar putea să audă vocea lui Dumnezeu în el însuși, iar calea i-a fost arătată de către omul Iisus, Care, chiar și ca ființă umană, a trebuit mai întâi să atingă gradul de iubire care i-a asigurat prezența lui Dumnezeu, astfel încât El însuși să-L poată auzi în el însuși. Dumnezeu vorbește cu siguranță fiecărei ființe umane, dar niciodată dacă nu sunt îndeplinite mai întâi condițiile.... o inimă purificată prin iubire, care poate acum să-L primească în sine pe Dumnezeu Însuși, Care apoi își dovedește prezența și prin adresarea Sa.... Omul Iisus poseda un grad extrem de înalt de maturitate sufletească, deoarece dragostea îl umplea complet.... Astfel, Dumnezeu Însuși a putut să-L umple complet, iar acum Dumnezeu a vorbit din omul Iisus, nu mai omul Iisus însuși. El a făcut prin El însuși ceea ce a dus la unirea cu Dumnezeu.... Dar El i-a instruit pe semenii Săi, a vrut să-i ajute și pe ei să obțină succesul pe care iubirea Lui i l-a adus, și de aceea a învățat mai întâi iubirea.... și numai iubirea din nou și din nou.... Înțelepciunea a apărut din marea Sa iubire, căci spiritul lui Dumnezeu i-a instruit pe oameni prin Iisus.... Lumina cunoașterii a strălucit din focul iubirii Sale.... Iisus știa că oamenii sunt pătrunși și ei de lumina cunoașterii dacă trăiesc mai întâi doar iubirea.... motiv pentru care toate cunoștințele mai profunde nu au fost predate oamenilor, pentru că acestea nu sunt decât rezultatul unei vieți de iubire, fără de care rămân fără niciun beneficiu pentru sufletele oamenilor. Numai iubirea este legătura dintre oameni și Dumnezeu, numai iubirea îl face pe Dumnezeu să se sălășluiască în ființa umană și numai iubirea îl face să se exprime.... Și astfel, ființa umană care trăiește în iubire va auzi în sine Cuvântul lui Dumnezeu, va fi introdusă în cunoașterea profundă, va putea spune că este învățată de Dumnezeu, că aude Cuvântul Său, și astfel s-a unit cu El prin iubire.... Omul Iisus le-a dovedit oamenilor că este posibil să ajungă la acest grad, și astfel le-a arătat calea care duce din nou din abis în sus.... către Tatăl.... El a învățat iubirea, a trăit iubirea și, în cele din urmă, și-a încununat modul de viață cu moartea Sa pe cruce, pentru a îndepărta toate slăbiciunile oamenilor, care le reveneau din cauza păcatului lor trecut.... pentru ca oamenii să aibă acum și puterea de a merge ei înșiși pe această cale, pentru ca spiritul lui Dumnezeu să se poată revărsa acum în toți cei care sunt dispuși să-L urmeze.... care trăiesc o viață de iubire dezinteresată față de aproapele, așa cum El le-a dat exemplul pe Pământ....

Amin

Iisus a învățat iubirea pe Pământ....

B.D. Nr. **8454**
31. martie 1963

Sufletul lui Iisus a adus cu el pe Pământ dragostea și, de aceea, El a putut să ia asupra Sa și o abundență de suferințe, pentru că dragostea I-a dat puterea de a face acest lucru. Iar El știa că tocmai iubirea le lipsea oamenilor și că, de aceea, erau slabi și neputincioși. Desigur, aveau și ei o scânteie de iubire în ei înșiși, deci erau capabili să iubească, dar le lipsea dorința de a iubi, deoarece

aceasta era înăbușită de adversarul Meu...., deoarece el aprindea în mod constant mai multă iubire de sine și împiedica orice iubire altruistă să pătrundă. Și de aceea Iisus a dat exemplu de viață de iubire față de oameni.... Iisus a făcut numai bine semenilor Săi, le-a vindecat bolile, i-a mângâiat și i-a ajutat acolo unde era nevoie de ajutor.... El a fost altruist și a fost întotdeauna dispus să ușureze soarta pământească a oamenilor.... Și i-a învățat de ce ar trebui să trăiască o viață de iubire, i-a avertizat asupra consecințelor unei schimbări pământești lipsite de iubire, așa cum le-a demonstrat în mod repetat efectul unei vieți de iubire și le-a dat dovada în Sine Însuși, Care era capabil de cele mai înalte fapte de forță, Care vindeca bolnavii și făcea minuni în virtutea iubirii Sale, care creștea constant în El.... Căci El era în uniune intimă cu Dumnezeu, Care este Însuși iubirea eternă.... Și, de aceea, Iisus i-a învățat și pe oameni să stabilească legătura cu Dumnezeu, Tatăl lor din veșnicie, ceea ce, din nou, nu se putea întâmpla decât prin iubire și prin rugăciunea sinceră către El.... Toate acestea deveniseră străine oamenilor și doar câțiva trăiau o viață de iubire, iar aceștia l-au recunoscut curând pe Iisus ca fiind Mesia cel promis, l-au recunoscut pe Tatăl în El.... O mică lumină fusese aprinsă în ei prin iubire, care era acum alimentată de învățătura lui Iisus și întunericul a cedat din oameni.... Și această învățătură trebuia să fie răspândită în rândul omenirii, de aceea El Însuși i-a instruit pe ucenicii Săi pe care i-a trimis în lume cu sarcina de a-L proclama pe El Însuși, lucrarea Sa de mântuire și Evanghelia iubirii, căci oamenilor trebuia să li se arate calea cea bună care duce la viața care durează pentru totdeauna.... Cu toate acestea, Iisus nu ar fi putut niciodată să realizeze acest act de Mântuire dacă nu ar fi fost plin de iubire, ori, iubirea este capabilă să facă totul, pentru iubire nu există limite.... nu există nimic imposibil, nu există nimic pe care să nu-l poată învinge.... pentru că, ca ființă umană, ar fi fost imposibil să îndure un asemenea grad de suferință și de chinuri, așa cum I s-a impus.... Dar puterea iubirii L-a ajutat să obțină victoria.... în virtutea iubirii, El a îndurat cea mai amară suferință și cea mai chinuitoare moarte pe cruce, și nu și-a dat duhul decât atunci când lucrarea a fost îndeplinită.... Și abia acum a devenit posibil ca ființa umană să se elibereze de adversarul care o ținea în robie atâta timp cât vina păcatului nu fusese răscumpărată.... Abia după moartea lui Iisus pe cruce, oamenii au putut cere putere și întărire de la Iisus Hristos, în care Dumnezeu Însuși a murit ca Iubire Veșnică pentru omenire.... Oamenii nu mai sunt la mila adversarului lui Dumnezeu și a arbitrariului său, ei se pot desprinde de el dacă îi cer ajutorul lui Iisus și acum dobândesc puterea de a împlini voia lui Dumnezeu printr-o viață de iubire. Și, de aceea, cel mai important lucru în viața pământească este ca oamenilor să le fie vestită Evanghelia iubirii, care îndepărtează întunericul dens din oameni, care le permite să găsească credința în Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii și care le va da întotdeauna puterea de a parcurge cu succes calea pământească..... Căci iubirea este putere, iar fără iubire ființa umană rămâne neputincioasă și nu-și poate atinge scopul pentru care trăiește pe Pământ.... Dar fără iubire nu poate exista lumină nici pe acest Pământ, pentru că acesta este tărâmul adversarului lui Dumnezeu, care de aceea răspândește un întuneric dens pentru ca Dumnezeu să nu fie recunoscut și să nu-și piardă adepții, dar care este recunoscut ca dușman în lumină.... Prin urmare, acolo unde se predică iubirea se poate trezi și credința în Iisus Hristos, dacă doar oamenii sunt dispuși să împlinească poruncile iubirii. Și de aceea, lucrătorii din via Domnului trebuie să fie activi cu nerăbdare și să răspândească Cuvântul lui Dumnezeu, care conține întotdeauna numai poruncile divine ale iubirii, pentru că oamenii trebuie să știe astfel că numai iubirea poate duce la progresul lor spiritual, că numai iubirea le dă puterea de a lucra asupra lor înșiși și că iubirea dă și lumina și deschide oamenilor cunoștințe vaste, astfel încât aceștia să parcurgă acum în mod conștient drumul lor pământesc.... conștienți de sarcina și de scopul lor.... și acum, de asemenea, să se străduiască pentru aceasta cu toată puterea lor.... Și de îndată ce îl recunosc pe Iisus Hristos, de îndată ce știu că Dumnezeu Însuși a săvârșit lucrarea de răscumpărare în Iisus și se dedică acum în mod conștient Lui, se vor elibera și ei de păcatul lor originar și vor ajunge la țelul pe Pământ și la unirea finală cu Dumnezeul și Tatăl lor din veșnicie....

Amin

Pentru cei slabi, bolnavi și nevoiași a venit Iisus....

B.D. Nr. **5282**
27. decembrie 1951

Pentru cei slabi, bolnavi și nevoiași am venit în lume, căci cei puternici și sănătoși nu au avut nevoie de Mine, ei și-au găsit singuri calea, cel puțin au crezut că o vor găsi, și numai atunci când s-au rătăcit și-au recunoscut slăbiciunea și M-au chemat.... atunci când propria lor putere nu a fost suficientă pentru a stăpâni viața. Toți cei care Mă cheamă, care au nevoie de Mine, sunt slabi și bolnavi sufletește, iar Eu le vin în ajutor pentru că chemându-Mă își mărturisesc starea de suferință din care speră să fie salvați. Voi, oamenii, sunteți cu toții slabi și bolnavi, iar bine este de cei care o recunosc.... Dar cei care se simt puternici și sănătoși sunt într-o situație proastă, pentru că nu pot fi ajutați.... Și sunt mulți cei care cred că nu au nevoie de ajutor, sunt mulți cei care sunt convinși de forța lor și se folosesc cu ușurință de forța celui care vrea să-i cucerească, care îi încurajează în credința lor arogantă și care, prin urmare, le furnizează forță, dar nu fără ceva în schimb.... El cere sufletul și în schimb dă trupului ceea ce cere.... Dar Eu sunt Doctorul celor bolnavi și al celor slabi, Eu sunt Mângâietorul celor necăjiți și Speranța celor descurajați.... Toți vin la Mine și nu vor cere în zadar, Eu le promit ajutorul Meu tuturor, chiar dacă voi, oamenii, nu-l simțiți imediat. Dar atunci voi ști și de ce, și totuși nu veți fi abandonați, pentru că nimeni nu Mă cheamă în zadar pe Mine care îmi cere ajutor din inimă. Veniți la Mine, voi toți cei care sunteți trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.... Așa v-am promis ajutorul Meu, și așa este sigur și pentru voi.... Amintiți-vă mereu acest lucru atunci când vă confruntați cu adversitatea, când vă simțiți chinuiți fizic sau sufletește, când viața pământească vă apasă, când aveți nevoie de ajutor. Atunci amintiți-vă că am venit cândva la cei săraci, la cei bolnavi și la cei slabi și că aștept doar chemarea voastră pentru a Mă face cunoscut, dar că vreau să fiu chemat pentru ca voi să vă recunoașteți liber slăbiciunea și să Mă doriți pe Mine, medicul și ajutorul vostru, pentru ca prin chemarea voastră să vă dovediți credința că pot și vă voi ajuta.... și nu voi lăsa niciodată ca această credință să fie zădărnicită....

Amin

Lucrarea lui Iisus pe Pământ....

B.D. Nr. **8308**
23. octombrie 1962

Evanghelia iubirii v-am învățat pe voi, oamenii, când am umblat pe Pământ, pentru ca voi să duceți iubirea la cea mai înaltă dezvoltare a ei și să cunoașteți și efectele ei, pe care le-ați putut observa la Mine Însumi.... Căci am vindecat bolnavi și am făcut minuni de orice fel și am putut face acest lucru numai în virtutea iubirii care locuia în Mine, care M-a umplut complet și care a avut ca rezultat și unirea cu Tatăl.... iubire eternă.... care este scopul oricărei ființe create de Tatăl. Astfel, Eu v-am dat exemplu de o viață de iubire și, de asemenea, am radiat întotdeauna numai iubire pentru cei din jur.... Și, în consecință, am putut de asemenea să învăț cu toată înțelepciunea, am putut să aduc oamenilor o lumină care să le lumineze întunericul spiritual, pentru că focul iubirii Mele a radiat această lumină a înțelepciunii. Și astfel, voi, oamenii, nu veți ajunge vreodată la cunoaștere decât dacă veți trăi o viață de iubire, căci iubirea este curentul de lumină divină care răspândește strălucire în inima ființei umane, astfel încât aceasta să dobândească o cunoaștere profundă care îi oferă informații despre sine și despre relația sa cu Dumnezeu, Tatăl său din veșnicie.... Oamenii au trăit de-a lungul timpului într-o totală lipsă de lumină, gândirea lor era eronată, căci inimile lor erau lipsite de iubire și astfel le lipsea focul care să emane o lumină.... Și Eu am venit la ei, am pășit în mijlocul omenirii și le-am adus o lumină, dar ei nu M-au recunoscut, nu au acceptat lumina.... Ei M-au persecutat și Mi s-au opus pentru că modul lor de viață lipsit de iubire era, de asemenea, o umblare în păcat. Cu toate acestea, Eu am iertat tot răul doar cu iubire, am avut grijă cu milă de suferința lor, i-am eliberat de boală și i-am învățat mereu doar iubirea pentru că acesta era singurul remediu, atât pământesc cât și spiritual.... Și au fost doar câțiva care M-au recunoscut, care M-au urmat și au făcut un efort să meargă în iubire, și în aceștia s-a făcut și lumină și mi s-au alăturat.... pentru că și ei l-au recunoscut în Mine pe Mesia, Mântuitorul din cele mai adânci necazuri, Care le fusese anunțat prin profeți cu mult timp înainte. Dar au fost doar câțiva care au crezut cuvintele Mele și le-au trăit, care au umblat în dragoste și au fost conduși prin întunericul spiritului la lumină.... pentru că lumina locuia în mijlocul lor.... Eu am

predicat în mod constant iubirea și, de fiecare dată, voi proclama oamenilor învățătura divină a iubirii, voi face din ea cel mai important lucru și îi voi îndemna pe toți oamenii să trăiască o viață de iubire ca Mine pentru ca astfel să ajungă și ei să înțeleagă de ce se află în lume, care este sarcina lor și pentru ce ar trebui să lupte.... Și de îndată ce o mică rază de lumină va fi căzut în inimile lor, de îndată ce se vor uni cu Mine ca Iubire Eternă prin acțiuni altruiste de iubire, vor deveni din ce în ce mai luminoși, vor crește în cunoaștere și această cunoaștere va corespunde de asemenea adevărului, căci Eu, Adevărul și Iubirea suntem una.... Oricine trăiește în iubire va fi conectat cu Mine și va fi, de asemenea, în cel mai deplin adevăr.... El a ieșit din noaptea spiritului la lumină și tot întunericul s-a îndepărtat de la el. Numai iubirea poate realiza astfel de lucruri și, de aceea, Evanghelia iubirii vă este proclamată vouă, oamenilor, în mod repetat, și orice gânduri exterioare vă sunt transmise trebuie să vă aprindă întotdeauna inima spre iubire, trebuie să fie întotdeauna îndemnuri de a vă trăi viața pământească în iubire, trebuie să vă schimbați întotdeauna în iubire, trebuie să luptați împotriva iubirii de sine și să încercați să o schimbați în iubire altruistă față de aproapele.... Eu Însumi trebuie să vă fiu prezentat ca un Dumnezeu al iubirii, pe care nu-l puteți atinge decât prin iubire.... Căci iubirea este totul.... este putere și lumină, este fericire.... Cine merge fără iubire este și el împovărat de întuneric, iar drumul său pământesc se întunecă în fața lui.... Cine s-a modelat în iubire nu se va mai speria de nimic, pentru că îl recunoaște pe Dumnezeul și Creatorul său ca pe un Tată iubitor și se îndreaptă conștient spre El.... Iubirea eliberează, eliberează de toate legăturile, iubirea face fericit și dă fericire din belșug.... Iubirea pornește de la Mine și duce din nou la Mine.... Căci iubirea unește copilul cu Tatăl.... Iubirea dă cea mai mare fericire pe Pământ deja și într-o zi în veșnicie, pentru că iubirea este Dumnezeu, ea unește Tatăl și copilul pentru eternitate....

Amin

Extrase din învățătura iubirii a lui Iisus

"Cel care rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în el...."

B.D. Nr. **2147**
11. noiembrie 1941

Rămâi în Mine pentru ca Eu să Mă unesc cu tine. Viața voastră trebuie să fie o activitate constantă în iubire. Trebuie să faci totul din impulsul cel mai profund, iar acest impuls trebuie să fie iubirea, cel mai frumos și mai sfânt sentiment, pe care trebuie să-l lași să domnească în tine. Oricine trăiește în iubire este absorbit de Mine, oricine trăiește în iubire rămâne veșnic unit cu Mine, căci el este ceea ce Eu Însumi am.... el este iubire așa cum Eu Însumi sunt iubire.... Și atunci veți avea și voi pace în voi înșivă, căci spiritul vostru s-a contopit cu Mine, nu mai este separat de Mine, ci în Mine, căci el a fost partea Mea din eternitate. Atunci Eu Însumi voi fi cu voi, și acolo unde sunt Eu trebuie să fie pace, iubire și armonie. Și dacă trăiești în unire cu Mine, atunci viața ta pe Pământ nu va fi nici luptă, nici îngrijorare, căci atunci voi lupta pentru tine și voi lua asupra Mea grijile tale, căci te iubesc pentru că ai fost al Meu de la început. Dar mai întâi trebuie să vă predați complet Mie, trebuie să Îmi sacrificați totul, trebuie să Mă iubiți în așa fel încât să fiți dispuși să sacrificați totul pentru Mine, și trebuie să mărturisiți această iubire străduindu-vă să faceți semenilor voștri ceea ce vreți să-mi faceți Mie. Vreau ca iubirea voastră pentru Mine să fie dovedită prin iubirea față de semenii voștri.... Vreau ca voi să vă ajutați unii pe alții, ca unul să fie dispus să sufere pentru celălalt, să vă slujiți reciproc în iubire. Atunci lucrarea voastră de iubire pe Pământ va fi binecuvântată, vă va aduce cea mai frumoasă răsplată. Eu voi fi cu voi și vă voi pune într-o stare de cea mai profundă pace și de fericire liniștită. Pentru că v-am dat această promisiune, iar Cuvântul Meu rămâne mereu același: "Cel care rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în el....".

Amin

"Fericiți cei care practică mila...."

B.D. Nr. **3460**
9. martie 1945

Fericiți sunt cei care practică mila, care stau alături de aproapele lor în necazuri și îl ajută să le depășească.... Harul Meu se odihnește în mod vizibil asupra lor, pentru că ei împlinesc poruncile Mele, Mă iubesc pe Mine Însumi pentru că arată iubire față de aproapele lor, creatura Mea.... Oricine este neajutorat și abandonat va simți cu recunoștință iubirea care i se arată; aceasta va trezi iubirea reciprocă, iar ceea ce înseamnă aceasta nu se poate măsura pe Pământ.... că fiecare scânteie de iubire semnifică o eliberare de contra-putere, o schimbare care inițiază întoarcerea la Mine, care nu poate avea loc decât în iubire. În orice adversitate pământească și spirituală, ființa umană experimentează în mod benefic ajutorul iubirii. Iubirea funcționează ca forță, deoarece provine de la Mine, ca Iubire eternă, și nu poate avea decât un efect de trezire la viață. Acordarea ajutorului dă naștere la gânduri și sentimente bune, sufletul semenilor este atins și stimulat să facă același lucru, iar fiecare act de iubire este o îndepărtare de adversarul Meu, deci o reducere a distanței față de Mine. Pentru a practica faptele de milostenie este nevoie de greutățile vremii în care trupul și sufletul sunt bolnave, în care suferința fizică trebuie să fie rezultatul unei greutăți spirituale, pentru ca oamenii să reflecteze și să găsească calea spre Mine. Iar tu le arăți această cale dacă practici milostenia, dacă ridici trupul și sufletul semenilor tăi în iubire dezinteresată față de aproapele, prin fapte bune, prin încurajări mângâietoare și prin îngrijire plină de dragoste. Atunci trupul și sufletul se pot reface, deoarece acesta din urmă va simți puterea iubirii și va deveni puternic și dispus să lupte spre Mine.... Iubirea va trezi iubirea reciprocă, iar acolo unde se aprinde scânteia iubirii, Eu Însumi pot lucra deja acolo, pentru că Eu pot fi pretutindeni unde este iubirea. Iar acolo unde sunt Eu adversitatea nu mai este atât de mare.... în funcție de gradul de iubire pe care îl are ființa umană. De aceea, căutați cu nerăbdare să treziți

iubirea reciprocă prin iubire și răscumpărați sufletele prin faptele voastre de milostenie.... Iar răscumpărarea sufletelor vă va aduce o soartă fericită în lumea de dincolo, unde numai iubirea va fi vreodată apreciată, iar sufletele vă vor mulțumi veșnic pentru că le-ați arătat calea cea bună....

Amin

"Deveniți ca niște copii...."

B.D. Nr. **3624**
10. decembrie 1945

Deveniți ca niște copii și adăpostiți-vă la Mine în orice necaz.... și nu vă temeți, căci Tatăl vostru ceresc nu îngăduie ceea ce nu este spre binele vostru. Credeți și aveți încredere în Mine, Tatăl vostru din veșnicie, că Eu întind mâinile Mele protectoare asupra voastră și că văd în orice adversitate a trupului doar un mijloc de educație iubitoare care se aplică și sufletului vostru. Totuși, să știți că și necazurile trupului vor fi remediate de Mine, dacă credeți cu tărie în ele și recunoașteți iubirea Mea părintească în tot ceea ce se întâmplă. Fiți lipsiți de griji ca niște copii și lăsați orice grijă pentru voi înșivă în seama Tatălui și acordați atenție doar împlinirii voinței Tatălui vostru din ceruri, iar dragostea Mea părintească va pune stăpânire pe voi și vă va atrage la inima Mea. Nu întrebați cu nerăbdare și nu vă gândiți la ceea ce urmează să se întâmple, ci rămâneți calmi și așteptați doar ajutorul Tatălui dacă sunteți apăsați de adversitate. Încredeți-vă pe deplin în Mine, care vă călăuzesc pe toate căile voastre. Puterea voastră stă în încrederea de copil și în rugăciunea umilă, căci nu vă voi dezamăgi și vă voi asculta în orice moment. Dar nu vă temeți și nu vă îndoiți.... Iubirea părintească vă salvează de orice primejdie, iar chemarea copilului nu rămâne niciodată neauzită.... Totuși, pentru a deveni ca niște copii, trebuie să renunțați la orice împotrivire, trebuie să vreți doar să vă conduc de mână, să Mă urmați de bunăvoie și să nu vreți să mergeți pe altă cale..... Și astfel trebuie să cereți cu încredere credincioasă și acum să vă bazați cu devotament pe Mine și să priviți fiecare eveniment ca pe voia Mea.... Pentru că așa este voința Mea, nimic nu se întâmplă împotriva voinței Mele, dacă Mi-ați încredințat grijile voastre. Numai cel care acționează singur, fără să-Mi ceară binecuvântarea și ajutorul Meu, lasă voința sa să devină activă, ceea ce va avea efect în consecință, dar nu întotdeauna pentru mântuirea sa. Nu pot să-i acord ajutorul Meu, pentru că nu ar recunoaște acest ajutor ca fiind al Meu, ci l-ar considera meritul său. Dar Eu netezesc cărările copiilor Mei, chiar dacă ele par greu de trecut. Încredințați-vă pe deplin îndrumării Mele și veți simți întotdeauna mâna iubitoare a Tatălui care vă va conduce în siguranță și nevătămați prin toate adversitățile din această lume. Și întotdeauna să vă alinați și să vă întăriți din Cuvântul Meu.... Lăsați-l pe Tatăl să le vorbească copiilor Săi și acceptați fiecare cuvânt de iubire pentru ca acesta să vă împingă să iubiți din nou. Nu lăsați niciodată vocea Tatălui să rămână neauzită, ci bucurați-vă că sunteți capabili să o auziți, că Tatăl își revelează în ea dragostea Sa pentru voi și urmați-L pe El și pe Cuvântul Său cu o nerăbdare plină de bucurie.... Și veți obține plăcerea Mea, veți simți tot mai puternic iubirea Tatălui, nu vă veți mai teme de adversitate și veți fi bine adăpostiți la Inima Mea....

Amin

"Eu sunt Calea, Adevărul și Viața...."

B.D. Nr. **3767**
11. mai 1946

Numai adevărul vă poate câștiga viața veșnică, căci adevărul sunt Eu Însumi și numai prin Mine puteți intra în împărăția veșnică.... Eu sunt calea, adevărul și viața.... Dacă mergeți în adevăr, veți merge și pe calea cea bună, care are ca scop viața veșnică. Căci adevărul pur este rezultatul activității iubirii, iar aceasta este singura cale de a muta sufletul din starea de moarte în cea de viață. Astfel, Eu, ca Iubire veșnică, Sunt calea spre Mine Însumi pentru creațiile Mele vii, ele trebuie neapărat să urmeze această cale pentru a ajunge la Mine, singurul care le dă și viața în veșnicie. Iar pentru a Mă urma, pentru a trăi o viață de iubire pe Pământ, ei trebuie să fie introduși în adevăr, adică trebuie mai întâi să fie învățați cum trebuie să-și modeleze viața lor pământească pentru ca apoi să poată recunoaște și ei adevărul pur de la Mine, urmând învățătura Mea, pentru că fără iubire, orice cunoaștere rămâne o cunoaștere moartă, o cunoaștere a intelectului, dar nu și o cunoaștere a inimii,

care singură dă viață. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.... Dacă Mă căutați pe Mine, veți intra pe calea cea bună și veți găsi adevărul și astfel veți dobândi și viața veșnică. Mă apropii de oricine dorește adevărul de dragul adevărului și îl îndrum pe calea iubirii, iar dacă nu se împotrivește, spiritul său se trezește la viață și îl învață adevărul.... Atunci el Mă va fi găsit pe Mine Însumi și nu Mă va mai pierde niciodată, atunci va trăi și nu va mai putea muri niciodată.... Dar numai adevărul pur realizează acest lucru, care este rezultatul activității dezinteresate a iubirii.... Orice învățătură eronată nu duce la țelul unificării cu Mine, orice învățătură eronată prelungește calea de ascensiune, îl amăgește pe om crezând că are un alt țel, și numai o voință fermă de a ajunge la țelul corect previne marele pericol de a se rătăci complet. Dar fără Mine nu veți găsi calea cea bună, trebuie să Mă chemați, trebuie să acceptați instrucțiunile Mele, trebuie să urmați calea pe care v-am dat-o ca exemplu pe Pământ, calea iubirii, pentru a ajunge astfel la adevăr, pentru a Mă recunoaște pe Mine Însumi și pentru a obține viața veșnică. Trebuie să parcurgeți calea iubirii, pentru că fără iubire nu vă puteți uni cu Mine și pentru că Eu, ca Iubire eternă, Sunt și scopul final al căii adevărului și pentru că sunteți morți în spirit, deci complet lipsiți de orice cunoaștere a înțelepciunii divine, atâta timp cât sunteți complet străini de natura Mea fundamentală și, prin urmare, nu puteți trăi atâta timp cât nu vă uniți cu Mine, ceea ce nu se poate întâmpla decât prin iubire....

Amin

Auzul rugăciunii în credință fermă.... „Tată, facă-se voia Ta....”

B.D. Nr. **3927**
2. decembrie 1946

Voi ați putea obține totul de la Mine, dacă doar credeți cu tărie și fără șovăire în Mine.... Căci, dacă veți ține cont de dragostea Mea copleșitoare pentru voi, veți ști că nu voi lăsa nici o rugăciune neauzită. Dar credința fermă în Mine include și încrederea deplină în Mine, include și certitudinea că Eu, în înțelepciunea Mea, recunosc tot ceea ce este o binecuvântare pentru voi și că nu vă voi lăsa să pățiți ceva rău, acordându-vă ceva care nu este benefic pentru voi. De aceea, un om profund evlavios se va dărui Mie necondiționat, va lăsa la latitudinea Mea cum vreau să-l tratez, nu va cere, ci Îmi va prezenta cu umilință cererile sale, va pune întotdeauna voința Mea pe primul loc și se va încredința iubirii și harului Meu. Și îl voi asigura din belșug, fizic și spiritual Nu-l voi lăsa niciodată să flămânzească, căci nu ignor niciodată rugăciunea copilului Meu. Dar dacă vă refuz împlinirea unei cereri, nu vă îndoiți de dragostea Mea, pentru că tocmai dragostea Mea vrea să vă protejeze de rău. Iar voi înșivă nu puteți recunoaște întotdeauna efectul îndeplinirii unei cereri. De aceea, prezentați-Mi cu încredere cererea voastră și lăsați totul în seama Mea, și considerați că dragostea Mea va fi de așa natură încât calea spre Mine să vă fie netezită, că veți ajunge în siguranță la țelul vostru, că vă veți întoarce în casa Tatălui ca și copii ai Mei pentru a trăi o viață fericită în eternitate. Dar folosiți mereu și constant puterea rugăciunii, chemați-Mă în orice situație de viață, veniți la Mine când sunteți în primejdie și amintiți-vă de Mine și în orele de odihnă și pace. Nu Mă uitați, ca să nu vă uit nici Eu, stabiliți adesea contactul cu Mine prin rugăciune sinceră și astfel să Mă chemați în mod constant lângă voi, pentru că atunci puterea va curge peste voi fără măsură, dacă Mă căutați de bunăvoie, dacă gândurile voastre sunt destinate Mie și inima voastră vă îndeamnă spre Mine. Voi înșivă trebuie să găsiți calea spre Mine și, prin urmare, să pășiți pe podul pe care l-am construit pentru voi de pe Pământ spre Mine.... Trebuie să vă rugați, pentru că în rugăciune sufletul vostru se ridică în sferele de lumină, în rugăciunepășiți pe puntea către Mine, în rugăciune copilul se apropie de Tatăl, se stabilește relația unui copil cu Tatăl Însuși, așa cum este voința Mea. Și dacă sunt chemat ca Tată, dacă o inimă de copil bate pentru Mine, voi asculta orice rugăminte, căci nu-i voi dezamăgi pe copiii Mei care vin la Mine cu încredere deplină. Iar iubirea Mea se împărtășește cu ei, iubirea Mea împarte daruri fără măsură, iubirea Mea îl consideră pe copil spiritual și pământesc și nu va trebui niciodată să sufere greutăți dacă cere cu adevărat ca un copil, adică dacă îmi trimite rugăciunea sa în duh și în adevăr. Folosește-te de harul rugăciunii, pentru că poți obține totul în credința profundă și vie în Mine și în iubirea Mea.... Dar nu pretinde și nu te plânge și nu bombăni dacă se pare că nu-ți ascult rugăciunea, căci atunci iubirea Mea părintească va vedea numai rău în împlinirea cererii tale și, pentru a te proteja de acesta, te va neglija.... Dar oricine se supune

întotdeauna voinței Mele nu va fi niciodată dezamăgit, pentru că rugăciunea lui este cea corectă, cea care Îmi este plăcută, dacă adaugă la toate cererile sale: "Tată, facă-se voia Ta...."

Amin

Parabola Bunului Păstor....

B.D. Nr. **4360**
2. iulie 1948

Vă voi da o parabolă și veți învăța din ea cum vreau să fie înțeles Cuvântul Meu. Copiii Mei pământești se aseamănă cu o turmă de oi împrăștiate care, din cauza voinței rele a unui dușman, au fost alungate din cercul vizual al păstorului și împrăștiate în toate direcțiile. Și acum, păstorul, pentru că își iubește oile, pleacă în căutarea lor; le caută în cele mai ascunse colțuri, urcă munții, coboară în defileuri de munte, cheamă și atrage și nu se odihnește până nu-și adună din nou turma. El ajută oile care s-au rătăcit și nu se mai pot întoarce singure, merge departe acolo unde ele s-au rătăcit deja prea mult, ia pe umeri oile obosite și le duce înapoi, nu lasă niciuna dintre ele în voia sorții, în voia dușmanului, ca să i le fure și să le pună sub stăpânirea propriei turme. Căci el își cunoaște oile, iar oile lui îl cunosc și îi urmează glasul. Și inima bunului păstor se bucură când și-a regăsit toate oile, când staulul lui adăpostește toată turma lui, când fiecare oaie pierdută și-a găsit drumul spre casă.... Sunteți cu toții oile Mele, faceți parte din turma Mea, care, totuși, are cale liberă și, prin urmare, se poate rătăci și ea dacă se străduiește să atingă un alt scop decât pe Mine. Păstorul ostil este adversarul Meu care încearcă să vă îndepărteze de Mine. Și el va reuși adesea.... Oile Mele se abat de pe calea pe care Eu merg cu turma Mea, ele caută să urce pe culmi.... Voi, oamenii, căutați onoarea și bogăția și pentru acestea vă abateți de la cale, cădeți în râpe și abisuri, viciile și dorințele lumii vă iau captivi, pas cu pas vă scufundați în adâncuri și puteți fi recunoscători dacă vă împotmoliți în garduri și tufișuri.... dacă mai apar în voi mici îndoieli, nu le scuturați și astfel rămâneți feriți de cea mai adâncă cădere până la venirea Mântuitorului vostru. Alții pășesc din nou pe un teren străin, se rătăcesc și nu mai găsesc drumul înapoi spre staulul lor.... aceștia sunt oamenii care rătăcesc fără chibzuință prin viața pământească, care sunt beneficiarii unor acțiuni care nu corespund voinței Mele, dar care le aduc mari avantaje pământești. Ei nu cred că sunt răi, sunt călduți, nu sunt nici întorși de la Mine, nici spre Mine, merg prin valea pământească fără să fie conștienți de sarcina lor pământească, trebuie să fie speriați și alungați înapoi pentru ca să fugă din nou în brațele Mele, Care, ca un păstor bun, sunt întotdeauna gata să-i primesc. Pretutindeni trebuie să-mi caut oile care s-au pierdut, chemarea Mea trebuie să pătrundă pretutindeni și de aceea glasul Meu trebuie să răsune din nou și din nou.... De fiecare dată trebuie să vin la oameni prin Cuvânt și să-i chem acasă, în casa Tatălui. Cuvântul Meu este chemarea bunului păstor, Cuvântul Meu este transmis oamenilor cu iubire, Cuvântul Meu pătrunde în fiecare colțișor, oriunde intră în inimile oamenilor. Și oricine nu ascultă chemarea Mea se va coborî tot mai jos sau se va scufunda tot mai adânc.... Și totuși, brațul bunului păstor va ajunge la el într-o zi, chiar dacă vremurile trec încă peste el.... Într-o zi chiar și omul care s-a împotrivit mult timp se va întoarce la Mine.... într-o zi va obosi de drumul său greșit și se va lăsa ridicat pe umerii Mei, într-o zi și el va urma de bunăvoie Păstorul cel bun, sunetul glasului Său îl va atrage.... îl va recunoaște ca fiind vocea Tatălui și Mă va urma, iar Eu îl voi conduce în casa Tatălui și îi voi pregăti o masă de bucurie că am regăsit ceea ce era pierdut....

Amin

"Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni...."

B.D. Nr. **4408**
18. august 1948

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni.... Oricine vrea să se unească cu Mine nu va putea niciodată să-și întoarcă privirea spre lume, căci Eu sunt doar în afara lumii, iar dacă vreau să Mă las găsit, atunci dorința pentru lume trebuie lăsată deoparte, trebuie să rămână complet ignorată, căci lumea aparține adversarului Meu, este domeniul lui, unde domnește și guvernează. Iar strădania lui nu este cu adevărat aceea de a-i conduce pe oameni la Mine prin intermediul lumii, ci caută să Mă înlăture, caută în mod constant să pună lumea în prim-plan, astfel încât Eu să fiu uitat. Acum, oricine dintre voi

care este serios cu privire la dezvoltarea ascendentă, nu este posibil să mai plătească tribut lumii.... într-adevăr, el se află încă în mijlocul lumii, care îi impune mari exigențe pe care trebuie să le îndeplinească, dar există deja o diferență de făcut între datoria îndeplinită și propriile sale exigențe lumești. Cea dintâi este în întregime conformă cu voința Mea, căci vi s-a dat o sarcină pământească alături de care puteți îndeplini pe deplin și sarcina voastră spirituală, maturizarea sufletului, dacă nu predomină dorința pentru lume, care constă în faptul că plăcerile și poftele pământești depășesc dorința pentru bunurile spirituale, astfel încât ființa umană Mă uită pe Mine mai presus de toate acestea, ba chiar, gândul la Mine îi este incomod și de aceea Mă respinge. Oricine se străduiește să își creeze o senzație excesivă de bunăstare pentru el însuși, adică pentru trupul său, fie prin satisfacerea dorințelor fizice, a plăcerilor senzuale și carnale sau, de asemenea, prin acumularea de bunuri materiale și, astfel, nu se gândește la aproapele său, deci oricine se străduiește doar pentru sine, este captivat de lume, este o unealtă voluntară a adversarului Meu și nu va găsi niciodată calea spre Mine dacă nu renunță la dorința pentru lumea pământească, nu se interiorizează și nu se străduiește pentru bunuri spirituale. Amândouă împreună nu sunt posibile, pentru că atunci el va sluji doi stăpâni și nu va presta servicii în mod corespunzător. Dacă Mă căutați, privirea voastră trebuie să fie îndreptată și spre cer, căci Eu sunt deasupra, nu dedesubt.... Dar jos este locul unde adversarul Meu își are împărăția, unde încă locuiești conform trupului, dar unde sufletul vostru poate urca în orice moment în împărăția Mea, la Mine. Dar dacă trupul se află încă în împărăția adversarului Meu, sufletul, gândirea, simțirea și dorința voastră, poate totuși să se înalțe oricând în sferele care se află în afara Pământului, și aceasta este ceea ce cer de la cel care vrea să Mă găsească, care vrea să Mă slujească și astfel să fie al Meu. Atunci scânteia spirituală din el se va uni cu Spiritul-Tată al eternității, căci dacă se străduiește să Mă atingă cu toată seriozitatea, inima lui va fi de asemenea plină de o iubire care nu are nimic în comun cu iubirea lumească. Iar această iubire se va exprima față de aproapele său, și atunci ființa umană va stabili deja legătura cu Mine.... va renunța la ceea ce aparține lumii, astfel el se dăruiește și îl slujește pe aproapele său și, pentru că Eu am dat această poruncă, și pe Mine ca Domn al său. Dar iubirea de lume este o formă de iubire de sine, de iubire pe care ființa umană trebuie să o combată dacă vrea să devină binecuvântată. Astfel, el trebuie să lupte și împotriva iubirii de lume și să caute să împlinească dorințele sufletului care, condus de spiritul din el însuși, se va extinde către bunurile spirituale și va exprima iubirea față de Mine. Căci numai Eu sunt Domnul, pe Care trebuie să-L slujiți dacă vreți să deveniți binecuvântați....

Amin

"Eu vă voi trimite pe Mângâietorul...." (Explicarea contradicțiilor aparente)

B.D. Nr. **4580**
5. martie 1949

Duhul Meu vă călăuzește în adevăr, așa cum v-am promis: Vă voi trimite pe Mângâietorul, Duhul Adevărului, care vă va călăuzi în tot adevărul și vă va reaminti tot ceea ce v-am spus.... Prin urmare, oricine permite acestui spirit al Meu să lucreze în el va sta și el în adevăr și va putea accepta fără ezitare tot ceea ce îi transmite spiritul de la Mine. Astfel, lucrarea spiritului este condiția prealabilă pentru a sta în adevăr.... Gândiți-vă serios la acest lucru și atunci veți ști și voi ce puteți crede că vine de la Mine. De îndată ce vă veți aminti de Cuvintele Mele, pe care le-am rostit discipolilor Mei de pe Pământ și, de asemenea, tuturor oamenilor, nu veți mai putea respinge faptul că puteți primi adevărul pur pe o cale pe care v-am anunțat-o astfel prin Cuvintele: Vă voi trimite pe Mângâietorul, Duhul adevărului..... Și Mi-am precedat cuvintele spunând că vreau să locuiesc cu cei care își pregătesc inima pentru Mine, că nu vreau să-i las singuri, că vreau să Mă revelez celor care Mă iubesc și țin poruncile Mele.... Astfel, rezultă că revelațiile Mele trebuie să vină din interior, că Eu, după ce Mi-am stabilit locuința în inima unei persoane, Mă exprim și în inimă și că acest lucru are ca rezultat faptul că persoana Îmi aude vocea prin intermediul Cuvântului interior.... Și din nou aveți dovada că puteți crede fără ezitare această voce, deoarece este expresia iubirii Mele pentru ai Mei, care, prin urmare, aparțin a lor Mei, deoarece M-au acceptat pe Mine Însumi în inima lor, deoarece am putut să Îmi stabilesc locuința în ei. Astfel, aveți acum Cuvântul Meu, manifestarea voinței Mele, adevărul în forma sa cea mai pură. Prin urmare, nu aveți nevoie să fiți învățați din exterior dacă Mă

recunoașteți ca fiind învățătorul vostru și vă încredințați Mie. Astfel, este posibilă o comunicare directă de la voi la Mine, iar voi trebuie mai întâi să recunoașteți acest lucru pentru a fi învățați în mod veridic. Apoi, vă veți strădui să primiți adevărul din prima sursă și veți putea, de asemenea, să credeți cu convingere ceea ce vi se transmite. Căci această cunoaștere va ajunge acum la voi într-o stare de deplină conștiență; Eu vă vorbesc și voi Mă auziți. Dar Eu vă vorbesc prin inima voastră, iar inima voastră îmi aude vocea, nu urechea voastră fizică, care nu poate primi decât cuvinte transmise din exterior. Dacă auziți Cuvântul Meu din interior, atunci știți că Eu Însumi sunt Cel care vorbește; dacă, pe de altă parte, auziți Cuvântul din exterior, atunci trebuie să încercați să cercetați locul de origine, căci multe lucruri vă pot fi oferite din exterior, adversarul Meu vă abordează de asemenea din exterior și, prin urmare, ar trebui să le examinați cu seriozitate, iar dacă le examinați cu seriozitate, veți avea de asemenea voința de a găsi în Mine autorul a ceea ce vi se oferă. Astfel, dacă vreți să Mă auziți vorbind Eu Însumi, vă voi îndeplini cu siguranță dorința, și atunci fiecare cuvânt pe care îl veți primi va fi adevăr dacă vă este transmis de către slujitori devotați Mie. Și acesta să fie un semn sigur pentru voi: Că voi răspunde la orice întrebare dacă Mi-o prezentați pentru un răspuns. (06.03.1949) Toți veți fi întotdeauna învățați într-o formă adaptată gradului vostru de maturitate; veți putea înțelege înțelepciunea profundă doar atunci când veți atinge un anumit grad de maturitate, când veți putea fi luminați de împărăția spirituală într-un mod inedit, care vă va fi de înțeles dacă îl comparați cu activitatea Mea pe Pământ, unde am vorbit întotdeauna oamenilor în parabole, în limbajul imaginilor, pentru a le fi ușor de înțeles. Astfel, aceste instrucțiuni voalate au și scopul de a stimula gândirea ființei umane, astfel încât să pătrundă cunoașterea spirituală și nu doar să o primească superficial, cu urechile sale fizice. Dacă Eu dau Cuvântul Meu în mod nevăzut, așa cum fac acum, atunci un grad de maturitate este o condiție prealabilă care garantează o înțelegere corectă a Cuvântului Meu. Nu vor apărea discrepanțe în acest sens, deoarece atât Cuvântul voalat, cât și cel direct de sus, în formă descoperită, au aceeași origine, precum și orice instrucțiune care a provenit astfel de la Mine. Dar mai întâi trebuie să efectuați această examinare, pentru care nu trebuie decât să Îmi cereți ajutorul pentru a ajunge la o judecată corectă. Țineți cont de faptul că adversarul acționează și el și tocmai atunci când oamenii încearcă să scape de el, când se străduiesc să caute adevărul pentru a Mă recunoaște și a învăța să Mă iubească. Atunci el va încerca întotdeauna să stingă sau să întunece lumina și va lucra cu nerăbdare ori de câte ori i se prezintă ocazia. Pentru a vă ajuta pe voi, oamenii, și pentru a slăbi activitatea acestei puteri, vă voi informa prin intermediul purtătorilor de adevăr unde forțele impure v-au rătăcit gândirea. Ceea ce vine de Sus este adevăr, ceea ce vine de jos este eroare și minciună.... Acolo unde poate fi recunoscută activitatea spirituală directă din interior, pot fi active doar forțele de Sus care primesc și transmit emanația Mea. Dar acolo unde forțele se folosesc de o formă în stare inconștientă, acolo se recomandă prudență, deoarece o formă lipsită de voință poate fi folosită și de o forță întunecată, chiar dacă numai pentru o perioadă scurtă de timp, însă semenii determină adesea ei înșiși afirmările făcute prin intermediul unei astfel de forme, prin propriile gânduri și dorințe, care sunt imediat confiscate de acele forțe care se exprimă acum în mod audibil printr-o formă. Căci, de îndată ce există voințe puternice printre ascultători, gândurile lor vor avea și ele o influență puternică și vor fi acum confiscate și exprimate audibil de forțele luminoase sau întunecate, în funcție de adevărul lor. De aceea, atunci când primește cunoștințe spirituale, ființa umană trebuie să se elibereze întotdeauna de propriile cunoștințe, trebuie să se lase cu umilință și ca un copil ignorant să fie instruit, atunci adevărul cel mai pur va curge către el, pentru că nu există nici o rezistență care să împiedice acest lucru.....

Mulți se vor simți ofensați de faptul că iese la iveală o aparentă contradicție, însă spiritul Meu a proclamat întotdeauna același lucru oamenilor, doar că nu a fost înțeles de toată lumea în același mod, și chiar și cei care au primit Cuvântul Meu nu s-au eliberat de propriile gânduri de îndată ce și-au îndreptat privirea spre lume și au corelat evenimentele lumii cu cele spirituale. Mai mult, planul Meu etern de mântuire era străin oamenilor în perioada în care am trăit pe Pământ, iar explicațiile pe care le-am dat oamenilor despre viitorul îndepărtat erau de așa natură încât numai o persoană complet modelată de iubire ar fi fost capabilă să-și formeze o imagine corectă a ultimelor zile, a Judecății de Apoi și a sfârșitului. Celorlalți le lipsea cunoașterea, iar o descriere clară a ultimelor evenimente nu ar fi fost în avantajul lor, pentru că ei se aflau încă înaintea judecății care le fusese anunțată în mod

special, înaintea distrugerii Ierusalimului, care pentru acei oameni însemna de asemenea o perioadă de o epocă care era mai aproape de ei decât sfârșitul. Astfel, oamenii erau într-adevăr informați despre o înnoire, despre o cotitură spirituală, dar cu precizarea că aceasta se referea mai mult la transformarea oamenilor decât la transformarea Pământului, deoarece cunoașterea acesteia din urmă era dăunătoare pentru starea lor spirituală.... Dar acum Mă întorc la oamenii care trăiesc ultima etapă pe acest Pământ.... Mă adresez celor care au atins o anumită maturitate sufletească și, prin urmare, au și înțelegerea pentru ceea ce va urma. Le voi da informații complete și îi voi instrui să își informeze semenii. Dar ei nu vor găsi credință decât la cei care, prin lupta dreaptă pentru perfecțiune, sunt capabili și de judecată și de un spirit luminos, care cunosc planul Meu de mântuire și, prin urmare, știu că nu există altă posibilitate decât o transformare totală a Pământului de dragul sufletelor care sunt profund căzute și care, totuși, vor fi răscumpărate într-o zi. Acum le vorbesc oamenilor din timpul sfârșitului, dar nici atunci Cuvintele Mele nu erau contradictorii.... Am vorbit ca omul Iisus, așa cum l-am văzut și am fost împiedicat să văd sfârșitul așa cum vine..... Am văzut umanitatea transformată, dar nu și Pământul transformat, pentru că a fost pe placul lui Dumnezeu să-i țină pe oamenii din acea vreme în ignoranță în legătură cu aceasta.... (7.3.1949) Aceasta și pentru cât timp Pământul trebuie să rămână stația educativă a spiritualului, că trebuie deci să continue să existe ca o creație pământească, ar trebui cu siguranță să fie clar pentru oameni, dar transformarea suprafeței Pământului se referă la dezvoltarea ascendentă a spiritualului legat în materie și la noua izgonire a spiritualului care, întrupat ca ființă umană, nu a trecut testul credinței și al voinței.... Nici aceasta nu era încă inteligibilă pentru omenire, ea distingea doar între o lume pământească, așa cum exista, și o lume pur spirituală, iar oamenilor li se spunea doar că Pământul ca lume materială nu poate fi încă eliminat și că dezvoltarea ulterioară trebuie să aibă loc pe acest Pământ încă într-un timp infinit de lung, deoarece Pământul, ca astru ceresc, nu dispare, ci doar după Judecata de Apoi își va îndeplini misiunea într-o formă complet nouă și va începe astfel o nouă perioadă de dezvoltare cu o stare paradisiacă.... cu oameni care vor fi răpiți dinainte pentru că își dovedesc loialitatea față de Mine în ultima bătălie a credinței, pentru că perseverează până la sfârșit și, prin urmare, devin fericiți în cel mai strâns contact cu Mine și cu împărăția spirituală plină de lumină....

Amin

"Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită...."

B.D. Nr. **4662**
9. iunie 1949

Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.... Există un atac veșnic împotriva voastră, care vreți să-Mi rămâneți credincioși, din partea adversarului Meu care vrea să vă îndepărteze de Mine. El se folosește de toate mijloacele, nu în ultimul rând de cele care au ca scop să vă facă incapabili să stabiliți contactul cu Mine, astfel încât să aibă un joc ușor de îndată ce veți fi slabi. El pândește ocaziile de a vă doborî, și numai cei care au o voință puternică, care pot oricând să-Mi trimită un gând din inimă pentru ajutor, nu vor ceda în fața lui. Chemați-Mă în orice adversitate a trupului și a sufletului.... asta numesc Eu rugăciune și vigilență.... îndreptați-vă gândurile în Sus, acolo unde el nu vă poate urmări, și veți scăpa în siguranță de el și vă veți plasa sub protecția Mea. El va încerca să vă lege de Pământ cu toată puterea lui, de ceea ce este partea lui și aparține regatului său.... el va dori să vă îndepărteze de Mine, de lupta spirituală, va împrăștia îndoieli în voi și va dori să vă încurce gândurile prin greutăți și teroare, astfel încât să nu mai găsiți calea spre Mine, să vă scufundați în lucrurile pământești și să uitați de Mine.... vegheați și rugați-vă.... și vă desprindeți de el, care este adversarul Meu, și vă legați tot mai mult de Mine, care sunt Tatăl vostru din veșnicie și care vă pot oferi cu adevărat lucruri mai frumoase decât el.... Vegheați și rugați-vă, căci ispititorul este mereu în jurul vostru și caută să vă prindă. Cel care este atent îl recunoaște și poate scăpa de el.... Și fiți bucuroși și fericiți că Mă cunoașteți ca pe un protector constant în jurul vostru, la Care puteți apela atunci când vă amenință pericolul, căci Eu aud cea mai mică chemare care vine din inimă și vă ajut să fiți victorioși în lupta împotriva lui. Dar oricine are prea multă încredere în sine și în forțele proprii și crede că se poate descurca fără ajutorul Meu va sucomba, se supraestimează și nu ia în considerare forța adversarului, care este mai puternic decât el. Cu Mine veți fi victorioși, dar fără Mine veți

sucomba și veți cădea pradă oricărei ispite. Dar a umbla cu Mine înseamnă a permite prezența Mea prin rugăciune și activitate iubitoare..... Atunci veți fi imuni la toate atacurile dușmanului, atunci el va fi neputincios împotriva voastră, pentru că atunci ar trebui să lupte împotriva Mea, Care sunt mult mai puternic decât el. Vegheați și rugați-vă și el va fi pierdut orice punct de atac, vă va evita pentru că atunci veți sta în lumina care emană apropierea Mea și care este insuportabilă pentru el.... Invocați-Mă în orice ispită și Eu voi fi mereu cu voi....

Amin

"Împărăția Mea nu este din lumea aceasta...."

B.D. Nr. **5336**
14. martie 1952

Împărăția Mea nu este din această lume.... De aceea, țineți lumea pământească în joasă considerație, lăsați-o să se apropie de voi doar atât cât vă cere sarcina pământească din viața voastră, dar luptați cu stăruință pentru Împărăția Mea, care se găsește în afara lumii pământești. Împărăția Mea este împărăția care durează veșnic, în timp ce lumea pământească va trece odată cu moartea trupului vostru; dar voi puteți deja să posedați împărăția Mea pe Pământ dacă vă îndepărtați de plăcerile și bunurile lumii și vă ridicați gândurile spre Mine atunci când le trimiteți în infinit, întrebându-Mă și făcându-vă accesibili răspunsului Meu. Atunci veți intra deja în împărăția spirituală care va fi într-o zi locuința voastră, atunci împărăția spirituală va valora pentru voi mai mult decât lumea pământească, și atunci veți primi și bunurile care aparțin acestei împărății, dar pe care nu le puteți primi pe Pământ.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.... Înțelegeți că vreau să vă chem prin aceste Cuvinte în acea lume care este adevărata voastră casă și care, de asemenea, vrea să vă primească din nou după moartea voastră fizică. Împărăția Mea este împărăția luminii în care puteți intra doar dacă ați devenit receptivi la lumină, dacă ați aspirat la împărăția Mea pe Pământ și ați devenit astfel aspiranți la împărăția care Îmi aparține și în care Mă veți putea vedea într-o zi. Aceste Cuvinte ale Mele vă arată clar că nu trebuie să doriți cu ardoare această lume, împărăția pământească, ci că trebuie să o depășiți dacă doriți să fiți admiși în împărăția Mea. Vreau să vă lămuresc diferența, vreau să vă spun că această lume nu-Mi aparține, ci că stăpânul ei este adversarul Meu și, astfel, Eu opun împărăția Mea lumii pământești.... Vreau să vă atrag în împărăția Mea pentru că vreau să vă dau ceea ce lumea pământească nu are.... o viață veșnică în beatitudine. Pământul este valea suferințelor și a încercărilor, este locul oamenilor imperfecți care vor deveni perfecți. Cu toate acestea, Pământul nu este o locuință permanentă, este doar o etapă de dezvoltare care este extrem de scurtă pentru ființa umană în comparație cu eternitatea. Iar ființa umană însăși, învelișul său material pământesc, este trecător, el servește doar ca o locuință temporară pentru spiritualul care urmează să se dezvolte ascendent. Abia atunci sufletul va intra în împărăția spirituală, care este veșnică, dar care poate fi totuși împărăția adversarului Meu, dacă sufletul nu a realizat progrese spirituale pe Pământ și intră astfel în împărăția întunericului.... Dar ar trebui să vă străduiți pentru împărăția Mea, împărăția spirituală, în care Eu sunt regele și conducătorul, unde există doar lumină și fericire, unde Eu Însumi Mă ofer pentru a-i face fericiți pe toți cei care au intrat în împărăția Mea.... De aceea, nu țineți cont de lumea pământească, străduiți-vă spre împărăția care vă deschide glorii la care voi, oamenii, nu ați visa niciodată, împărăția ale cărei glorii v-am promis prin cuvintele: "Ceea ce ochiul nimănui nu a văzut vreodată și urechea nimănui nu a auzit vreodată, asta am pregătit pentru cei care Mă iubesc....".

Amin

"Veniți cu toții la Mine...."

B.D. Nr. **5508**
15. octombrie 1952

Puteți să vă refugiați cu toții în brațele Mele dacă sunteți obosiți și împovărați.... Căci iubirea Mea vrea să vă îmbrățișeze pe toți și nu voi respinge pe nimeni care vine la Mine în necazul său și apelează la Mine pentru ajutor..... Vreau să mângâi și să dau putere, vreau să vindec rănile și să-i întăresc pe cei slabi, vreau să trezesc speranța și încrederea în toate inimile, vreau să dăruiesc harurile Mele, pentru că nimeni nu se poate reface în sufletul său fără haruri. "Veniți la Mine, toți cei trudiți și

împovărați, și Eu vă voi reîmăprospăta.." Dar cel slab în credință aude aceste cuvinte, dar nu le primește ca fiind adresate lui.... el continuă să-și poarte povara, pe care o voi lua cu plăcere de la el, dacă mi-o va da Mie. Veniți la Mine.... Însăși voința voastră trebuie să vă conducă la Mine, căci Eu am pus povara pe umerii voștri doar pentru ca voi să găsiți calea spre Mine.... Orice adversitate este o chemare din partea Tatălui vostru ceresc care, în iubirea sa, dorește dragostea voastră, venirea voastră, pentru a vă putea face fericiți. Și astfel, greutățile voastre spirituale ar trebui să vă conducă la Mine, ar trebui să-Mi încredințați totul, căci Eu vreau să vă dezbrăcați de ceea ce vă asuprește.... Cunosc cu siguranță toate suferințele și greutățile voastre, dar nu vă pot ajuta decât atunci când Îmi supuneți totul, pentru că vreau să vă comportați ca niște copii față de Tatăl, pentru că vreau să urmați întotdeauna calea pe care o urmează toți copiii buni.... calea spre Tatăl care, în iubirea Sa, vrea să le îndepărteze orice grijă și îi sprijină cu sfaturi și acțiuni pentru a-i face fericiți pentru eternitate. Refugiați-vă mereu în brațele Mele, care se întind protectoare peste voi, care vă poartă peste stânci și cărări pietroase, care vă îngrijesc cu dragoste atâta timp cât trăiți pe Pământ. Aveți mereu și întotdeauna credință, căci nu voi îndepărta pe niciunul dintre voi de la Mine, chiar dacă vă veți bălăci în păcat.... Vreau să vă eliberez de păcat și de vină, numai veniți la Mine, voi toți cei care sunteți obosiți și împovărați.... Invocați-Mă să am milă de voi și Eu vă voi asculta, Îmi voi întinde mâinile spre voi pentru ca drumul spre Mine să devină ușor pentru voi, pentru că Eu vreau să ajut și să vindec, vreau să-i fac fericiți pe cei bolnavi și pe cei slabi care nu se mai pot ajuta singuri, și voi toți veți recunoaște în Mine pe Cel care v-a răscumpărat, pentru că dragostea Lui pentru voi este nespus de mare....

Amin

"Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu...."

B.D. Nr. **6968**
14. noiembrie 1957

Numai aceasta poate fi o binecuvântare pentru voi, care vă ajută sufletul să se maturizeze. Dacă ați dori vreodată să vă străduiți doar pentru ceea ce este folositor sufletului vostru, atunci ați fi și voi asigurați de Mine, potrivit nevoilor trupului, căci v-am asigurat că vă voi întreține asemenea păsărilor cerului și crinilor de pe câmp. Cu adevărat nu trebuie să vă faceți griji pentru "mâine" dacă mântuirea voastră vă pare credibil ca fiind cel mai important lucru, dacă vreți să Mă căutați cu seriozitate pe Mine și Împărăția Mea. Dar voi, oamenii, ați uitat cel mai important lucru, iar gândurile voastre sunt complet ocupate de lume, de bunăstarea trupului vostru și, prin urmare, grijile și greutățile vă împovărează și voi nu faceți decât să vă lăsați din ce în ce mai mult distrași de acestea de la adevărata voastră sarcină pământească, ochii voștri se îndreaptă tot mai mult spre lume, iar voi creați și lucrați doar pentru partea voastră trecătoare și nu vă gândiți la sufletul vostru. Pentru că nici voi, oamenii, nu credeți în cuvintele Mele că vă voi da totul dacă veți căuta mai întâi Împărăția Mea și dreptatea ei.... Nu luați în serios aceste Cuvinte și, prin urmare, nici nu le testați adevărul. Dar Eu v-am dat viața pământească doar pentru ca sufletul vostru să se maturizeze, căci trupul va trece, dar sufletul va dăinui pentru totdeauna. Iar sufletul – nefiind încă pe deplin viabil – trebuie să prindă viață pe Pământ. Și voi înșivă veți aduce această trezire la viață. Acesta este scopul existenței voastre ca ființe umane.... și pentru ca și voi să vă puteți îndeplini scopul veți fi sprijiniți de Mine în toate felurile..... Nu trebuie să fiți împiedicați în lucrarea sufletului vostru de grija excesivă pentru trupul vostru și, de aceea, Eu voi prelua pe prima, de îndată ce veți considera urgentă doar sarcina voastră reală, de îndată ce "căutați Împărăția Mea și dreptatea ei". Atunci nu vă va lipsi cu adevărat nimic, veți fi aprovizionați fizic și spiritual, căci Eu Mă gândesc atât la trupul vostru, cât și la sufletul vostru, și vă dau din belșug pentru că vă iubesc și, de asemenea, vreau să câștig iubirea voastră. Dar oamenii rămân permanent împovărați pentru că nu cred în Cuvintele Mele, pentru că nici ei nu încearcă să stabilească ei înșiși dovezile adevărului, pentru că mai degrabă ignoră complet viața sufletului, pentru că nu se străduiesc să Mă atingă pe Mine și Împărăția Mea și nici nu vor să își ajute sufletul să ajungă într-o stare mai suportabilă. Pentru că ei nu cred în Mine.... și, prin urmare, ei trebuie să treacă adesea prin suferințe severe, trebuie să îndure greutăți fizice, pentru că nu cred în promisiunea Mea și nu așteaptă cu credință ajutorul Meu, pentru că nu pun bunăstarea sufletului lor pe primul loc și, prin urmare, nu Mă

lasă nici pe Mine Însumi să Mă ocup de copiii Mei ca Tată. Puțin mai multă credință în Cuvântul Meu ar putea aduce o schimbare enormă în starea spirituală a oamenilor, pentru că, de îndată ce oamenii se vor strădui cu seriozitate spre Mine și spre Împărăția Mea, ei vor respecta și poruncile Mele ușoare de iubire, vor practica iubirea față de aproapele lor și astfel vor trăi în toată dreptatea și vor rămâne în ordinea divină. Și atunci ei ar fi intrat deja în posesia împărăției Mele și M-ar fi acceptat, pentru că dragostea i-ar împinge spre Mine.... Și atunci aș putea să le asigur și tot ceea ce au nevoie pentru trup și suflet, pentru că atât bunurile fizice, cât și cele spirituale ar putea acum să le fie furnizate, așa cum am promis. Dar nimeni nu va fi forțat să creadă, ci Cuvântul Evangheliei va fi prezentat tuturor: "Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei și toate celelalte lucruri vi se vor da vouă....". Și fiecare persoană poate lua în considerare în mod serios acest Cuvânt, își poate modela cu ușurință viața pământească pentru sine dacă are încredere în Mine și în Cuvântul Meu. Eu îi cer mai întâi devotamentul față de Mine, pe care apoi îl răsplătesc și prin eliberarea lui de grijile sale pământești, pentru că acum este și el un adevărat aspirant la Împărăția Mea. Dar atâta timp cât ființa umană pune bunăstarea sa fizică înaintea dezvoltării sale spirituale, cu greu va găsi timp să se gândească măcar o dată la sufletul său, pentru că cerințele trupului se vor înmulți și vor disloca orice îndemn tăcut al sufletului, vocea lumii va îneca vocea liniștită a spiritului din ființa umană, iar sufletul va fi lipsit de resurse și grav înfometat la sfârșitul vieții sale pe acest Pământ.... Pentru că nu a putut aduna bogății, deoarece trupul a avut întâietate. Dar tot ceea ce a realizat și dobândit omul pe Pământ.... el trebuie să lase totul în urmă atunci când a sosit ceasul morții. Dar sufletul intră în împărăția de dincolo gol și sărac, pentru că omul a neglijat cel mai important lucru în viața pământească: Să caute împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei....

Amin

"Celor smeriți le dau harul Meu...."

B.D. Nr. **7057**
6. martie 1958

Duhul Meu este puternic în cei slabi.... Totuși, acest lucru nu înseamnă că credința ființei umane poate fi slabă, ci este vorba doar de umilința inimii, că ființa umană se recunoaște și se mărturisește slabă și nevrednică în fața Mea și că apelează la Mine pentru harul Meu, pe care apoi îl voi lăsa să curgă din belșug și către ea. Spiritul Meu nu poate lucra decât într-o persoană cu adevărat umilă, pentru că și ea Mi se dăruiește complet, nu cere nimic pentru ea însăși, ci lasă la latitudinea Mea ceea ce îi ofer. Iar o persoană cu adevărat umilă va fi și ea binecuvântată din belșug cu binecuvântări. Se va folosi de ele și va fi, de asemenea, activă în mod iubitor din impuls interior, pentru că aceasta este concomitența adevăratei smerenii, că dragostea se aprinde în inimă pentru Mine și pentru aproapele. O persoană umilă s-a eliberat deja de sub dominația adversarului Meu, a cărui caracteristică de bază este aroganța. Prin urmare, merită să se depună eforturi și pentru apropierea doar de Mine, iar o astfel de dorință este susținută și de partea Mea.... sau, de asemenea: Scânteia spirituală din ființa umană se străduiește să se unifice cu Spiritul-Tată din veșnicie, și astfel pot să Îmi revărs și Eu duhul asupra sa. Dar spiritul Meu nu poate lucra niciodată acolo unde se mai găsește încă caracteristica adversarului Meu, mândria. Căci aceasta ar fi, ca să zic așa, o interacțiune a Mea cu el.... Ființa umană trebuie să fi intrat în umilință înainte ca Eu să pot deveni eficient în ea.... Dar ce înseamnă adevărata umilință?.... Adevărata smerenie nu trebuie să fie evidentă pentru nici o ființă umană prin comportamentul exterior, prin expresiile faciale sau prin comportamentul exterior față de alți oameni, Eu mă uit doar la smerenia inimii, la recunoașterea interioară a slăbiciunii și a păcătoșeniei, la mărturisirea nevredniciei ființei față de Dumnezeul și Creatorul său și, prin urmare, și la recunoașterea vinovăției sale prin păcatul trecut al apostaziei. Toate ființele au fost cândva, cu siguranță, imagini ale Mele, care, în frumusețea lor radiantă, Mă încântau și pe Mine Însumi ca și Creator al lor.... Dar ele nu au rămas ceea ce au fost.... întreaga lor ființă s-a transformat în opusul lor, iar în această stare nu mai puteau exista în fața ochilor Mei. Dar, în iluzia lor, s-au aruncat totuși împotriva Mea, deoarece adoptaseră natura adversarului Meu, care era plină de aroganță. Prin urmare, întoarcerea la Mine nu este posibilă până când ființa nu se leapădă de aroganța sa, până când nu o schimbă în cea mai profundă umilință, până când nu-și recunoaște marea depravare și marea sa

distanță față de Mine și atunci Îmi întinde mâna pentru milă. Atunci, cu adevărat, nu voi ezita mult timp, îi voi apuca mâinile și voi atrage ființa la Mine, pentru că, în umilința sa, ea va deveni copilul Meu pe care Tatăl îl atrage cu iubire la inima Sa și pe care acum, de asemenea, îl copleșește cu dovezile Sale de iubire, cu binecuvântări din belșug.... pe care acum poate, de asemenea, să le lumineze din nou cu spiritul Său. Și acum, puterea spiritului va deveni și ea vizibilă, ființa umană va prezenta daruri care par supranaturale, dar care, în fond, sunt doar acele caracteristici pe care ființa le poseda la început, fără de care o ființă perfectă este de neconceput: Ființa umană va fi plină de lumină și de putere, adică va avea cunoștințe neobișnuite, dar și capacități care, altfel, nu sunt inerente unei ființe umane. Dar el va rămâne, de asemenea, în cea mai profundă umilință, în ciuda legăturii sale acum evidente cu Dumnezeu, deoarece umilința este unul dintre atributele divine care a fost inversat în opusul său doar prin cădere. Și astfel, și voi, oamenii, va trebui să vă străduiți mereu să ajungeți la adevărata umilință, dacă vreți ca spiritul Meu să devină eficient în voi, căci oricine poartă încă în sine o scânteie de aroganță nu s-a desprins încă de adversarul Meu și va trebui să depună un efort constant pentru a-l ține în lanțurile sale. Iar lumea îi oferă multe ocazii de a face acest lucru, astfel încât ființa umană caută mereu mai multă faimă și onoare și privește cu dispreț tot ceea ce este mic și umil. Dar și aceasta este o dovadă certă a afilierii sale la adversar, pe care voi, oamenii, nu ar trebui să o ignorați și să vă feriți de astfel de atitudini interioare care sunt cu adevărat încă departe de adevărata umilință. Dar dacă vreți ca Eu Însumi să devin puternic în voi, atunci trebuie să fiți conștienți și de slăbiciunea voastră, căci Eu nu acord harul Meu decât celor umili....

Amin

"Unde sunt doi sau trei împreună...."

B.D. Nr. **7075**
28. martie 1958

Oriunde se adună doi sau trei în numele Meu, Eu voi locui printre ei, căci orice gând intim la Mine Mă atrage la voi și, prin urmare, puteți fi întotdeauna siguri de prezența Mea dacă Mă lăsați pe Mine Însumi să devin obiectul conversațiilor și gândurilor voastre. Dar, de îndată ce Eu sunt prezent la voi, veți fi și voi iluminați spiritual de Mine, astfel că trebuie să experimentați întotdeauna și o binecuvântare pe care sufletul vostru o va simți în mod benefic. Și de aceea ar trebui să vă adunați adesea în numele Meu pentru a putea lua parte la această binecuvântare, căci voi toți aveți nevoie în mod constant de darul Meu de putere care va ajuta sufletul vostru să progreseze spiritual. Fiecare individ poate, cu siguranță, să caute de asemenea o comuniune intimă cu Mine, predându-se mental Mie și primind astfel și el o abundență de putere, însă fiecare schimb spiritual este binecuvântat, căci astfel multe suflete de dincolo pot participa și ele și pot obține din nou un progres spiritual pentru ele însele. Și, în plus, Eu Însumi pot interveni în astfel de conversații și pot direcționa gândurile către întrebări care îi preocupă atât pe oameni, cât și pe sufletele din lumea de dincolo, la care li se va răspunde. Ar trebui să vă adunați în numele Meu, pentru că astfel Îmi dovediți și dragostea voastră față de Mine, căci fiecare persoană caută să se unească cu obiectul iubirii sale.... Oamenii rareori mai simt nevoia de a face schimb de idei în cadrul dezbaterilor spirituale, ci mai degrabă evită cu nerăbdare să lase să iasă la iveală dispoziția lor interioară.... Conversațiile spirituale au loc doar rareori, iar oamenii se adună și mai puțin în acest scop. Și, prin urmare, le lipsește și binecuvântarea care ar putea apărea în urma unor astfel de întâlniri. Dar ei, la rândul lor, cred că își îndeplinesc datoria spirituală în cadrul întâlnirilor publice.... Ei nu-și amintesc cuvintele Mele: "Unde sunt doi sau trei adunați, Eu sunt în mijlocul lor...." Pentru că aceste cuvinte ar trebui să dea de gândit tuturor celor care cred că și-au îndeplinit datoria spirituală participând la astfel de "slujbe bisericești", unde oamenii se pot la fel de bine răsfăța cu alte gânduri lumești și nu se pune problema devotamentului sau a legăturii sufletești cu Mine. De fiecare dată trebuie să le atrag atenția oamenilor că Eu apreciez doar o credință vie, că nu Mă voi mulțumi cu un creștinism de fațadă.... De fiecare dată trebuie să subliniez că doresc să Mă unesc cu fiecare om în parte, dar că fiecare om în parte trebuie, de asemenea, să stabilească el însuși această legătură, pe care o poate într-adevăr stabili în orice moment și în orice loc, dacă aceasta este voința sa sinceră și dorința inimii sale.... Atunci va simți și el în mod vizibil binecuvântarea Mea, și atunci va fi și el îndemnat să caute contactul cu semenii săi pentru a vorbi tocmai despre ceea ce îl

mișcă cu putere.... pentru că prezența Mea îl îndeamnă să se despovăreze, orice s-ar întâmpla, pentru că și oamenii care se străduiesc din punct de vedere spiritual și sunt plini de dragoste pentru Mine se vor aduna întotdeauna pentru un schimb spiritual. Această promisiune a Mea ar trebui să vă împingă și pe voi să testați puterea numelui Meu, căci dacă veți crede veți ști și că în contact cu Mine veți avea la dispoziție o forță pe care o veți putea folosi din nou în folosul semenilor voștri.... Cu toate acestea, toată credința voastră este încă slabă, dar de fiecare dată vă reamintesc vouă, oamenilor, Cuvintele Mele, și dacă vă gândiți serios la asta, veți acorda și mai multă importanță acestei promisiuni; veți ști că Eu Însumi pot lucra prin voi, dacă doar voi permiteți lucrarea Mea prin puterea credinței voastre. Căci acolo unde Eu Sunt nu există limite pentru puterea Mea.... cu condiția ca voi înșivă să nu trasați voi înșivă limitele printr-o credință prea slabă. Dar Eu vreau să vă binecuvântez pentru ca și credința voastră să devină mai puternică prin aceste Cuvinte ale Mele: "Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor". Și acolo unde sunt Eu, acolo poate lucra Duhul Meu și se pot revela iubirea, înțelepciunea și puterea Mea.....

Amin

"Voi turna Duhul Meu peste tot trupul...."

B.D. Nr. **7501**
17. ianuarie 1960

Când Mă adresează vouă, atunci spiritul Meu coboară asupra voastră, Spiritul Meu al Tatălui din eternitate se unește cu scânteia spirituală din voi, care rămâne una cu Mine în mod inseparabil și care este doar o scânteie emanată care se va întoarce din nou la Mine, care se va uni cu Spiritul Tatălui din nou și din nou. Atunci când Eu Mă voi adresa vouă, atunci veți fi pătrunși de focul iubirii Mele, scânteia spirituală din voi se va aprinde și va deveni activă..... Ea devine vie în tine, deoarece corespunde elementului său primar. Și acum, prin urmare, poate avea loc un schimb spiritual, adică cunoașterea spirituală poate fi transmisă ființei umane, pentru că spiritul din Mine știe totul, nimic nu-i este necunoscut, nimic nu-i este neclar, este cunoscător ca Mine și, de asemenea, emană cunoașterea sa ca Mine.... Spiritul Meu este cel care vi se adresează, nu există nimic altceva în afară de Mine, Eu Însumi sunt cel care vă spune cuvinte de iubire și înțelepciune. Pentru că voi sunteți forța iubirii emanată o dată de Mine, sunteți spiritul spiritului Meu și de aceea și voi sunteți mereu uniți cu Mine, pentru că forța iubirii nu se poate desprinde de Mine Însumi, doar voi înșivă, ca ființe, vă puteți ține departe de Mine.... o distanță care, totuși, nu există decât în conștiința voastră, dar care nu poate persista veșnic față de Mine, pentru că voi sunteți la fel ca Mine în elementul primordial: Forța iubirii care este veșnic legată de sursa forței. Iar această legătură devine realitate atunci când Mă auziți, când spiritul Meu coboară într-un vas deschis și apoi radiază prin ființa umană, astfel încât aceasta este capabilă să-Mi audă vocea. Atunci, distanța dintre ființa umană și Mine este anulată, ea se apropie din nou de Dumnezeul și Tatăl său, lasă scânteia spirituală din ea să devină o flacără și aceasta lovește din nou în focul Iubirii Eterne.... Mica scânteie din ființa umană caută calea spre Mine, iar legătura este stabilită și prin voința ființei umane, care există veșnic și nu poate fi întreruptă niciodată. Dar depinde de conexiunea conștientă.... Ființa umană ar trebui să se străduiască să elimine distanța, să vrea să fie în contact cu Mine și atunci spiritul Meu poate avea efect, atunci spiritul Meu se poate "revărsa peste trup". Și acest lucru se va întâmpla în ultimul timp, înainte de sfârșit, în mod evident, "Duhul Meu se va revărsa peste toată făptura, robi și roabe vor profeți....". Pentru că doar rareori oamenii mai stabilesc o legătură cu Mine, astfel încât, evident, trebuie să se întâmple ca Eu să Mă exprim prin spirit, să aleg pentru Mine oameni care nu Mi se împotrivesc, care se pregătesc să fie receptaculul spiritului Meu, pentru ca apoi să Îmi pot revărsa spiritul în ei și să Mă adresez umanității prin ei, în beneficiul și câștigul lor spiritual. Căci este necesar să le vorbesc oamenilor.... Ar trebui să auziți cu toții vocea Mea și ar trebui să vă uitați cu toții în voi înșivă, să luați în considerare Cuvântul Meu, să trăiți în consecință și să vă pregătiți astfel pentru sfârșitul de care nu puteți scăpa, pentru că timpul este împlinit. Îmi vărs duhul Meu peste toată făptura.... Acest lucru v-a fost anunțat vouă, oamenilor, și de aceea nu ar trebui să vă fie greu să credeți într-o astfel de activitate din partea Mea.... Ar trebui să recunoașteți că a sosit timpul la care M-am referit, că Mă voi adresa vouă prin intermediul servitorilor și servitoarelor care acum vor vesti în numele Meu prin spiritul lor profetic. Pentru că ei vor vorbi

despre viitor, vă vor aminti previziunile Mele și nu veți putea nega că spiritul Meu se va revărsa din nou, că acești vestitori nu vor vorbi de la ei înșiși, ci doar vor exprima ceea ce spiritul Meu le anunță. Și am nevoie de ei ca mediatori care trebuie să vă aducă Cuvântul Meu înapoi la voi, oamenii, în toată puritatea și claritatea, am nevoie ca ei să vă vorbească în locul Meu, pentru că Cuvântul Meu este necesar și vă va anunța pericolele în care vă aflați dacă nu vă uitați în voi înșivă și nu vă schimbați. Pentru că voi toți oamenii trăiți fără iubire, și astfel vă abandonați adversarului Meu.... Trebuie să vă transformați în iubire și atunci veți lua calea spre Mine și veți fi salvați de la ruină. Dar nu mai aveți mult timp la dispoziție și de aceea vocea Mea sună din ce în ce mai tare, iar Eu vă vorbesc din ce în ce mai des prin gura slujitorilor și profeților Mei, și nu vă cer decât să-i credeți pe aceia peste care se revarsă de fiecare dată spiritul Meu, pentru că ei trebuie să vorbească în numele Meu..... Și nu veți regreta că le-ați urmat pe ei și îndemnurile lor, ascultându-i și făcând acum un efort pentru a trăi conform Cuvântului care vă sună de sus prin slujitorii Mei, care este vocea Tatălui vostru din veșnicie și care vă va conduce din nou la Mine, de la care ați ieșit odată și v-ați îndepărtat de bunăvoie..... Ascultați Cuvântul Meu de sus, să știți că este lucrarea spiritului Meu, că vreau să vă ajut și de aceea Mă folosesc de acești slujitori și slujitoare, revărsând spiritul Meu, ca să vă pot vorbi tuturor prin ei..... pentru ca să nu vă confruntați cu ruina când se va împlini timpul....

Amin

Ioan 14.... "Nu vă voi lăsa orfani...."

B.D. Nr. **7702**
17. septembrie 1960

Nu vă voi lăsa orfani.... Vreau să am grijă de voi ca un Tată și să vă dau și dovada iubirii Mele părintești.... Nu vreau să rătăciți singuri și fără îndrumare pe pământ, să vă expuneți fără apărare în fața adversarului meu care se va apropia imediat de voi când va vedea că sunteți abandonați. Căci vă iubesc pentru că sunteți copiii mei care au ieșit odată de la mine și care au părăsit calea cea dreaptă, desigur de bunăvoie, dar cu toate acestea nu-mi retrag dragostea de la ei. Iar dragostea mea părintească nu va face decât să se străduiască ca tu să te întorci din nou în casa Tatălui tău.... De aceea, voi prelua conducerea voastră, cu condiția să nu vă opuneți cu încăpățânare și să vă lăsați de bunăvoie călăuziți de Mine. Dar atunci veți fi în grija divină și nu vi se poate întâmpla nimic, nu trebuie să vă simțiți ca niște orfani care sunt singuri pe lume și de aceea sunt adesea în pericol. Căci aceasta este dragostea Mea, că Eu Îmi adun oile Mele pentru Mine, ca să nu se risipească, că le ademenesc și le chem ca un păstor bun care nu vrea să piardă niciuna din oile Sale. Și oile Mele vor recunoaște și ele vocea Păstorului lor și Îl vor urma, iar El le va conduce acasă, Își va proteja turma de dușmanul care se apropie mereu de ea pentru a crea confuzie, pentru a îndepărta oile oriunde poate. atunci va suna momeala Mea, pentru că nu-i voi abandona dușmanului Meu.... Îi voi urmări pe cei care s-au rătăcit sau care sunt în pericol de a cădea în abis.... căci nu vreau să pierd nici una din oile Mele, pentru că le iubesc.... și astfel, nici o ființă umană nu trebuie să se teamă că este abandonată de Mine și de iubirea Mea, căci Eu am grijă de toți cei care sunt în nevoie, care sunt singuri și au nevoie de ajutor.... Eu sunt aproape de toți cei care se gândesc numai la Mine, care se încredințează Mie în adversitatea lor.... și voi acționa ca un bun păstor pentru toți cei care s-au îndepărtat de Mine și vor fi conduși înapoi cu chemări de iubire acolo de unde au plecat. "Nu vă voi lăsa orfani...." Aceasta este promisiunea Mea și, astfel, și voi puteți acum să vă bazați cu încredere pe protecția Mea, puteți să vă folosiți mereu de ajutorul Meu, căci știți că există Unul care vrea să fie și să rămână Tatăl vostru pentru veșnicie.... Și ar trebui să vă încredințați acestui Tată, indiferent de ceea ce vă poate chinui. Și atunci El vă va lua de mână și vă va călăuzi în siguranță prin toate adversitățile, vă va da putere să depășiți toate obstacolele, vă va netezi căile astfel încât să ajungeți în siguranță la țelul vostru, astfel încât să vă găsiți drumul spre Mine și să rămâneți cu Mine pentru totdeauna. Pentru că voi toți sunteți copiii mei, care ați părăsit cândva casa Tatălui, dar care vă veți întoarce din nou și nu o veți putea face decât cu ajutorul meu..... Și nu trebuie să se simtă slabi, pentru că, ca un Tată iubitor, Eu le dau putere copiilor Mei, pentru ca și ei să poată parcurge acum calea spre adevărata casă.... pentru ca ei să se întoarcă la Mine, la Tatăl lor din veșnicie....

Amin

"Așa cum măsurați, așa vi se va măsura...."

B.D. Nr. **8786**
21. martie 1964

Și oricât de imposibil vi s-ar părea, Eu voi interveni (voi lucra în mod neobișnuit asupra voastră) atunci când va fi timpul, căci nimic nu este imposibil pentru Mine.... Încercați doar să vă măriți gradul de iubire, faceți un efort pentru a trăi conform voinței Mele, aveți grijă de aproapele vostru în adversitatea lui și dovediți astfel iubirea voastră pentru Mine, văzându-l pe fratele vostru în aproapele vostru care, de asemenea, a ieșit din Mine pentru a moșteni într-o zi beatitudinea. Credeți că numai iubirea este suficientă pentru a realiza cel mai mare miracol, pentru a face să se întâmple lucruri pe care nu le-ați crede omenește posibile. Dar Eu sunt un Dumnezeu al iubirii, al înțelepciunii și al puterii.... Eu pot face orice, și numai dragostea și înțelepciunea Mea determină vreodată când se exprimă puterea Mea. Iar voi puteți determina cu adevărat voința Mea și iubirea Mea cu voința voastră, cu iubirea voastră, Mă puteți împovăra cu o constrângere pe care Eu o voi suporta cu plăcere, pentru că iubirea nu va fi niciodată o pacoste, ci vă va face întotdeauna fericiți.... Iar dacă Îmi dați iubirea voastră, iubirea Mea se va exprima și ea față de voi, astfel încât veți fi fericiți. Eu vă dau oamenilor cele mai diverse sarcini, știu cum și în ce fel poate ajuta fiecare om, știu de asemenea dacă și când este dispus să ajute și îl îndrum spre oamenii pe care îi poate face fericiți prin disponibilitatea sa de a ajuta, cărora le dăruiesc ceea ce au nevoie, fie că este vorba de bunuri pământești sau spirituale.... Prin distribuirea de bunuri pământești vă dovediți întotdeauna dragostea față de Mine, căci tot ceea ce faceți celui mai mic dintre frații Mei, Mie Mi-ați făcut. Mai mult, Îmi dovediți și că ați depășit deja materia și vă înălțați spiritual.... Dar dacă distribuiți bunuri spirituale, aceasta este tot o lucrare a Mea, pentru ca Eu să aduc la voi acei oameni pe care ar trebui să-i luați în considerare din punct de vedere spiritual, care sunt înfometați și flămânzi în sufletele lor și au nevoie de ajutorul vostru pentru ca sufletele lor să se întărească și să se refacă. Voi răsplătiți în mod deosebit această disponibilitate de a ajuta, pentru că ea înseamnă distribuirea de bunuri spirituale care dau viață sufletului. Și astfel, oricine Mă slujește, transmițând ceea ce primește direct de la Mine.... care se preocupă de mântuirea sufletului aproapelui său, poate fi pe deplin sigur de sprijinul Meu, deoarece el realizează o lucrare de iubire care trebuie apreciată chiar mult mai mult, deoarece trebuie să posede mai întâi o iubire sinceră față de Mine și față de aproapele său, pentru a intra în posesia acelor valori spirituale pe care le va distribui din nou.... Și apoi Mă voi face și Eu mereu recunoscut pentru el ca un Tată iubitor, îl voi călăuzi pe Pământ și îi voi binecuvânta toate căile.... Și promisiunile Mele se vor adeveri că voi lucra și Eu în mod neobișnuit atunci când va fi momentul potrivit. Toți oamenii sunt aproapele vostru care au nevoie spirituală și pământească, iar voi ar trebui să le dați ceea ce au nevoie.... Ar trebui să aveți voința sinceră de a-i ajuta și, cu adevărat, atunci veți primi întotdeauna și mijloacele pe care ar trebui să le distribuiți din nou, fie că sunt de natură spirituală sau materială. Prin urmare, nu calculați cu nerăbdare, ci dați cu mâinile pline, căci așa cum măsurați, veți primi din nou, ceea ce dați cu iubire vă va fi răsplătit de o mie de ori, întotdeauna în funcție de gradul de iubire care vă împinge să ajutați. Așa că nu vă faceți griji, căci voi avea grijă de voi.... lucrați mereu doar asupra voastră ca să rezistați tuturor tentațiilor, să nu cădeți în nepăsare și să nu vă puneți în pericol gradul de maturitate, și atunci vi se va permite întotdeauna să experimentați iubirea Mea în așa măsură încât să-Mi simțiți prezența și să fiți fericiți.... Eu vă iubesc și sunt atotputernic, prin urmare, vreau să vă fac fericiți și pot face acest lucru. Numai înțelepciunea Mea știe când a sosit momentul potrivit pentru ca Eu să lucrez asupra voastră într-un mod neobișnuit, astfel încât să experimentați în mod evident iubirea Mea și să vă pot elibera de orice adversitate a trupului și a sufletului.... Căci voința Mea de a ajuta este mult mai mare decât a voastră, iar darurile Mele de har sunt incomensurabile, pe care le pot distribui și le voi distribui tuturor celor care Mă iubesc și respectă poruncile Mele....

Amin

Referințele lui Iisus despre sfârșitul timpului

Semnele unui eveniment natural.... Pomenirea lui Iisus pe Pământ....

B.D. Nr. **2437**
5. august 1942

Nu este o coincidență faptul că se înmulțesc în natură semnele care indică o izbucnire a elementelor, deoarece Dumnezeu trimite toate aceste semne în avans pentru a-i pregăti pe oameni pentru un eveniment natural extraordinar care îi va lua pe oameni prin surprindere în mod brusc și neașteptat și care va avea ca rezultat o nenorocire de neimaginat. Oamenii ar trebui să raporteze aceste semne la Cuvântul Său, căci Isus Hristos a menționat deja această perioadă atunci când a trăit pe Pământ, deoarece a vrut să arate omenirii care vor fi într-o zi consecințele modului lor de viață. Iar acum, momentul este aproape, acum oamenii ar trebui să fie atenți la semnele care anunță evenimentul.... Ei nu ar trebui să ignore nimic din ceea ce se abate de la firesc. Dumnezeu se anunță pe Sine, adică intervenția Sa în ordinea lumii existente, El nu vrea să lase oamenii să experimenteze ceva nepregătit, ceea ce ar trebui și poate avea ca rezultat succesul spiritual pentru ei, dacă li se arată clar legătura dintre toate evenimentele. Și de aceea, Dumnezeu indică în mod constant timpul care va veni și îi informează pe oameni că a sosit momentul care necesită intervenția divină. Iar acum depinde de fiecare ființă umană cum va răspunde la acest anunț.... Dacă va crede, își va adapta viața în consecință, se va alătura lui Dumnezeu și își va preda soarta Lui.... Aceștia nu sunt la fel de mult în pericol ca oamenii care nu au nicio credință într-o intervenție. Aceștia nu se vor pregăti, ci toate indicațiile și avertismentele vor rămâne neauzite în urechile lor. Iar evenimentul firesc va fi cumplit pentru ei. Căci credința profundă îi dă ființei umane încrederea că Dumnezeu îl va ocroti în orice pericol; totuși, necredinciosul va fi lipsit de orice sprijin dacă nu recunoaște un Domn deasupra lui în ultimul ceas și nu se încredințează harului Său. Dumnezeu trimite semne prevestitoare cu mult timp înainte pentru a stimula omenirea să gândească, iar aceste semne prevestitoare pot fi recunoscute de orice persoană care vrea să recunoască. Ele vor stimula gândirea pentru că nu apar doar o singură dată, ci se repetă totuși des și regulat, astfel încât trebuie să atragă atenția fiecărei persoane. Dar ființa umană își dă de cele mai multe ori propria explicație, și aceasta în funcție de atitudinea sa față de Dumnezeu. De îndată ce le raportează toate aceste fenomene la voința lui Dumnezeu, le acordă atenție și se avantajează pe sine, deoarece se pregătește pentru timpul care va veni și acest lucru este de mare succes pentru sufletul său. Ceea ce Dumnezeu a vestit în Cuvânt și în Scriptură se va împlini irevocabil și doar timpul este încă incert pentru oameni.... Și de aceea ei vor fi atenți la semnele despre care Dumnezeu a făcut mențiune. Și astfel ei vor ști că Pământul va cunoaște mari tulburări și că omenirea va suferi de nedescris ca urmare.... Și acum depinde de el să se modeleze în așa fel încât să poată aștepta vremurile ce vor veni cu calm.... El ar trebui să se lupte și să ceară o credință puternică, astfel încât să nu slăbească în fața lucrării de distrugere care se află acum în fața omenirii. Iar Dumnezeu va avea grijă de toți cei care îi ascultă cuvintele și așteaptă în mod conștient intervenția divină....

Amin

"Au mâncat și au băut...." ca înainte de potop....

B.D. Nr. **4575**
28. februarie 1949

La fel ca în vremea de dinaintea potopului păcatului, așa va fi și acum, când se apropie sfârșitul. O poftă sporită de viață va pune stăpânire pe oameni și lumea îi va afecta cu toți stimulii ei. Oamenii nu vor mai fi capabili și nu vor mai dori să se controleze și se vor bucura fără scrupule de viață în păcat. Căci nu vor dori plăceri pure, ci păcatul va domni pretutindeni, iubirea egoistă va înlocui orice iubire de aproapele și, prin urmare, oamenii vor deveni păcătoși pentru că vor face rău

aproapelui pentru a procura doar împlinirea dorințelor trupului lor. Proprietatea aproapelui nu va fi respectată și, prin urmare, toate poruncile vor fi încălcate. În bucuria crescută a vieții, vocea conștiinței este înăbușită și se bucură din plin de ceea ce oferă lumea. Dar lumea este împărăția potrivnicului Meu, și astfel din lume pot veni numai lucruri rele, ea poate însemna numai primejdie pentru suflet, căci ceea ce se împlinește pentru trup sufletul trebuie să ispășească, trebuie să plătească ceea ce cere trupul. Astfel, oamenilor li se va permite aparent să se bucure de fericire, numai cei care aparțin a lor Mei vor ști ce oră a sosit când oamenii încearcă să se anestezieze în frenezia plăcerii. Atunci sfârșitul este foarte aproape, căci v-am anunțat acest lucru cu mult timp în urmă, că va fi ca înainte de potop.... au mâncat și au băut, s-au căsătorit și s-au lăsat duși de val și nu au dat atenție avertismentelor și atenționărilor de Sus. Și va fi greu să le propovăduiți Evanghelia acestor oameni, pentru că, întrucât ei respectă și se străduiesc doar pentru viața pământească, le lipsește orice înțelegere pentru viața spirituală și, de aceea, ridiculizează și batjocoresc orice purtător al adevărului care va încerca să-i convertească. Dar în mijlocul extazului de bucurie vine ultima Judecată.... Și de aceea va fi cumplit pentru toți cei care își văd Dumnezeul lor în lumea pământească, căci vor cădea din înălțime în adânc, din bucurie în cea mai mare frică, vor cădea din rai în iad.... Căci lumea cu farmecele ei era raiul lor, dar va fi distrusă.... și cea mai aprigă captivitate este soarta celor care au abuzat de libertatea lor pe Pământ, care trăiesc în păcat și tot în păcat mor. Feriți-vă de lume, căci ea este o mare primejdie pentru voi.... cu siguranță că ea vă oferă încă multe lucruri de dorit acum, însă ar trebui mai degrabă să renunțați la ele și să vă străduiți pentru bucuriile cerești care vor veni mai târziu, și să renunțați la ele pentru a vă putea bucura atunci de bucuriile Cerului din belșug. Nu faceți parte dintre cei care se iubesc doar pe ei înșiși și vor să ofere orice plăcere trupului. Răpirea bucuriei este scurtă, dar este urmată de o trezire teribilă, așa cum este anunțat în Cuvânt și în Scriptură..... Dar omenirea este în mare primejdie, pentru că este deja orbită de lumina înșelătoare a lumii și nu va sta pe loc în pretențiile sale, ci le va spori.... Ea se îndreaptă cu pași uriași spre sfârșitul final.... ea caută viața și va găsi moartea, ea caută bucuria și merge spre pieire....

Amin

"Nici o piatră nu va rămâne deasupra celeilalte...." Marea strâmtorare....

B.D. Nr. **4639**
14. mai 1949

Va veni o vreme când se va pierde tot ceea ce a fost dobândit și construit cu trudă; va veni o vreme când oamenii vor recunoaște inutilitatea a ceea ce ar trebui să servească prosperității fizice și vor rămâne complet lipsiți de bunuri, deoarece le vor lipsi și bunurile spirituale, a căror posesie va face ca pierderea bunurilor pământești să merite. Vă semnalez în mod constant acest timp, căci el va veni așa cum este proclamat în Cuvânt și Scriptură nici o piatră nu va rămâne deasupra celeilalte..... Oricât de neînțeles ar părea pentru oamenii cu mentalitate lumească faptul că o astfel de lucrare de distrugere îngrozitoare va avea loc prin forță majoră, ea este totuși inevitabilă, deoarece este menită să aibă pentru prima dată un scop educativ și este apoi prevăzută și în planul etern de mântuire pentru ființa spirituală aflată în stadiul inferior de dezvoltare, care atinge astfel o transformare diferită. Faptul că îi afectează extrem de grav pe oameni este necesar pentru că aceștia aproape că nu mai acordă atenție dezvoltării lor spirituale și urmează să experimenteze ultimii stimuli, peste care pot trece într-adevăr și ei dacă nu sunt dispuși să se schimbe și să se înalțe. Ei nu pot fi atinși decât și mai tare, pentru că nu mai sunt accesibili la o admonestare blândă, iar tot ceea ce li s-a impus până acum oamenilor în acest scop rămâne fără succes. Timpul care va veni, însă, va aduce o schimbare drastică, astfel încât gândurile oamenilor vor fi involuntar îndreptate spre sensul și scopul vieții pământești și totuși va provoca o schimbare la câțiva dintre ei, care le va aduce cu adevărat mântuirea. (14.5.1949) Greutățile vor fi atât de mari încât se va trezi voința de a ajuta acolo unde în inimă mai există doar o scânteie de iubire, iar această scânteie își va găsi apoi hrană și va deveni o flacără, căci oricine dorește doar să ajute va interveni și el în mod util și va ușura soarta dificilă a aproapelui său, pentru că știe el însuși cât de dureros afectează soarta pe fiecare individ în parte. Și acești binevoitori vor fi ajutați și de Mine, ajutorul va veni acolo unde nu se mai găsește nicio ieșire, ca un semn vizibil al unei Puteri superioare care se apropie cu iubire de oameni pentru a se face cunoscută lor. Căci ajutorul pământesc

pare adesea imposibil, dar ceea ce nu este posibil pentru oameni Eu pot totuși să realizez, și astfel nici cea mai mare adversitate nu este lipsită de speranță, deoarece nimic nu este imposibil pentru Mine. Și astfel, dragostea arătată aproapelui va da roade bune, va avea ca rezultat dragostea Mea, iar acest lucru înseamnă asistență și har și un aport neobișnuit de putere, motiv pentru care ai Mei nu trebuie să dispere, căci ei nu vor resimți atât de puternic adversitatea, deoarece sunt puternici și Mă au întotdeauna alături de ei ca ajutor, Care, de dragul credinței lor, lucrează evident pentru a-i câștiga încă pe cei puțini înainte de sfârșit, care sunt slabi în credință, dar de bunăvoință.... Aceștia vor fi întăriți și vor supravieţui vremurilor de adversitate fără să le fie afectat sufletul. Dar ai Mei sunt sub protecția Mea și pot aștepta acest timp fără griji, căci nu va dura mult....

Amin

"Puterile cerului se vor clătina...." Răsturnarea legilor naturii.... Răpirea....

B.D. Nr. **5029**
28. decembrie 1950

Darul harului de sus este o putere din cer, vine din împărăția spirituală a luminii, din ceruri, spre deosebire de manifestările de putere de jos, care își au originea în iad. Astfel, ființele din împărăția luminii devin active într-un grad neobișnuit de îndată ce Cuvântul pur al lui Dumnezeu poate fi transmis oamenilor prin voința oamenilor de pe Pământ care slujesc pe Dumnezeu și iubesc, care se deschid la aportul din împărăția spirituală și primesc darurile spirituale..... Puterile cerului se clatină.... ele devin neobișnuit de active în ultimele zile înainte de sfârșit. Prin urmare, trebuie să se dea pentru prima dată această explicație pentru cuvintele lui Iisus despre semnele sfârșitului și revenirea Sa. A fost o afirmație măreață pe care El a făcut-o, pentru că a anunțat schimbări care au însemnat literalmente o răsturnare a legilor naturii. Cuvintele sale au avut întotdeauna un înțeles spiritual, dar în Zilele din urmă, pe lângă înțelesul spiritual, va ieși la iveală și un al doilea înțeles, pentru că se vor produce și fenomene naturale într-un mod inimaginabil, pe care omul nu și le poate explica prin puterea intelectului său. Ele sunt contrare legii divine a naturii, dar în fond sunt din nou doar legi ale naturii necunoscute omului, iar aceste procese sunt cele la care se referă cuvintele: Stelele vor cădea din cer.... Soarele și luna își vor pierde lumina.... Oamenii de știință și alții asemenea nu vor putea să le explice, nu vor fi capabili să dea o lumiină, pentru că cunoștințele lor eșuează acolo unde acționează puterea divină. Ele sunt legi ale naturii a căror cauză nu poate fi înțeleasă de nici o ființă umană, deoarece ele intră în vigoare doar atunci când o perioadă de răscumpărare s-a încheiat și dizolvarea formelor materiale externe a devenit necesară. Sunt fenomene care sunt contrare naturii și totuși prevăzute în planul veșnic al lui Dumnezeu, în consecință incluse în legea Sa naturală din eternitate, care este complet de neînțeles pentru oamenii al căror spirit nu este încă iluminat. La Dumnezeu nimic nu este imposibil...., astfel că El va putea întotdeauna să lucreze și să realizeze totul, chiar și lucruri în afara legilor naturii, altfel omnipotența Sa ar fi limitată. Cu toate acestea, activitatea Sa este întotdeauna în ordine divină, pentru că este imposibil pentru o ființă umană ca atare să judece acest lucru; dar ar fi prezumțios să ne îndoim de acest lucru, pentru că aceasta ar însemna să ne îndoim și de înțelepciunea lui Dumnezeu. Și cum Dumnezeu este și iubire veșnică în Sine, El va lăsa întotdeauna voința Sa să devină activă în măsura în care aceasta este necesară și bună pentru creațiile Sale vii, pe care vrea să le cucerească pentru Sine. Înainte de sfârșit se vor întâmpla lucruri pe care voi, oamenii, nu le puteți prevedea încă. Iar astfel de lucruri nu pot fi sugerate oamenilor decât prin cuvinte care anunță evenimente neobișnuite, chiar aproape incredibile. Cu toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu este cel mai pur adevăr și se va adeveri la momentul potrivit. Atunci vor avea loc și cele mai ciudate schimbări în cosmos, însă omenirea de pe acest Pământ va putea doar să le observe la început, dar nu le va mai experimenta pe ultimele, cu excepția câtorva care vor fi răpiți și vor putea observa procesul de distrugere a acestui Pământ și a locuitorilor săi..... Pământul, în forma și natura sa veche, a încetat să mai existe, dar pe Noul Pământ se află doar oameni cu spiritul trezit, care cunosc cauza a tot ceea ce s-a întâmplat la sfârșitul Pământului, dar știu și despre puterea și gloria lui Dumnezeu, despre dragostea Sa extrem de mare, dar și despre dreptatea Sa.....

Amin

"Vă voi scurta zilele...."

B.D. Nr. **7225**
9. decembrie 1958

Timpul care vă mai este acordat până la sfârșit se scurtează din ce în ce mai mult, în conformitate cu promisiunea Mea: "Voi scurta zilele de dragul a lor Mei....", astfel încât aceștia să nu fie nevoiți să plece genunchiul în fața celui care Mi se opune ca dușman și adversar până la sfârșit. Pentru că el încă vă va face rău și veți avea nevoie de multă putere pentru a rezista. Și totuși, nu trebuie să vă temeți de timp, oricât de amenințător ar acționa împotriva voastră. El nu va ajunge la țintă, pentru că Eu îi protejez pe ai Mei să nu cadă în mâinile lui. Cu toate acestea, ei înșiși Îmi vor fi recunoscători pentru fiecare zi care trece fără influența lui, unde Îmi vor mulțumi veșnic atunci când îi voi pune capăt activității și îl voi pune din nou în lanțuri..... Timpul de până la sfârșit va fi ca un vis pentru voi, va trece atât de repede.... adesea cu siguranță înfricoșător, dar apoi din nou umbrit, pentru că aveți în jurul vostru o armată de ființe spirituale iluminate care vă vor proteja și vor ghida totul, astfel încât totul va fi întotdeauna suportabil pentru voi. Cu toate acestea, se recomandă o mare prudență, pentru că este plină de spirit diavolesc, deoarece se apropie de sfârșit. Ceea ce nu credeți că este posibil se va întâmpla totuși prin influența lui, pentru că are în lume mulți oameni binevoitori care sunt în slujba lui și care, prin urmare, vor acționa și împotriva voastră la instigarea lui. Dar nu vă temeți de cei care vă ucid trupul, dar nu vă pot ucide sufletul..... Nu vă temeți deloc de pericol, căci Eu sunt cu voi și vă asigur de protecția Mea. Și orice va urma, veți putea suporta, pentru că vă voi da putere, pentru că voi aranja totul astfel încât să nu vă fie prea greu, să supraviețuiți și să ieșiți victorioși din lupta împotriva lui. Dar va rămâne o bătălie, vă anunț acest lucru în repetate rânduri, pentru ca voi să nu vă îndepărtați de Mine, pentru ca voi să vă alăturați tot mai mult Mie și să rămâneți neatârnați de dușman în prezența Mea. Iar cel care se atașează atât de tare de Mine încât să-Mi simtă constant prezența nu trebuie să se mai teamă de nimic, pentru că îi este superior datorită forței pe care o primește constant de la Mine..... Timpul se apropie de sfârșit.... Și zilele vor trece din ce în ce mai repede, lucru de care și voi veți deveni din ce în ce mai conștienți...., dar atunci veți ști și că faceți parte din ai Mei, cărora le voi scurta zilele de dragul vostru. Lăsați-Mă să vă vorbesc din ce în ce mai des, nu deveniți călduți și leneși în lucrarea voastră pentru Mine și pentru împărăția Mea, pentru că voi trageți multă putere din ea, primiți așa cum distribuiți, și multă hrană spirituală trebuie încă distribuită pentru ca puterea să curgă către toți cei care o doresc și vor să o primească prin Cuvântul Meu. De aceea trebuie să fiți în permanență activi, voi, lucrătorii Mei din via Mea de pe Pământ, și să știți întotdeauna că nu mai este mult timp rămas..... Ar trebui să luați în serios cuvintele: "Voi scurta zilele de dragul celor aleși....". Sfârșitul va veni mai repede decât credeți, și ar trebui să vă înarmați cu toții pentru timpul care va urma și să vă încredințați Mie și protecției Mele. Și sfârșitul va veni ca un hoț în noapte.... și pe cei pe care nu-i voi găsi adormiți îi voi lua din așezământul Satanei și pentru ei se va sfârși orice suferință....

Amin

Cina cea de Taină a lui Iisus

"Luați și mâncați...."

B.D. Nr. **6135**
14. decembrie 1954

Luați și mâncați.... așa le-am spus ucenicilor Mei, înmânându-le pâinea la aceste cuvinte, ca simbol al Pâinii Cerului, Cuvântul Meu, care, făcându-se trup, a locuit pe Pământ în mijlocul lor.... luați și beți.... am spus, când le-am dat vinul.... care, ca și sângele Meu.... puterea Cuvântului Meu.... urma să le fie dat ca hrană pentru putere.... pâinea și vinul erau simboluri ale trupului și sângelui.... și, întrucât Eu Însumi sunt Cuvântul făcut trup, am putut spune și Eu: Acesta este Trupul Meu care se dă pentru voi.... acesta este Sângele Meu care se varsă pentru voi.... Căci numai prin moartea Mea am făcut posibil ca voi să auziți Cuvântul Meu în voi.... numai prin moartea Mea am rupt cătușele care vă țineau în întuneric.... înțelegeți, Cuvântul Meu trebuie să răsune în voi dacă vreți să fiți mântuiți.... iar Cuvântul Meu trebuie să fie primit de voi cu poftă, trebuie să-l mâncați și să vă hrănească sufletul pentru ca el să poată trăi.... Căci Cuvântul Meu conține în el însuși puterea care îi dă viață.... Trupul și sângele aparțin vieții, iar Eu am murit pentru voi ca să aveți viață.... Pâinea vieții este Cuvântul Meu.... Eu însumi sunt Cuvântul.... și Cuvântul s-a făcut trup.... Există o explicație mai ușor de înțeles pentru Cina Domnului pe care am ținut-o cu ucenicii Mei....? Și ori de câte ori veți primi Cuvântul Meu și îl veți lua cu poftă în voi, vă veți aminti și de Mine.... Nu puteți primi Cuvântul Meu altfel decât cu gândul la Mine, pentru că Cel care vă vorbește nu poate fi uitat atâta timp cât Îl ascultați.... Când am frânt pâinea pentru ucenicii Mei, când le-am dat vinul, am știut că numai Cuvântul Meu stabilea și dovedea legătura dintre Mine și oameni.... Știam că ei nu vor putea atinge scopul decât dacă Mă vor lăsa în mod constant să le vorbesc.... Știam, de asemenea, că ei trebuiau să creadă în actul Meu de mântuire, știam ce Mă așteaptă, că trebuia să-Mi dau viața pentru oameni pentru a-i răscumpăra și, în vederea acestui lucru, am rostit cuvintele: "Care este dat pentru voi.... care este vărsat pentru voi...." Însuși Cuvântul Etern a vorbit oamenilor: Luați și mâncați.... luați și beți.... Și voi, oamenii, trebuie să stabiliți legătura intimă cu Mine pentru a auzi cuvântarea Mea, pentru a fi hrăniți de Mine cu pâinea Cerului.... pentru a putea lua parte la Cina Domnului împreună cu Mine.... Și nu puteți restabili această legătură intimă cu Mine decât prin activitate iubitoare.... Numai atunci Mă veți primi în voi, atunci veți fi pătrunși de puterea iubirii Mele.... Sângele Meu vă asigură viața.... atunci Eu vă voi împărți cu mâinile pline, atunci sufletul vostru nu va suferi niciodată de foame și de sete, căci Eu Însumi îl voi sătura și îl voi adăpa.... Eu Însumi îi voi oferi împărtășirea.... Eu voi frânge pâinea și voi da vinul tuturor celor care vor dori să primească, și se vor bucura de trupul și sângele Meu, iar sufletele lor vor trăi veșnic....

Amin

Împărtășanie - Iubire....

B.D. Nr. **7120**
14. mai 1958

Nu există comuniune cu Mine fără iubire, pentru că iubirea este natura Mea fundamentală și numai ce este asemănător se poate uni cu Mine, astfel că iubirea trebuie să fie și în inima celui care vrea să se unească cu Mine.... În orice alt mod o astfel de legătură este imposibilă.... Prin urmare, acest lucru trebuie să vă deschidă înțelegerea și pentru procesul Sfintei Împărtășanii, care poate aduce unificarea cu Mine la voi, oamenii, doar atunci când dragostea a fost aprinsă în voi.... pentru că doar atunci este posibilă prezența Mea în voi. La ce vă folosesc acțiunile exterioare atâta timp cât ignorați cel mai important lucru.... să practicați iubirea.... "Cel care rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în el...." Astfel, și voi știți despre condiția prezenței Mele și, prin urmare, nu vă puteți aștepta ca Eu să Mă abțin de la această condiție de îndată ce voi nu faceți decât acțiuni exterioare pe care le-ați

conceput singuri pentru că nu ați înțeles sensul spiritual al cuvintelor Mele: "Faceți aceasta în amintirea Mea.... O viață de iubire este o condiție prealabilă pentru a Mă primi pe Mine Însumi în inimă, iar o astfel de viață de iubire a fost dusă de ucenicii Mei cu care am luat cina.... Și tocmai de aceea au înțeles și ei cuvintele Mele, cu care i-am și numit în același timp în funcția lor de predicatori.... Căci ei trebuiau să împartă pâinea vieții pe care o primiseră de la Mine, așa cum Eu le-am împărțit pâinea pământească.... ei trebuiau să ofere fraților lor apa cea vie, așa cum Eu le-am oferit paharul cu vin.... Și întrucât Eu Însumi am fost "Cuvântul făcut trup", M-am dăruit astfel celor care au luat parte la Cina cea de Taină, și Mă voi dărui întotdeauna tuturor celor care vor să Mă primească, îi voi hrăni în același mod cu pâinea vieții și le voi da să bea apă vie, vor "mânca trupul Meu și vor bea sângele Meu", astfel Eu Însumi voi fi prezent pentru ei, așa cum am promis. Dar fără iubire o astfel de comuniune este imposibilă.... Pot, desigur, să propovăduiesc iubirea tuturor oamenilor, îi pot ajuta să săvârșească fapte de iubire, dar nu pot niciodată să-Mi stabilesc o locuință într-o inimă care nu s-a modelat încă în iubire.... Și acum luați în considerare concepțiile greșite ale nenumăraților oameni care, după părerea lor, merg cu siguranță la "masa Domnului", dar cărora le lipsește dragostea potrivită și ale căror inimi nu sunt, prin urmare, capabile să Mă primească.... Luați în considerare câți oameni persistă în această concepție greșită deoarece cred că și-au îndeplinit datoria și, prin urmare, nu se străduiesc nici din punct de vedere spiritual, deși fiecare persoană știe că Eu Însumi sunt iubire și că vă cer doar să îndepliniți poruncile iubirii pentru a vă face fericiți cu prezența Mea. Dar "Cuvântul Meu" nu este respectat atât de mult cât îndeplinirea unor forme exterioare, iar numai Cuvântul Meu ar putea să-i facă pe acești oameni să înțeleagă că Eu cer mai mult decât simple obiceiuri formale.... Cuvintele de inițiere pe care le-am rostit ucenicilor Mei au fost înțelese de ei și din punct de vedere spiritual. Dar și oamenii ar fi capabili să înțeleagă semnificația lor spirituală dacă ar vrea să se gândească serios la asta. Dar înțelegerea ar necesita atunci și o viață de iubire și, prin urmare, o muncă asupra propriei persoane, ceea ce oamenii nu sunt de obicei dispuși să facă. În schimb, numeroasele obiceiuri nu necesită această muncă de autodepășire și, prin urmare, ele sunt îndeplinite cu entuziasm, iar sufletelor nu le sunt deloc benefice, ci doar le fac călduțe și nepăsătoare în sarcina vieții lor pământești, care constă în educarea lor într-o viață de iubire, care este condiția prealabilă pentru a intra într-o legătură strânsă cu Mine, ceea ce face posibilă, în primul rând, prezența Mea în inima omului. Căci unirea cu Mine este primul și ultimul scop al ființei umane, pe care ar trebui și poate să-l atingă pe Pământ dacă se străduiește să trăiască în iubire și încearcă astfel să-și alinieze natura sa cu natura Mea fundamentală, care este iubirea în sine....

Amin

Cuvinte de inițiere....

B.D. Nr. **7666**
5. august 1960

Si va fi întotdeauna o binecuvântare pentru voi când fluxul Meu de har vă atinge, căci nimic nu rămâne fără efect ceea ce curge de la Mine, dacă este acceptat de bunăvoie. Iar o acceptare de bunăvoie este garantată dacă vă întoarceți la Mine în rugăciune, dacă doriți să fiți binecuvântați de Mine.... dacă doriți adresarea Mea. Și astfel vreau să experimentați cum vreau Eu să fie înțeles Cuvântul Meu: "Faceți aceasta în amintirea Mea.... ". Căci ați derivat o acțiune din faptul că întindeți literalmente pâinea și vinul și acum sunteți convinși să Mă primiți pe Mine Însumi în voi atunci când mâncați această pâine și beți vinul.... Dar sensul corect al cuvintelor Mele nu a fost înțeles de voi. Și totuși, tocmai acceptarea "pâinii și a vinului" este extrem de importantă, dar Eu vreau ca prin aceasta să fie înțeles Cuvântul Meu cu puterea sa. Nu puteți deveni binecuvântați dacă nu ascultați Cuvântul Meu, pâinea vieții, mana care vine din cer.... Trebuie să vă lăsați abordați de Mine, care sunt Eu Însumi, Cuvântul care S-a făcut trup pentru voi, oamenii.... când am umblat pe Pământ, am împărțit Pâinea Vieții cu mâinile pline; M-am adresat tuturor oamenilor și am dat hrană pentru sufletele lor, celor de bunăvoință.... le-am dat pâine și vin, Cuvântul Meu, pe care le-am binecuvântat cu puterea Mea.... I-am instruit pe ucenicii Mei și i-am făcut predicatori de drept ai Cuvântului Meu, pentru că ei trebuiau să ducă Cuvântul Meu în lume.... pentru că toți oamenii aveau nevoie de hrană pentru sufletele lor, toți oamenii trebuiau să "mănânce trupul Meu și să bea sângele Meu", toți oamenii

trebuiau să cunoască Cuvântul Meu așa cum a provenit de la Mine Însumi; ei trebuiau să primească cel mai pur adevăr pe care numai Adevărul Etern Însuși îl putea da. Dar viața Mea pe acest Pământ a durat doar o perioadă scurtă de timp. Și în acest timp Mi-am pregătit discipolii pentru slujba lor de învățătură.... Și când s-a apropiat ceasul plecării Mele, când am luat cina cu ucenicii Mei înainte de dificila Mea umblare spre Golgota.... atunci le-am dat misiunea.... Le-am indicat misiunea lor de a informa lumea despre Mine, despre învățătura Mea și, de asemenea, despre ceea ce Mă aștepta încă, și de aceea am rostit cuvintele: "Mergeți în lume.... "Am frânt pâinea și le-am dat-o, precum și paharul cu vin.... iar ucenicii Mei au știut că Eu numesc pâinea și vinul "carne și sânge", că le vorbeam în imagini și au înțeles că Eu le cer să aducă oamenilor Cuvântul Meu, pentru ca ei să-și amintească de Mine și să nu Mă mai lase niciodată din amintirea lor. Ei au știut că trebuie să distribuie semenilor lor așa cum Eu Însumi le-am distribuit pâinea și vinul.... Și astfel i-am numit pe ucenicii Mei în slujba lor pentru care îi pregătisem.... Dar Eu nu am instituit niciodată o astfel de celebrare a Cinei Domnului, așa cum ați preluat voi, oamenii, din aceste Cuvinte ale Mele. Niciodată nu a fost voința Mea ca voi, oamenii, să îndepliniți o acțiune și să sperați la un efect de pe urma ei care, totuși, necesită alte condiții prealabile decât simpla primire a pâinii și a vinului.... Înțelegeți acest lucru, aceasta a fost însărcinarea pentru ucenicii Mei de a merge în lume și de a răspândi Evanghelia.... să vestească oamenilor Cuvântul Meu, care este în adevăr trupul și sângele Meu, care este pâinea din ceruri și care este și va rămâne de neînlocuit pentru oamenii care caută unirea cu Mine și care au găsit-o apoi și atunci când Mă pot adresa direct lor, când puterea Mea poate curge direct în ei și acum are loc unirea, care este scopul și țelul în viața pământească. Dar prima condiție prealabilă este ca ființa umană să se modeleze în iubire, căci nu Mă poate primi în sine pe Mine Însumi.... Cuvântul Meu, trupul și sângele Meu.... dacă îi lipsește iubirea.... Eu Însumi sunt iubire. Eu nu Mă pot uni din nou decât cu iubirea. Prin urmare, nu este posibil ca Eu să intru în inima unei persoane care săvârșește actul exterior, care ia pâine și vin, dar a cărei inimă este lipsită de orice iubire.... Pentru că prin "iubire" nu înțeleg o emoție care se abate în acel moment asupra Mea, ci înțeleg că este o iubire de sine doborâtă care se exprimă în iubirea față de aproapele și care acum își dovedește iubirea față de Mine. Aceasta este deci o adevărată unire cu Mine, în care acum Mă pot adresa lui, în care îi sunt oferite trupul și sângele Meu, Cuvântul Meu cu puterea lui. Și atunci ființa umană își va aminti și ea în mod constant de Mine, va începe și va încheia totul cu Mine, se va strădui în mod constant să trăiască în voia Mea și va lua calea ascensiunii.... ea va ajunge la țintă, la viața veșnică și la beatitudine....

Amin

"Faceți aceasta în amintirea Mea...." Împărtășanie....

B.D. Nr. **3740**
10. aprilie 1946

De la Mine emană puterea, înțelepciunea și, de asemenea, viața.... Și astfel trebuie să fiu recunoscut ca sursă de putere și de lumină, iar legătura cu Mine trebuie căutată pentru a obține viața prin primirea puterii și a luminii. Astfel, trebuie să Mă pot regăsi în voi, adică lumina și puterea, deci cunoașterea adevărului veșnic și, ca urmare, puterea în toată abundența, trebuie să fie în voi.... Spiritul Meu trebuie să lucreze în voi.... și astfel Eu Însumi trebuie să pot fi eficace în voi, numai atunci veți trăi, dar nici nu-ți vei mai pierde viața în veșnicie. Atunci veți fi uniți cu Mine, iar această unire este adevărata comuniune.... Unirea cu Mine este indispensabilă, altfel nu veți putea primi putere sau lumină, căci unirea cu sursa originară eternă trebuie să aibă loc mai întâi pentru ca fluxul iubirii Mele să fie transferat în inima ființei umane. Dar pentru a stabili această unire este mai întâi necesară voința de a primi ceva de la Mine. Dar voința necesită activitate mentală, astfel că Eu trebuie să fiu recunoscut de inimă și de intelect ca sursă și, prin urmare, ca dătător a ceea ce dorește ființa umană, iar ființa umană trebuie să se străduiască să se îndrepte mental spre Mine.... Numai atunci voința devine activă și îndeplinește condițiile care determină unirea cu Mine. Voința activă este ca o activitate în dragoste.... Dar acest lucru este indispensabil și, astfel, porunca Mea de iubire nu poate fi niciodată ocolită de cei care doresc cu adevărat să comunice, care doresc să se unească cu Mine.... Împărtășiți daruri, hrăniți și adăpați-l pe aproapele care are nevoie de ajutor, îngrijiți-vă de nevoia lui spirituală și pământească, dați-i așa cum v-am dat Eu, împrospătați sufletul și trupul aproapelui, aveți milă de cel

slab și bolnav, mângâiați-l pe cel suferind, ridicați-l pe cel asuprit, ușurați mereu și mereu greutățile, întotdeauna privind la Mine, care v-am exemplificat calea pe Pământ.... împărțiți tot ce aveți cu cei săraci.... Atunci veți împlini porunca Mea de iubire și astfel veți îndeplini prima condiție pentru a vă uni cu Mine, căci numai atunci Mă pot uni cu voi dacă v-ați modelat inima în iubire, altfel o unire cu Mine este imposibilă, indiferent de câte forme exterioare țineți seama, care nu au nicio influență asupra stării inimii (sufletului) voastre. Vreau să vă dau viață, să vă dau putere și lumină din belșug, însă acest lucru nu este niciodată posibil atâta timp cât nu vă lăsați voința să devină activă, atâta timp cât nu practicați iubirea.... Dar Eu Însumi v-am învățat cum să practicați iubirea și v-am îndemnat în mod constant să Mă urmați.... Gândiți-vă la Mine și la învățătura Mea și apoi acționați în consecință, și veți deveni cu adevărat receptaculul spiritului Meu, astfel veți lăsa ca partea din Mine să devină eficientă în voi.... Mă atrageți pe Mine Însumi la voi prin activitate iubitoare, și astfel vă uniți cu Mine, sursa originară de putere și lumină din eternitate, și în consecință puteți primi și voi lumină și putere fără restricții.... Cunoaștere și putere.... (10.4.1946) Unificarea cu Mine trebuie să se realizeze mai întâi prin activitate iubitoare, numai atunci Eu Însumi pot fi prezent în voi.... și în spirit, și numai atunci pot să vă hrănesc și să vă adăpostesc cu hrană spirituală, cu carne și sânge, cu trupul Meu în sens spiritual.... Pentru că Eu Însumi sunt Cuvântul, astfel Eu vă ofer împărtășania dacă vă transmit Cuvântul Meu, care este hrană spirituală pentru sufletul vostru, cu siguranță că puteți accepta această hrană și fără o activitate iubitoare prealabilă, dar atunci nu este comunicare, nu este unire cu Mine, pentru că atunci nu este încă împărtășire, dar vă poate conduce la ea dacă nu acceptați Cuvântul doar cu urechile, ci și cu inima și trăiți în consecință.... Activitatea voinței voastre, activitatea de iubire, nu face decât să stabilească unirea spirituală cu Mine. Dar activitatea de iubire constă în a dărui, în a împărți și distribui constant ceea ce posedați, ceea ce vă face fericiți, pentru a-l face fericit și pe aproapele vostru, care are nevoie de aceasta. Iar dacă nu practicați acest lucru, dacă nu încercați să Mă urmați în aceasta, nu veți putea fi hrăniți la masa Mea, nu veți putea lua cina cu Mine, pentru că vă excludeți pe voi înșivă ca oaspeți ai Mei, pentru că atunci voi rămâne inaccesibil pentru voi până când nu vă veți fi transformat în iubire, care este substanța Mea fundamentală și va rămâne așa pentru totdeauna. Dacă acceptați Cina Domnului în forma aleasă de voi, oamenii, acest lucru va rămâne întotdeauna doar un act exterior, care abia apoi dobândește o semnificație spirituală profundă dacă inima voastră este plină de o iubire profundă care, totuși, nu trebuie să vă miște doar emoțional, ci trebuie să se exprime în fapte de iubire dezinteresată față de aproapele. Căci numai cine rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în el.... Acest Cuvânt al Meu este, de asemenea, baza Cinei Domnului instituită de Mine.... Iar voi trebuie să aveți mereu în minte modul Meu de viață pe Pământ și să Mă urmați în toate.... Și așa cum distribuiți, veți primi și voi, spiritual și pământesc; veți fi, dacă sunteți în uniune intimă cu Mine prin iubire, sătui și întăriți în orice moment. Îndepliniți în mod constant fapte de iubire în amintirea Mea.... și stabiliți astfel unirea sigură cu Mine, care vă garantează aprovizionarea cu Cuvântul Meu, trupul și sângele Meu.... acesta este sensul spiritual profund al expresiei: "Faceți aceasta în amintirea Mea....", pe care o veți înțelege bine cu toții dacă voința voastră este serioasă de a pătrunde sensul spiritual al cuvintelor Mele....

Amin

Temerile lui Iisus și îndoielile discipolilor

Iisus a fost conștient de lucrarea Sa dinainte....

B.D. Nr. **6088**
24. octombrie 1954

Am vrut să sufăr pentru voi și de aceea M-am pregătit în mod conștient pentru moartea pe cruce.... Știam despre calea extrem de dificilă a suferinței pe care trebuia să o parcurg pentru a vă răscumpăra din adversitate și moarte.... Am văzut totul înaintea Mea și nimic nu era secret pentru Mine ceea ce trebuia să îndur, și totuși am mers spre aceasta.... Nu M-am apărat, nu am fugit de pericol, ci am mers conștient în întâmpinarea lui. Pentru că nu am văzut doar acest parcurs al actului Meu de Mântuire, am văzut slăbiciunea și robia creaturilor Mele care zăceau la pământ în cea mai mare adversitate și cărora nu puteam să le aduc izbăvirea decât prin suferința și moartea Mea pe cruce.... În mod strălucitor și clar, totul stătea în fața ochiului Meu spiritual, puterea crudă a adversarului Meu, distanța abisală a celui căzut de Dumnezeu, care creștea constant.... Am văzut întunericul cel mai adânc pe de o parte și cea mai strălucitoare lumină și beatitudine pe de altă parte.... Am venit din lumină și am vrut să duc lumina și în întuneric, dar pentru aceasta era nevoie de o punte, trebuia să ofer ceva în schimb pentru a avea dreptul de a ridica sufletele chinuite din adâncuri spre lumină.... A trebuit să-mi folosesc viața pentru a cumpăra viața creaturilor nenorocite. Nu exista decât acest singur mod de dăruire:.... de a sacrifica cel mai înalt lucru pe care îl posedam.... Viața Mea, din dragoste pentru cei care erau morți ca urmare a păcatului. Cu Viața Mea a trebuit să plătesc pentru viața lor.... luminos și clar totul era în fața ochilor Mei, și de aceea am suferit de nedescris înainte, pentru că am fost creat ca ființă umană cu aceleași sentimente ca și voi.... cu frica de moarte, de suferințele cumplite și de Mine Însumi, că aș putea slăbi, că puterea Mea era prea slabă și că frații Mei căzuți vor trebui să rămână în mare adversitate dacă nu reușesc.... dar puterea Mea creștea cu cât se apropia ziua în care trebuia să se întâmple.... Puterea Mea a crescut, la fel ca și dragostea Mea pentru omenirea nenorocită a cărei nevoie o recunoșteam din ce în ce mai mult în fiecare zi.... Și, deși am fost afectat temporar de slăbiciune în vederea a ceea ce Mă aștepta, voința Mea nu a slăbit pentru a duce la bun sfârșit lucrarea pe care o începusem.... Căci ființa umană din Mine a rămas mereu unită cu Tatăl, Care M-a umplut de putere, astfel încât iubirea Mea a devenit tot mai puternică și, în cele din urmă, am intrat în moarte pe deplin conștient, pentru că acum recunoșteam, de asemenea, că moartea trebuia să fie învinsă și că aceasta era și sarcina Mea.... Calea spre cruce a fost amară și chinuitoare, pentru că a trebuit să trec prin cel mai adânc întuneric pentru a deschide poarta împărăției luminii pentru toți cei care vor să urce din adâncuri spre lumină.... Dar, ca ființă umană, a trebuit să îndur cele mai amare suferințe și chinuri pentru a vă ajuta pe voi, care erați iremediabil pierduți fără actul Meu de Mântuire, fără moartea Mea pe cruce.... Și de aceea, existența Mea pământească ca ființă umană a fost nespus de dureroasă, căci din momentul în care Tatăl Mi S-a revelat în învelișul Meu, am știut și Eu tot ceea ce Mă aștepta, și totuși am luat de bunăvoie calea crucii, căci nu voința Tatălui, ci dragostea Mea pentru cel căzut M-a împins să săvârșesc actul de Mântuire, iar această dragoste Mi-a dat puterea de a persevera până în ceasul morții....

Amin

Nevoile și neliniștile omului Iisus....

B.D. Nr. **7278**
9. februarie 1959

Viața Mea pământească ca om a fost uneori dificilă și pentru Mine, căci eram supus acelorași legi ca și voi, oamenii, trebuia să lupt cu aceleași slăbiciuni și ispite și nu a fost întotdeauna ușor să le învinge, deși inima Mea era plină de iubire și, prin urmare, puterea divină curgea prin Mine atunci când aveam nevoie de ea. Dar și ceasurile de adversitate spirituală au făcut parte din drumul Meu prin viață

și, dacă nu le-aș fi simțit și Eu ca și voi, atunci nici Eu nu aș fi fost "om" ca voi.... Sufletul Meu a trebuit să treacă prin procesul de spiritualizare pe Pământ care a dus la unirea completă cu Tatăl, la unificarea completă cu El. Sufletul Meu era într-adevăr de Sus, dar luase trup de pe Pământ cu toate substanțele imature din care este alcătuit în esență orice înveliș material, și toate aceste substanțe trebuiau să se spiritualizeze, căci trupul avea un efect extraordinar asupra sufletului cu dorințele și poftele sale, care nu putea scăpa de aceste ispite, ci trebuia să le reziste.... așa cum la fel se face și cu sufletele oamenilor care vor să ia calea urmării lui Iisus pentru a se elibera de păcat și de moarte. Cu toate acestea, a trebuit să îndur lupte dificile, iar drumul Meu pământesc a cântărit adesea asupra Mea ca o povară copleșitoare și M-a făcut să am îndoieli că voi putea vreodată să merg pe această cale până la capăt. De fiecare dată Mi-am luat puterea din dragoste.... Căci în virtutea iubirii Mele și a efectului ei am prevăzut și calea dificilă pe care trebuia să o urmez, am prevăzut suferința și moartea pe cruce și am văzut și starea spirituală a oamenilor care M-au pus pe cruce.... Și tot trebuia să-Mi continui drumul până la sfârșit.... De nenumărate ori a trebuit să încerc să-Mi stăpânesc temerile și slăbiciunile și să Mă agăț de Tatăl pentru ca El să Mă întărească în orice adversitate a trupului și a sufletului, căci am simțit toate aceste greutăți ca și voi și chiar mai puternic pentru că viața în mijlocul omenirii păcătoase era deja un chin pentru Mine când trăiam în toată puritatea în mijlocul celor pentru care voiam să sufăr și să mor. Dar cu cât trupul Meu se maturiza mai mult, cu cât sufletul Meu găsea mai intim unirea cu Tatăl care era în Mine, cu atât mai clară devenea misiunea Mea, pe care am început-o într-adevăr ca "ființă umană", dar pe care am terminat-o ca "Dumnezeu" și pe care am putut, prin urmare, să o duc la bun sfârșit pentru că puterea din Mine creștea constant, așa cum creștea dragostea pentru nefericita rasă umană cu cât sfârșitul era mai aproape de Mine. Iar dragostea a fost puterea care Mi-a permis să îndeplinesc actul de Mântuire; dragostea a fost Tatăl din Mine a Cărui voință am vrut să o îndeplinesc pentru a-i ajuta pe frații Mei căzuți. Am mers conștient pe calea Mea pământească, deși la început nu aveam decât presimțiri întunecate și uneori gânduri și viziuni luminoase, dar cu cât se producea în Mine o mai mare spiritualizare, cu atât mai limpede Îmi stătea în fața ochilor planul de Mântuire, în scopul căruia coborâsem din împărăția luminii pe Pământ. Dar, atâta timp cât trupul Meu a fost încă uman, a trebuit să îndur și suferințe și chinuri umane, nu în ultimul rând suferința interioară de a nu fi la înălțimea sarcinii Mele, căci știam ce înseamnă să eșuez în lupta împotriva celui care a fost, este și va rămâne dușmanul vostru pentru veșnicii de acum înainte. Cu toate acestea, am obținut victoria asupra lui, am purtat lupta cu dureri și suferințe de nedescris și am căpătat tot mai multă putere, pentru că dragostea Mea pentru voi, care trebuie să suferiți până când veți fi liberi de el și de puterea lui, a crescut și ea tot mai mult. Puterea Mea a crescut pe măsură ce creștea dragostea Mea.... Și astfel, voi, oamenii, știți și voi că nu vă puteți trage forța pentru sarcina voastră pământească decât din iubire, căci adversarul Meu va încerca mereu să vă slăbească, împingându-vă la lipsă de milostivire, dorind să vă împiedice în orice mod să săvârșiți fapte de iubire pentru a vă menține slabi.... Dar atunci adu-ți aminte de Mine că și Eu m-am luptat cu el, că și el a încercat să Mă slăbească prin temeri și întrebări neliniștitoare dacă voi putea să adun forța pentru misiunea Mea. Și atunci, numai atunci întoarceți-vă la Mine pentru a vă ajuta, pentru a vă întări împotriva dușmanului sufletului vostru și pentru a vă da putere pentru orice luptă din viață, fie ea pământească sau spirituală. Și nu veți cere în zadar, căci pe oricine Mă cheamă în necazul său, Eu îl voi asculta cu adevărat....

Amin

Îndoielile ucenicilor lui Iisus după arestare....

B.D. Nr. **7328**
7. aprilie 1959

Când am fost dus la locul de judecată, ai Mei M-au abandonat, căci de când M-am lăsat să fiu luat prizonier, credința în divinitatea Mea, în puterea și tăria Mea s-a diminuat la ei și M-au privit ca pe o ființă omenească slabă asupra căreia aveau putere slugile.... Acesta a fost cel mai sever test de credință impus a lor Mei și ei au eșuat, deoarece nu a existat niciunul dintre ei care să recunoască în mod corect misiunea Mea reală și să aibă înțelegere pentru procesele care trebuiau să urmeze în mod necesar dacă voiam să-Mi îndeplinesc misiunea. Dar acest test dificil trebuia să aibă loc pentru ca ai Mei să creadă cu atât mai ferm ulterior, atunci când le-am apărut după învierea Mea. Ei erau încă atât

de vrăjiți de miracolele Mele, încât nu puteau înțelege faptul că M-am predat în mâinile dușmanilor Mei fără voie sau rezistență; nu puteau înțelege că nu Mi-am folosit forța și puterea și, prin urmare, au început să se îndoiască serios de Mine, chiar dacă aceasta nu trebuia să fie o stare permanentă. Dar am vrut ca în curând să experimenteze din nou întărirea credinței lor; nu am vrut ca ei să rămână mult timp în această stare de îndoială, care le provocase o mare suferință sufletească și, prin urmare, M-au îndurat în adversitatea lor. Prin urmare, trebuiau să fie întăriți în mod extraordinar, iar acest lucru nu se putea întâmpla decât dacă Eu le apăream din nou și le aduceam personal mângâierea și puterea de care aveau nevoie. Astfel, oamenii sunt atât de slabi atâta timp cât se află încă în puterea adversarului Meu, căci ucenicii Mei erau plini de cunoaștere, fuseseră mereu în prezența Mea și experimentaseră atât de multe dovezi ale divinității Mele încât, cu adevărat, nu ar mai fi trebuit să se îndoiască.... Și totuși, au eșuat pentru că nu fuseseră încă complet răscumpărați până la apariția Mea, care acum le-a adus lumină din abundență și i-a eliberat în sfârșit din cătușele adversarului Meu, care încă încerca să exploateze pentru sine ultima lor necredință și să-i pună pe ai Mei într-o mare teamă.... Dar apariția Mea i-a eliberat în cele din urmă de el.... Eu am fost victorios asupra morții și, prin urmare, am putut să le dau și a lor Mei viața deplină după învierea Mea. Și astfel, credința slabă a fiecăruia este și un semn că adversarul Meu încă intervine și este necesar ca Eu să vin la fiecare individ care este încă slab în credință...., motiv pentru care voi toți ar trebui să-Mi deschideți ușa inimii voastre pentru ca Eu să pot intra atunci când sunteți în angoasă sufletească și aveți nevoie de mângâiere și întărire.... Atunci, numai să vă îndreptați mereu ochii spre cruce, să îi îndreptați spre Mine, Răscumpărătorul vostru divin, Iisus Hristos, și astfel să vă deschid ușa pentru Mine, și veți primi cu adevărat mângâiere și întărire, pentru că Eu vreau să întăresc credința tuturor celor care sunt încă slabi și îndoielnici, că Eu sunt cel mai bun și mai blând Tată pentru voi, Care vrea să vă smulgă din mâinile adversarului, așa cum Eu M-am arătat ucenicilor Mei pentru a vă întări în trup și în suflet, pentru a vă întări credința în puterea, tăria și slava Mea, care nu va trece niciodată până în veșnicie....

Amin

Calea suferinței lui Iisus și moartea pe cruce

Vinerea Mare.... Drumul spre Golgota....

B.D. Nr. **5643**
3. aprilie 1953

Drumul spre Golgota a fost desăvârșirea umblării Mele pământești, a fost victoria și împlinirea.... a fost cea mai dificilă și cea mai amară umblare de sacrificiu, pentru că ea a stat clar înaintea ochilor Mei în detaliile sale până în ceasul morții. Cunoșteam toate suferințele și chinurile și totuși am mers pe această cale în mod conștient. Cu toate acestea, am fost confruntat și cu imensele greutăți ale umanității păcătoase, imensa vină a păcatului și efectele sale se așezau ca o povară concentrată pe umerii Mei și știam că, dacă Mă scutur de această povară.... ceea ce cu siguranță eram capabil să fac în puterea și tăria Mea, umanitatea va trebui să se prăbușească sub ea și nu va putea niciodată să facă față singură acestei poveri.... Știam că această povară a păcatului a chinuit omenirea timp de veacuri și nu i-a permis niciodată să atingă libertatea și fericirea.... Am văzut aceste chinuri ale întregii umanități în fața ochiului Meu spiritual și Mi-a fost milă de spiritualul nenorocit. De aceea am luat povara păcatului de pe umerii umanității și am mers pe calea Golgotei, am luat asupra Mea suferința de nedescris pentru a ispăși vina care era atât de mare încât suferința supraumană era suficientă doar ca act de ispășire. Prin urmare, am vrut să sufăr și să mor pentru oameni și să nu diminuez în niciun fel suferința Mea.... Voi, oamenii, nu veți putea niciodată să măsurați magnitudinea operei Mele de milă, deoarece chiar și voi, cei care credeți în Mine, știți despre divinitatea Mea, care a fost capabilă să atenueze și cea mai mare suferință.... Dar Eu am suferit și am murit ca ființă umană.... Mi-au fost provocate toate chinurile pe care le poate îndura o ființă umană, sufletesc și fizic am fost maltratat în cel mai mizerabil mod, torționarii Mei nu numai că au chinuit trupul, dar au rostit cuvinte atât de îngrozitoare și de odioase încât sufletul Meu le-a recunoscut ca expresii ale iadului și a fost martirizat în mod insuportabil.... Am îndurat orice suferință ce poate fi imaginată, și asta din dragoste pentru oameni care ar fi trebuit să ispășească ei înșiși imensa lor vină a păcatului și ar fi avut nevoie de veacuri pentru a face acest lucru.... În calitate de Iisus, ființa umană, am putut trece cu vederea suferința acestor oameni și am vrut să evit această imensă suferință suportând ceea ce am putut suporta.... Iubirea Mea nu a putut ignora marea adversitate a umanității, a vrut să ajute, a vrut să aducă răscumpărarea tuturor celor doborâți, a vrut să implore iertarea tuturor păcătoșilor, a vrut să facă ispășire și, prin urmare, să se ofere pe sine ca jertfă Tatălui ceresc....

Cu toate acestea, oamenii trebuie să recunoască sacrificiul făcut și să se lase răscumpărați de Mine. De aceea vă strig cu cea mai arzătoare iubire: Nu lăsați ca Eu să fi făcut jertfa pentru voi în zadar.... Recunoașteți că sunteți împovărați de o mare vinovăție a păcatului și doriți să fiți eliberați de ea. Acceptați jertfa Mea pe cruce ca fiind oferită pentru voi, puneți-vă și voi sub crucea Golgotei, nu lăsați ca suferința și moartea Mea pe cruce să rămână fără efect pentru voi.... Aduceți-Mi toate păcatele voastre pentru ca Eu să vă eliberez, pentru ca să fiți iertați, pentru ca Tatăl să vă accepte în iubirea Fiului Său.... să fiți cu toții răscumpărați prin Sângele Meu, pe care l-am vărsat pentru voi, oamenii, pe cruce....

Amin

Suferință și moarte....

B.D. Nr. **6233**
9. aprilie 1955

Suferința și moartea Mea pe cruce nu au putut fi evitate, a trebuit să beau paharul până la capăt, a trebuit să iau totul asupra Mea pentru ca lucrarea de răscumpărare să se împlinească pentru voi, oamenii, care v-a eliberat de orice vinovăție.... Doar conștientizarea situației voastre jalnice M-a determinat să fac acest sacrificiu, căci inima Mea era plină de iubire pentru voi.... și această iubire a

vrut să înlăture de la voi soarta cumplită care vă aștepta după moartea fizică..... Pentru că știam despre această soartă cumplită, pentru că am putut lăsa să treacă prin fața ochilor Mei atât fericirea din împărăția luminii, cât și suferința și chinul din împărăția întunericului și pentru că dragostea Mea era pentru voi, ca frați ai Mei căzuți, de aceea am căutat o cale de ieșire care să vă evite soarta cumplită.... Eu Însumi am luat asupra Mea toată vina păcatului și astfel am luat calea crucii.... Ceea ce Mi s-a făcut pe Pământ a fost, ca să spunem așa, doar simbolul a ceea ce a însemnat pentru Mine întreaga povară a păcatului, o povară incomensurabil de apăsătoare, dureroasă și sfâșietoare, care de nenumărate ori M-a aruncat la Pământ și pe care totuși am purtat-o din imensă dragoste.... Orice durere pe care trupul Meu a putut să o îndure, am luat-o și Eu asupra Mea, pentru că am purtat povara păcatului pentru voi, am vrut să fac ispășire pentru el, ceea ce ar fi trebuit voi să suportați irevocabil.... ceea ce nu ați fi putut face în veșnicie. Am suferit și am luptat, am transpirat cu adevărat sânge, am privit în toate adâncurile iadului, iar frica și groaza Mi-au sfâșiat sufletul. Am îndurat tot ceea ce voi înșivă ar fi trebuit să suferiți.... Iar dragostea Mea pentru voi mi-a dat puterea de a persevera până în ceasul morții. Nu există nici o comparație pentru aceste suferințe ale Mele, nici o ființă umană nu ar fi îndurat această măsură.... Dar M-am oferit pe Mine Însumi de bunăvoie, pentru că știam că numai așa puteți fi răscumpărați din robia lui Satana.... Știam deja dinainte ce Mă aștepta și am purtat și această povară cu Mine, am luat în mod conștient calea a cărei țintă finală era crucea, dar am suferit de nedescris din cauza acestei cunoașteri ale Mele și de aceea nu am putut fi niciodată fericit în mijlocul a lor Mei. Am văzut dezastrul provocat sufletelor, am văzut eșecul vieții lor pământești daca aș fi eșuat și nu le-aș fi adus mântuirea din păcat și moarte.... Și această cunoaștere Mi-a întărit voința, astfel încât M-am predat destinului Meu fără să Mă împotrivesc, ceea ce fusese și scopul vieții Mele pe Pământ..... Și totuși a trebuit să Mă lupt până la sfârșit, până la sfârșit povara s-a adunat atât de mult în fața Mea, încât am simțit că Mi se diminuează puterile și de aceea am strigat la Dumnezeu ca ființă umană să lase paharul să treacă de la Mine.... Cu toate acestea, puterea iubirii Mele a fost mai puternică decât slăbiciunea Mea umană.... Iar ziua suferinței Mele de nedescris și a morții Mele pe cruce a devenit ziua răscumpărării de orice vină pentru voi, oamenii.... Iar cunoașterea acestui lucru M-a făcut să iau totul asupra Mea cu răbdare, pentru ca în final să pot exclama: "S-a isprăvit....". Și sufletul Meu a putut să se întoarcă de unde a venit, căci prin moartea Mea a avut loc unificarea deplină cu Tatăl, de la Care am și ieșit odată....

Amin

Liberul arbitru al omului Iisus....

B.D. Nr. **7992**
15. septembrie 1961

Suferința și moartea Mea pe cruce au rămas, de asemenea, o chestiune de voință liberă până la sfârșit, pentru că, cu siguranță, aș fi putut să le împiedic, aș fi putut să folosesc puterea lui Dumnezeu conținută în Mine și să Mă împotrivesc tuturor dușmanilor care voiau să-și pună în aplicare gândurile de ură asupra Mea.... Lucrarea pe care am realizat-o a fost realizată prin voința Mea complet liberă; am fost dispus să sufăr și să mor pentru semenii Mei, deoarece Eu, ca "ființă umană Iisus", știam despre starea de mizerie îngrozitoare în care se afla întreaga omenire din cauza căderii omului în trecut, și pentru că dragostea Mea a vrut să-i ajute pe toți frații Mei căzuți și, prin urmare, M-am oferit Tatălui ca jertfă de ispășire.... Nu am fost în nici un caz forțat să fac acest lucru, Tatăl din Mine nu a determinat voința Mea, am acționat în mod complet liber din Mine Însumi..... Și a devenit teribil de dificil pentru Mine, pentru că am prevăzut tot ceea ce se va întâmpla până când lucrarea de mântuire va fi complet împlinită.... M-am luptat și m-am rugat ca o ființă omenească la Tatăl în cea mai adâncă suferință ca să lase paharul să treacă de la Mine.... și am fost întărit și m-am predat complet Tatălui. Căci iubirea din Mine era copleșitoare, deci era cu siguranță iubirea eternă însăși în Mine, și am lăsat-o să-Mi determine lucrarea, ceea ce, totuși, ar fi fost imposibil dacă voința Mea de om i s-ar fi opus.... Am fost mânat de dragostea pentru nefericita rasă umană și am vrut să o ajut, iar această dragoste M-a făcut să iau asupra Mea o măsură de suferință pe care voi, oamenii, nu o puteți măsura. Dar și vina pe care o suferiseți prin apostazia voastră de la Dumnezeu era de asemenea incomensurabilă. Și pentru a răscumpăra această vină a trebuit să sufăr nemăsurat ca ființă umană și să iau asupra Mea chinurile

crucificării. Dar iubirea este putere și, de aceea, am îndurat și Eu până la sfârșit, altfel suferința ar fi fost cu adevărat suficientă pentru a-mi ucide trupul înainte de vreme, dacă puterea iubirii nu ar fi permis trupului Meu să accepte și să îndure moartea pe cruce până la împlinirea lucrării.... până când răscumpărarea din păcat și din moarte a fost asigurată pentru toți oamenii care vor să accepte jertfa Mea de pe cruce și să găsească mântuirea. Pentru că, din nou, depinde de voința liberă a ființei umane modul în care se adaptează la Mine și la actul Meu de mântuire. Pentru că, prin liberul arbitru, fiecare ființă s-a îndepărtat de Mine și, prin liberul arbitru, trebuie să se întoarcă din nou spre Mine, ceea ce se întâmplă atunci când, ca ființă umană, Îl recunoaște pe Iisus Hristos și actul Său de mântuire, Mă recunoaște pe Mine Însumi în Iisus și se predă voluntar pe sine și vina sa către Mine.... când apelează la iertare și vrea să se întoarcă din nou la Mine, de la Care s-a îndepărtat voluntar odată. Atunci, ființa umană se va folosi și ea în mod conștient de binecuvântările actului Meu de mântuire, voința sa slăbită va fi întărită și întoarcerea sa în casa Tatălui său va fi asigurată. Suferința imensă pe care mi-am asumat-o ca ființă umană nu era încă proporțională cu imensa vină a ființei spirituale căzute, dar, întrucât ființa umană Iisus era plină de iubire și a vrut de bunăvoie să facă cel mai dificil sacrificiu dându-și viața pe cruce, am fost mulțumit de acest sacrificiu și am răscumpărat toată vina de dragul marii iubiri a lui Iisus, care a vrut să-i aducă din nou la Mine pe frații Săi căzuți.... Am fost mulțumit de ea și astfel a fost satisfăcută și dreptatea Mea, pentru că nu puteam răscumpăra nicio vină care rămăsese fără ispășire. Dar, prin urmare, lucrarea de răscumpărare a trebuit să se realizeze și în voința liberă. Nu aveam voie să forțez nicio ființă să facă acest act de ispășire.... Și pentru că marele păcat al apostaziei de la Mine a fost o ofensă adusă iubirii Mele, actul de ispășire trebuia să fie din nou un act de iubire, căci numai iubirea putea răscumpăra această imensă vină.... Și această iubire a fost în omul Iisus, i-a dat atât de mult loc încât a fost complet umplut de iubire care acum i-a permis și să realizeze actul de mântuire.... Iubirea a răscumpărat vina.... iubirea a umplut complet o persoană.... Iubirea sunt Eu Însumi, și astfel Eu Însumi am fost în omul Iisus, Eu Însumi am suferit și am murit pentru umanitate. Dar cum Eu, ca Dumnezeu, nu puteam suferi, "omul Iisus" a luat asupra Sa toată suferința. Și totuși, a făcut totul de bunăvoie, pentru că iubirea nu forțează, ci este pregătită să facă cele mai mari sacrificii.... și iubirea reușește totul, pentru că este o forță puternică.... care poate îndura și cele mai grele suferințe. Eu Însumi, ca Iubire Eternă, l-am umplut pe omul Iisus și astfel Eu Însumi am lucrat în El și am adus oamenilor răscumpărarea din păcat și moarte....

Amin

Patimile lui Hristos....

B.D. Nr. **5092**
23. martie 1951

Suferințele lui Hristos pe cruce nu sunt nici pe departe de înțeles pentru oamenii de pe Pământ, deoarece, în imperfecțiunea lor, ei nu pot înțelege ce înseamnă ca o ființă umană perfectă să devină victima păcatului, deoarece răutatea oamenilor a fost, ca să zic așa, victorioasă asupra Celui care nu le-a provocat nicio suferință. Sufletul de lumină al ființei umane Iisus s-a cutremurat în fața odraslelor iadului, dar nu s-a împotrivit.... A lăsat să i se întâmple totul, dar a fost îngrozit de atâta murdărie și răutate a oamenilor. A suferit de nedescris, chiar mai mult decât trupul, din cauza a ceea ce i s-a făcut. Sufletul Său se afla în mijlocul întunericului, iar lumina lui nu a putut suporta întunericul; totuși, nu a fugit de el, pentru că a vrut să bea paharul până la capăt pentru a răscumpăra omenirea. El însuși a renunțat la lumină, altfel nu i s-ar fi putut întâmpla ceea ce iubirea omului Iisus a vrut să se întâmple, pentru a oferi lui Dumnezeu o jertfă pentru păcatele omenirii. Astfel, el a lăsat ca lumina lui să devină ineficientă și s-a aflat în mijlocul unui întuneric care l-a chinuit și l-a înspăimântat peste măsură, ceea ce i-a mărit de o mie de ori suferința, căci chinurile sufletului depășeau suferința fizică, pe care numai o ființă umană desăvârșită o putea înțelege. Iisus, însă, era perfect, așa cum Tatăl Său din ceruri este perfect.... și totuși, pe Pământ, în mijlocul păcatului..... Împărăția Sa era împărăția luminii, Pământul era împărăția lui Satana, iar în această împărăție sufletul de lumină se lăsa atacat. Și o groază imensă l-a cuprins, cea mai pură și mai curată ființă care a trăit vreodată pe Pământ. Trebuia să se lase atins de mâini de care se îngrozea pentru că se întindeau din iad și îl apucau, trebuia să asculte cuvinte care îl răneau profund; era ca și cum ar fi fost despărțit de lumea sa și lăsat fără apărare în fața întunericului, ceea ce, într-adevăr, fusese voința sa din veșnicie pentru a îndeplini actul de mântuire, dar nu era mai puțin îngrozitor pentru că era înspăimântat și chinuit până la epuizare..... De aceea, Iisus a rostit cuvintele: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit...." În acel moment nu mai știa nimic despre misiunea lui, simțea doar despărțirea de Dumnezeu, de Lumina după care tânjea și striga în suferința lui.... A fost cel mai crud lucru pe care o ființă umană a trebuit să îl îndure vreodată pe Pământ, pentru că nu doar suferința trupului a trebuit să o îndure, ci pentru că sufletul a suferit considerabil mai mult, lucru pentru care omenirea nu are înțelegere. Și, prin urmare, nicio ființă umană, oricât de mult ar avea de suferit, nu va ajunge la acest nivel pe care l-a îndurat ființa umană Iisus, Care știa cu mult timp înainte și care s-a rugat în omenescul Său: "Tată, să treacă acest pahar de la mine.... dar nu voia mea, ci a Ta să se facă....". A fost în același timp și voința sufletului Său, care se subordonase complet lui Dumnezeu, de a săvârși actul de Mântuire, și s-a predat destinului său, deoarece dragostea pentru umanitatea suferindă era extrem de mare, dar la fel cum și vina păcatului era atât de mare încât numai chinul și suferința maximă puteau fi considerate o jertfă de ispășire, care a fost așadar oferită de ființa umană Iisus. Cu toate acestea, adâncimea suferinței este incomensurabilă, așa cum nemăsurată a fost dragostea Sa, care i-a permis să ia asupra Sa toată suferința trupului și a sufletului pentru a răscumpăra omenirea de la moartea veșnică....

Amin

Vinerea Mare....

B.D. Nr. **7083**
4. aprilie 1958

Amintiți-vă mereu numai de iubirea Mea nesfârșită pentru voi, care M-a determinat să săvârșesc lucrarea de răscumpărare pentru voi.... Ceea ce a trăit și a îndurat omul Iisus pe Pământ a făcut din dragoste pentru semenii Săi, pe care îi știa în cea mai mare nevoie spirituală. Ca ființă umană, El era deja conștient de marea vină a oamenilor din cauza păcatului și de lipsa de speranță de a se elibera

de el fără ajutor. Această cunoaștere a fost efectul vieții Sale de iubire și, prin urmare, I s-a făcut milă de umanitate și a dorit să o ajute. În același timp, însă, El a recunoscut, de asemenea, ca rezultat al iubirii Sale, că trebuia să îndeplinească o misiune.... că Eu Însumi Îl trimisesem pe Pământ pentru ca El să Mă slujească drept acoperământ și astfel Eu Însumi să pot săvârși actul de Mântuire pentru răscumpărarea acestei mari vinovății a păcatului în El.... Și în conformitate cu această misiune s-a împlinit umblarea Sa pe Pământ.... un drum de greutăți și suferințe incomensurabile care trebuia mai întâi să-L lase să se maturizeze și pe care șederea Sa în mijlocul oamenilor păcătoși l-a pregătit deja pentru sufletul Său. Căci sufletul Său a coborât din împărăția luminii în întuneric. Dar învelișul pământesc care îi adăpostea sufletul a trebuit mai întâi să fie purificat prin acele suferințe și greutăți, prin lupte constante împotriva dorințelor și patimilor care se agățau de el, pentru a deveni un receptacul demn pentru Mine Însumi, Care acum Îl umplea complet și devenea astfel una cu El.... Și acum a început misiunea Sa propriu-zisă: Să aducă lumină oamenilor, să le vestească adevărul, să propovăduiască Evanghelia iubirii și, astfel, să le arate și să le exemplifice calea pe care trebuiau să o urmeze și ei dacă doreau să intre în împărăția luminii și a fericirii după moarte.... și apoi să încheie drumul Său pământesc cu o incomparabilă operă de milostenie.... cu cea mai amară cale a suferinței Sale și cu cea mai dureroasă moarte pe cruce ca jertfă pentru păcatele omenirii.... Și această misiune a fost într-adevăr îndeplinită de o ființă umană, dar Eu Însumi am fost în această ființă umană, Eu Însumi, ca Iubire Eternă, am săvârșit lucrarea de răscumpărare, căci numai Iubirea era capabilă de un asemenea sacrificiu, numai Iubirea putea îndura agonia drumului crucii și numai Iubirea putea să adune puterea de a răbda în deplină conștiință până la moartea Sa.... Și, deși omul Iisus a strigat pe cruce: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit", acest strigăt a fost totuși doar o mărturisire că divinitatea din El nu L-a îndemnat la fapta Sa, ci că omul Iisus a făcut jertfa pentru semenii Săi în deplină libertate de voință, că iubirea din El Însuși L-a îndemnat să o împlinească, ceea ce, totuși, nu L-a făcut lipsit de libertate în gândirea și în acțiunea Sa. Omul Iisus a luat pe umerii Săi întreaga povară a păcatelor omenirii și a mers cu ea la cruce.... Niciunul dintre voi, oamenii, nu poate înțelege această rostire în toată profunzimea ei.... Deși Eu Însumi am săvârșit lucrarea de milă, pentru că fără iubire nici omul Iisus nu ar fi fost în stare să ia asupra Sa această măsură de suferință și chinuri.... , totuși, din nou, "Divinitatea" nu a fost în stare să sufere și, prin urmare, măsura durerii și a suferinței a trebuit să fie îndurată de un suflet capabil să sufere, o ființă umană al cărei trup era sensibil la durere și care, prin urmare, a ispășit, ca să spunem așa, ceea ce întreaga umanitate devenise vinovată față de Dumnezeu. Iar sufletul Său a suferit de asemenea în mod indescriptibil, deoarece venea din împărăția luminii, iar întunericul de pe Pământ însemna deja pentru el un chin de nedescris.... Omul Iisus era "Fiul Meu, în Care am binevoit...." El era îndreptat spre Mine cu toate simțurile, cu toată dragostea Sa, se mișca în mijlocul omenirii păcătoase și sufletul Său Mă căuta permanent pe Mine, Dumnezeul și Tatăl Său din veșnicie, dragostea Sa M-a obligat să curg permanent în El, și astfel a putut avea loc unificarea ființei umane cu Dumnezeu, sau de asemenea: "întruparea lui Dumnezeu" a putut avea loc într-o ordine complet legală. Căci nu am putut niciodată să aleg pentru locuința Mea un înveliș uman care să nu fi fost iubire pură, deoarece Eu Însumi nu M-aș fi putut uni cu ceva impur.... Și orice substanță imatură a fost spiritualizată prin calea suferinței omului Iisus și, în același timp, vina păcatului a fost înlăturată pentru întreaga umanitate, deoarece Unul s-a sacrificat pe Sine Însuși din dragoste pentru semenii Săi. Omul Iisus M-a glorificat pe Mine Însumi prin moartea Sa, iar Eu L-am glorificat alegându-L ca acoperământ vizibil al Meu pentru eternitate.... devenind Divinitatea vizibilă în El pentru toate ființele Mele create care se fac demne de "contemplarea lui Dumnezeu". Atâta timp cât rămâneți pe Pământ, nu vă puteți decât imagina iubirea Mea infinită care v-a ajutat să deveniți liberi prin actul de Mântuire.... Dar nu veți înțelege acest act de milă în toată profunzimea sa decât atunci când veți fi intrat voi înșivă în împărăția luminii, când lumina cunoașterii va străluci din nou prin voi, așa cum a făcut-o odinioară.... Atunci veți putea participa și voi înșivă, o veți trăi ca fiind prezentă și abia acum veți înțelege iubirea Mea infinită, care a făcut totul pentru a-și recâștiga copiii pierduți cândva pentru ea prin acea mare vină a apostaziei de la Mine....

Amin

Cuvintele lui Iisus pe cruce: "Mi-e sete...."

B.D. Nr. **7758**
28. noiembrie 1960

Mi-e sete de iubirea voastră.... și când vă gândiți la cuvintele pe care le-am rostit pe cruce: "Mi-e sete....", să știți că nu era doar o dorință fizică, ci că sufletul Meu înseta de iubirea creaturilor Mele.... că "Divinitatea" din omul Iisus s-a făcut cunoscută, acum că lucrarea era împlinită, când Eu doar așteptam moartea pe cruce.... Eu însetam de dragostea voastră, care avea să vă aducă din nou la Mine, după ce Eu răscumpărasem pentru voi vina păcatului. Căci trebuia mai întâi să lăsați dragostea să reînvie în voi, astfel încât să Mă recunoști pe Mine Însumi în Iisus Hristos și să cunoașteți acum motivul actului de mântuire, căci numai dragostea a fost capabilă să vă dezvăluie această cunoaștere, numai în dragoste ați putut să Mă recunoașteți.... "ființa umană" Iisus a rostit aceste Cuvinte pe cruce, dar El era deja unit cu Mine, și astfel erau Cuvinte ale lui Dumnezeu care au ieșit din trupul chinuit, iar aceste Cuvinte trebuiau să fie înțelese așa cum v-am explicat.... că Divinitatea tânjea după iubirea creațiilor Sale vii.... Omul Iisus nu știa că El a rostit aceste Cuvinte, iar Eu Însumi M-am exprimat astfel încât oamenii au înțeles doar sensul pământesc al Cuvintelor, pentru că nu ar fi înțeles că Divinitatea ar fi putut îngădui această suferință supraumană care, totuși, era răscumpărarea păcatului primordial pentru care am coborât pe Pământ. Oamenii se simțeau atât de vinovați pentru că odată respinseseră iubirea Mea și deveniseră ei înșiși neiubitori.... Iar Eu am dorit iubirea acelor ființe pe care răstignirea lui Iisus Mi-a returnat-o, dacă ființele însele erau dispuse să facă acest lucru. Iar această bunăvoință presupunea iubire.... Dacă Eu posedam iubirea oamenilor, atunci și ei se întorceau de bunăvoie la Mine și puteau să facă acest lucru deoarece actul de Mântuire fusese realizat pentru umanitate. Și dacă luați astfel în considerare Cuvintele lui Iisus pe cruce, atunci iubirea vă va conduce la El, după care El tânjea, și atunci Îmi veți oferi iubirea pe care o aștept de când ați apostaziat față de Mine.... Pentru că "iubirea" v-a făcut să vă nașteți, "iubirea" v-a pus la încercare voința, pentru că trebuia să deveniți chiar mai mult decât am putut să "creez" pentru Mine.... pentru că trebuia să deveniți "copiii Mei".... Iubirea Mea v-a urmat în adâncuri pentru a vă ajuta să vă ridicați din nou, iar iubirea Mea a săvârșit lucrarea de răscumpărare pentru voi.... iar voi ar trebui să-Mi oferiți doar dragostea voastră pentru aceasta.... ar trebui să Mă iubiți cu toată intimitatea pe care numai un copil o poate simți față de Tatăl său. Iar când Mi-am dat viața pentru voi pe cruce, vina voastră a fost și ea răscumpărată și întoarcerea la Mine a devenit posibilă, jertfa Mea de iubire a reușit să aprindă în voi dragostea, ați putut să o recunoașteți ca atare, căci acum nu mai erați legați în întuneric, deoarece Eu vă adusesem "lumina":.... învățătura Mea divină a iubirii, care v-a arătat calea spre Mine și a cărei respectare semnifică pentru voi și transformarea ființei voastre din nou în iubire, ceea ce vă face acum să câștigați din nou unirea definitivă cu Mine și astfel și împlinirea dorinței Mele de a vă iubi....

Amin

Ultimele cuvinte ale lui Iisus pe cruce....

B.D. Nr. **7764**
5. decembrie 1960

Vă voi distribui întotdeauna ceea ce vă doriți. Trebuie doar să acordați atenție vocii din voi și ea vă va instrui în conformitate cu adevărul, pentru că vreau să cunoașteți adevărul și să dobândiți o imagine clară: Răstignirea Mea v-a adus răscumpărarea pentru voi, oamenii, v-a răscumpărat vina trecută a păcatului.... În calitate de om Iisus am luat asupra Mea cele mai mari chinuri, și moartea cea mai aspră a fost soarta Mea.... Dar, întrucât nu puteam suferi ca "Dumnezeu", M-am sălășluit într-un înveliș uman care era capabil să sufere și care, de asemenea, a adunat voința de a suferi pentru semenii Săi, pentru a-Mi satisface dreptatea, pentru a deschide calea fraților Săi căzuți să vină la Mine. Dar aceasta a fost voința Sa liberă.... El nu a fost împins de Divinitatea, Care era în El, la sacrificiul Său, pe care a vrut astfel să Mi-l aducă Mie.... deși dragostea.... Pe care Eu Însumi o aveam.... a fost motivul pentru care El a adunat această voință.... Cu toate acestea, Eu Însumi nu exercit nicio constrângere asupra voinței unei persoane și nici dragostea Mea nu constrânge. Dar oricine are iubire nu se poate abține să nu o lase să radieze. Și astfel, și omul Iisus radia iubire și nu dorea decât să facă fericită omenirea cu ea. Astfel, El a dorit întotdeauna doar ceea ce îi ajuta pe semenii Săi, să ajungă la fericire. Voința omului Iisus a fost liberă.... Cu toate acestea, El s-a subordonat complet Mie și voinței

Mele. Și astfel, voința Lui nu putea fi dirijată altfel decât a Mea. Căci iubirea din El era atât de puternică încât se unise cu Iubirea Eternă, care Eu Însumi eram.... Astfel, Eu Însumi eram în El și Eu Însumi am săvârșit lucrarea de mântuire în El.... Și totuși, omul Iisus a trebuit să ia El Însuși decizia finală atunci când a luat cea mai dificilă cale.... calea spre cruce. Și, deși Eu eram în El ca Iubire Eternă, Spiritul Meu Dumnezeiesc s-a retras, adică Iubirea.... Spiritul.... nu L-a mai îndemnat la activitatea Sa; a rămas tăcut și, aparent, l-a lăsat pe omul Iisus singur în lupta Sa.... Și acesta a fost lucrul cel mai dificil, că omul Iisus s-a simțit singur în adversitatea Sa și totuși a mers pe cale până la sfârșit.... El nu era singur, căci în veșnicie nu M-aș mai fi putut despărți de El, Care devenise una cu Mine.... Dar nu M-am mai exprimat pentru că pentru ispășirea păcatului primordial a fost nevoie de o abundență de suferință și chinuri umane, pe care omul Iisus le-a luat de bunăvoie asupra Sa, și de aceea jertfa de ispășire a fost o lucrare a celei mai milostive iubiri împlinite vreodată pe Pământ. Iar acest chin a durat până la moartea Sa pe cruce și L-a făcut să exclame cuvintele: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit? Eram în El, dar nu M-am exprimat, totuși doar trupul a suferit până când sufletul Lui M-a recunoscut când a strigat: "S-a isprăvit...." și "Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul Meu....". Trupul a suferit până la sfârșit, iar Eu a trebuit să Mă retrag în acele ore, altfel sufletul Său deja spiritualizat ar fi făcut și trupul insensibil la durere, pentru că spiritul din Mine nu poate suferi. Iar omul Iisus realizase deja spiritualizarea sufletului și a trupului prin modul Său de viață pe Pământ.... Dar scopul și ținta vieții Sale pământești a fost răscumpărarea vinovăției păcatului, ceea ce a fost posibil doar printr-o cantitate excesivă de suferință și durere.... Prin urmare, "Divinitatea" a făcut un pas înapoi și l-a lăsat pe "ființa umană" Iisus în mâinile torționarilor Săi, care au desfășurat cu adevărat cea mai rușinoasă lucrare în numele adversarului Meu, pentru că Iisus Însuși a dorit acest lucru.... (5.12.1960) Pentru că sufletul Său se oferise să coboare pe Pământ pentru a oferi jertfa de ispășire pentru frații Săi căzuți; se oferise să se întrupeze pentru a lua asupra sa aceeași imensă suferință și chinuri, pentru că numai o ființă umană era capabilă să sufere. Și am acceptat jertfa, pentru că aducea "iubire".... Care nu trebuie negată niciodată. Și "iubirea" a rămas în El până la moartea Sa, chiar dacă nu și-a mai permis ca puterea sa să aibă efect.... Astfel, și Eu Însumi trebuie să fi fost în El, chiar dacă acum am tăcut, pentru ca lucrarea de răscumpărare să cunoască încununarea gloriei sale: Faptul că o ființă umană s-a lăsat răstignită pentru semenii Săi.... că a făcut cu adevărat o jertfă pe care am acceptat-o ca pe o lucrare de ispășire pentru vina păcatului întregii umanități.... Nici o "putere divină" nu i-a ușurat sacrificiul, pentru că și "dragostea" a rămas tăcută, deși a pus stăpânire deplină pe omul Iisus.... Și acesta este de asemenea un mister pe care voi, oamenii, încă nu-l puteți înțelege.... Aceasta a fost cea mai profundă suferință prin care a trebuit să treacă omul Iisus: Să se simtă singur și abandonat. Și tocmai această suferință a fost cea care a răscumpărat vina pe care fiecare ființă a avut-o atunci când M-a părăsit pe Mine, Care le-am dăruit toată iubirea Mea pe care au respins-o. Omul Iisus a trebuit să treacă prin această imensă suferință și de aceea cuvintele Sale: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit”. Dar voi, oamenii, nu veți putea niciodată să măsurați măreția operei de răscumpărare, atâta timp cât veți rămâne pe Pământ. Dar într-o zi va cădea de pe ochii voștri ca un solz, iar voi Mă veți lăuda și Mă veți slăvi fără încetare.... Căci această lucrare de răscumpărare a fost destinată tuturor, tuturor vi s-a permis să participați la harurile lucrării de răscumpărare, iar prin lucrarea de răscumpărare calea spre Mine a devenit liberă pentru voi toți....

Amin

"Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?...."

B.D. Nr. **8201**
27. iunie 1962

Suferința și moartea Mea pe cruce a fost de nedescris și orice descriere a suferinței este doar o slabă comparație cu ceea ce am suferit, pentru că am prevăzut fiecare fază a actului Meu de Mântuire, știam în ce consta sarcina Mea finală și nu am avut nicio consolare de a putea reduce agonia pentru Mine Însumi, pentru că a trebuit să îndur ultimele ore ca o simplă ființă umană, cu siguranță am avut toată puterea, deoarece puterea dragostei lui Dumnezeu, Tatăl Meu din veșnicie, a curs prin Mine până la sfârșit, dar Eu Însumi nu am mai permis forței iubirii prin voința Mea, nu i-am mai permis să aibă efect în Mine pentru a reduce sau a anula durerea cu ajutorul ei, altfel nu s-ar fi încheiat actul de

Mântuire, care a necesitat cel mai mare grad de suferință pentru a răscumpăra vina copleșitoare a umanității de păcatul originar.... Iar Divinitatea din Mine știa de voința Mea și, de asemenea, M-a lăsat să fac ce vreau, s-a retras pentru că așa am vrut Eu, pentru a dobândi cel mai înalt grad al iubirii Mele pentru oameni, care, din nou, se aplica doar Tatălui Meu, pentru care tânjeam în cea mai mare adversitate, în cea mai mare suferință și mai ales în ultimele minute de viață ale trupului Meu.... Și acest dor a crescut pentru că nu Mă mai foloseam de lucrarea Lui, de puterea Lui de iubire.... Și în acest dor după El, Tatăl Meu din veșnicie, am strigat cuvintele: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?...." Eu Însumi am vrut să desăvârșesc lucrarea de milă pentru omenirea păcătoasă ca ființă umană, pentru că aceasta era cea mai mare iubire pe care o puteam arăta Tatălui Meu, că M-am lăsat să fiu bătut în cuie pe cruce în locul Lui, pentru că El Însuși a coborât totuși pe Pământ și a sălășluit în Mine, pentru că El Însuși a vrut să aducă lucrarea de răscumpărare pentru copiii Săi, dar ca "Dumnezeu" nu a putut suferi.... Și astfel am preluat pentru El toată suferința și durerea și am îndurat-o până la sfârșit.... Oricât de des și pe cât de ușor de înțeles aș încerca să vă explic acest lucru.... nu veți putea niciodată să-l înțelegeți pe deplin până când nu vă va primi împărăția spirituală, împărăția luminii și a fericirii.... Și întotdeauna doar explicația cea mai simplă este cuvântul: "Eu și Tatăl suntem una...." Era deja unirea completă și, de aceea, am putut pronunța: "S-a isprăvit...." "Omul" Iisus își dăduse viața, suferise ca un om și îndurase o moarte chinuitoare de nedescris.... Dar se unise și cu Dumnezeirea eternă, căci dragostea a fost în omul Iisus până la sfârșit, altfel nu ar fi spus: "Tată, iartă-le lor, căci nu știu ce fac". Iar dacă "iubirea" a tăcut, acest lucru era necesar pentru a duce la bun sfârșit actul Mântuirii, astfel încât moartea să poată fi acum constatată și de toți oamenii din mediul Său.... pentru ca trupul Său să poată fi așezat în mormântul din care a înviat a treia zi.... Fiecare exprimare a spiritului lui Dumnezeu în final ar fi putut totuși să-i facă pe oameni să se îndoiască de moartea lui Iisus pe cruce, pentru că atunci ar fi recunoscut legătura Lui cu Mine și credința în actul de Mântuire era acum inevitabil consecința, însă aceasta trebuia să fie o decizie liberă a voinței.... Nici voi nu veți putea înțelege încă bine acest lucru, însă de îndată ce vă veți uni spiritul vostru cu eternul Spirit al Tatălui vă veți ilumina și veți înțelege și voi Cuvântul Meu, care încearcă mereu să vă ofere clarificări pe care acum sunteți capabili să le înțelegeți în funcție de gradul de maturitate sau de iubire al sufletului vostru. Căci tocmai despre actul de Mântuire vă va fi transmis adevărul pur și vă va fi dată o înțelegere deplină, astfel încât să înțelegeți măreția iubirii Mele Care a coborât pe Pământ pentru voi, oamenii, pentru vina voastră de păcat, Care a înfăptuit actul de Mântuire pentru a vă deschide din nou calea spre Tatăl, pentru a vă ispăși marea voastră vină de păcat, căci aceasta v-a blocat veșnic calea spre casa Tatălui....

Amin

Vinerea Mare....

B.D. Nr. **8964**
16. aprilie 1965

16 aprilie 1965: Cartea 94

Povara păcatului pe care am luat-o pe umerii Mei era nespus de grea și nu putea fi răscumpărată decât printr-un sacrificiu de ispășire la fel de mare, așa cum a fost pentru Mine calea crucii și suferința și moartea extrem de dureroasă de pe cruce. Căci aceasta a fost extrem de chinuitoare.... Voi, oamenii, sunteți incapabili să vă imaginați măcar măsura suferinței, căci M-am simțit abandonat de puterea lui Dumnezeu, Eu.... care am fost mereu unit cu Tatăl.... a trebuit să parcurg singur calea care Mi se părea veșnică, dar pe care am luat-o totuși asupra Mea într-o iubire nemărginită, pentru că Mi s-a făcut milă de omenire și am știut că numai această jertfă a Mea putea aduce mântuirea oamenilor.... Și de nenumărate ori a trebuit să experimentez cruzimea călăilor, iar întreaga lume infernală a luat parte la aceasta. Cu toate acestea, nu Mi s-a permis să Mă apăr folosindu-Mi forța divină inerentă, deoarece acest act de Mântuire trebuia să fie o lucrare a liberului arbitru, motiv pentru care am parcurs această cale a suferinței ca o "simplă ființă umană", rugându-Mă doar să pot să o duc la bun sfârșit, să nu eșuez primul, să Mi se permită să supraviețuiesc și morții pe cruce, care doar a dus la încheierea actului de Mântuire. Amploarea chinurilor și umilințelor pe care a trebuit să le trăiesc o veți putea măsura doar în Împărăția de dincolo, când veți putea vedea moartea Mea pe cruce. Cu toate acestea,

pentru timpul existenței voastre umane, vă lipsește orice concept pentru chinurile Mele, căci voi înșivă v-ați fi pierdut deja viața într-o măsură mai mică, dar voința Mea de a vă răscumpăra a fost atât de puternică încât Mi-a dat puterea de a îndura toate suferințele până la extrem.... încât am îndurat în mod conștient și moartea pe cruce și am fost încă în stare să Mă rog pentru torționarii Mei: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac"..... Ei nu știau că în Mine L-au răstignit pe Însuși Tatăl, Care a vrut să-i răscumpere pe oameni de orice păcat.... Cu toate acestea, știam că El se retrăsese de la Mine doar pentru a nu exercita nicio constrângere asupra Mea ca ființă umană, pentru că doar ființa umană Iisus a putut suferi și această suferință l-a împăcat pe Tatăl. De aceea am rostit cuvintele "S-a isprăvit" pentru a spune că fusese un act predeterminat în mod etern care acum se împlinise. Dar efectul (execuția) lui s-a extins asupra trecutului, prezentului și viitorului. Și astfel sunt răscumpărate toate ființele care au căzut cândva de la Dumnezeu..... Veți putea trăi veșnic (în lumea de dincolo) moartea ființei umane (Iisus) pe cruce și (dar) nicio ființă umană.... atâta timp cât pășește (trăiește) pe Pământ.... nu va putea vreodată să măsoare chinul îngrozitor, pentru că îi lipsește înțelegerea pentru aceasta. Căci marea Sa suferință (marea suferință a omului Iisus) nu a constat numai în chinurile fizice care I-au fost aplicate, ci mult mai mult a suferit sufletul Său curat, care (se) coborâse din împărăția luminii pe Pământ pentru această lucrare de Mântuire.... Ce înseamnă pentru un suflet curat să se afle în mijlocul iazului păcatului.... ce înseamnă pentru un suflet perfect să locuiască în mijlocul unor creaturi imperfecte nu poate fi înțeles decât atunci când sufletul însuși locuiește deja în împărăția luminii, dar atunci va putea măsura și profunzimea iubirii care l-a determinat pe Iisus pentru a-i ajuta pe frații păcătoși, și atunci vor tremura de uimire și vor cânta laude și mulțumiri Celui care a răscumpărat lumea din tot păcatul....

Amin

"S-a isprăvit.... "

B.D. Nr. **7668**
7. august 1960

Cel care S-a lăsat să fie bătut în cuie pe cruce pentru păcatele voastre, El a împlinit cu adevărat lucrarea și a răscumpărat omenirea de păcat și de moarte. Căci Eu Însumi am fost în omul Iisus, astfel că nu doar o singură ființă umană a realizat o lucrare care nu putea fi evaluată decât în termeni pământești, ci Eu Însumi am avut milă de întreaga umanitate și am ispășit vina ei pentru a permite acum întoarcerea la Mine din nou, care devenise imposibilă pentru fiecare persoană în parte din cauza poverii vinovăției primordiale, a vinovăției apostaziei față de Mine și a căderii în abis. Trebuie subliniat din nou și din nou că Eu Însumi am oferit jertfa crucii într-un înveliș uman.... și trebuie subliniat faptul că "iubirea" a făcut acest sacrificiu, dar acea iubire sunt Eu Însumi din eternitate. Voi, oamenii, nu puteți înțelege întreaga profunzime a acestui act, dar puteți fi siguri că nu a fost "opera omului", chiar dacă omul Iisus Și-a dat viața pe cruce; totuși, acest lucru s-a întâmplat doar pentru ca omenirea să ia aminte și să conștientizeze imensa ei vină, pentru răscumpărarea căreia a fost săvârșit un act neobișnuit, care a fost și va rămâne unic. Și astfel a avut loc răscumpărarea completă a vinovăției, astfel încât acum depinde doar de voința proprie a ființei umane ca aceasta să se elibereze de vinovăția păcatului care o apasă atâta timp cât nu recunoaște actul de mântuire al lui Iisus Hristos. Iar lucrarea de răscumpărare a fost săvârșită pentru toate timpurile.... Ea nu mai trebuie repetată, este suficientă pentru răscumpărarea tuturor ființelor spirituale căzute odată, căci Eu Însumi am avut grijă de aceasta, Eu Însumi am vrut să anulez vina de dragul iubirii Mele și am făcut ispășire pentru vină de dragul dreptății Mele. Cantitatea imensă de suferință pe care a trebuit să o îndure învelișul uman al lui Iisus a fost o ispășire suficientă pentru Mine.... Cu toate acestea, ființa umană Iisus nu ar fi putut îndura singură această măsură dacă iubirea din El nu i-ar fi permis să facă acest lucru. Și de fiecare dată subliniez că acest act de Mântuire este și va rămâne unic, deoarece efectul său răscumpărător este suficient pentru toată veșnicia. Atâta timp cât vor mai exista spirite căzute, va fi pomenit divinul Răscumpărător Iisus Hristos, iar recunoașterea actului Său de Mântuire îi va elibera întotdeauna pe oameni de vinovăția apostaziei lor trecute față de Mine și, cu adevărat, nu va mai fi necesar niciun alt sacrificiu de ispășire, pentru că Eu Însumi l-am oferit pentru toate timpurile.... Prin urmare, voi, oamenii, ar trebui să fiți mulțumiți cu acest lucru și să nu vă îndreptați atenția către evenimente cu

orientare satanică, care nu pot fi puse în armonie cu actul Meu de Mântuire. Căci dacă actul Meu de Mântuire este descris vreodată ca fiind neterminat, dacă oamenilor li se arată vreodată o altă cale spre beatitudine decât cea care duce doar la cruce, atunci nu se poate vorbi niciodată de o lucrare divină a spiritului; atunci acționează forțe care încearcă să împiedice răscumpărarea voastră, care încearcă să vă îndepărteze de Mine, Care vreau să fiu cunoscut și recunoscut în Isus Hristos.... Și atunci ar trebui să vă feriți, căci adversarul Meu știe cum să vi se prezinte în haina de lumină a unui înger, și atunci vă va fi greu să-l demascați. Dar invocați-l întotdeauna doar pe Iisus Hristos, care Îl recunoaște foarte bine pe dușmanul și adversarul Său, și apelați la El pentru protecția Sa. Pentru că El și Eu suntem una, iar dacă Îmi cereți Mie gândirea corectă și sprijinul în orice adversitate spirituală, atunci nu mai trebuie să vă îngrijorați, atunci veți fi călăuziți pe calea cea bună, atunci vi se va dezvălui "mântuirea" și veți recunoaște clar și sigur care este calea pe care trebuie să o urmați și cum și unde vă amenință pericolul. Eu v-am răscumpărat din orice păcat, căci răstignirea Mea a fost ispășirea pentru vina voastră. Iar acest act de ispășire nu poate fi slăbit de adversarul Meu, dar din când în când va încerca să vă influențeze pe voi, oamenii, în așa fel încât să vă iritați și să începeți să vă îndoiți de Mine ca Răscumpărător al vostru, Iisus Hristos.... Căci în zilele din urmă se vor ridica mulți Hristoși falși și falși profeți care vor încerca să vă atragă pe căi greșite. Și atunci veți fi tari în credință și veți ști că trebuie să vă țineți doar de Iisus Hristos, pentru că atunci Mă veți recunoaște pe Mine Însumi și Mă veți chema și pe Mine ca Tată în orice necaz și strâmtorare a trupului și a sufletului....

Amin

Actul mântuirii prin Iisus

Ispășirea vinovăției prin Hristos....

B.D. Nr. **6513**
30. martie 1956

Să iau asupra Mea suferința omenirii a fost nespus de greu.... Nu a existat nici o faptă rea care să nu-și producă efectul asupra oamenilor și ar fi trebuit să suferiți incomensurabil, dacă ar fi trebuit să suportați voi înșivă toate păcatele care au cântărit asupra voastră. Iar păcatul fostei voastre răzvrătiri împotriva lui Dumnezeu era atât de mare în sine, încât nu ați putut să-l ispășiți, nici în starea legată, nici în starea de ființă umană.... De aceea, am luat asupra Mea toată vina voastră, am luat efectul fiecărei fapte rele, am încărcat totul pe trupul Meu uman și acesta a ispășit acum vina voastră printr-o suferință și moarte extrem de chinuitoare pe cruce.... Dragostea Mea M-a determinat să vă ajut.... Și toate ființele spirituale pline de lumină, toate ființele primordiale create care Mi-au rămas credincioase, au fost pline de aceeași iubire pentru voi.... Dar iubirea nu lasă nimic să se piardă, iubirea nu lasă nimic în întuneric, în adversitate și chin.... Iubirea S-a oferit pe Sine pentru mântuire, pentru răscumpărarea marii vinovății.... Într-o ființă plină de lumină și de iubire, iubirea însăși a coborât pe Pământ.... Dar ceea ce trebuia să se întâmple pe Pământ trebuia să aibă loc într-o formă umană; iubirea trebuia să îmbrace o haină omenească, Eu Însumi trebuia să Mă întrupez în trup și am locuit în ființa umană Iisus, Care, totuși, era atât de fără de păcat și de pur încât am putut să Mă manifest în El.... Și acest om Iisus a ispășit vina voastră, acest om Iisus a luat pe umerii Săi imensa povară a păcatelor omenirii și a mers cu ea la cruce.... Și chiar dacă suferința inumană vă este descrisă din nou și din nou, nu veți putea să o înțelegeți în toată profunzimea ei, pentru că lacunele ființei voastre vă împiedică să faceți acest lucru.... Suferința Sa a fost incomparabil de grea și El știa despre ea cu mult timp înainte, pentru că era umplut de spiritul Meu, Care își făcuse loc în El Însuși, și de aceea știa și El totul, despre misiunea Sa și, de asemenea, despre răstignirea Sa. Sufletul Său tremura și se cutremura pentru că era o ființă umană, iar divinitatea Sa obținută prin iubire, cu siguranță, I-a dat putere, dar nu a diminuat măsura suferinței.... La cruce a mers o ființă umană Care a vrut să sufere pentru semenii Săi pentru a-i ajuta. Pentru că această ființă umană știa despre imensa suferință a celor care erau ținuți în abis de adversarul Meu.... Iisus știa că trebuia făcut un sacrificiu pentru a cumpăra sufletele de la acest adversar.... El știa că marea vină a păcatului trebuia ispășită pentru a satisface dreptatea Tatălui, Care nu putea primi în casa Tatălui un copil plin de vină.... El a vrut să-Mi aducă copiii înapoi la Mine, a vrut să plătească prețul de cumpărare pentru suflete.... Și cum vina era enormă, jertfa trebuia să fie și ea neobișnuit de mare.... Și de aceea omul Iisus, știind acest lucru, a luat asupra Sa suferința imensă, de aceea a îngăduit să I se întâmple ceea ce nici o ființă umană în afară de El nu ar fi îndurat.... El a mers conștient pe drumul crucii și a suferit chinuri de nedescris, care în cele din urmă s-au încheiat cu cea mai dureroasă moarte pe cruce.... Pentru voi, oamenii, nu este încă posibil să măsurați măreția acestei lucrări de milă față de umanitate, dar ar trebui să vă amintiți mereu că El a fost complet nevinovat și a suferit pentru voi, care nu ați fi putut niciodată să vă întoarceți la Tatăl din adâncuri fără lucrarea Sa de răscumpărare.... Eu Însumi eram în omul Iisus, dragostea L-a umplut, fără de care El nu ar fi putut niciodată să realizeze această lucrare, dar a trebuit să tac în El în cele mai dificile ceasuri ale suferinței Sale, pentru că o ființă umană trebuia să sufere și să moară, deoarece Divinitatea din El nu putea suferi, dar nici Divinitatea nu putea răscumpăra vina fără o ispășire conform justiției divine.... Ceea ce este încă de neînțeles pentru voi, oamenii, veți putea într-o zi să înțelegeți în toată profunzimea sa și atunci veți putea participa și voi la această cea mai mare lucrare de milă. Omul Iisus a stat în sfera voastră prin umanitatea Sa, și de aceea sufletul Său a suferit atât de cumplit, care coborâse de Sus, din împărăția luminii, și privea în cel mai adânc întuneric și era asuprit de forțele iadului.... De aceea, omul Iisus nu a suferit doar fizic, ci a trebuit să îndure și cele mai

profunde chinuri ale sufletului, ceea ce a mărit de o mie de ori suferința Sa.... Dar El v-a adus mântuirea din păcat și din moarte...

Amin

Odată cu moartea de pe cruce a început o perioadă de răscumpărare....

B.D. Nr. **6600**
20. iulie 1956

Cu moartea Mea pe cruce s-a încheiat o perioadă de răscumpărare în sens spiritual.... S-a pus capăt unei stări până atunci fără speranță, căci intrarea în împărăția luminii fusese imposibilă până la răstignirea Mea, iar sufletele oamenilor, cu cea mai bună voință din lume, nu au atins decât un anumit grad de purificare; totuși, veșnicia nu ar fi fost suficientă pentru a eradica complet păcatul fostei răzvrătiri împotriva Mea.... Și astfel, povara acestei vinovății a păcatului i-a forțat și mai mult sub controlul adversarului Meu, astfel încât sufletele chinuite, dându-și seama de adversitatea lor, au strigat după un Mântuitor. Dar din momentul în care Mi-am dat viața pentru marea vină a păcatului oamenilor, puterea adversarului Meu a fost frântă și astfel a început un nou timp.... Primele suflete complet răscumpărate au putut să-și părăsească locuința lor anterioară și să intre prin porțile beatitudinii pe care Eu le deschisesem.... Această posibilitate rămâne, din nou și din nou sufletele se pot elibera de sub controlul său, din nou și din nou sufletele se eliberează de orice sclavie și, de fapt, o perioadă de "răscumpărare" abia a început, deși dezvoltarea creatoare și viața pe Pământ au fost, de asemenea, necesare pentru răscumpărarea completă și din nou și din nou mai întâi trebuie să creeze condițiile prealabile care apoi au ca rezultat și întoarcerea completă la Mine. Și astfel este cu siguranță posibil să vorbim de un nou timp de la îndeplinirea actului Meu de Mântuire, căci numai de atunci sufletele au putut primi beatitudinea eternă în care li s-a permis cândva să trăiască în lumină și putere.... Cu toate acestea, oamenii nu sunt conștienți de faptul că pot realiza cele mai frumoase lucruri tocmai pentru că Eu Însumi am murit pentru ei pe cruce, pentru a construi o punte de trecere de la împărăția întunericului la împărăția luminii.... Ei nu sunt conștienți de faptul că, dacă nu Mă recunosc pe Mine și actul Meu de Mântuire, se predau de bună voie din nou puterii adversarului Meu.... că nu se pot aștepta la o altă soartă decât cea care a fost acordată sufletelor oamenilor înainte de răstignirea Mea: Robie și întuneric, slăbiciune și chin, care fac parte dintre cei nerăscumpărați asupra cărora adversarul Meu are încă putere. Mântuitorul a venit la oameni de Sus și a fost recunoscut doar de câțiva.... Dar lucrarea de răscumpărare a fost împlinită.... poarta de intrare în împărăția luminii a fost deschisă și, prin urmare, o perioadă de răscumpărare a început odată cu răstignirea Mea, chiar dacă Pământul ca atare nu a arătat niciun fenomen deosebit de sfârșit.... Pentru că starea fără speranță de atunci putea fi schimbată acum prin recunoașterea lui Iisus Hristos și a actului de mântuire, prin întoarcerea conștientă la El, prin acceptarea jertfei de iubire și prin aceasta răscumpărarea vinovăției păcatului.... Și oamenilor li s-a acordat din nou un timp în care își puteau găsi răscumpărarea completă cu bunăvoință..... Dar acum și acest timp a expirat, iar harul nemaiîntâlnit în care se aflau oamenii nu mai este și nu va mai fi folosit..... Oamenii rămân legați în lumea adversarului pentru că nu fac niciun efort pentru a se elibera și pentru că propria voință trebuie să lupte pentru această eliberare. Și astfel trebuie să se stabilească din nou o limită, trebuie să se înceapă din nou o nouă perioadă de timp în care actul de mântuire să fie mai apreciat, în care răscumpărarea să poată avea loc din nou pe scară largă, pentru că efectul actului de mântuire rămâne neschimbat dacă doar voința oamenilor permite acest efect. Dar cei care nu vor, trebuie să simtă din nou cu toată asprimea cătușele captivității lor, pentru ca într-o zi să se trezească și în aceste ființe dorința de libertate, de fericire, de lumină.... Iar adversarul Meu trebuie să fie lipsit de puterea asupra acestor ființe pe care le ține în atâta întuneric încât nici ele nu văd lumina crucii.... Și iarăși va răsări un nou timp, căci dezvoltarea ascendentă a spiritului continuă neîncetat și mereu intră pe acest Pământ noi suflete care au ocazia să se lase eliberate de Iisus Hristos.... Întotdeauna și mereu revărs harurile actului Meu de Mântuire asupra acestor suflete, și mereu aceștia se întorc la Mine ca și copii ai Mei.... Pentru că lucrarea de răscumpărare a fost realizată pentru toate ființele spirituale căzute cândva, și a fost și va fi eficientă asupra tuturor oamenilor din trecut, prezent și viitor, până când răscumpărarea va fi o dată realizată complet....

Amin

Jertfa de pe cruce a fost oferită pentru timp și veșnicie....

B.D. Nr. **7019**
17. ianuarie 1958

Pentru toate timpurile am săvârșit actul mântuirii.... Atâta timp cât întoarcerea ființei spirituale căzute nu este încă încheiată, va veni timpul ca această ființă spirituală să pășească pe Pământ ca ființă umană și, în acest timp, va avea nevoie de ajutorul Meu, care îi este garantat prin actul de mântuire al lui Iisus Hristos. Căci binecuvântările dobândite pe cruce trebuie revendicate în acest timp, dacă ființa umană vrea să fie în sfârșit eliberată din cătușele pe care i le-a provocat căderea în abis, pe care adversarul Meu i le-a pus și pe care a putut să i le pună pentru că acele ființe l-au urmat de bunăvoie. De aceea, va veni mereu și mereu un timp foarte scurt pentru ființa spirituală căzută când va trebui doar să se întoarcă la Răscumpărătorul divin Iisus Hristos și, prin această întoarcere, să Mă recunoască din nou pe Mine Însumi în Iisus Hristos.... Iar acest scurt timp este umblarea ca ființă umană pe Pământ, unde omul își recapătă liberul arbitru, care acum trebuie să decidă din nou.... El nu va putea lua această decizie fără ajutor, pentru că adversarul Meu îl ține încă legat. Dar actul Meu de mântuire îi permite ființei umane să ia această decizie, pentru că ea trebuie doar să se folosească de binecuvântările pe care le-a dobândit pentru a fi capabilă să opună rezistență și să se elibereze de puterea adversarului. Și atâta timp cât Pământul va servi ca stație de maturizare pentru spiritualitate, atâta timp cât oamenii vor locui pe acest Pământ, jertfa lui Iisus Hristos pe cruce va fi singura garanție a omenirii de a fi eliberată din orice robie, pentru că a fost oferită pentru timp și veșnicie, nu va aparține niciodată doar trecutului și nici nu va avea efect doar în prezent.... chiar și toate perioadele viitoare de răscumpărare de pe acest Pământ vor avea succes numai sub semnul crucii pentru sufletele întrupate pe Pământ ca ființe umane. Și chiar și în împărăția de dincolo, puterea răscumpărătoare în Iisus va putea fi folosită, chiar și în lumea de dincolo trebuie să se apeleze la Răscumpărătorul divin, pentru că și atunci jertfa Mea pe cruce și astfel Eu Însumi în Iisus voi fi recunoscut, iar acest lucru nu înseamnă decât eliberarea de adversarul Meu, care trebuie să aibă loc o singură dată, dacă ființa vrea să atingă din nou beatitudinea.... Am realizat lucrarea de mântuire ca ființă umană pe acest Pământ.... iar această perioadă pământească a fost una extrem de binecuvântată, în timpul căreia multe spirite care au căzut odată ar fi putut lua calea înapoi spre Mine. Dar voința acestora nu a fost forțată și nu poate fi forțată niciodată, motiv pentru care trebuie să apară încă nenumărate creații sau pentru care vor urma încă infinit de multe perioade de creație, dar toate vor fi sub semnul actului de mântuire, pentru că fără Iisus Hristos nu poate avea loc nicio răscumpărare, dar iubirea Mea milostivă va transmite mereu și mereu oamenilor cunoașterea jertfei de pe cruce și comoara de har dobândită pe cruce. Oamenii iluminați vor putea fi instruiți de spiritul Meu și vor fi capabili să înțeleagă toate corelațiile și astfel să explice în mod veridic semenilor lor semnificația actului de mântuire a lui Iisus Hristos, a manifestării Mele umane pe Pământ și a divinizării Omului Iisus, iar această cunoaștere va fi transmisă de la o perioadă pământească la alta și nu se va pierde niciodată.... Căci lucrarea de milostenie a fost săvârșită pentru toți oamenii, pentru oamenii din trecut, din prezent și din viitor.... Și nici o ființă căzută odată nu se poate întoarce la Mine, dacă nu se lasă răscumpărată de Iisus Hristos de bunăvoie...

Amin

Iisus a satisfăcut dreptatea lui Dumnezeu....

B.D. Nr. **8222**
24. iulie 1962

Ați fi rămas veșnic despărțiți de Mine dacă nu aș fi împlinit lucrarea de răscumpărare pentru voi, luând asupra Mea vina voastră și ispășind-o prin jertfa de pe cruce pe care am oferit-o în omul Iisus pe Pământ.... Între împărăția luminii și împărăția întunericului a existat o prăpastie de netrecut.... Voi înșivă nu ați fi putut niciodată să umpleți această prăpastie, împărăția Mea era veșnic închisă pentru voi, deoarece dreptatea Mea nu v-ar fi putut accepta pe voi, care deveniserăți păcătoși prin apostazia voastră, înainte ca marea vină să fi fost ispășită.... Și acest sacrificiu de ispășire a fost făcut de omul Iisus, în care Eu Însumi am luat locuință, deoarece învelișul său uman pur a permis acest lucru, căci Eu nu M-aș fi putut întrupa într-o ființă umană păcătoasă.... Și astfel, un suflet de lumină a

trebuit să coboare pe Pământ de bunăvoie pentru a face ispășire pentru frații căzuți, de dragul dreptății Mele, care nu putea fi evitată conform legii eternității.... Căci Eu Sunt o Ființă perfectă Care este într-adevăr iubire în Sine, dar Care nu poate fi gândită fără dreptate pentru a fi abordată ca fiind suprem de perfectă. Iar ființa umană Iisus a satisfăcut această dreptate prin jertfa de pe cruce, la care sufletul Său de lumină S-a oferit pentru a readuce creațiile căzute la Mine, pentru a le construi o punte de trecere din împărăția întunericului în împărăția luminii. Dar Eu Însumi eram în omul Iisus, pentru că dragostea a săvârșit lucrarea de mântuire, Care l-a umplut complet pe omul Iisus și I-a dat și puterea de a lua asupra Sa cele mai grele suferințe și chinuri, de a lua calea crucii cu vina păcatului întregii omeniri și de a-și da viața pentru această vină.... Dacă nu ar fi fost această iubire în El, cu adevărat nu ar fi putut face un asemenea sacrificiu.... Și această iubire am fost Eu Însumi.... Am luat învelișul omului Iisus, Eu.... cel mai mare Spirit al infinitului.... M-am manifestat în El, L-am umplut pe omul Iisus de iubire, care este substanța Mea fundamentală; El a fost complet pătruns de iubirea Mea, doar învelișul uman a limitat lucrarea forței iubirii Mele atunci când a luat ultimul drum spre cruce, unde omul Iisus a suferit de nedescris și a murit pe cruce de cea mai amară moarte pentru a ispăși vina incomensurabilă a păcatului ființelor care s-au îndepărtat cândva de Mine.... Eu eram în El și El a împlinit lucrarea de divinizare a sufletului Său în liberul arbitru, care este scopul ultim al tuturor ființelor Mele create.... El s-a contopit complet cu Mine, El era Eu, iar Eu eram El.... Eu am devenit om, El era Dumnezeu, pentru că El era complet pătruns de iubire, iar iubirea este substanța Mea fundamentală.... prin această moarte a lui Iisus pe cruce, marea vină a fost ispășită, iar calea este acum deschisă pentru voi, oamenii, în împărăția luminii.... Cu toate acestea, nu ați fost răscumpărați brusc, deoarece voința voastră liberă v-a făcut să vă îndepărtați de Mine și, prin urmare, voința voastră liberă trebuie să fie și ea dispusă să se întoarcă la Mine; trebuie să fiți conștienți de vina voastră trecută și să apelați la Mine în Iisus pentru iertare, altfel veți rămâne împovărați de vina voastră și vi se va refuza intrarea în împărăția luminii. De nenumărate ori, voi, oamenii, sunteți îndreptați spre Iisus Hristos și spre actul Său de mântuire, iar misiunea spirituală a omului Iisus vă este explicată și fundamentată, dar trebuie să credeți acest lucru, căci nu vi se poate da altă dovadă decât aceea că voi.... de îndată ce ați găsit mântuirea prin Iisus Hristos.... dobândiți voi înșivă cunoașterea deplină a acesteia, deoarece consecința răscumpărării prin Iisus Hristos va fi întotdeauna aceea că spiritul Meu nu va fi împiedicat să lucreze, care vă va călăuzi apoi în tot adevărul, iar aceasta este o dovadă destul de sigură că ați găsit acum răscumpărarea de păcatul vostru originar.... Dar mai întâi trebuie să mergeți pe calea crucii de bunăvoie, voi înșivă trebuie să fiți dispuși și să doriți să faceți parte din cercul celor răscumpărați prin sângele lui Iisus.... și atunci veți accepta și voi cu adevărat și vă veți folosi de binecuvântările actului de mântuire. Și atunci veți fi pe calea întoarcerii la Mine, atunci veți fi pășit pe podul pe care Iisus l-a construit pentru voi, pentru ca voi să puteți intra în împărăția luminii și a fericirii, a cărei poartă a deschis-o Iisus pentru voi prin actul de Mântuire.... în Care Eu Însumi am fost și în Care am devenit și Eu un Dumnezeu vizibil pentru voi, pentru ca într-o zi să Mă vedeți față în față....

Amin

Învierea lui Iisus

Învierea....

B.D. Nr. **5934**
18. aprilie 1954

"Bucurați-vă și vă veseliți, căci El a înviat din morți...." Așa a răsunat din gura a lor Mei și ei au crezut în Mine că Eu sunt Iisus Hristos, Unsul Domnului, că sunt într-adevăr și cu adevărat Dumnezeu și că am răscumpărat lumea prin moartea Mea pe cruce. Eu înviasem din morți.... Le dădusem astfel o dovadă a adevărului cuvintelor Mele: "Dărâmați templul și îl voi reconstrui în trei zile...." Eu frânsesem puterea morții.... Dar învierea Mea trebuia doar să fie o dovadă pentru oameni că viața nu se termină cu moartea trupească.... Ei trebuiau să învețe să creadă în viața de după moarte și, de aceea, i-am lăsat pe oameni să vadă la ce se poate aștepta fiecare suflet după dispariția sa pământească. Căci tuturor le lipsea această credință și chiar și preoții și cărturarii arătau moartea profeților ca dovadă că și cei mai pioși oameni vor cădea în cele din urmă pradă morții.... Pentru că nu cunoșteau nimic despre efectele spirituale ale modului de viață, se îndoiau de învierea sufletului și, prin urmare, învățăturile omului Iisus erau de neînțeles și incomode pentru ei. Și, evident, am vrut să le dezvălui oamenilor efectul spiritual al urmării învățăturilor Mele.... Eu eram Domnul vieții și al morții.... Am înviat morții la viață în timpul umblării Mele pe Pământ și oamenii nu M-au crezut că am putere asupra vieții și a morții.... Și astfel le-am dovedit în Mine Însumi că eram și Eu Domn peste moarte.... că viața nu poate fi luată de la cel care a găsit-o deja în mod spiritual, chiar dacă viața pământească îi este luată.... Dar Eu am lăsat să învie și trupul pământesc ca semn că nu mai avea nimic pământesc în el, că era și el spiritualizat și astfel avea în sine puterea de a se ridica în formă spiritualizată.... Trupul Meu nu mai avea nimic pământesc atașat de el pentru că se purificase complet prin suferința cumplită, pentru că tot ce era pământesc se transformase în ceea ce este spiritual și acest spiritual putea acum să se ridice la viață deplină.... Și, prin urmare, trupul putea ieși din mormânt, pentru că nimic nu-l reținea pe Pământ.... Acesta a fost un proces de care întreaga omenire ar trebui să ia act, că și de ce este posibilă reînvierea la viață după moartea trupului, căci din această cunoaștere.... a credinței în învierea Mea.... depinde și credința în divinitatea Mea, credința în misiunea Mea pe Pământ ca Fiu al lui Dumnezeu și unirea deplină cu Dumnezeu obținută prin îndeplinirea misiunii.... Eu am înviat într-adevăr și cu adevărat din morți și M-am arătat în mod vizibil a lor Mei.... și am dovedit astfel oamenilor că Eu, ca ființă umană, am învins moartea, că cel care a adus moartea în lume nu avea puterea de a-Mi reține trupul pe Pământ, care deja îmbrăcase haina spirituală prin lucrarea de răscumpărare.... Iar această lucrare de răscumpărare a fost pentru întreaga omenire.... Astfel, niciun suflet nu mai poate fi reținut de adversarul Meu, care - fiind răscumpărat prin moartea Mea pe cruce - a scăpat de puterea lui.... Nu va trebui să se teamă de moarte, ci va învia la viața veșnică și va putea să se bucure și să se veselească, pentru că știe că Răscumpărătorul său trăiește și că El dă viață tuturor celor care cred în El și în învierea Sa....

Amin

Învierea din a treia zi....

B.D. Nr. **6810**
20. aprilie 1957

Modul în care voi, oamenii, mărturisiți actul Meu de mântuire este decisiv pentru a ști dacă credeți în viața de după moarte, în învierea din mormânt și intrarea în împărăția de dincolo. Căci actul de Mântuire, suferința și moartea Mea pe cruce, și-a găsit punctul culminant în învierea din a treia zi, care trebuia să confirme toate învățăturile Mele de dinainte, care trebuia să le dea oamenilor dovada că viața nu se termină odată cu moartea trupului, ci că viața spirituală începe acum, de îndată ce ființa umană trăiește conform învățăturii Mele. Această înviere a Mea este cu siguranță pusă la

îndoială și luată în seamă doar ca o legendă.... Și nici nu poate fi dovedită, astfel de învățături pot fi doar crezute sau respinse. Iar credința este și ea un efect al actului Meu de Mântuire sau un semn că ființa umană este răscumpărată prin Iisus Hristos.... deoarece crede în El ca Răscumpărător divin și astfel se folosește și de binecuvântările actului de Mântuire. Cu toate acestea, faptul că trupul Meu a ieșit în mod vizibil din mormânt nu înseamnă că "carnea" a înviat, în schimb, învelișul Meu fizic se spiritualizase complet prin suferința și moartea pe cruce, era haina spirituală pe care sufletul o îmbrăcase și pe care am permis să fie vizibilă oamenilor doar pentru a le arăta că moartea își pierduse acum orice teroare, deoarece Eu am învins moartea. Umblarea Mea pe Pământ a avut ca scop să le arăt oamenilor calea care ducea din adânc la înălțime..... La toate învățăturile Mele am atașat promisiunea că îi aștepta viața veșnică.... Dar am cerut credință în Mine, în Iisus Hristos.... dar am găsit puțină, și chiar și ucenicii Mei erau slabi în credință, și s-au speriat de moarte când M-am dat pe Mine Însumi în mâinile dușmanilor Mei.... credința lor nu era încă atât de puternică încât să Mă considere Domn chiar și peste moarte, și de aceea nu și-au amintit cuvintele Mele: " În trei zile voi reconstrui templul...." o mare tristețe i-a cuprins pe toți cei care erau printre cei mai apropiați adepți ai Mei, ceva s-a prăbușit pentru ei când au trebuit să experimenteze moartea Mea pe cruce.... și am vrut să le vin în ajutor, să le întăresc din nou credința și, în același timp, să le dau dovada că Eu sunt Domnul vieții și al morții.... Din acest motiv am lăsat să se întâmple în mod vizibil un lucru care, totuși, este acordat tuturor sufletelor.... că ele nu pot muri, ci se trezesc într-o altă împărăție care, totuși, este asemănătoare cu viața lor pe Pământ. Sufletul părăsește trupul, dar trupul, ca fiind încă imatur, rămâne în urmă și, de aceea, ființa umană nu are dovada unei învieri după moarte, care, totuși, nu îi poate fi dată nici datorită libertății sale de voință. Dar Eu am putut să las trupul să se ridice în același timp, deoarece substanțele sale s-au spiritualizat și, prin urmare, nici această înviere a Mea în a treia zi nu trebuie pusă la îndoială. Cu toate acestea, nu toți oamenii au putut să Mă vadă, ci numai ai Mei, cărora le-am apărut pentru că le anunțasem învierea Mea în a treia zi și pentru că și gradul lor de maturitate le permitea.... Dar cei care Mi-au găsit mormântul gol au căutat alte explicații suficiente pentru dispariția trupului Meu și, prin urmare, nu a fost pentru ei o constrângere a credinței. Eu înviasem din morți.... Oamenii nu puteau decât să-Mi ucidă trupul, și chiar și acesta nu mai era supus legilor naturale după răstignirea Mea, căci devenise liber de orice robie.... Dar o persoană de pe Pământ rareori ajunge la gradul de maturitate în care substanțele trupului să poată fi asimilate sufletului după moartea fizică pământească și, prin urmare, credința într-o înviere este doar extrem de slabă sau asociată cu concepte greșite. Și, prin urmare, răscumpărarea prin Iisus Hristos trebuie să o fi precedat, pentru că o persoană care este încă împovărată de vina păcatului său este, de asemenea, încă complet sub puterea adversarului Meu.... Iar acesta va înăbuși orice gând despre o posibilă înviere, va influența întotdeauna ființa umană într-un sens negativ și astfel va prezenta și actul Meu de mântuire și învierea Mea ca fiind neverosimile pentru ei. Dar faptul că învierea a avut loc în a treia zi va fi cu greu pus la îndoială de o persoană care Îl mărturisește pe deplin și complet pe Iisus Hristos și actul Său de Mântuire, pentru că spiritul Meu îi spune acest lucru și, prin urmare, gândurile sale sunt corect ghidate de Mine, deoarece Eu pot lucra prin spiritul Meu în fiecare persoană care M-a regăsit în Iisus Hristos. Nici el nu va mai simți gustul morții, pentru că va intra în viața pe care Iisus Hristos i-a promis-o.... El a scăpat de moarte pentru că a scăpat de cel care a adus moartea în lume. Și a scăpat de ea pentru că a fugit la Mine în Iisus Hristos. El a înviat din morți deja odată cu momentul predării sale lui Iisus Hristos, acum doar a intrat în viață și nu-și va mai pierde viața în veșnicie. Dar nici necredinciosul nu va pieri, și el își va pierde doar trupul pământesc, dar nu și existența sufletului său, doar că acesta va intra în împărăția de dincolo într-o stare care este egală cu moartea.... Mormântul îl va ține în continuare închis, iar dacă Iisus Hristos Însuși nu va rostogoli piatra de pe mormânt va rămâne și el în mormântul său. Dar Răscumpărătorul divin a murit pentru toți pe cruce, iar într-o zi va suna ceasul învierii pentru fiecare suflet, căci într-o zi Mă va chema pe Mine în Iisus Hristos, iar Eu nu voi lăsa ca chemarea lui să rămână neauzită.... Atunci va ieși din mormânt și se va trezi la viață, atunci întunericul mormântului se va depărta de la el și i se va permite să privească lumina.... pentru că am murit pentru toți oamenii și chiar și cei care se odihnesc în morminte vor ști că am înviat din morți și că dau viață oricui dorește să trăiască....

Amin

Prin învierea lui Iisus, moartea și-a pierdut puterea....

B.D. Nr. **7086**
7. aprilie 1958

Fiecărui om îi este predestinat ceasul sfârșitului său.... Și totuși, el nu trebuie să se teamă de el, pentru că nu este sfârșitul propriu-zis, ci va învia.... pentru că sufletul său nu face decât să se debaraseze de acoperământul pământesc care i-a fost doar o cătușă în viața pământească, și poate intra acum fără griji în împărăția de dincolo, cu condiția ca modul său de viață pe Pământ să fi fost așa cum este voința Mea.... ca sufletul său să fi atins astfel un anumit grad de maturitate pe Pământ. Prin urmare, nu există un sfârșit, deși poate exista o moarte, o stare de moarte a sufletului, dar totuși acesta nu a pierit. Și pentru aceasta am murit pe cruce și am înviat a treia zi, astfel încât ființa umană, adică sufletul său, să poată experimenta și el învierea, să se ridice din mormânt și să intre acum din nou în împărăție, care este adevărata sa casă. Faptul că sufletul nu piere este o lege irevocabilă, deoarece.... ceea ce a ieșit din Mine.... este și rămâne nepieritor. Iar sufletul este ființa spirituală care a provenit din Mine, astfel că va rămâne în existență chiar dacă trupul moare, dar faptul că acum poate învia în lumină și splendoare după moartea sa fizică a devenit posibil doar după răstignirea și învierea Mea, căci înainte de aceasta era încă împovărat de păcatul primordial al fostei sale apostazii față de Mine.... era încă întuneric, era întunericul mormântului din care sufletul nu putea scăpa.... piatra de mormânt nu fusese încă rostogolită de Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin.... sau, de asemenea: Nu se făcuse încă nicio ispășire pentru acele suflete, iar vina lor de păcat nu putea fi răscumpărată fără ispășire.... Și de aceea era și întuneric în sufletele oamenilor, le lipsea orice credință într-o înviere după moarte, îi înconjura o noapte sumbră a mormântului și moartea devenise o groază pentru ei.... Și de aceea am înviat din morți a treia zi, pentru a le oferi oamenilor dovada că moartea trupului nu a fost sfârșitul, că sufletul învie și lasă în urmă doar trupul care nu este încă atât de spiritualizat încât să-l poată prelua simultan în împărăția spirituală, așa cum cu siguranță a fost posibil pentru Mine, deoarece trupul și sufletul s-au îmbrăcat în haina spirituală, iar trupul nu a mai trebuit să treacă printr-un proces de maturizare pe acest Pământ.... Am vrut să îndepărtez teama de moarte a oamenilor prin învierea Mea, am vrut să le dovedesc că este doar o schimbare de locuință pentru suflet atunci când se leapădă de trupul pământesc, când a sosit inevitabil ceasul morții. De aceea am înviat din morți, pentru că am învins moartea, adică pe cel care a adus moartea în lume. Și astfel, nici o ființă umană nu trebuie să se teamă de ceasul morții, pentru că doar ceasul intrării în viața reală este cel care durează pentru totdeauna.... Moartea și-a pierdut boldul.... Dar este necesar un singur lucru: Ca ființa umană să recunoască și ea actul Meu de Mântuire și să accepte binecuvântările pe care Eu le-am dobândit pentru voi prin suferința și moartea Mea pe cruce.... să se lase răscumpărată de Iisus Hristos, că astfel și păcatul său primordial a fost răscumpărat dinainte și Iisus Hristos poate acum să rostogolească piatra de pe mormânt, astfel încât sufletul să iasă acum din întunericul mormântului în lumina strălucitoare, să intre acum în viața veșnică.... Cel care se teme de ceasul morții este încă în captivitatea acelei mari vinovății, el nu a găsit încă răscumpărarea prin Iisus Hristos, nu s-a eliberat încă de întunericul care îl învăluie, este încă în mormântul păcatului său, chiar dacă trupul său trăiește încă pe Pământ.... Pentru că el va pierde orice teamă de sfârșitul trupului său atunci când se va fi dat în brațele Mele, când Îmi va cere în mod intim să-Mi amintesc de el, când va veni ceasul lui.... Căci el va adormi fericit în pace cu Dumnezeul și Tatăl său, va lăsa în urmă doar trupul său pe acest Pământ, dar sufletul se va ridica, se va înălța în lumină, nu va simți întunericul mormântului în jurul său, căci Iisus Hristos Însuși îl va lua de mână și îl va conduce afară din învelișul său fizic, îl va ghida prin poarta vieții. Și va ști că și el a înviat din morți, că va trăi acum pentru veșnicie.... Faptul că omul Iisus a înviat din morți este cu siguranță adevărat, iar cei care cred în El ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, ca mesager al Meu în care M-am întrupat pe Pământ, nu vor avea nici ei teamă de ceasul morții, pentru că Iisus Hristos le-a făcut promisiunea de a merge înainte doar pentru a pregăti locuința pentru toți cei care cred în El.... Astfel, și ei vor învia la viața veșnică, iar El Însuși îi va lua la Sine, așa cum a promis....

Amin

Schimbarea la Față a lui Iisus - Spiritualizarea sufletului și a trupului lui Iisus

Transfigurarea lui Iisus.... "Tatăl Meu și cu Mine suntem una...."

B.D. Nr. **1739**
15. decembrie 1940

Problema transfigurării lui Iisus după moartea Sa pe cruce, dacă este soluționată corect, este în același timp și o înțelegere (cunoaștere) a cuvintelor lui Iisus: "Tatăl Meu și Mine suntem una". Dumnezeu S-a oferit ca jertfă prin intermediul unei ființe umane care a învins întreaga umanitate din iubire pentru Dumnezeu și care, prin urmare, și-a modelat sufletul în așa fel încât Dumnezeu a putut să se instaleze în El în toată plinătatea. Forma Sa exterioară, trupul Său, se supunea în totalitate voinței sufletului și era, de asemenea, îndreptat numai spre divin; astfel, toată substanța era spirituală îndreptată spre Dumnezeu, astfel încât nu mai avea nevoie de cursul pământesc de dezvoltare și putea, prin urmare, să intre în împărăția spiritualului în toată perfecțiunea după moartea trupească. Tot spiritualul desăvârșit se unește cu puterea elementară și devine una cu ea prin fuziune intimă. Cursul de dezvoltare al spiritualului, care s-a îndepărtat odată de Dumnezeu, durează o infinitate de timp și va duce de asemenea în sus, în lumea de dincolo, prin nenumărate etape, dar forma exterioară, spiritualul încă mai puțin dezvoltat, va rămâne întotdeauna în urmă și va elibera sufletul, care apoi caută asocierea ca ființă spirituală tocmai cu astfel de ființe mature în lumea de dincolo. Învelișul exterior se dizolvă, iar substanțele spirituale individuale intră din nou în contact cu altele similare pentru a-și continua cursul de dezvoltare..... Trupul lui Iisus, însă, atinsese deja perfecțiunea spirituală în puritatea sa și în activitatea sa de iubire, iar suferința imensă de pe cruce a fost ultimul proces de purificare pentru substanța spirituală devenită formă, astfel încât să se poată alătura sufletului perfect într-o stare complet purificată, astfel încât să nu mai fie obligat să rămână pe Pământ, iar acum spiritul lui Dumnezeu, sufletul și trupul s-au unit, devenind astfel unul singur. Omul Iisus a fost mediatorul între Dumnezeu și omenire.... dar Dumnezeu și Iisus Hristos sunt acum Una.... Nu există două entități care să fie gândite una lângă alta, ci este o singură entitate care primește în sine toată perfecțiunea. Divinitatea lui Iisus nu poate fi imaginată altfel decât ca Divinitatea eternă însăși, Care nu a atașat la Sine decât forma exterioară a ființei umane Iisus, adică ale cărei substanțe spirituale au fost lăsate să se contopească cu puterea elementară pentru că la moartea lui Iisus atinseseră deja gradul de perfecțiune, care este condiția prealabilă pentru cea mai intimă unire cu Dumnezeu....

Trupul lui Iisus a devenit un cuceritor al întregii materii prin disprețuirea plăcerilor pământești și o autodisciplină strictă și, prin urmare, nu a mai fost necesar niciun alt curs de dezvoltare. Toate substanțele spirituale formate în el s-au putut alătura sufletului și în același timp au părăsit valea Pământului pentru a intra pe înălțimile luminii. Prin urmare, lumina cea mai strălucitoare a înconjurat acest suflet de atunci încolo, în consecință trupul și sufletul lui Iisus trebuiau să părăsească Pământul într-o stare transfigurată, căci o ființă care s-a contopit complet cu Dumnezeu trebuia acum să accepte și ea lumina și puterea de la El și astfel să radieze aceasta în același mod ca și Dumnezeirea eternă însăși, căci era acum și ea una cu Dumnezeu, în consecință lumină și putere din belșug. Acest proces de emanație a luminii ar fi rămas altfel ascuns oamenilor, însă dragostea infinită a lui Dumnezeu pentru oameni a permis ca transfigurarea lui Iisus să aibă loc în mod vizibil pentru a le oferi un semn al puterii și gloriei Sale, pentru a întări credința celor care urmau să proclame puterea și gloria Sa în lume și pentru a le oferi oamenilor dovada că Iisus a învins moartea.... că acum nu mai există moarte pentru oamenii care Îl urmează, care se străduiesc să parcurgă aceeași cale pe Pământ. Transfigurarea lui Iisus a fost o chestiune foarte disputată de omenire și a fost în cea mai mare parte respinsă ca fiind o fabulație, deoarece oamenilor le lipsește orice înțelegere spirituală a scopului final al fiecărei ființe.... pentru unirea finală cu Dumnezeu.... pentru a deveni una cu El.... Dar Iisus spune: "Tatăl și Eu suntem una....". Pentru că unirea avusese deja loc în El, sufletul Său fusese modelat în așa fel încât

putea să-L primească pe Dumnezeu în sine și, prin urmare, era deja un receptor de lumină și putere de la Dumnezeu, putea deci să învețe toată înțelepciunea și să lucreze prin puterea divină. El era perfect, așa cum Tatăl Său din ceruri era perfect, și putea crea și modela ca El.... Natura Sa era iubire, Cuvintele Sale erau iubire și, prin urmare, El putea lucra în virtutea marii Sale iubiri pentru oameni. Căci tot ceea ce este și se întâmplă este adus doar de iubire.... Viața Sa pământească a fost un șir nesfârșit de minuni fără pompă și splendoare, dar pe care le-a încheiat într-o lumină radiantă.... prin transfigurarea Sa în fața ochilor a lor Săi și urcarea pe culmile gloriei veșnice....

Amin

Trupul și sufletul lui Iisus Hristos au fost îndreptate spre Dumnezeu....

B.D. Nr. **2345**
24. mai 1942

Trupul lui Iisus Hristos nu se mai opunea sufletului Său; el nu mai cerea pentru sine decât ceea ce dorea sufletul, care se unise complet cu spiritul în el.... Aceasta a fost starea omului Iisus când și-a încheiat lucrarea.... Era starea de devotament total față de Dumnezeu și de renunțare completă la ceea ce aparținea lumii.... Trupul Său era complet independent de Pământ și de legile sale, deoarece era complet spiritualizat, adică substanțele spirituale care formau trupul Său omenesc se contopiseră cu cele ale sufletului și, ca să zicem așa, se subordonaseră complet voinței spiritului, care era în cel mai strâns contact cu Tatăl-Spirit, și astfel trupul pământesc cu sufletul devenise și el simultan una cu divinitatea eternă.... Această fuziune a fost atât de extrem de semnificativă, a avut o amploare pe care spiritualul nu o poate înțelege decât după ce și-a găsit propria unire cu Dumnezeu. A fost un act de cea mai mare cucerire de sine, de cea mai profundă iubire și de cel mai neînfrânat devotament față de Dumnezeu..... A atras simultan învelișul exterior al sufletului omului Iisus – trupul - în domeniul emanației de iubire de la Dumnezeu, și i-a inundat sufletul și trupul cu spiritul de iubire al lui Dumnezeu, cu puterea și lumina Sa.... Omul Iisus era plin de putere și de lumină.... Era puternic și înțelept, și orice creatură Îl asculta, întreaga creație Îl asculta, pentru că Dumnezeu Însuși era în El în toată plinătatea, pentru că nu i se mai opunea în niciun fel, nici sufletul, nici trupul, iar acest devotament nemărginit a dus și la activitatea nemărginită a lui Dumnezeu.... Dumnezeu Însuși era Cel care se exprima acum în tot ceea ce făcea și spunea Iisus. Iubirea lui Dumnezeu cuprinde tot ceea ce i se dăruiește, ea pătrunde în orice creație atâta timp cât substanța spirituală din ea nu se împotrivește iubirii divine.... Acolo unde această împotrivire este înlăturată nu poate exista decât iubirea lui Dumnezeu, astfel.... întrucât Dumnezeu este iubire.... numai Dumnezeu poate fi acolo unde nu i se opune nicio rezistență.... Tot ceea ce provine de la El este divin atâta timp cât este fără rezistență. Numai rezistența transformă ceea ce este creat de Dumnezeu în ceva care se distanțează de El până când renunță de bunăvoie la rezistență.... Omul Iisus era complet devotat lui Dumnezeu și deci nu mai era ceva în afara lui Dumnezeu, ci fuzionat cu El, deci una cu Dumnezeu.... și astfel complet transfigurat, deoarece unirea cu Dumnezeu este o stare plină de lumină.... Iar când Iisus Hristos a plecat din lume, El și-a dus trupul în veșnicie în același timp cu sufletul, căci nu mai rămăsese nimic în El care să aibă nevoie de o dezvoltare mai înaltă, trupul și sufletul erau perfecte; fiecare substanță spirituală era atât de îndreptată spre Dumnezeu, încât era pătrunsă de lumina și de iubirea lui Dumnezeu, încât era asemenea lui Dumnezeu, pentru că se contopise complet cu eternitatea dumnezeiască....

Amin

Iisus este Dumnezeu....

B.D. Nr. **8422**
25. februarie 1963

Înțelepciunea cea mai profundă vă poate fi accesibilă de îndată ce sunteți receptivi pentru ea, și atunci veți putea pătrunde și cunoașterea pe care numai un spirit trezit o va înțelege în toată profunzimea ei. Cu toate acestea, vreau întotdeauna să vă ajut să înțelegeți atunci când tânjiți după adevăr, când doriți clarificări acolo unde gândirea voastră nu este încă complet clară. Și vreau să vă vorbesc în așa fel încât să Mă puteți înțelege.... Mă voi adresa copiilor Mei cu vocea Tatălui în funcție

de gradul lor de cunoaștere: Natura Mea este într-adevăr insondabilă și, chiar dacă vă perfecționați constant mai mult, ea va rămâne totuși insondabilă pentru voi pentru eternitate. Cu toate acestea, ar trebui să vă străduiți să atingeți cea mai înaltă perfecțiune și astfel să găsiți în cele din urmă și unificarea cu Mine.... Ar trebui să intrați complet în natura Mea, ar trebui.... ca și scântei de lumină emise cândva, să vă contopiți din nou cu focul etern al iubirii Mele și totuși să rămâneți ființe conștiente de sine.... Nu veți putea înțelege niciodată acest lucru atâta timp cât veți trăi pe Pământ ca ființe umane, deoarece gândirea voastră este de asemenea limitată pentru o perioadă atât de lungă de timp, dar acest proces de contopire cu Mine poate fi explicat doar prin faptul că tot ceea ce este perfect nu cunoaște nicio limitare, că unirea cu Mine înseamnă cu siguranță curgerea completă a forței Mele de iubire, dar că Eu Însumi voi fi pentru totdeauna inaccesibil pentru voi.... că Eu Sunt deci aproape de voi și totuși nu Mă veți atinge niciodată.... Căci nu vă puteți forma o idee limitată despre o ființă a Mea, întrucât Eu nu Sunt legat de timp și spațiu. Nu veți mai pierde niciodată conștiința de sinele vostru, indiferent cât de intim veți fi contopiți cu Mine, deoarece veți fi complet pătrunși de Mine cu puterea Mea.... Dar voi lucrați în infinit ca ființe conștiente de Mine, iar aceasta este tocmai fericirea voastră. V-ați atins atunci divinizarea, scopul pe care Mi l-am fixat atunci când v-am creat, ați devenit imaginile Mele, sunteți la fel ca Mine în substanța voastră originară, și puteți crea și lucra în cea mai strălucitoare lumină a înțelepciunii, în posesia unei forțe nelimitate și a unei voințe complet libere, și puteți lăsa ca din voi să se nască o viață nouă.... Sunteți miniaturi ale Mele pentru că ați devenit perfecți așa cum Tatăl vostru din ceruri este perfect.... Sufletul lui Iisus se afla și el sub aceeași lege atunci când.... ca ființă emanată de Mine.... a trecut testul voinței sale, și astfel a rămas cu Mine atunci când oastea de spirite create inițial a căzut de la Mine.... Această ființă Mi-a fost atât de devotată în iubire încât s-a oferit voluntar pentru misiunea pe Pământ de a suferi și muri ca ființă umană pentru frații căzuți, pentru a-i răscumpăra și a-i aduce din nou pe copiii Mei la Mine.... Iar omul Iisus a realizat lucrarea unică pe care nicio ființă umană nu a mai făcut-o până acum și nici nu o va mai face vreodată după aceea: Să se unească deja complet cu Mine pe Pământ, să realizeze spiritualizarea completă a sufletului și a trupului, astfel încât întreaga ființă să fie complet pătrunsă, ceea ce a fost clar exprimat prin înălțarea Sa.... În El, Eu Însumi puteam să Mă manifest, adică Eu Însumi, ca Dumnezeire Eternă, ca Putere atotcuprinzătoare și atotpătrunzătoare, nu puteam fi niciodată personificat.... Cu toate acestea, am fost capabil să radiez complet printr-o formă și nimic uman nu a rămas în această formă, era și forma exterioară spiritului Meu, sufletul s-a contopit complet în Mine și a devenit "Iisus" în sensul cuvântului "Dumnezeu".... voința, gândirea și acțiunea Sa erau voința, gândirea și acțiunea Mea.... Nu mai era posibil să se vorbească de două ființe.... Unirea cu Mine a fost una totală, Iisus a fost, este și rămâne Dumnezeul vizibil pentru toate ființele create de Mine.... Sufletul-Iisus conștient de Mine s-a întors la ființa sa primordială, căci era aceeași putere de iubire iradiată care doar s-a unit cu puterea primordială și s-a contopit atât de complet cu ea încât acum doar puterea primordială.... Dumnezeu Însuși, Spiritul Originar atotcuprinzător.... poate fi menționată atunci când se vorbește despre Iisus.... Sufletul lui Iisus nu s-a întors de pe Pământ ca un spirit desăvârșit, ci s-a dăruit în întregime Dumnezeirii Eterne încă de pe Pământ, s-a dăruit pentru cel mai mare mister: Întruparea lui Dumnezeu și devenirea Sa vizibilă pentru toate ființele care au ieșit odată din El.... Dumnezeu și Iisus sunt una, Iisus nu este o a doua ființă conștientă de Mine, dar mersul său pe Pământ i-a adus cel mai înalt și ultimul lucru: Fuziunea completă cu Mine, astfel încât voința și gândirea Mea să domine doar ființa care domnește și conduce ca Dumnezeu vizibil în împărăția spirituală.... Cu toate acestea, pentru voi, oamenii, va fi posibil să înțelegeți acest lucru doar atunci când nu vor mai exista concepte limitate pentru voi; și chiar și atunci, Ființa Mea va fi și va rămâne insondabilă pentru voi, însă veți putea să vă priviți Dumnezeul și Creatorul.... cea mai perfectă Ființă din infinit.... față în față, și atunci veți ști, de asemenea, că în afară de El, Care a devenit vizibil pentru voi în Iisus, nu mai există niciun alt Dumnezeu.... Și veți străluci de iubire și vă veți strădui să vă apropiați de El în vecii vecilor, iar El vă va întoarce iubirea și vă va face din belșug fericiți.... Căci iubirea Mea nu cunoaște limite, și astfel și fericirea nu va fi limitată, ci va dura pentru totdeauna....

Amin

Dar este diferit cu trupul lui Iisus Hristos, care a înviat din morți complet spiritualizat și care a rămas ca un înveliș vizibil al Meu pentru a fi și a rămâne veșnic un Dumnezeu vizibil pentru ființele create de Mine.... Acest trup al lui Iisus era, desigur, tot materie pământească, dar a fost conceput prin putere divină.... Erau, de asemenea, substanțe spirituale pe care mama pământeană Maria le-a născut în pântece și care își adaptau cerințele, impulsurile și, de asemenea, slăbiciunile la mediul înconjurător, care erau astfel influențate de materia care le înconjura, astfel încât dorința trupului era dirijată exact în același mod ca și cea a celorlalți oameni.... că trupul reacționa, prin urmare, la toate ispitele din exterior.... dar a rezistat mereu și mereu tuturor acestor tentații prin voința lui Iisus.... Iar acest lucru a necesitat o luptă constantă, a necesitat o voință constantă de a lucra în iubire, pentru că Iisus a vrut să răscumpere și toate substanțele care intraseră în contact cu sufletul Său prin existența Sa umană, dar care nu aparțineau unui alt spirit primordial căzut, ci fuseseră o operă de creație din partea Mea, pentru care am ales ființa umană capabilă să dea naștere unei ființe umane în ordinea divină rânduită, care, prin urmare, a purtat apoi în sine substanțele Celui care acum formau și învelișul Său trupesc.... care urmau să fie și ele răscumpărate, dar au rămas mădulare ale sufletului care era ascuns în el.... Înțelegeți acest lucru: Trupul lui Iisus și trupul Mariei au fost concepute pure și fără păcat.... dar ei și-au stabilit reședința într-o lume păcătoasă și de aceea nu au fost scutiți nici de ispitele acestei lumi.... Ei au trebuit să se dovedească în trupurile lor, au trebuit să ducă o luptă și mai grea împotriva unor astfel de ispite, pentru că adversarul Meu putea să se exprime în continuare prin materie, pentru că avea posibilitatea de a avea efect prin tot ceea ce înconjura un suflet curat și lucrarea lui consta în cele mai diverse ispite, la care este expusă orice ființă umană și împotriva cărora este sarcina fiecărei ființe umane să lupte.... Acest lucru va fi în continuare de neînțeles pentru voi, oamenii, dar puteți crede întotdeauna că s-a reușit spiritualizarea completă a trupului lui Iisus, precum și a Mariei, că Iisus a fost totuși singura ființă care și-a luat învelișul în împărăția spirituală și l-a păstrat, deoarece am vrut să devin un Dumnezeu vizibil pentru toate ființele create de Mine și a avut loc unificarea completă a trupului și a sufletului cu Mine, care nu poate fi dizolvată niciodată. Este de asemenea cert faptul că multă materie spirituală nelegată era încă atașată de sufletul lui Iisus și îl oprima și că lupta lui Iisus împotriva acestor puteri întunecate a fost, prin urmare, foarte dificilă, este de asemenea subliniată în repetate rânduri, pentru că aceste forțe au încercat să-L doboare în numele adversarului Meu și, astfel, Iisus a trebuit să lupte și împotriva unor astfel de ispite, care nu proveneau niciodată din propriul Său trup, dar care erau totuși exercitate de acea putere întunecată care se folosea de tot ceea ce era exterior și înconjura ființa umană Iisus pentru a-L ispiti, și de aceea, în ciuda trupului Său pur și fără de păcat, El a trebuit să sufere și să lupte enorm împotriva a tot felul de chinuri. Dar El a răscumpărat și multe spirite imature, cărora li s-a permis apoi să experimenteze și maturizarea lor finală ca ființă umană pe Pământ.... iar acești oameni au fost apoi, de asemenea, adesea recunoscuți prin angajamentul lor evident față de Iisus și o viață de urmare a lui Iisus. Faptul că lupta Sa ar fi fost mai ușoară datorită trupului Său pur, fără păcat, nu trebuie să fie niciodată presupus, pentru că de sufletul Său era atașată destulă materie spirituală imatură, de care nu i s-a permis să se scuture pur și simplu, ci pe care a vrut să o răscumpere pentru a-L ajuta pe calea dezvoltării Sale ulterioare. Dar faptul că propriul Său trup într-o stare complet spirituală aparținea și el sufletului și a rămas așa, trebuie să fie la fel de credibil pentru voi, oamenii, pentru că șederea Mea într-o ființă umană a presupus toate aceste condiții neobișnuite, la fel ca și procrearea spirituală pură și un proces de naștere neobișnuit și care a dezvăluit activitatea divină.... Cu toate acestea, Iisus a fost o ființă umană, iar lupta Sa și spiritualizarea tuturor substanțelor fizice au avut loc în același mod ca și în cazul tuturor celorlalte ființe umane: Iubirea și suferința le-au adus.... și numai iubirea și suferința vor fi vreodată necesare pentru spiritualizarea completă a ființei umane de pe Pământ....

Amin

Învierea și spiritualizarea lui Iisus....

B.D. Nr. **7693**
6. septembrie 1960

Puteți accepta cu încredere acest lucru ca fiind adevărat, că trupul Meu s-a spiritualizat în același timp cu sufletul Meu, că am putut astfel să înviez din morți pentru că în mormânt nu a rămas nimic material care ar fi trebuit să-și continue cursul de dezvoltare. Devenisem stăpân pe trupul Meu și în viața pământească, am spiritualizat toate substanțele, adică, în calitate de ființă umană Iisus, le-am predat Tatălui Meu din eternitate; nu a mai rămas nimic în trup care să se opună Tatălui din Mine, iar Eu nu am suferit chinurile de pe cruce pentru binele Meu.... de dragul spiritualizării trupului Meu..... ci doar am răscumpărat cu ele păcatele omenirii. Dar trupul Meu era totuși orientat în mod uman, până la urmă, astfel încât a simțit și a îndurat marile dureri.... Cu toate acestea, când am încheiat actul de mântuire a omenirii cu moartea Mea pe cruce, am vrut totuși să vă aduc dovada spiritualizării Mele, care a avut ca rezultat învierea Mea din morți.... Astfel, trupul și sufletul au putut învia pentru că au împlinit opera de spiritualizare, iar în mormânt nimic nu a putut să rețină această spiritualitate, deoarece spiritul pătrunde totul, chiar și materia cea mai solidă. Această spiritualizare a trupului a fost cu siguranță posibilă pentru Mine pentru că eram complet plin de iubire și pentru că iubirea dizolvă orice substanță impură, deoarece.... acolo unde este iubirea.... nimic imatur nu mai poate rezista, pentru că iubirea garantează o contopire cu Iubirea eternă, pentru că ea consumă totul și rămâne doar spiritualul pur, care se poate acum uni cu spiritul primordial al eternității. Eu am stat în această iubire, iar dacă și voi, oamenii, vă veți modela la fel în iubire, veți putea să vă spiritualizați corpul, veți aduce toate substanțele materiale în ordinea corectă, iar toate substanțele spirituale legate în el se vor întoarce spre Mine ca Iubire Eternă și vor renunța la orice rezistență care îi împietrise cândva substanțele și care fusese cauza alungării lor în materie. Dar această spiritualizare a trupului lor nu va reuși decât câtorva persoane aflate încă pe Pământ, totuși este posibil. Și atunci și corpul va putea învia în același timp cu sufletul, numai că acest lucru nu va fi adesea evident pentru voi, oamenii, pentru că nu este necesar pentru salvarea sufletului să trăiți lucruri neobișnuite, care sunt în general de neînțeles pentru oameni. Cu toate acestea, puteți crede că Eu Însumi am înviat din morți, că trupul Meu a ieșit și El din mormânt, căci viața Mea ca ființă umană a fost cu adevărat de așa natură încât a putut avea loc spiritualizarea trupului, încât nu mai trebuia să rămână nimic pentru a trece printr-o altă fază de dezvoltare. Eu găsisem unirea cu Tatăl din veșnicie.... Eram complet pătruns de El, nu mai stăteam în afara Ființei Sale, eram contopit cu El pentru eternitate. Cu toate acestea, "Esența lui Dumnezeu" nu poate fi făcută inteligibilă pentru voi, căci El este un Spirit care umple totul și impregnează totul.... El nu poate fi personificat, nu poate fi nici văzut, El este forță și lumină într-o măsură care ar mistui totul dacă nu s-ar fi conturat într-un grad înalt de iubire care a fost în Mine în timpul vieții Mele pe Pământ ca ființă umană. Și, prin urmare, am putut să fiu complet pătruns de această lumină și forță fără să pier, dar și trupul Meu spiritualizat și-a păstrat forma în ciuda celei mai mari abundențe a spiritului divin, astfel încât am rămas astfel vizibil ființelor care Mă înfruntă cu un grad înalt de maturitate.... Marele Spirit din eternitate, Care umplea întregul univers, se manifestase într-o formă umană.... Am devenit vizibil ființelor create de Mine în Iisus Hristos, căci Eu Însumi sunt o entitate, care va fi inteligibilă pentru voi, oamenii, doar atunci când voi înșivă veți fi plini de iubire și veți fi intrat în uniune cu Mine.... Și atunci veți înțelege și problema învierii Mele, a spiritualizării trupului și a sufletului și a fuziunii Mele complete cu Tatăl-Spirit al veșniciei.... Numai atunci veți înțelege unitatea dintre Iisus și Tatăl.... Numai atunci vă veți uni complet cu Mine și Mă veți recunoaște pe Mine Însumi, Dumnezeul și Tatăl vostru din veșnicie, în Iisus Hristos.... Căci El și Eu suntem una, și cine Mă vede pe Mine Îl vede și pe Tatăl....

Amin

Pogorârea lui Iisus la iad

"Coborârea la iad...."

B.D. Nr. **6315**
18. iulie 1955

Când a sosit ceasul răscumpărării pentru omenire, spiritualul până atunci izolat.... sufletele oamenilor înainte de coborârea lui Hristos.... se aflau într-un tărâm intermediar, nu pe Pământ și nici în împărăția luminii și a fericirii, și așteptau acolo ora răscumpărării.... Acest lucru este de înțeles pentru voi, oamenii, doar dacă știți despre păcatul primordial și despre motivul lucrării de răscumpărare, dacă știți despre prăpastia infinit de mare dintre spiritualul căzut odinioară și Dumnezeu.... Viața pământească ca ființă umană nu a fost capabilă să acopere această prăpastie, chiar dacă a fost parcursă în voința divină, pentru că nu fusese încă răscumpărat păcatul primordial, pe care ființa umană singură nu ar fi putut niciodată să-l răscumpere în timpul vieții pământești.... dar răscumpărarea prin Iisus Hristos s-a aplicat tuturor ființelor spirituale, actul de mântuire a fost oferit pentru toți oamenii din prezent, trecut și viitor.... Căci poarta împărăției luminii a fost deschisă prin moartea lui Iisus pe cruce, astfel încât acum și acele suflete din împărăția intermediară își puteau găsi intrarea, de îndată ce îl mărturiseau și ele pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos.... Încă de la începutul întoarcerii spiritualului la Dumnezeu a fost determinat acest plan de mântuire a lui Iisus Hristos, și încă de pe vremea primilor părinți a fost indicată venirea Răscumpărătorului, iar venirea Lui a fost anunțată în mod repetat de către văzători și profeți.... Și oamenii care Îl mărturiseau pe Dumnezeu, care se străduiau să trăiască după voia Lui, au auzit cu toții de Mesia Care avea să aducă mântuirea omenirii.... Dar nu toți au trăit să-L vadă, pentru că multe generații dinaintea Lui au fost chemate de pe Pământ și sufletele lor trebuiau acum să-L aștepte pe Mântuitorul lor. De aceea, Iisus a coborât și la iad după moartea Sa pe cruce.... El a vrut, de asemenea, să aducă eliberarea din robia lui Satana a celor pe care acesta încă îi putea ține legați, deoarece vina păcatului nu fusese încă complet răscumpărată. Căci adversarul lui Dumnezeu nu ar fi eliberat niciodată aceste suflete la care avea dreptul pentru că ele l-au urmat de bunăvoie în adâncuri. Dar în iad existau și multe suflete împietrite care, la fel ca toate celelalte, îl priveau pe Răscumpărătorul divin doar ca pe o ființă umană egală cu ei și nu credeau în răscumpărarea Sa din păcat și moarte. Și lor trebuia să li se lase liberul arbitru de a decide și de aceea Iisus nu a intrat în împărăția spiritelor în mod radios, ci ca omul Iisus, Care a murit pe cruce.... Dar mulți știau că El era Mesia, Care fusese anunțat din nou și din nou.... Și toate sufletele ar fi putut găsi această credință în El, pentru că prin mesagerii de lumină ai lui Dumnezeu primeau în mod constant cunoștințe despre ceea ce se întâmpla pe Pământ.... și pentru că și părinții cu frică de Dumnezeu din acea împărăție nu încetau să întrezărească perspectiva venirii la ei a Răscumpărătorului divin.... Pentru că ei făceau acest lucru în numele Domnului, astfel încât coborârea Lui în iad era așteptată și El putea acum să aducă și mântuirea a nenumărate suflete și să le deschidă și lor poarta fericirii.... Coborârea la iad a adus înapoi la Dumnezeu primele spirite căzute odinioară, pentru care și omul Iisus a plătit răscumpărarea prin moartea pe cruce, și astfel abia de atunci a început întoarcerea propriu-zisă, primul suflet legat de Lucifer și-a găsit libertatea definitivă, chiar dacă drumul de dinainte pregătise deja calea acestei ființe spirituale până cu puțin timp înainte de poarta încă închisă, dar pe care Iisus a deschis-o acum și calea spre casa Tatălui a devenit liberă pentru orice suflet care vrea să o parcurgă alături de Iisus Hristos....

Amin

Coborârea la iad.... Opoziție împotriva lui Lucifer....

B.D. Nr. **6531**
25. aprilie 1956

Este adevărat că am coborât la iad după moartea Mea pe cruce și că am adus mântuirea și celor care nu intraseră încă pe poarta fericirii veșnice, pentru că această poartă a trebuit mai întâi să fie deschisă prin moartea Mea pe cruce.... Nenumărate suflete așteptau ceasul răscumpărării lor și Eu le-am apărut ca omul Iisus și le-am prezentat suferința și moartea Mea, pentru că și ei trebuiau să Mă mărturisească liber ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii. Dar am fost recunoscut și de cei care au trăit un mod de viață bun pe Pământ; nu am fost respins de toți, totuși, nenumărate suflete s-au împotrivit și ele și au respins darul de har al Mântuirii Mele. Influența adversarului Meu asupra acestor suflete a fost atât de puternică, încât ele nu au văzut în Mine decât ființa umană care se răzvrătise împotriva conducătorilor pământești și, prin urmare, a fost condamnată la moarte.... Libertatea voinței trebuia să fie lăsată tuturor acelor suflete. Și de aceea nu am putut să apar în putere și glorie.... A trebuit să umblu printre ei așa cum umblasem printre oamenii de pe Pământ.... ca o ființă umană Care a încercat doar să-i convingă de misiunea Sa și de lucrarea de mântuire împlinită prin Cuvânt. Dar adversarul Meu nu a vrut să predea sufletele, deși pentru prima dată a devenit conștient de efectul actului Meu de Mântuire.... el nu a putut reține sufletele care M-au mărturisit, care au vrut de bunăvoie să Mă urmeze prin poarta care le-a fost deschisă de Mine.... Ei au fost scoși de sub puterea lui, au rupt cătușele pentru că și-au luat puterea de la Mine, pentru că Eu Însumi le-am desfăcut lanțurile.... Cu atât mai mult adversarul Meu s-a dezlănțuit printre adepții săi, iar acum a început cu adevărat lupta luminii împotriva întunericului (lupta întunericului împotriva luminii), care nu a încetat niciodată și de aceea face ravagii pe Pământ și în împărăția spirituală.... Am coborât la iad pentru a aduce mântuirea tuturor celor care și-au încheiat deja viața pământească înainte de coborârea Mea.... tuturor celor care, în ciuda unui mod de viață corect, se aflau încă în puterea celui care, ca adversar al Meu, Mă ataca și pe Mine Însumi și împotriva căruia am dus, prin urmare, lupta pe Pământ pentru toate sufletele pe care le ținea în robie.... Și a pierdut o mare parte din adepții săi.... Eu aș fi murit pentru toate acele suflete și toate ar fi putut fi eliberate de el. Dar furia lui a fost nemărginită când s-a văzut lipsit de adepții săi.... când a trebuit să realizeze că Eu obținusem o victorie asupra lui care, totuși, fusese obținută doar prin iubire. Și el ar fi putut să se predea iubirii, dar puterea sa, posesiunile sale, erau încă prea mari și s-a împotrivit forței Mele de iubire, astfel încât nici asupra lui ea nu și-a putut face efectul. Dar a venit momentul în care a trebuit să recunoască faptul că puterea lui era frântă.... Trebuia să-și dea seama că își găsise Domnul în omul Iisus, a cărui iubire realizase unirea cu Mine.... Și, prin urmare, ura lui nu făcea decât să crească și mai mult, pentru că în Răscumpărătorul divin Iisus Hristos avea acum un adversar feroce, Care putea să-i smulgă pe urmașii săi în virtutea iubirii Sale. Dar, cum liberul arbitru al fiecărei ființe este decisiv, adversarul Meu a considerat totuși că aceasta era o soluție favorabilă pentru el însuși și se străduiește în permanență să influențeze voința victimelor sale, fie pe Pământ, fie în împărăția spirituală. Dar Eu am coborât la iad după răstignirea Mea, și cobor la iad din nou și din nou pentru a aduce răscumpărarea tuturor celor care vor să se elibereze de el, iar el nu va putea să Mă împiedice să fac acest lucru, nu va putea niciodată să rețină cu forța sufletele care vor să-Mi urmeze chemarea.... Puterea lui a fost frântă de moartea Mea pe cruce, dar nici măcar această moarte pe cruce nu a putut să-i frângă rezistența, ura și voința lui sunt de neclintit, activitatea lui este fundamental rea și natura lui este complet lipsită de iubire.... De aceea îi lipsește și puterea de a da viață morților. Puterea care i-a mai rămas este folosită întotdeauna doar pentru activitatea negativă și, prin urmare, puterea pozitivă trebuie să îi invalideze tot mai mult activitatea.... ea trebuie să câștige iubirea pentru sine și să atragă la sine toată lipsa de viață și să o trezească din nou la viață.... Prin coborârea Mea la iad a început întoarcerea la Mine a celor căzuți odinioară, a început trezirea la viață a celor morți, căci iubirea dovedise că este mai puternică decât ura, iubirea a plătit pe cruce vina care a cauzat moartea ființelor. Și astfel, viața a fost cumpărată pentru ele, cel care pusese ființele în starea de moarte a fost învins....

Amin

Coborârea la iad....

B.D. Nr. **6543**
10. mai 1956

Singuri nu veți reuși niciodată să realizați transformarea ființei voastre, pentru că vă lipsește puterea de a o face. Dar Unul singur a dobândit această putere pentru voi.... Omul Iisus a făcut ceva pentru voi, pentru a remedia starea voastră de slăbiciune, care a fost rezultatul fostei voastre răzvrătiri împotriva lui Dumnezeu..... Prin urmare, El a luat asupra Sa consecințele vinovăției voastre pentru voi, a plătit pentru vina voastră cu moartea Sa pe cruce și astfel a făcut posibilă din nou pentru voi furnizarea de putere.... El a dobândit putere pentru voi și acum vi-o și distribuie ca dar al harului.... cu condiția ca voi înșivă să vă folosiți de acest har, pentru care recunoașterea lui Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii este o condiție prealabilă, care include și recunoașterea divinității lui Iisus.... Dar ceea ce era imposibil înainte, ca ființa umană să se transforme din nou în ființă de lumină care a fost la origine, a devenit posibil prin răstignirea lui Iisus, și astfel întoarcerea la Dumnezeu este de asemenea sigură dacă numai ființa umană aderă la Iisus Hristos atunci când apelează la El pentru ajutor pe calea spre perfecțiune. Forța care îi este furnizată acum este suficientă pentru a-l elibera de sub puterea celui care l-a tras în abis și îl ține legat acolo fără milă, deoarece ființa nu are forța proprie de a rezista fără ajutorul lui Iisus Hristos. Astfel, Iisus a coborât la iad și după răstignirea Sa pentru a aduce ajutor celor care își pierduseră deja viața pământească înainte de actul mântuirii și care se aflau încă sub controlul adversarului lui Dumnezeu. Nu le fusese posibil să se elibereze în timpul vieții lor pământești, pentru că erau complet slăbiți în voință și, prin urmare, îi erau supuși și au rămas în puterea lui până la venirea Mântuitorului Iisus Hristos, pe care acum puteau să-L urmeze fără obstacole, deoarece El plătise cu sângele Său prețul de cumpărare și pentru sufletele lor. Cu toate acestea, voința liberă a acelor suflete trebuia și ea respectată.... dar acum era întărită dacă sufletul nu era complet ostil.... Dar coborârea la iad nu este înțeleasă corect dacă sunt menționate doar acele suflete binevoitoare.... Iisus, Cel Răstignit, a apărut și în mlaștina celei mai profunde depravări, El a îndrăznit să intre pe tărâmul adversarului Său, fratele căzut Lucifer.... De asemenea, a stat în fața lui cu stigmatele Sale și i-a arătat de ce este capabilă iubirea.... L-a întâmpinat ca pe un frate, dar nici măcar acest cel mai mare sacrificiu nu i-a putut înmuia inima de piatră.... Cu un rânjet, prințul iadului s-a îndepărtat, și cu el o mare mulțime de spirite rele.... Iubirea nu și-a găsit drumul spre inimile lor, ura era mai mare, iar voința lor era liberă. Dumnezeu era conștient de acest eșec, cu toate acestea, acelor locuitori ai iadului li s-a oferit și comoara harului, pentru că iubirea nu se oprește, nici măcar în fața celei mai depravate creaturi, însă nu le obligă să se predea.... Nici măcar lucrarea de iubire a omului Iisus nu a reușit să înfrângă ura și rezistența, totuși ea a fost oferită și ființelor întunericului, căci iubirea lui Iisus era destinată tuturor creaturilor, iar coborârea la iad a fost totuși o ultimă încercare de a-l convinge pe adversarul lui Dumnezeu să se pocăiască, de a-i oferi ultimele șanse de a se schimba și de a scurta timpul răscumpărării celui căzut.... Dar nici măcar această cea mai mare lucrare de iubire, pe care Dumnezeu Însuși a săvârșit-o în omul Iisus, nu a fost în măsură să schimbe aroganța și lipsa de bunăvoință a lui Lucifer, deoarece el încă vedea în moartea lui Iisus pe cruce un triumf al puterii și forței sale.... El se simțea învingătorul care reușise să predea o ființă divină slujitorilor săi.... care vedea în ființa care coborâse la iad pe Cel care "a ajuns la moarte", dar nu pe cel care "a înviat din morți"..... Lucifer nu s-a predat, lucru pe care Divinitatea l-a prevăzut din eternitate.... și pe care s-a putut construi și lucrarea de readucere a celui căzut, dar care într-o zi îl va conduce și pe acest fiu risipitor în casa Tatălui, când își va recunoaște neputința, dar care va dura încă veacuri, până când tot ce a fost înșelat de el va fi complet răscumpărat....

Amin

Apariția lui Iisus după Învierea Sa

Învierea din a treia zi....

B.D. Nr. **7320**
29. martie 1959

Și puteți să vă bucurați cu toții, căci Domnul a înviat din morți.... Așa a răsunat pe tărâmul spiritelor, precum și printre ai Mei, cărora le-am apărut în a treia zi, când am părăsit mormântul și M-am arătat discipolilor Mei.... O melancolie profundă intrase în inimile lor, căci pierduseră ceea ce fusese toată mulțumirea lor în timpul cât umblaseră cu Mine pe Pământ. Mă pierduseră, așa cum credeau, pentru totdeauna în fața morții, căci nu voiau și nu puteau să creadă că voi învia din morți, deși le atrăsesem anterior atenția asupra acestui lucru. Ucenicii erau încă la fel de legați de pământ și realitatea lumii pământești îi deziluzionase, iar frica și durerea îi cuprinseseră în așa măsură încât am vrut să-i mângâi și să-i întăresc și de aceea le-am apărut după Învierea Mea.... le dădusem misiunea de a merge în lume și de a Mă proclama, adică de a răspândi învățătura Mea divină de iubire și de a informa oamenii despre actul de mântuire pe care l-am înfăptuit pentru toți oamenii.... Dar, pentru a îndeplini această misiune, ei trebuiau să fie pe deplin convinși de adevărul a ceea ce urmau să proclame.... Iar Învierea Mea făcea și ea parte din actul de Mântuire, care nu făcea decât să încununeze actul de Mântuire, căci oamenii trebuiau să experimenteze că Eu am învins moartea, că nu mai trebuie să existe niciodată moarte pentru oricine Mă urmează, care vrea să intre în binecuvântarea actului Meu de Mântuire și trăiește astfel o viață așa cum am trăit Eu pe Pământ. Prin urmare, acesta nu mai trebuie să se teamă de moarte, deoarece Eu am învins moartea și astfel și pe cel care o adusese în lume. Și de aceea, Învierea Mea a avut loc în mod vizibil pentru oameni, adică Eu nu puteam să apar în mod vizibil decât celor al căror grad de maturitate le permitea să vadă lucrurile spirituale, căci trupul Meu era spiritual, nu mai era trupul de carne, care, prin urmare, nu putea fi vizibil decât pentru cei care posedau deja vederea spirituală și cărora, prin urmare, le anunțasem și Învierea Mea. Faptul că mormântul Meu era gol i-a uimit, cu siguranță, și pe ceilalți oameni, dar toți căutau alte explicații decât aceea că am înviat din morți.... Iar această învățătură va necesita întotdeauna "credință", pe care, totuși, toți oamenii o pot dobândi dacă vin de bunăvoie la crucea Mea, dacă vor să aparțină celor pentru care am murit pe cruce cu cea mai amară moarte. Credința în Mine și în actul Meu al Mântuirii include simultan și credința în învierea Mea, pentru că un suflet răscumpărat prin sângele Meu are deja în sine și certitudinea unei vieți indestructibile.... Ucenicii nu erau încă pătrunși de duhul Meu, era încă întuneric în ei după răstignirea Mea, pentru că frica din ei, care era umană, nu permitea lumina. Iar Eu le-am venit în ajutor prin apariția Mea vizibilă, care însă atunci i-a convins și ea în mod copleșitor și i-a făcut fericiți și veseli astfel încât misiunea lor părea acum ușor de îndeplinit și ei doreau acum să lucreze cu putere sporită pentru vestirea învățăturii Mele și a răstignirii Mele împreună cu învierea Mea. În zilele de după învierea Mea, am putut să le transmit imediat putere discipolilor Mei, deoarece răscumpărarea acestor suflete avusese loc acum și ei erau deja capabili să se elibereze de stăpânirea lor anterioară, și atunci și-au reluat slujba de predicare fără teamă, deoarece știau că nu mai puteau să moară sau doar să moară în trup, ci că vor continua să trăiască în Împărăția Mea, și astfel moartea își pierduse acum teroarea și pentru ei.... Prin urmare, actul învierii a fost, ca să zic așa, doar un ajutor pentru ai Mei pe care îi lăsasem în urmă în cele mai mari greutăți spirituale, deoarece credința lor nu avea încă fermitatea necesară pentru misiunea lor de a duce Cuvântul Meu în lume.... Dar ei trebuiau să vorbească în locul Meu și, prin urmare, trebuiau să aibă și ei acum această credință convinsă, care necesita doar răscumpărarea lor deplină, dar care era atunci prezentă în mod irefutabil și în toți discipolii Mei, pentru ca ei să poată fi cu adevărat răspânditori fideli ai învățăturii Mele atunci când începea misiunea lor....

Amin

Paștele....

B.D. Nr. **7579**
17. aprilie 1960

Și am ridicat Templul așa cum am promis.... Am înviat din morți a treia zi, iar trupul Meu a ieșit și El din mormânt, pentru că așa am vrut ca oamenii să ia aminte la învierea Mea. Căci ei nu credeau în viața de după moarte și am vrut să le dovedesc că era posibil ca Eu să învinge moartea, astfel încât să creadă în promisiunea Mea că orice persoană care crede în Mine va învia. Prin urmare, am lăsat trupul să se ridice din mormânt într-o stare spiritualizată, M-am arătat discipolilor Mei care au putut să Mă vadă și, de asemenea, să Mă simtă, deoarece trebuiau să creadă că am înviat din morți, așa cum am proclamat anterior. Dar nu puteam fi văzut decât de cei a căror stare de maturitate permitea acest lucru, pentru că Eu nu mai eram fizic printre ei, ci trupul și sufletul se spiritualizaseră și, prin urmare, eram vizibil doar pentru cei care erau capabili să vadă cu ochi spirituali, deoarece Eu le deschideam vederea spirituală. Și acesta a fost, la rândul său, motivul pentru care oamenii s-au îndoit, s-au certat și au exprimat suspiciuni cu privire la faptul că trupul Meu ar fi fost îndepărtat în mod ilegal...., la fel cum învierea Mea din a treia zi este pusă la îndoială și astăzi de cei care nu înțeleg procesul de spiritualizare a sufletului și a trupului. Oamenii nu cred în învierea sufletului și totuși același proces are loc la toți oamenii la moartea trupului lor, acela că sufletul părăsește trupul și intră în împărăția de dincolo. Căci el nu poate muri, doar că starea lui este complet diferită în funcție de modul de viață. Dacă aceasta a dus la maturitate pe Pământ, atunci sufletul se ridică la viață.... la o nouă viață în împărăția spirituală.... Sufletul Meu se maturizase, se unise cu eternul Tată-Spirit și a știut, de asemenea, să controleze trupul în timpul vieții sale pământești, să se adapteze la toate dorințele sale, astfel încât și trupul a experimentat spiritualizarea tuturor substanțelor deja existente pe Pământ și, prin urmare, a putut învia în același timp cu sufletul după moarte, ceea ce am dovedit a treia zi. Dar chiar și acest proces nu poate fi crezut decât pentru că nu mai pot fi aduse alte dovezi în acest sens. Dar oricine al cărui spirit este trezit, care știe despre scopul și obiectivul ființei umane pe Pământ, este de asemenea un credincios convins în învierea Mea din a treia zi, pentru că spiritul Meu i-o vestește, ceea ce a radiat și la ucenicii Mei după învierea Mea, ceea ce a devenit evident după înălțarea Mea la Cer, Pentru că și acest lucru a putut fi experimentat doar de oameni maturi, care au putut să vadă în mod spiritual pentru că așa am vrut Eu și pentru că erau deja atât de pregătiți spiritual încât experiența revărsării spiritului (înălțarea) nu mai însemna pentru ei o constrângere a voinței. Astfel, după învierea Mea, doar câțiva au fost capabili să Mă vadă și Eu i-am întărit pe acești indivizi pentru această experiență neobișnuită. Ei M-au văzut pe Mine.... și am vrut să fie așa pentru că discipolii Mei urmau să meargă în lume pentru a vesti Evanghelia Mea și pentru că ei urmau să dea mărturie despre învierea Mea din a treia zi. Dar nu M-am arătat necredincioșilor pentru că ei nu ar fi putut suporta plinătatea luminii Mele, care ar fi strălucit în întunericul lor spiritual. Dar oricine aude Evanghelia Mea, care crede în Mine și în actul Meu de Mântuire, va putea crede și în învierea Mea din morți, și îi va fi posibil să creadă în ea pentru că spiritul din el, care radiază din Mine, îl instruiește în egală măsură din interior și îi dă o credință vie. El nu va mai avea nevoie de alte dovezi, va fi pe deplin convins în interior că sufletul său va învia și, prin urmare, își va trăi și viața pământească în mod conștient, va tinde spre unificarea cu Mine, se va ține strâns de Iisus Hristos și va intra în contact cu Mine Însumi în el.... se va strădui din punct de vedere spiritual și va căuta în mod constant să îndeplinească voința Mea.... și nu va trebui să se teamă de moarte, deoarece știe că va învia la viața veșnică....

Amin

Înălțarea lui Iisus Hristos

Înălțarea lui Hristos.... Transfigurarea....

B.D. Nr. **3622**
7. decembrie 1945

Viața Mea pe Pământ a fost o umblare în iubire pe care am încheiat-o cu moartea Mea pe cruce.... Trupul Meu era pe Pământ, adică supus tuturor legilor naturii, sufletul Meu era cu Dumnezeu, trăia o viață spirituală și, prin urmare, a devenit puternic pentru a supune și trupul, pentru a-l lăsa să tindă și el la fel spre Dumnezeu, și astfel sufletul și trupul s-au spiritualizat, astfel încât forma exterioară, care îl conținea pe Dumnezeu, Tatăl veșniciei, în toată plinătatea, nu mai era un obstacol pentru lucrarea Sa. Forma exterioară nu mai putea, prin urmare, să cadă pradă morții trupești, deoarece numai materia este muritoare, adică schimbătoare în sine, care conține o spiritualitate imatură, dar nu o substanță complet spiritualizată. Și astfel, sufletul și trupul puteau intra în împărăția spirituală, pentru că erau desăvârșite, erau permeabile la lumină și puteau acum să părăsească Pământul pătrunse de lumină și putere, proces pe care ucenicii Mei au putut să îl experimenteze, care a avut loc sub ochii lor pentru ca ei să poată contempla slava lui Dumnezeu, pentru ca ei să primească putere pentru misiunea lor pământească care începea acum pentru răscumpărarea umanității. Ei trebuiau să-i informeze pe oameni despre actul Mântuirii Mele, despre modul Meu de viață, despre învățătura Mea, despre suferința și moartea Mea agonizantă pe cruce și despre învierea și înălțarea Mea la Cer..... Și trebuiau să fie pregătiți pentru această misiune, trebuiau să ducă ei înșiși o viață de iubire, trebuiau să fie profund devotați, trebuiau să fi recunoscut în Mine pe Tatăl veșniciei, trebuiau să fi absorbit pe deplin învățătura Mea pentru a putea să o transmită mai departe; trebuiau să fie inițiați în adevăr pentru a putea înțelege moartea Mea sacrificială și, astfel, trebuiau să fie adepți vii și să fie capabili să predice din convingere profundă. Și, prin urmare, ei trebuiau, de asemenea, să experimenteze înălțarea Mea, ultimul semn al slavei Mele, al Dumnezeirii Mele, pe Pământ, pe care am putut să le-o ofer ca ființă umană, care a încheiat viața Mea pe Pământ, dar care urma să rămână vie pentru ai Mei atâta timp cât exista lumea. Pentru că transfigurarea Mea a fost împlinirea a ceea ce am predicat, cu siguranță de înțeles pentru discipolii Mei, dar de înțeles pentru oameni doar dacă Mă urmează, trăiesc o viață de iubire dezinteresată și astfel sunt capabili să înțeleagă adevărul etern și să absoarbă înțelepciunea divină profundă. Atunci, înălțarea Mea va fi de asemenea credibilă pentru ei dacă vor ști că spiritualizarea sufletului și a trupului este scopul vieții pământești și că rezultatul este primirea celei mai radiante lumini. Iată de ce scopul vieții Mele pământești a fost doar predicarea iubirii, iată de ce Cuvântul a luat trup pentru a le arăta oamenilor calea cea bună, pentru a le exemplifica o viață de iubire și pentru a-i îndemna să Mă urmeze.... Numai iubirea aduce spiritualizarea și numai iubirea răscumpără omenirea din moarte și o trezește la viața veșnică....

Amin

Înălțarea lui Iisus....

B.D. Nr. **7358**
8. mai 1959

Oamenilor le este greu să creadă ceea ce nu poate fi dovedit, dacă este vorba de fenomene în afara legilor naturale care nu pot fi acceptate ca adevărate decât prin credință. Acest lucru include și Înălțarea Mea, ultimul eveniment al vieții Mele pe Pământ, care a avut loc cu adevărat în afara legilor naturale, dar care nu a putut fi văzut decât de oameni desăvârșiți. Iar acești oameni desăvârșiți au fost instruiți să raporteze acest lucru oamenilor, cărora le-au informat despre moartea Mea răscumpărătoare, despre suferința și moartea Mea pe cruce și despre învierea Mea.... Astfel, ucenicii Mei au vestit și ei Înălțarea Mea, dar nu au găsit credință decât acolo unde oamenii aveau deja un simț mai spiritual datorită iubirii și care, prin urmare, erau și ei capabili să creadă ceea ce li se transmitea.

Ei nu îndrăzneau nici să se îndoiască de martorii Înălțării Mele, pentru că simțeau că acești martori ai Mei spuneau adevărul și le vesteau Evanghelia cu o misiune mai înaltă. Și, prin urmare, credința în înălțarea lui Iisus a rămas încă mult timp, nu a fost pusă la îndoială așa cum se întâmplă acum, când dragostea s-a răcit printre oameni și credința poate fi deja numită complet moartă. În plus, nu există martori credibili ai acestui eveniment și oamenii trebuie să creadă necondiționat că ceea ce le este cunoscut ca tradiție sau din cartea părinților este adevărat.... Dar lipsește credința vie, căci aceasta nu poate fi trezită decât printr-o viață de iubire, astfel încât spiritul ființei umane să se trezească și lumina să strălucească în ființa umană și atunci și această problemă își va găsi o soluție ușoară, care nu poate fi găsită niciodată fără un spirit trezit. Când M-am înălțat la Ceruri, am fost înconjurat de bărbați și femei al căror spirit era trezit, care se agățau de Mine cu o iubire arzătoare și ale căror inimi erau ele însele pline de iubire. Și, prin urmare, un proces a devenit evident pentru ei, ceea ce era cu totul firesc, deoarece trupul Meu pământesc nu mai exista, ci doar îmbrăcasem un trup complet transfigurat pentru a putea rămâne vizibil pentru aceiași oameni până când îi voi părăsi pentru a Mă întoarce în împărăția din care venisem. Iar împărăția Mea este numai lumină și iubire, nu poate fi văzută cu ochii pământești, ci poate fi întrezărită numai cu ochi spirituali, așa cum orice spirit pur locuiește în mijlocul unei mări de lumină și, de asemenea, nu poate fi văzut decât cu ochi spirituali. Un suflet desăvârșit îmbracă veșmântul de lumină la moartea sa și strălucește în plină splendoare și glorie, iar dacă oamenii sunt deja desăvârșiți din punct de vedere spiritual, atunci ar putea, de asemenea, să contemple ocazional o astfel de figură de lumină atunci când sufletul își lasă în urmă trupul pământesc, când viața sa fizică este finalizată și sufletul intră în împărăția de dincolo. Pentru că fiecare suflet care se străduiește să atingă perfecțiunea pe Pământ va fi deja spiritualizat într-o anumită măsură, astfel încât să poată îmbrăca o haină de strălucire, doar foarte puțini oameni au acest dar al harului de a putea vedea spiritual atunci când un suflet își părăsește trupul pământesc. Și, prin urmare, nu se poate face credibil pentru oamenii cu duhul nedeșteptat faptul că Eu M-am "înălțat la Cer" după învierea Mea, proces care a avut loc în toată slava doar de dragul ucenicilor Mei, pentru ca ei să-și poată îndeplini sarcina cu credință convinsă în puterea și slava Mea, căci ei trebuiau să ducă Evanghelia în lume și să anunțe învierea și înălțarea Mea la Cer.... Măsura în care o persoană este acum capabilă să creadă acest lucru depinde exclusiv de puterea iubirii sale pentru Mine și pentru aproapele său.... Totul își are rădăcinile în împlinirea acestor două porunci ale Mele: Cunoașterea supremă și credința vie izvorăsc din iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele, însă fără îndeplinirea acestor porunci va fi imposibil pentru voi, oamenii, să credeți ceea ce nu vă poate fi dovedit datorită libertății voinței voastre. Dar vă puteți considera binecuvântați dacă credeți fără dovezi, căci o astfel de credință va fi răsplătită într-o zi dacă a fost rezultatul unei vieți dezinteresate de iubire.... Apoi, într-o zi, veți îmbrăca și voi o haină radiantă de lumină și nu veți mai gusta moartea, veți "urca la fel de bine la Cer", veți putea intra în împărăția păcii și a fericirii, iar lumina radiantă vă va umple, deoarece acum veți locui în lumină pentru eternitate....

Amin

Înălțarea....

B.D. Nr. **8506**
23. mai 1963

Timpul existenței Mele pe Pământ într-o formă vizibilă pentru oameni s-a încheiat atunci când M-am înălțat la Cer.... Căci Eu Îmi îndeplinisem misiunea ca ființă umană și acum am dat ucenicilor Mei și celor care credeau în Mine ca Fiu al lui Dumnezeu un ultim semn care trebuia să le întărească credința.... M-am arătat încă o dată în mod vizibil și le-am dovedit divinitatea Mea prin înălțarea vizibilă la Cer.... în care le-a fost permis să o experimenteze doar datorită tăriei credinței lor și care, la rândul ei, avea să-i umple de o mare putere pentru misiunea lor mai îndepărtată: Să Mă proclame pe Mine și Evanghelia Mea în lume.... Nici pentru înălțarea Mea nu se poate aduce vreo dovadă, și totuși ea a avut loc sub ochii unor oameni care Îmi aparțineau pe deplin, pentru ei înălțarea nu mai însemna credință obligatorie, ei Mă recunoșteau și nimic nu mai era îndoielnic pentru ei, ei erau de asemenea inițiați de Mine în cea mai profundă cunoaștere și, prin urmare, am putut să Mă înalț sub ochii lor ca ultimul semn al puterii și slavei Mele, care a avut loc în mod vizibil și a putut avea loc pentru că Eu i-

am întărit în mod neobișnuit pe ai Mei pentru această experiență. Cu toate acestea, a avut loc doar un proces care este același pentru fiecare suflet care s-a desăvârșit pe Pământ atunci când iese din trup și intră acum în tărâmurile spirituale într-o lumină radiantă care, totuși, rămâne ascunsă ochiului uman. Dar el plutește în sus în împărăția care este adevărata sa casă. Oamenilor ar trebui să li se dea și o dovadă în acest sens, care, totuși, nu va fi recunoscută de oamenii care sunt încă imaturi și nu au atins nicio spiritualizare. Înălțarea lui Iisus va rămâne o legendă pentru oameni atâta timp cât aceștia nu au pătruns în cunoașterea spirituală, deoarece s-a întâmplat ceva extraordinar pe care numai adepții Mei au avut voie să-l experimenteze, dar care nu mai este pus la îndoială de îndată ce maturitatea sufletească a ființei umane a atins un anumit grad în care aceasta nu se mai îndoiește de nimic în momentul în care realizează că nimic nu este imposibil la Dumnezeu.... Odată cu înălțarea lui Iisus, lucrarea de răscumpărare și-a găsit încheierea. Mă înălțasem pe Pământ și M-am întors din nou în Împărăția Mea pe care, totuși, nu o părăsisem niciodată, căci eram și sunt pretutindeni, dar luasem o formă umană pentru a fi vizibil pentru voi, oamenii, și de aceea M-am înălțat din nou și într-o formă vizibilă pentru a rămâne vizibil pentru tot ceea ce am creat Eu în vecii vecilor pentru fericirea sa.... Ai Mei au rămas în urmă și s-au simțit singuri și abandonați atunci când am dispărut din ochii lor, însă au fost umpluți de spiritul Meu și acum vedeau clar misiunea pe care o aveau în fața lor, iar ei s-au simțit împinși de spirit să îndeplinească acum misiunea cu care i-am trimis la toate popoarele de pe Pământ. De aceea i-am lăsat să experimenteze și ei neobișnuitul, care a fost ultimul miracol care a încheiat progresul Meu pământesc.... Pentru că aveau nevoie de multă întărire a credinței, la urma urmei, prin contactul lor constant cu Mine, deveniseră oarecum nesiguri, lucru care trebuia încă depășit de ei și, de aceea, fiecare dintre discipolii Mei putea să țină minte în mod repetat ultimele evenimente pentru a fi acum activi cu tot zelul lor, așa cum a fost voința Mea.... Cu toate acestea, Eu am rămas cu ei în spirit, iar în timpul lucrului lor pentru Mine și pentru Împărăția Mea li s-a permis, de asemenea, să audă discursuri frecvente care le făceau evidentă prezența Mea, astfel încât dragostea lor pentru Mine era întotdeauna mai profundă și, astfel, cunoașterea lor a crescut în aceeași măsură și, prin urmare, și capacitatea lor de a lucra pentru Mine.... Eu răscumpărasem marea vină a păcatului oamenilor prin actul Meu de Mântuire și omenirea trebuia să fie informată despre aceasta, iar acest lucru se putea întâmpla din nou doar prin intermediul oamenilor care Mă experimentaseră pe Mine și răstignirea Mea în persoană.... Din partea lor putea fi proclamat acum cel mai pur adevăr despre acest mare act de milă și, prin urmare, primii Mei ucenici, în special, au fost neobișnuit de întăriți și înzestrați pentru misiunea lor, am putut să-i învăț personal în prealabil și să-i pregătesc pentru sarcina lor, iar Eu le-am întărit în mod neobișnuit credința, cu toate acestea, ei și-au păstrat libertatea de voință, dar dragostea lor pentru Mine și modul lor de viață Mi-au permis să-i i-au în considerare suplimentar pentru funcția lor, deoarece întreaga omenire trebuia să afle ce se întâmplase din partea divină pentru oameni și, prin urmare, aveam nevoie de slujitori și mesageri potriviți pentru a răspândi această cunoaștere. Iar ei trebuiau să fie capabili să susțină cu toată convingerea ceea ce învățau.... Iubirea care era în ei îi făcea capabili să accepte chiar și experiențe neobișnuite și să mărturisească totul cu tot zelul în fața semenilor lor. Dar această cunoaștere a actului Meu de Mântuire va necesita întotdeauna un anumit grad de iubire pentru a fi acceptată și crezută.... Cu toate acestea, o persoană iubitoare va fi, de asemenea, umplută de spiritul Meu și va fi călăuzită în tot adevărul, așa cum Eu Însumi am proclamat....

Amin

Iluminarea ucenicilor numai după moartea lui Iisus pe cruce....

B.D. Nr. **7148**
19. iunie 1958

Mai am încă multe să vă spun, dar voi nu le înțelegeți.... De câte ori le-am spus aceste cuvinte ucenicilor Mei, care erau în permanență în jurul Meu și totuși, de multe ori, nu puteau înțelege cine le vorbea și în ce relație se aflau cu Cel care le vorbea.... Dar ei nu erau încă iluminați de Spiritul Meu.... Iar ei nu puteau primi spiritul Meu decât după ce am oferit jertfa de pe cruce pentru întreaga omenire. Dar ar fi fost de asemenea destul de inutil să le prezint în prealabil discipolilor Mei cea mai profundă înțelepciune, chiar dacă munca preliminară pentru aceasta a fost cu siguranță făcută de Mine. Căci sarcina lor consta doar în a merge în lume și a vesti oamenilor Evanghelia iubirii, informându-i despre Mine și despre actul Meu de Mântuire, căci acesta era cel mai important lucru pentru toți oamenii, ca ei să vadă în Mine pe Mântuitorul de păcat și de moarte, pe Cel care singur îi putea elibera din noaptea morții. Ceea ce ucenicii Mei trebuiau să știe pentru această slujbă de învățătură le-a fost revelat prin Spiritul Meu și, prin urmare, ei au putut să își îndeplinească corect slujba de învățătură, au putut să ofere lumină oamenilor care o cereau și ei înșiși au putut, de asemenea, să privească în mod strălucit uneori și să dobândească o înțelegere a împărăției spirituale.... Pentru că ei au fost, de asemenea, instruiți din acea împărăție, au fost în contact cu Mine și cu lumea luminii și, prin urmare, au fost, de asemenea, luminoși și clari în interiorul lor.... Ei M-au recunoscut ca fiind Dumnezeul lor și Creatorul veșniciei, ca Tatăl lor care a coborât la copiii Săi pentru a le aduce ajutor în cele mai mari adversități spirituale. Dar ei au avut această cunoaștere deplină doar după revărsarea spiritului, după înălțarea Mea la Cer.... Cât timp am trăit Eu Însumi printre ei, ei M-au considerat încă o ființă umană, deși Divinitatea din Mine se exprima în mod constant, atât în discursuri, cât și în operele omului Iisus. Și trebuia să fie așa, ei trebuiau să-Mi poată urmări viața pământească în deplină imparțialitate până la moartea Mea, pentru că și ei erau ființe libere, care nu aveau voie să fie determinate de niciun fel de constrângere spirituală în gândurile, intențiile și acțiunile lor. Și, prin urmare, totul nu le-ar fi putut fi revelat înainte de revărsarea spiritului, pentru că i-ar fi zdrobit, adică intelectul lor nu ar fi fost capabil să proceseze acest lucru și nici ei nu ar fi putut deveni vestitori adecvați ai învățăturii Mele de iubire, care erau meniți să umble printre oameni ca ființe umane și, de asemenea, nu li s-a permis să le ofere nici o dovadă ca să le forțeze credința. Eu îi cunoșteam pe ucenicii Mei, le cunoșteam starea de maturitate și le dădeam întotdeauna ceea ce erau capabili să înțeleagă.... dar apoi cunoașterea le-a venit într-o clipă, când spiritul Meu s-a revărsat asupra acestor ucenici. Și astfel, fiecare persoană va fi instruită atunci când Eu Însumi voi putea aprinde lumina în ea, și numai atunci îi vor fi accesibile înțelepciuni și mai profunde pentru care înainte nu avea înțelegere. Cu toate acestea, voi, ucenicii Mei din ultimele zile, ar trebui să duceți cunoștințele pe care le primiți în lume din nou, pentru că ele pot contribui la dorința unei persoane pentru spiritul Meu.... Dar numai atunci îl va face fericit cunoașterea pe care, cu siguranță, a primit-o cu intelectul înainte, dar care trebuie să ajungă mai întâi la inima sa pentru a prinde viață atunci când lumina cunoașterii se aprinde în el.... Și de aceea ar trebui să proclamați întotdeauna învățătura Mea despre iubire mai întâi, căci numai iubirea Îmi face posibilă revărsarea spiritului Meu, numai iubirea aprinde lumina, căci iubirea însăși este lumina eternității și oricine se află în această lumină a scăpat cu adevărat de noapte, toate secretele i se dezvăluie, căci Eu Însumi Mă dezvălui lui și el va fi fericit....

Amin

Experiența Rusaliilor....

B.D. Nr. **7897**
21. mai 1961

Experiența de Rusalii pe care au avut-o ucenicii Mei se poate repeta cu voi toți, căci tuturor le-am promis Spiritul Meu prin cuvintele: "Vă voi trimite pe Mângâietorul, Duhul Adevărului...." Nu a fost doar o experiență unică, care a fost destinată doar discipolilor Mei, ci, de fiecare dată, spiritul Meu curge către oamenii care se unesc intim cu Mine și cer puterea Mea spirituală. Și astfel, oricine poate simți și el în sine forța spiritului, devenind iluminat în gândirea sa, făcând de înțeles ceea ce înainte îi era de neînțeles.... Căci spiritul Meu dă claritate și lumină, deoarece este emanația directă de la Mine, care sunt lumina veșniciei. Prin urmare, revărsarea duhului asupra ucenicilor Mei nu a fost nimic unic, dar a fost prima dată când a avut loc acest proces, deoarece înainte de răstignirea Mea nu era posibil ca duhul Meu să umple o persoană care nu găsise încă răscumpărarea prin sângele lui Iisus Hristos.... Atâta timp cât oamenii erau încă afectați de păcatul originar, această legătură intimă cu Mine nu putea avea loc; vina ființelor de a se fi îndepărtat de Mine încă stătea între ființa umană și Mine și nu era posibil ca spiritul Meu să radieze într-un suflet împovărat de vinovăție. Când actul de mântuire a fost realizat, calea de întoarcere la Mine a fost deschisă și pentru fiecare ființă umană.... Și acum a fost posibil și ca sufletul să se modeleze prin iubire, astfel încât a avut loc trezirea spiritului la viață, scânteia spirituală din ființa umană s-a străduit să se îndrepte spre eternul Tată-Spirit, iar legătura sufletească a ființei umane cu Mine a permis revărsarea puterii Mele, că spiritul Meu i-a umplut sufletul și a aprins în el o lumină strălucitoare, că ființa umană era acum instruită din interior în tot adevărul.... că abilitățile divine care fuseseră adormite sau îngropate în el din cauza căderii sale anterioare în păcat au ieșit din nou la lumină.... că toate aceste abilități au ieșit la iveală cu o forță neobișnuită și au dovedit unificarea cu Mine.... că ele au dovedit acum și natura divină a celui care a realizat unificarea cu Mine.... ucenicii erau acum capabili să vorbească, pentru că erau plini de duh; puteau să facă minuni, să vindece bolnavii și, de asemenea, să dobândească înțelegere în domeniul spiritual.... Ei erau acum adevărați propovăduitori ai Evangheliei Mele, pentru că recunoșteau adevărul în ei înșiși, erau călăuziți și conduși de spiritul Meu pentru a vorbi conform voinței Mele. Ei erau plini de puterea spiritului, deoarece le promisesem mai înainte că voi rămâne cu ai Mei până la sfârșitul lumii.... Și această promisiune nu se aplica doar ucenicilor Mei, ci tuturor oamenilor.... care deja reieșeau din această promisiune însăși.... Întotdeauna am vrut să îi fac pe oameni fericiți, întotdeauna am vrut să Îmi revărs spiritul, întotdeauna am vrut să le transmit oamenilor adevărul, ceea ce era posibil doar prin spiritul Meu.... Cu toate acestea, cât de puțin a fost înțeles Cuvântul Meu, cât de puțin s-a ținut cont de această promisiune și, prin urmare, nici revărsarea duhului nu a fost urmărită, deși voi toți ați putut să o experimentați.... Cu toate acestea, i-am pus și o condiție: Să credeți în Mine și să păziți poruncile Mele.... căci "revărsarea spiritului" este egală cu o "revelație" directă. Iar Eu nu Mă pot revela decât cuiva care trăiește în iubire, care, prin urmare, trezește spiritul din el însuși la viață prin iubire.... Înțelegeți că spiritul Meu vă introduce în tot adevărul.... că Eu Însumi, ca Adevăr Etern, Mă revelez.... că vă împărtășesc cunoașterea, că vă instruiesc din interior.... Și în acest fel i-am învățat și Eu pe discipolii Mei. Le-am dat capacitatea de a recunoaște tot ceea ce le prezentasem anterior și apoi, în conformitate cu această recunoaștere, de a Mă proclama pe Mine Însumi și actul Meu de Mântuire semenilor lor, căci ei trebuiau să cunoască voința Mea și cauza nenorocirii lor, precum și scopul pe care li-l stabilisem pentru viața lor pământească. Prin urmare, trebuiau să cunoască ei înșiși totul pentru a putea să-i instruiască în mod veridic și pe semenii lor.... Și astfel, astăzi îi umplu din nou pe discipolii Mei cu spiritul Meu și îi trimit din nou în lume, pentru că acum oamenii vor cunoaște din nou și ei voința Mea și tot ceea ce îi așteaptă.... Evanghelia iubirii le va fi proclamată din nou de către slujitorii Mei peste care Îmi revărs spiritul Meu, pentru ca ei să-și poată exercita slujba pe care Eu Însumi le-am încredințat-o.... Pentru că este timpul sfârșitului și oamenii trebuie să cunoască adevărul pe care numai Eu Însumi îl pot da prin spiritul Meu, care îi umple pe cei care sunt dispuși să Mă slujească și pe care îi trimit din nou în lume înainte ca sfârșitul să vină....

Amin

Revărsarea duhului asupra ucenicilor și acum....

B.D. Nr. **8803**
16. mai 1964

Eu v-am promis că voi rămâne cu voi până la sfârșit, iar Cuvântul Meu este adevărul. Cu toate acestea, am atașat o condiție la acest lucru: să-mi cereți un răspuns de la Mine, care sunt Adevărul etern. De aceea, trebuie să luați legătura cu Mine și veți primi ceea ce cereți. Căci revărsarea spiritului nu a fost primită doar de ucenicii Mei.... Toate aceste privilegii se aplică celor de-ai Mei, care au fost în contact atât de intim cu Mine, încât am putut astfel să le acord aceeași considerație ca și primilor Mei ucenici. Și această lucrare a Mea a fost descrisă ca fiind unică, a fost menționată doar ca referindu-se la "primii Mei discipoli" și ca un eveniment unic. În consecință, nu s-a luat în considerare "lucrarea spiritului Meu" în ființa umană, și tocmai această lucrare a spiritului Meu în ființa umană este cea prin care Eu sunt recunoscut ca Dumnezeul și Creatorul vostru, pentru că tocmai aceasta este cea care stabilește legătura dintre Mine și ființa umană. Am nevoie doar de o inimă care să fie deschisă la fluxul Meu de forță de iubire în care să mă pot curge pentru a Mă dezvălui ei..... Iar revelațiile Mele sunt o cunoaștere profundă a ceea ce ți-a scăpat din vedere. Veți experimenta din nou ceea ce ați fost, ceea ce sunteți și ceea ce veți redeveni.... veți primi cunoștințe despre aceasta și astfel va deveni lumină în jurul vostru. Prin urmare, am putut să-mi revărs spiritul asupra ucenicilor mei pentru că ei erau complet uniți cu mine, pentru că îndeplineau toate condițiile prealabile care erau o condiție prealabilă pentru lucrarea spiritului meu în ei și pentru că eu realizasem în prealabil actul de mântuire pentru păcatul lor originar. Atunci ucenicii Mei au fost umpluți de duhul Meu și acum vorbeau în numele Meu ceea ce Eu Însuși le vorbeam. Ei puteau acum să învețe în numele Meu și să propovăduiască Evanghelia Mea oamenilor. Și astfel voi rămâne cu voi până la sfârșit, pentru că m-am înălțat și am vrut doar să vă fac cunoscută prezența mea. Și veți trăi acest lucru din nou și din nou și nu vă veți crede abandonați, pentru că spiritul meu este în mod constant printre voi, cei care sunteți intim uniți cu mine. Vreau să vă învăț și să vă sporesc cunoștințele, astfel încât să puteți spune pe bună dreptate: "Duhul lui Dumnezeu lucrează în mine". Iar eu nu pot decât să vă instruiesc în adevăr, așa cum am promis prin cuvintele: "Vă voi introduce în adevăr și vă voi reaminti ceea ce v-am spus".

Amin

Biserica lui Hristos

Biserica lui Hristos la începuturile sale....

B.D. Nr. **8375**
8. ianuarie 1963

Ucenicii Mei au primit Evanghelia iubirii de la Mine Însumi atunci când am umblat pe Pământ și astfel au putut să o transmită pur și nealterată în lume atunci când actul Meu de mântuire a fost împlinit și M-am înălțat din nou în împărăția Mea de lumină. Și din partea lor, învățătura Mea a fost, de asemenea, păstrată pură, iar oamenii M-au luat în seamă ca Răscumpărător al lor din păcat și moarte.... Ei au fost instruiți de ucenicii Mei că trebuiau să ia calea crucii și să trăiască o viață de iubire pentru a îndeplini scopul vieții lor pământești și pentru a putea intra în Împărăția Mea după moarte. Ucenicii Mei au fost introduși de Mine în adevăr și au transmis, de asemenea, același adevăr, deoarece spiritul Meu a putut lucra în ei.... La început, oamenii au acceptat și ei Evanghelia Mea pură și s-au străduit să trăiască și ei o viață de iubire și, astfel, au trezit și ei la viață spiritul din ei înșiși, iar Eu Însumi am putut să lucrez în ei. Și astfel, învățătura Mea a fost și ea păstrată pură pentru o anumită perioadă de timp, discipolii Mei au transmis mai departe slujba de învățătură pentru că recunoșteau starea spirituală a celor pe care îi hotărâseră să le urmeze.... Dar nu a trecut mult timp până când oamenii au dobândit și ei înșiși o astfel de slujbă de învățătură, în parte dintr-o anumită iubire de sine, în parte din exces de zel pentru a împlini voința Mea, dar fără să aștepte chemarea interioară pentru a face acest lucru.... Și astfel s-a ajuns ca această slujbă de învățătură să fie apoi acordată fără discernământ.... că harul interior, starea spirituală a unei persoane, nu mai era decisivă, ci circumstanțele exterioare aveau un cuvânt de spus, iar adevărul pur era acum, de asemenea, din ce în ce mai periclitat, dar acest lucru nu era recunoscut din cauza spiritului netrezit al acelor învățători.... Dar oamenilor cărora li se propovăduia Evanghelia li s-a refuzat dreptul de a-și forma propria judecată și de a ridica îndoieli cu privire la adevărul absolut a ceea ce se preda.... Cei care se considerau învățători spirituali erau convinși de misiunea lor și de valoarea ei și nu acceptau niciun contra-discurs. Iar cei care erau învățați erau făcuți să accepte nestingheriți ca adevăr tot ceea ce li se oferea. Adevărul nu putea rămâne pur decât atâta timp cât gardienii săi erau ei înșiși treziți în spirit. Dar, în curând, numărul celor care au fost puși în funcții și demnități fără a fi iluminați de spiritul Meu i-a depășit, și orice obiecție a unei persoane trezite spiritual a fost respinsă.... Puterea acelora a crescut, iar adevărul pur a ajuns să fie presărat cu erori.... cu un corp de gândire care își avea originea în intelectul oamenilor și care era reprezentat de aceștia ca fiind adevărul divin. Și chiar dacă din când în când oamenii treziți spiritual au încercat să eradicheze această eroare.... adversarul Meu a reușit să se impună pentru că puterea adepților săi era deja prea mare și adevărul pur nu mai era recunoscut ca atare. Astfel, vă puteți explica faptul că, în decursul timpului, s-a format ceva complet diferit de "Biserica lui Hristos" atunci când a fost fondată pe Pământ de către Mine.... Aceasta este singura explicație pentru faptul că o organizație a ajuns la putere, că în cadrul acestei organizații au apărut de fiecare dată diviziuni și că Eu am vrut întotdeauna să consider "biserica" Mea fondată de Mine doar ca o clădire spirituală care cuprinde oameni care trăiesc în adevăr ca urmare a unei vieți de iubire care are ca rezultat o credință vie și trezirea spiritului. Și această biserică a supraviețuit și până în prezent, pentru că, de fiecare dată, spiritul Meu a putut să se reverse asupra oamenilor care s-au străduit să trăiască în iubire și să împlinească voința Mea..... Și astfel, de asemenea, le-a putut fi transmis mereu și mereu adevărul pur, care demască toate învățăturile greșite, iar fiecare persoană care dorește cu seriozitate adevărul va primi o explicație cu privire la motivul pentru care omenirea a putut să cadă în gândirea confuză și, de asemenea, nu dorește să se elibereze de ea. Cu toate acestea, va fi de asemenea de înțeles pentru toată lumea că masele nu sunt niciodată accesibile adevărului, ci acceptă de bunăvoie eroarea, iar fiecare individ ar trebui să încerce să se desprindă de cunoștințele spirituale greșite de îndată ce are harul ca adevărul pur să îi fie oferit de Mine, căci numai dacă îl dorește cu seriozitate, va

putea și el să separe adevărul de eroare și atunci va face parte și el din biserica pe care Eu Însumi am fondat-o pe Pământ....

Amin

Îngăduința sau reținerea păcatelor.... Discipolii lui Iisus....

B.D. Nr. **3297**
17. octombrie 1944

Cărora le veți ierta păcatele, le sunt iertate; și cărora le veți reține păcatele, le sunt reținute.... Acestea sunt, de asemenea, cuvintele Mele, care au găsit adesea o interpretare diferită de cea care le-a fost pusă de Mine. Iar pentru corectare este nevoie de o persoană cu spiritul treaz care să-Mi audă vocea și să vă transmită vouă, oamenilor, clarificările Mele, astfel încât să vă eliberați de erori și să umblați în adevăr.... Ucenicii Mei au fost înzestrați cu puterea de a face minuni în numele Meu, de a vindeca, de a învia morții și de a dovedi astfel oamenilor puterea credinței lor nemijlocite în Mine. Ei se aflau într-o stare spirituală care permitea această lucrare supranaturală, deoarece, atunci când spiritul Meu a venit peste ei, ei erau plini de putere și lumină, de putere și înțelepciune. Prin urmare, ei au fost capabili să răspândească adevărul, deoarece ei înșiși se aflau în el, și au fost capabili să realizeze lucruri prin simplul lor Cuvânt care depășeau orice capacitate umană. Pentru că ei au fost discipolii Mei.... instruiți de Mine în timpul vieții Mele pe Pământ prin Cuvântul interior, ei au trăit în dragoste și au crezut în Mine, astfel că au fost, de asemenea, capabili să primească spiritul Meu în ei înșiși și să lucreze prin el. Faptele extraordinare au fost semne ale maturității lor sufletești, care trebuiau să fie din nou dovada pentru oameni a capacității extraordinare pe care o poate atinge ființa umană dacă trăiește după voința Mea, adică dacă se modelează după chipul Meu.... în iubire.... Căci iubirea este putere, iar dacă ființa umană se află în iubire, este și ea pătrunsă de putere și lumină, căci spiritul lui Dumnezeu, emanația Sa de putere, o poate umple. Și am dat exemplul unei vieți de iubire oamenilor.... Le-am arătat puterea pe care o poate atinge ființa umană și am lăsat exemple vii după moartea Mea, care trebuiau să proclame din nou învățătura Mea de iubire și, de asemenea, să dea un exemplu de putere, astfel încât oamenilor să le fie ușor să creadă în Mine.... Dar Eu Însumi eram în mijlocul discipolilor Mei, chiar dacă nu mai eram vizibil, dar în spirit.... i-am călăuzit, deoarece tot ceea ce este pătruns de spiritul Meu este supus îndrumării Mele divine.... pentru că Eu Însumi puteam acum să lucrez prin intermediul celor care erau activi în numele Meu. Prin urmare, discipolii aveau acum aceeași putere și același drept, deoarece tot ceea ce făceau era acum voința Mea; ei erau iluminați de spiritul Meu, care este emanația Mea. În consecință, ei aveau, de asemenea, puterea de a ierta păcatele în numele Meu, mai ales atunci când o boală era rezultatul păcatelor lor și, pentru a vindeca această boală, trebuiau să le ierte oamenilor și păcatul în sine. Dar dacă recunoșteau nevrednicia unei persoane, necredința ei și voința ei de a se opune lui Dumnezeu, erau la fel de îndreptățiți să o lase în starea ei păcătoasă, pentru că acest lucru nu era determinat de cunoașterea lor umană, ci de spiritul divin din ei, spiritul Meu, care știe totul și, prin urmare, și despre nevrednicia unei persoane și, prin urmare, și despre inutilitatea unei lucrări de har asupra ei. Astfel, le-am dat ucenicilor Mei dreptul de a-i considera pe oameni în funcție de cunoștințele lor, pentru că spiritul Meu era activ în ei și acest spirit garanta gândirea corectă a ucenicilor Mei.... Dar acum, oamenii și-au arogat un drept egal pentru ei înșiși, în care spiritul Meu nu era încă activ.... Ei au autoritatea de a ierta sau de a reține păcatele legate de persoana însăși, dar nu de spiritul divin din această persoană, și astfel au acordat acest drept tuturor discipolilor conform cuvântului, nu conform spiritului lor, și astfel au înțeles greșit sensul Cuvântului Meu, deși și acum ar gândi corect dacă ar fi clar cine este cu adevărat discipolul Meu....

Nu sunt cei care se numesc pe ei înșiși, ci cei pe care i-am chemat pentru slujba lor de învățătură pe Pământ.... Căci Eu le-am dat ucenicilor Mei însărcinarea: "Mergeți și învățați toate neamurile...." Dar pentru a putea învăța, spiritul Meu trebuie să fie eficient în ei, astfel încât să poată distribui oamenilor adevărul pur și să răspândească învățătura Mea de iubire în lume. Dar adevărul nu poate fi însușit în alt mod decât prin lucrarea spiritului. Și astfel, discipolii Mei trebuie neapărat să fie iluminați de spiritul lui Dumnezeu înainte de a se putea considera discipolii Mei. Dar atunci și ei vor fi pătrunși de lumină și de putere și vor putea să realizeze fapte extraordinare, puterea spiritului le va permite să

vindece bolnavii, deci să elibereze oamenii de păcat și de consecințele sale, de îndată ce vor crede în Mine și în numele Meu.... Acestor oameni iluminați de spiritul Meu le-am dat puterea de a ierta păcatele, pentru că, prin starea lor spirituală matură, ei recunosc și când persoana este demnă de a i se ierta păcatele, căci atunci acționează în numele Meu și Eu sunt Cel care le iert efectiv păcatele. Dar dacă se simt chemați să îndeplinească actul de iertare a păcatelor oameni care nu pot demonstra nicio chemare din partea Mea Însămi, care nu sunt nici luminați de spiritul Meu și nici nu aud Cuvântul Meu în ei înșiși, atunci chemarea lor poate fi negată cu siguranță pe bună dreptate, ceea ce este deja evident din faptul că sunt incapabili să își recunoască semenii pentru a judeca dacă păcatele lor trebuie lăsate sau păstrate. Judecata aceasta presupune deja lucrarea spiritului, care, însă, trebuie negată majorității celor care cred că sunt chemați să fie slujitori ai lui Dumnezeu atâta timp cât nu au Cuvântul interior. Numai prin Cuvântul Meu sunt chemați să lucreze pentru Mine, deoarece numai Cuvântul Meu îi face cunoscători, adică le transmite adevărul pur, iar acest lucru este absolut necesar pentru a putea lucra pentru Mine ca ucenic al Meu. Oricine are el însuși adevărul poate, de asemenea, să-l transmită și astfel își ajută semenii să devină liberi. Oricine are Cuvântul Meu va avea, de asemenea, capacitatea de a judeca atunci când voința unei persoane este îndreptată spre Dumnezeu. Pentru că cuvântul rostit de om este adesea înșelător, inima nu trebuie să fie implicată în ceea ce rostește gura. Dar ucenicul corect are și darul de a-și recunoaște semenii și, prin urmare, știe și el care persoană este serioasă în privința iertării păcatelor sale și nu se lasă înșelat de multe cuvinte lipsite de convingere interioară. Și, prin urmare, nici iertarea păcatelor nu poate fi un act general, deoarece ea nu poate avea loc decât acolo unde a precedat cea mai profundă pocăință și unde aceasta este recunoscută de discipolii Mei. Dar atunci judecata acestora din urmă va fi valabilă în fața Mea, deoarece el acționează numai după instrucțiunile Mele și activitatea sa este supusă voinței Mele. Și iată ce le-am dat de înțeles discipolilor Mei prin aceste Cuvinte, că acțiunile și gândurile lor sunt în deplin acord cu Mine dacă sunt active în numele Meu, că nu pot gândi și nu pot dori altceva decât voința Mea dacă spiritul divin acționează în ei, dar numai dacă acesta îi imprimă ca discipoli ai Mei. Căci Eu Însumi Îmi numesc slujitorii de pe Pământ, deoarece Eu știu cu adevărat cine este calificat pentru această funcție și pe cine pot înzestra cu darurile pe care le cere o slujbă de învățătură pe Pământ.... Și apoi le dau și autoritatea, pentru că atunci ei nu fac decât să îndeplinească ceea ce stă în voia Mea....

Amin

"Tu ești Petru, Stânca, pe tine voi zidi Biserica Mea...."

B.D. Nr. **4942**
27. iulie 1950

Poate că Eu am întemeiat o Biserică pe Pământ, dar nu am vrut o organizație.... Acest lucru îl spun tuturor celor care interpretează Cuvântul Meu "Tu ești Petru, Stânca, pe tine voi zidi Biserica Mea" în așa fel încât, prin urmare, Eu Însumi sunt fondatorul organizațiilor lumești care se numesc adevărata Biserică a lui Hristos. La fel ca toate cuvintele Mele, și acestea trebuiau să fie înțelese spiritual, ba chiar destul de ușor, dacă credința profundă a ucenicului Meu Petru este înțeleasă ca o stâncă, care trebuie să fie inerentă tuturor celor care fac parte din adevărata Mea Biserică. Biserica Mea este o lucrare pur spirituală, ea trebuie înțeleasă ca o congregație care este solidă ca o stâncă în credință, precum Petru, dar niciodată ca o asociație de oameni într-o organizație pur lumească, care, prin urmare, trebuie să fie numită lumească, deoarece totul trebuie să fie recunoscut în exterior, ceea ce dovedește apartenența la această organizație, pentru că, în plus, au fost emise legi care îi fac pe oameni lipsiți de libertate de gândire și de acțiune, ceea ce contrazice complet voința Mea. Ceea ce cer de la oamenii care aparțin Bisericii Mele este: Să se străduiască să se îndrepte spre Mine de bunăvoie, ceea ce presupune credință în Mine, precum și dragoste.... Ambele, însă, nu pot fi forțate sau obținute prin reglementări; dragostea pentru Mine nu se trezește cu supunere, ci doar prin credința în perfecțiunea Mea, iar această credință poate fi cu siguranță învățată, dar nu și cerută. (7/26/1950) Ființa umană trebuie să dobândească ea însăși credința după ce a fost informată despre Mine, Creatorul și Tatăl său din veșnicie. Numai această credință confirmată de sine face din ființa umană un membru al Bisericii Mele, astfel că o organizație nu poate fi Biserica Mea care poate număra o mulțime de membri, dar nu are credința vie confirmată de sine. Căci, deși în ea se predică atât

credința, cât și iubirea, totuși ascultătorii sunt cei care trebuie să lase voința lor să devină în ei înșiși activă pentru a dobândi dreptul de a aparține bisericii Mele fondate de Mine. Și de aceea subliniez în mod repetat că această biserică nu a putut fi modelată de oameni prin fondarea unei organizații care, ca orice organizație lumească, are conducători de diferite grade cărora nu le-am încredințat niciodată o astfel de funcție, care au mai mult funcții de conducere decât de slujire și care, adesea, nu sunt ei înșiși membri ai bisericii fondate de Mine, pentru că ei cred doar orbește ceea ce au fost și ei învățați și nu au dobândit încă credința convinsă prin reflecție, precum și credința vie prin activitate iubitoare. Prin urmare, ei se cred reprezentanții Mei pe Pământ și totuși nu pot transmite oamenilor cunoștințele care corespund adevărului, deoarece nu le posedă ei înșiși. Ei se simt ca niște urmași ai lui Petru, dar nu sunt, pentru că credința lor nu are tăria unei stânci de îndată ce este pusă la încercare. Biserica Mea fondată de Mine se va dovedi în sine.... porțile iadului nu o vor birui. Cu toate acestea, dacă zidurile acestei biserici vor fi zdruncinate, ceea ce este intenționat de voința Mea, ea nu va rezista și doar fanaticii care cred orbește vor rezista, dar nu din convingere, ci din fanatism, care, totuși, nu va fi judecat de Mine ca fiind loialitate. Căci Eu le cer oamenilor să se gândească la tot ceea ce întâlnesc și vreau ca ei să devină văzători și să nu rămână orbi din vina lor. Cer, de asemenea, reflecție asupra cuvintelor Mele: Tu ești Petru, stânca, pe tine voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui.... Solicit o reflecție asupra modului în care trebuie înțelese aceste cuvinte ale Mele: (7/27/1950) Vreau ca ele să fie interpretate în mod veridic și ca și voi, oamenii, să recunoașteți când interpretarea umană nu corespunde sensului spiritual pe care Eu l-am pus în cuvintele Mele. Și puteți recunoaște acest lucru dacă vă gândiți doar la adevărul pur al voinței voastre atunci când sunteți învățați de cei care se numesc reprezentanții Mei pe Pământ. Adevărații Mei reprezentanți sunt bine informați despre adevăr și, prin urmare, pot oferi și semenilor lor o explicație corectă despre Cuvântul Meu și semnificația sa spirituală profundă. Dar reprezentanții Mei aparțin și ei bisericii fondate de Mine, chiar dacă nu fac parte din nicio organizație pământească. Reprezentanții Mei îndreptățiți vor anunța și sfârșitul existenței tuturor organizațiilor spirituale în numele Meu, deoarece tot ceea ce s-a îndepărtat de adevărul corect va dispărea, chiar dacă oamenii sunt convinși că această biserică este insurmontabilă. Doar biserica pe care Eu Însumi am fondat-o pe Pământ va fi insurmontabilă, care este o comunitate spirituală formată din cei care au credință ca Petru și care, prin această credință, se modelează după chipul Meu, care sunt de asemenea capabili să creadă în mod viu pentru că sunt instruiți în adevăr, care lasă spiritul Meu să lucreze în ei, ceea ce este și va rămâne mereu un semn de apartenență la biserica fondată de Mine....

Amin

Faptele Apostolilor 7, 55-56....

B.D. Nr. **8836**
4. august 1964

De ce nu rămâneți la simpla Mea explicație că nu sunt vizibil pentru voi, oamenii, în Ființa Mea, care v-ar consuma dacă aș vrea să vă strălucesc în toată plinătatea puterii Mele de iubire? De ce nu sunteți mulțumiți de explicația că Mi-am creat o formă pentru Mine Însumi în Iisus pentru a putea fi vizibil pentru voi? Dar veți duce o luptă zadarnică împotriva celor care vor să Mă cunoască pe Mine și pe Iisus în mod aparte, care se bazează pe rapoarte pe care nu le înțeleg pentru că spiritul lor nu este încă trezit. Pe Dumnezeu nu-l poate nimeni vedea.... fără să piară.... În Iisus, Eu sunt vizibil pentru el. Acolo unde oamenii pretind că ar fi vrut să Mă fi văzut pe Mine și pe Iisus, acolo eroarea este de asemenea evidentă, pentru că acest lucru nu este niciodată posibil. Nici măcar apostolii nu au fost capabili să înțeleagă acest mister, cu excepția câtorva, și astfel au apărut relatări care nu corespund adevărului.... care trebuie întotdeauna contestate atunci când se vorbește despre o altă divinitate în afară de Iisus. Ștefan a văzut într-adevăr Cerul deschis și L-a văzut și el pe Iisus într-o strălucire radiantă, L-a văzut ca Dumnezeu, dar oamenii din jurul lui au asociat chipul Său cu concepte pur umane, iar această frază "unde șade la dreapta lui Dumnezeu" a fost adăugată din partea omului.... pentru că acest lucru nu poate fi, căci Iisus și Dumnezeu sunt una.... Eu sunt un foc nemăsurat de strălucitor, Care nu se poate face vizibil pentru voi, Pe care nu ați putea să-l vedeți în imperfecțiunea voastră și care, de asemenea, v-ar atinge atât de nemăsurat de puternic în starea de perfecțiune încât ați

vrea să pieriți. Prin urmare, oricine spune că Mă vede pe "Mine și pe Isus la dreapta Mea" este încă legat de Scripturile pe care el însuși nu este capabil să le înțeleagă, care îi vorbesc în imagini, dar nu reproduc niciodată cuvintele Scripturilor așa cum le-a proclamat Ștefan când a fost capabil să vadă duhovnicește. Și la fel se întâmplă și cu învățăturile de bază ale Bisericii, care spun că "Iisus șade la dreapta lui Dumnezeu". Ele au apărut dintr-o concepție eronată.... Acesta a fost motivul apostaziei de la Dumnezeu, faptul că ființele nu au putut să-L privească, că El nu li s-a revelat ca ființă.... și, prin urmare, El și-a creat o formă în care S-a iradiat pe Sine.... Prin urmare, am devenit una cu această formă a lui Iisus.... Același lucru este valabil și în cazul învățăturilor mormonilor, care, de asemenea, sunt incapabili să înțeleagă întruparea lui Dumnezeu în Iisus și, prin urmare, susțin doctrina celor trei dumnezei. Și vreau să le spun un singur lucru: Voi credeți că nu vă puteți desprinde de această învățătură, dar trebuie să știți că nu vi se va mai preda în felul în care a ieșit cândva de la Mine.... Căci și voi ați avut Cuvântul Meu în tot adevărul, dar ce ați făcut din el? Ceea ce a provenit de la Mine este cel mai pur adevăr, dar nu mai este cunoscut de voi. Iar voi ați făcut din el o învățătură greșită care se abate de la adevăr în multe feluri, iar acum încercați să transferați aceste învățături greșite celor pe care Eu Însumi îi instruiesc.... Cu toate acestea, de fiecare dată Îmi aleg un vas potrivit în care să-Mi pot turna spiritul Meu, iar acesta poate aduce lumină strălucitoare în întunericul spiritului.... vă poate lumina în legătură cu acele probleme care vă mișcă ca probleme.... Și va fi o binecuvântare pentru voi, căci numai adevărul vă va conduce la țel, iar Eu încerc în mod constant să-l îndrum pe Pământ, astfel încât nimeni care este interesat de adevăr să nu poată spune că nu a fost abordat de Mine. Trebuie doar să îl dorești cu sinceritate, altfel nu ți-l poate transmite, deoarece aceasta este condiția Mea de la care nu Mă pot abate. Atunci, adevărul vă va fi transmis cu siguranță și, de asemenea, vă veți atinge cu siguranță scopul.... veți deveni veșnic binecuvântați....

Amin

Cât timp a rămas pură învățătura lui Hristos?....

B.D. Nr. **8890**
5. decembrie 1964

Mă aplec spre voi, care doriți să vă adresați Mie, care mișcați în voi înșivă întrebări la care numai Eu pot răspunde pentru voi. De multe ori s-a pus întrebarea cât timp a rămas pură învățătura lui Hristos și care sunt cauzele pentru care ea se contaminează. Iar Eu v-am învățat întotdeauna în așa fel încât ea a rămas pură atâta timp cât a fost posibilă o lucrare directă a spiritului din partea Mea.... Este de înțeles că a trebuit să se schimbe atunci când oameni cu spiritul netrezit au preluat conducerea.... Oameni care nu puteau fi învățați de Mine în mod direct, în care pur și simplu spiritul Meu nu mai putea lucra.... Primii ucenici și, de asemenea, succesorii lor erau intim legați de Mine, astfel că ei erau încă sub impresia răstignirii Mele, căci chiar dacă a trecut mai mult timp după aceea, a fost însă un eveniment extraordinar despre care au mărturisit primii ucenici că au găsit și numeroși adepți care au acceptat învățătura divină a iubirii și s-au străduit să trăiască la fel în iubire.... care, prin aceasta, au acceptat și credința în Răscumpărătorul divin și au obținut la fel trezirea spiritului lor.... Și învățătura Mea a rămas pură, atâta timp cât credința lor a fost vie, iar primii Mei discipoli au putut să formeze apostoli în repetate rânduri și să-i trimită în lume cu misiunea de a proclama Evanghelia iubirii. Și fiecare mesager se afla direct sub influența Mea, el transmitea doar ceea ce auzea prin vocea spiritului din el însuși, ceea ce avea de spus pentru că era umplut de "spiritul lui Dumnezeu". Nici diluarea învățăturii Mele nu s-a întâmplat **brusc**, un lucru a dus la altul atunci când unul sau altul nu era potrivit pentru acea funcție, dar s-a ridicat la ea sau a fost ales pentru ea de către cei care, la fel, erau treziți în spirit. Pentru că, în decursul timpului, din acele congregații inițiale au apărut asociații mai mari, care erau din nou și din nou subordonate uneia mai puternice care se ridica la această funcție pentru că avea o cunoaștere care le lipsea celorlalți frați, dar care nu putea vorbi de o cunoaștere spirituală. Și astfel s-a ridicat un edificiu care la început a fost condus tot de oameni buni, dar care a luat forme din ce în ce mai lumești, care cu siguranță își vedeau sarcina în răspândirea Evangheliei, dar care urmăreau și scopuri pământești, care nu mai posedau semnul Bisericii Mele.... iluminarea interioară prin spirit.... astfel încât în cele din urmă nu mai acordau atenție decât literei moarte, dar nu mai puteau demonstra o credință vie. Biserica pe care Eu Însumi am fondat-o pe Pământ nu s-a

schimbat, ea este formată în continuare din cei care au o credință vie în Mine și în care spiritul Meu poate lucra.... și pe care, prin urmare, îi pot ghida în gândurile lor, care nu pot gândi decât corect și care sunt în contact viu cu Mine. Și această biserică a supraviețuit în toate timpurile, a rămas în mijlocul marilor organizații pentru că a numărat membri din toate confesiunile și (care) erau vii în gândirea, dorința și acțiunea lor. Așadar, nu se poate da o perioadă de timp pentru cât timp a rămas pură.... Pentru că, în repetate rânduri, vă spun că nu consider ca aparținând Bisericii Mele decât acei oameni care se știu uniți cu Mine, care trăiesc în comuniune constantă cu Mine, care cred în Mine, cu care aș putea, prin urmare, să vorbesc prin spirit.... Și pretutindeni, în toate confesiunile, au existat oameni cu care am păstrat o comuniune intimă, pretutindeni am putut să Mă exprim și să le prezint cunoștințe profunde.... Dar dacă erau recunoscuți ca vase potrivite pentru revelațiile divine era determinat de starea spirituală a acelor oameni care se considerau pe primul loc și care erau deja considerabil de departe de adevăr. Numărul adevărașilor Mei ucenici a devenit deja alarmant de mic și chiar și astăzi îi trimit să propovăduiască Evanghelia Mea națiunilor, Evanghelia iubirii, pentru că numai prin iubire oamenii Îmi pot dovedi că aparțin Bisericii Mele, pentru că atunci spiritul Meu poate lucra și în oameni, iar acesta este cel mai sigur semn. Dar numai aceștia vor dobândi și ei Împărăția Cerurilor, numai lor le pot transmite adevărul și numai pe ei îi pot iniția în planul Meu din eternitate.... Căci sunt în joc lucruri mult mai importante decât oprirea obiceiurilor și acțiunilor ecleziastice care nu aduc niciun progres sufletului uman.... Este vorba de viața sufletului, pe care acesta nu o poate atinge decât prin activitate iubitoare și credință vie.... Și numai despre aceasta i-am însărcinat pe primii Mei apostoli să dea cunoștință semenilor lor. Și i-am acceptat în Biserica Mea pe toți cei care au respectat aceste porunci, și chiar și astăzi se aplică aceeași poruncă: "Iubește-L pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuți...."

Amin

A doua venire a lui Hristos

A doua venire a lui Hristos....

B.D. Nr. **3768**
12. mai 1946

Coborârea Mea pe Pământ s-a petrecut într-o vreme de totală dezorganizare a gândirii, într-o vreme de cea mai mare nepăsare și de cea mai profundă necredință, s-a petrecut într-o vreme în care omenirea se afla la cea mai mare distanță de Dumnezeu.... Atunci Eu Însumi am venit pe Pământ pentru a aduce ajutor în adversitatea spirituală. Nu am fost mișcat să fac acest lucru de adversitatea pământească a fiecărui om în parte, ci numai de greutățile spirituale, căci acestea însemnau o ruină sigură pentru veșnicie. Am venit Eu Însumi la ei, deoarece Cuvântul scris nu avea niciun efect asupra inimilor lor, așa că am venit Eu Însumi și le-am adus Cuvântul prin gura Omului Iisus, în care Mi-am făcut locuință și am vorbit astfel prin El, deoarece fără Cuvântul Meu nimeni nu poate deveni fericit.... Și așa cum a fost pe Pământ în momentul coborârii Mele, așa este din nou pe Pământ, este aceeași mare dificultate spirituală, este o stare fără speranță pentru omenire dacă nu i se aduce ajutor. Nepăsarea a pus stăpânire pe ea, credința s-a osificat, iar Cuvântul scris a devenit lipsit de sens pentru oameni, pentru că ei nu-l mai trăiesc și, prin urmare, nu se pot elibera nici ei de adversitate. Și de aceea voi veni din nou pe Pământ, numai că voi locui printre oameni în spirit, așa cum am proclamat, că voi rămâne cu ai Mei până la sfârșitul lumii.... Eu sunt cu ei în spirit și Mă fac cunoscut lor prin spirit.... Le aduc din nou Cuvântul Meu, le vorbesc oamenilor și cei de bunăvoință pot, de asemenea, să-Mi recunoască Cuvântul. Și ce este mai de înțeles decât faptul că nu îi las pe oameni fără ajutor? Și cum altfel pot fi ajutați decât prin faptul că Eu Însumi le vorbesc? Și pentru aceasta trebuie să Mă folosesc de o ființă umană, nu pot vorbi decât prin guri omenești pentru a nu agrava starea oamenilor, adică pentru a le lua libertatea de credință, ceea ce ar exclude orice îmbunătățire a stării lor spirituale. Cuvântul Meu trebuie să fie transmis din nou oamenilor în toată puritatea, așa cum provine de la Mine Însumi, pentru ca el să poată avea efect și asupra oamenilor. Și întrucât Eu Însumi sunt Cuvântul, Eu Însumi vin la voi, locuiesc printre voi în mod spiritual, cobor din nou pe Pământ pentru a aduce ajutor. Și când vă vorbesc vă informez și despre timpul care se apropie. Căci vreau să știți de marea responsabilitate pe care o aveți pentru sufletele voastre. De aceea vă vorbesc, vă arăt sfârșitul, vă îndrum și vă avertizez, vă sfătuiesc și vă dau lămuriri despre tot ceea ce trebuie să știți. Iar prezența Mea este irefutabilă pentru orice persoană care gândește.... Căci oricine M-a recunoscut o dată, care crede în Mine, nu va putea nega niciodată o legătură între Creator și ceea ce a creat; astfel, va fi de asemenea evident pentru el că Eu locuiesc acolo unde prezența Mea nu se opune, și va crede, de asemenea, că Eu vreau să le dovedesc oamenilor prezența Mea prin Cuvântul Meu, care provine direct de la Mine și care, astfel, mărturisește despre Mine. Eu Sunt cu voi în Cuvânt, este a doua Mea coborâre, despre care am prezis că va avea loc înainte de sfârșit.... Și astfel, puteți aștepta cu certitudine și acest sfârșit, căci Eu Însumi v-am dat semnele care preced sfârșitul cel din urmă, iar tot ceea ce am proclamat în Cuvânt și în Scriptură se va împlini, căci Cuvântul Meu este adevărul și așa va rămâne pentru eternitate....

Amin

Procesul celei de-a doua veniri a lui Hristos.... Înălțarea....

B.D. Nr. **4847**
26. februarie 1950

Întoarcerea Mea, venirea Mea la sfârșitul lumii, este pusă la îndoială de oameni care nu sunt foarte fermi în credința lor. Și totuși, ei ar fi capabili să recunoască diferitele faze ale sfârșitului timpului și, de asemenea, să perceapă prezența Mea, dacă ar fi atenți. "Voi rămâne cu voi până la sfârșitul lumii...." Numai aceste cuvinte ar trebui să vă fie suficiente pentru a vă forma o imagine corectă a întoarcerii

Mele. Faptul că nu locuiesc în mod vizibil printre voi ar trebui să vă facă să înțelegeți sensul cuvintelor Mele din punct de vedere spiritual. Eu locuiesc spiritual cu ai Mei până la sfârșitul lumii. Căci Eu sunt prezent pentru ei în orice oră și în orice loc și sunt prezent de la înălțarea Mea la cer..... Căci am spus: "Voi rămâne cu voi".... Astfel, am fost întotdeauna spiritual cu ai Mei și voi rămâne cu ei până la sfârșitul lumii..... Dar în acel moment am anunțat oamenilor întoarcerea Mea, venirea Mea pe nori. De aceea, această întoarcere trebuia să fie înțeleasă în așa fel încât oamenii să Mă poată vedea, așa cum ucenicii Mei M-au văzut urcând la cer. Din punct de vedere spiritual, sunt întotdeauna cu voi, oamenii, dacă vă dovediți demni de prezența Mea. Dar Mă voi întoarce în trup, chiar dacă nu în trup pământesc, dar vizibil pentru cei la care vreau să Mă întorc.... Dar Eu am anunțat întoarcerea și, prin urmare, și voi, oamenii, o puteți aștepta cu certitudine, dacă credeți în Cuvântul Meu și faceți parte dintre cei care vor trăi ultimul sfârșit. Nu fără motiv am făcut această promisiune înainte de înălțarea Mea la cer. Am văzut starea spirituală a oamenilor în ultimele zile, am văzut, de asemenea, greutățile imense ale credincioșilor care vor să-Mi rămână credincioși și care sunt extrem de presați, și am văzut lupta lor, cea mai dificilă bătălie pe care oamenii trebuie să o ducă de dragul numelui Meu..... Am văzut voința lor și marele pericol de a rămâne fermi în mijlocul diavolilor. De aceea le-am promis ajutorul Meu personal, pe care îl voi oferi și Eu la momentul potrivit. Eu Însumi voi veni la ai Mei și îi voi ajuta în ultima bătălie. Și astfel, mulți vor putea să Mă vadă, pentru că voi fi mereu acolo unde adversitatea este mare și ai Mei au nevoie de Mine..... Mă vor vedea ca pe o ființă umană cu carne și sânge, dar nu născută dintro femeie, ci voi veni de sus și Mă voi înconjura cu o formă vizibilă pentru voi, astfel încât să Mă puteți suporta.... Toți cei care Mă vor vedea vor fi inundați de putere și vor supraviețui ultimei bătălii de pe Pământ..... Dar apoi voi veni pe nori ca să-i aduc pe ai Mei acasă, în împărăția păcii. Această venire va avea loc exact în același mod ca și înălțarea Mea la cer. Mă voi coborî pe Pământ radiind în lumină.... dar acoperit de nori pentru a fi vizibil pentru voi.... și îi voi aduna pe ai Mei pentru a-i salva de cele mai mari adversități și necazuri din partea demonilor din lumea subterană, precum și de lucrarea finală de distrugere căreia îi va cădea victimă tot ceea ce trăiește în, pe și deasupra Pământului. Dar această venire în nori va fi văzută doar de cei care aparțin a lor Mei, căci adepții adversarului Meu nu Mă pot vedea. Este o întoarcere spirituală și totuși poate fi percepută și pe Pământ, dar numai de către cei care au renăscut spiritual, care au o credință profundă și vie și care acceptă astfel atât prezența Mea constantă până la sfârșitul lumii, cât și întoarcerea Mea vizibilă, fără îndoială, pentru că inima, scânteia spirituală din ființa umană, îi învață și, prin urmare, ei fac parte dintre cei cu care voi rămâne până la sfârșitul lumii..... Ei cred că voi veni din nou și nu voi permite ca credința lor să fie zdruncinată.....

Amin

Venirea Domnului (a se înțelege literal)....

B.D. Nr. **6037**
29. august 1954

Ceasul revenirii Mele se apropie tot mai mult, pentru că sfârșitul Pământului este aproape și, când va veni ultima zi, voi veni și Eu pe nori pentru a-i lua pe ai Mei, înainte ca Pământul să se apropie de disoluție...., ceea ce nu înseamnă însă că Pământul, ca trup ceresc, va dispărea, ci doar că va avea loc o transformare a întregii sale suprafețe, ceea ce, totuși, este egal cu o distrugere completă pentru voi, oamenii, pentru că nimic viu nu scapă acestei distrugeri, pentru că toate creațiile vii vor fi afectate de ea. Acesta este motivul pentru care Eu Însumi pot veni pe Pământ pentru a-i smulge pe ai Mei de la această lucrare finală de distrugere, pentru că, în afară de credincioșii Mei, nu va exista nimeni care să experimenteze lucrarea finală de distrugere și care să o poată raporta ulterior. Eu Însumi voi veni când ai Mei nu vor mai cunoaște o cale de scăpare, când adversarul Meu va acționa deschis împotriva lor din cauza credinței lor. Ei vor fi în situații disperate până la sfârșit, și numai credința lor fermă îi va ține drepți și rezistenți, pentru că ei așteaptă venirea Mea și Eu nu le voi dezamăgi credința. Voi apărea în cea mai strălucitoare lumină și totuși Îmi voi acoperi strălucirea, astfel încât ai Mei să o poată suporta..... Dar ceea ce provoacă o mare bucurie și veselie la ai Mei va fi o groază și o judecată pentru ceilalți.... Căci, deși nu Mă vor putea vedea, ei vor percepe aparențele neobișnuite că cei pe care îi urmăreau vor dispărea spre înălțimi, în fața ochilor lor.... Și această

experiență va fi judecata lor, pentru că răutatea lor va deveni brusc evidentă pentru ei și sfârșitul sigur, de care nu pot scăpa, va fi de asemenea o certitudine pentru ei. Dacă ar putea să Mă vadă în acest ceas, cu siguranță și-ar întinde toate mâinile spre Mine.... Totuși, această predare către Mine ar fi complet zadarnică, deoarece ar fi o credință forțată în Mine, cauzată de apariția supranaturală a Mea.... Cu toate acestea, chiar și răpirea a lor Mei ar putea totuși să le reînvie credința în Mine în ultimul ceas, iar Eu aș fi cu adevărat încă milostiv cu ei în ultimul ceas..... Cu toate acestea, ei sunt deja prea mult în ghearele adversarului și nu se mai pot desprinde de el, de aceea se vor scufunda în Pământ și li se va acorda soarta unei noi izgoniri în materia solidă, pe care și-au provocat-o singuri.... Venirea Mea în Ziua Judecății este pusă la îndoială de aproape toți oamenii.... Și totuși promisiunea Mea se va împlini.... Eu voi veni la voi și Mă veți putea vedea în splendoare și glorie. Pentru că ai Mei și-au câștigat cu adevărat salvarea din cele mai profunde adversități și pentru că nimic nu le mai pare supranatural care să aibă legătură cu sfârșitul pe care îl recunosc ca fiind sigur. Sfârșitul va veni și Eu Însumi voi coborî pe Pământ, așa cum M-am înălțat odată la cer.... în toată slava și voi deveni din nou vizibil pentru cei care cred în Mine, care sunt ucenicii Mei în ultimele zile înainte de sfârșit.... Acestea nu sunt cuvinte figurative, nu sunt parabole pentru evenimentele care vor veni...., ci sunt evenimentele însele, și vor veni la propriu, așa cum v-am promis, și puteți aștepta fiecare zi în care veți fi neobișnuit de hărțuiți de cei care sunt în robia adversarului Meu..... De îndată ce începe bătălia credinței, știi că în curând va veni ultimul ceas, pentru că aceasta este ultima lui lucrare, este ultima bătălie pe acest Pământ, care se va încheia cu înfrângerea lui finală..... Și atunci va răsări timpul păcii pe Noul Pământ, căci odată cu venirea Mea pe Pământ și cu răpirea voastră, această perioadă pământească se va încheia și va începe una nouă..... Pământul va fi transformat și schimbat într-unul cu totul nou, iar voi, pe care vă voi aduce, veți fi locuitorii acestei lumi paradisiace.... Un timp de pace și de fericire cerească vă va fi acordat în paradisul Noului Pământ....

Amin

Unirea cu Iisus Hristos și urmarea lui Iisus

Viziunea asupra lumii cu Iisus Hristos....

B.D. Nr. **2304**
16. aprilie 1942

Numai o viziune asupra lumii care îl afirmă pe Iisus Hristos și care este astfel construită pe învățătura divină a iubirii va fi o binecuvântare pentru un popor și îi va garanta o înflorire atât spirituală cât și pământească. Pentru că un popor care a adoptat o astfel de viziune asupra lumii rămâne profund unit cu propovăduitorul învățăturii divine a iubirii, el se va maturiza spiritual și nu va fi expus unor necazuri atât de mari pe plan pământesc, deoarece se străduiește să trăiască în conformitate cu voința lui Dumnezeu și, prin urmare, nu are nevoie nici de mari suferințe pentru a o schimba. Un popor care Îl ia ca model pe Răscumpărătorul divin, care Îl recunoaște și astfel se armonizează în mod afirmativ cu El, nu numai că trăiește o viață lumească și, prin urmare, nu va avea numai interese materiale, ci se străduiește să obțină și bunuri spirituale, duce o viață interioară și se străduiește să se ridice în sus, pentru că și prin credința sa este mai cunoscător, deoarece credința îi cere o activitate iubitoare și aceasta îi aduce cunoaștere. Iar oamenii cunoscători își trăiesc viața în mod conștient cu Dumnezeu, adică nu se vor îndepărta niciodată de El și nu vor plăti tribut lumii. Prin urmare, ei au devenit deja cuceritori ai materiei, deoarece, cuprinși de iubirea lui Dumnezeu, ei își văd scopul vieții în unirea cu El. Un popor care s-a eliberat de materie a atins un grad înalt de maturitate, dar nu va încerca niciodată să se impună împotriva altor popoare. Este pașnic și serviabil, nu caută să își sporească puterea sau să iasă în evidență, trăiește în liniște pentru el însuși și în izolare, astfel că va avea puțină reputație în lume, dar va fi ținut în mare prețuire de Dumnezeu. De asemenea, un astfel de popor nu va putea niciodată să înțeleagă că poate pătrunde un alt punct de vedere care neagă tot ceea ce este de origine divină, care, prin urmare, elimină și învățătura divină a iubirii și vrea să o înlocuiască cu învățături umane. Totuși, aceasta din urmă nu va supraviețui, iar oamenii care aderă la ea se vor scufunda în abis, deoarece nu va supraviețui nimic care nu este de origine divină, ceea ce include și o viziune a lumii fără Iisus Hristos. Și chiar dacă oamenii vor lupta împotriva Lui, nu vor putea niciodată să distrugă învățătura Sa, învățătura divină a iubirii, iar o viziune asupra lumii fără Hristos se va dezintegra, la fel cum un popor care adoptă această viziune va cădea mai devreme sau mai târziu în ruină....

Amin

A răscumpărat Iisus Hristos pe toți oamenii sau toți oamenii sunt răscumpărați?....

B.D. Nr. **3277**
2. octombrie 1944

Oamenii citesc Cuvântul, dar nu-i înțeleg sensul, și astfel învățături eronate apar din interpretări eronate din partea celor care vor să Mă slujească, de îndată ce nu se unesc intim cu Mine în prealabil în fiecare chestiune și nu doresc clarificări în legătură cu aceasta și, dacă le primesc, le acceptă fără împotrivire. Oamenii aderă cu încăpățânare la Cuvântul Meu că Eu i-am răscumpărat pe oameni din păcat prin moartea Mea pe cruce.... Cu toate acestea, ei nu pătrund esența Cuvântului, nu pătrund sensul actului de mântuire. Astfel, ei nu înțeleg nici în ce măsură ființa umană trebuie să fie ea însăși activă pentru a face parte din grupul celor pe care sângele Meu i-a răscumpărat din vina păcatului. Eu am murit pentru toți oamenii.... de îndată ce aceștia vor să accepte lucrarea Mea de răscumpărare.... Eu nu am stabilit o limită, dar oamenii stabilesc limite acolo unde actul Meu de mântuire nu este recunoscut. Iar aceștia se exclud pe ei înșiși din cercul celor pentru care am murit pe cruce. Și astfel, pot fi iertați de păcate doar cei care se lasă răscumpărați prin credința lor în Mine și în moartea Mea pe cruce, în timp ce ceilalți, care Mă resping pe Mine și actul Meu de Mântuire, nu sunt iertați de păcatele lor, pentru că nu se lasă spălați de sângele Meu și pentru că nu vor să facă parte

dintre cei pentru care am murit. Din nou, voința liberă a omului este decisivă, iar Eu respect această voință liberă. Dacă vinovăția de păcat a oamenilor ar fi iertată chiar și fără credință în Mine și în actul Meu de iubire, atunci ființa umană ar fi transferată într-o stare liberă împotriva voinței sale..... Dar acest lucru este împotriva ordinii Mele, pentru că atunci atât dreptatea Mea, cât și dragostea Mea ar fi eliminate, deoarece ființa umană nu ar folosi atunci această stare pentru a se alătura Mie și nici nu s-ar pocăi vreodată de păcatul său.... Cuvântul Meu este adevărul și în el nu se găsește niciodată vreun neadevăr, că Eu am murit pentru toți oamenii, că am răscumpărat toți oamenii din păcatele lor.... Cu toate acestea, voința lor liberă trebuie să decidă singură dacă vor să se lase răscumpărați, dacă vor să accepte lucrarea Mea de iubire, căci Eu nu influențez voința.... Iată de ce întreaga omenire poate fi eliberată de vina păcatului de îndată ce crede în actul Meu de mântuire, dar așa cum este rămâne în întuneric profund și sub vraja păcatelor sale dacă Mă respinge ca Răscumpărător al omenirii. Și, prin urmare, majoritatea umanității umblă acum în păcat, este lipsită de iertare pentru că nu Mă mai recunoaște și, astfel, actul Meu de Mântuire a devenit ineficient pentru ei. Prin urmare, "iertarea păcatelor" nu trebuie înțeleasă greșit, nu trebuie să fie legată de cei care sunt complet îndepărtați de Mine, totuși nu Eu sunt cel care îi îndepărtează de Mine, ci ei înșiși se îndepărtează de Mine, fug de Mine, de care Mă apropii și le curtez sufletele de nenumărate ori. Eu le ofer un dar al harului care îi eliberează de păcat și de vina lor; dar dacă îl resping, acesta rămâne ineficient asupra lor, vina lor nu este iertată, deoarece ei aparțin celor care luptă împotriva Mea pentru adversarul Meu și care, prin urmare, sunt încă legați de el până când se lasă răscumpărați de Mine.... Și, prin urmare, este greșit să înfățișăm actul Meu de Mântuire ca și cum toți oamenii ar fi beneficiarii a ceea ce voința lor liberă poate într-adevăr dobândi, dar pe care această voință poate, de asemenea, să o piardă prin respingere sau lipsă totală de credință. Numai cel care acceptă darul Meu de har va fi absolvit și de păcatele sale, căci Eu am purtat vina pentru el, pentru el am suferit și am luat asupra Mea moartea pe cruce. Cu siguranță am murit pentru toți, dar nu toți Mă acceptă.... Am luat pe umerii Mei vina tuturor, dar nu toți se simt vinovați și, prin urmare, nu-și pun povara pe umerii Mei. Și astfel, nici ei nu vor putea să-și achite vina, pentru că este prea imensă pentru ca ei să poată facă față singuri, deoarece acum adaugă și vina de a fi respins iubirea Mea. Dar cum pot spera la iertarea păcatelor lor? Cum pot oamenii să creadă că se vor elibera de orice vină fără propriul lor ajutor, fără propria lor voință?.... Harul pentru voi, oamenii, este inimaginabil de mare, pentru că iubirea Mea s-a sacrificat pentru voi, pentru că sângele Meu v-a spălat de orice păcat. Dar și voi trebuie să vreți să acceptați această iubire a Mea, nu trebuie să o respingeți, altfel ea nu poate avea efect în voi, altfel nu pot răscumpăra vina păcatului, altfel veți continua să fiți afectați de păcatele voastre până când vă veți schimba voința și Mă veți recunoaște ca Răscumpărător divin care a murit pentru voi pe cruce pentru a vă răscumpăra....

Amin

Recunoașteți sau respingeți.... Iisus Hristos....

B.D. Nr. **5844**
3. ianuarie 1954

Voi, oamenii, nu puteți decât să Mă recunoașteți sau să Mă respingeți. Aceasta din urmă dovedește necredința voastră totală și va avea un efect foarte dureros asupra voastră, căci a Mă respinge înseamnă a fi încă complet sub controlul adversarului Meu și a-Mi oferi o rezistență deschisă. Dar a Mă recunoaște înseamnă a Mă susține pe deplin și complet și, astfel, a fi intrat și în rânduiala Mea de veșnicie; a Mă recunoaște înseamnă a crede în Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii și a trăi ca urmași ai lui Iisus; a Mă recunoaște înseamnă a tinde spre Mine ca Iubire veșnică, ceea ce este posibil numai printr-o viață de iubire, deoarece numai o astfel de viață stabilește unitatea cu Mine.... Și astfel, acum vă va fi de înțeles că Eu știu doar un Da sau un Nu și că nu pot fi înșelat cu cuvinte evazive care sunt apoi folosite atunci când doar gura Mă mărturisește, dar inima este neimplicată în ceea ce spune gura.... Nu Mă cunoașteți dacă modul vostru de viață nu trădează o strădanie sinceră spre Mine, dacă în modul vostru de viață lipsește dragostea, dacă nu purtați chipul Meu în inima voastră, dacă credința nu a devenit încă atât de vie în voi încât să înceapă o lucrare sârguincioasă asupra sufletului vostru, dacă nu vă întoarceți cu fervoare la Iisus Hristos cu cererea de ajutor și har, dacă vă urmați drumul fără Iisus Hristos.... Atunci toate cuvintele voastre care ar trebui să

dovedească credința sunt doar fraze goale care nu Mă înșală în privința adevăratei voastre stări sufletești și sunt egale cu o respingere a Mea.... Oricine Mă recunoaște trăiește și el cu Mine, se unește cu Mine în gânduri mereu și mereu, conversează intim cu Mine, Mă lasă să îi vorbesc ca Tată, căci se simte copilul Meu și astfel face parte dintre ai Mei pe care i-am recâștigat pentru veșnicie. El aparține celor răscumpărați, căci voința lui de a ajunge la Mine nu putea fi întărită decât de harul actului de Mântuire.... Înțelegeți-o.... Calea spre Mine nu poate duce decât prin Iisus Hristos.... Nimeni nu ajunge la Mine și nimeni nu tinde spre Mine, care nu a cerut harurile dobândite prin Iisus Hristos.... și astfel se pune în mod conștient sub crucea lui Hristos. Căci nu poate tinde serios spre Mine decât atunci când a devenit viu prin harul divinului Răscumpărător Iisus Hristos, în Care Eu am devenit un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii. Dar întrebați-vă pe voi înșivă dacă și în ce măsură vă străduiți în mod serios spre Mine și nu credeți că puteți fi socotiți ca fiind ai Mei dacă nu sunteți încă pătrunși de spiritul Meu de iubire, dacă doar în exterior vreți să mărturisiți credința în Mine, dar modul vostru de viață este lipsit de orice legătură cu Mine.... Doar cuvintele nu sunt suficiente și nici apartenența la confesiuni creștine nu vă face aspiranți la Împărăția Mea, dacă nu ați găsit încă drumul spre Iisus Hristos, dacă nu ați făcut încă un apel sincer la El să aibă milă de voi, care, fără El și fără mântuirea Sa, încă zăceți în legăturile adversarului.... Trebuie să vă recunoașteți pe voi înșivă ca fiind vinovați, să vă mărturisiți vina în fața Lui și să cereți răscumpărarea din cauza sângelui Său, pe care El l-a vărsat pentru voi.... Atunci aparțineți celor care spun un Da puternic când sună chemarea de iubire a Tatălui, aparțineți celor care se grăbesc să-L întâlnească, care s-au despărțit în sfârșit de adversarul Meu, care Mă iubesc mult și se căsătoresc cu Mine.... care rămân ai Mei pentru totdeauna....

Amin

Credința în Iisus Hristos.... Suferința lui Hristos....

B.D. Nr. **5847**
7. ianuarie 1954

Nu este posibil ca o ființă umană de pe Pământ să trăiască suferințele lui Hristos așa cum le-a trăit Iisus, deoarece durerile fizice au fost însoțite de chinuri spirituale de nedescris, pentru care ființa umană nu are nici o înțelegere atâta timp cât ea însăși nu este încă spiritualizată. De aceea, nici o ființă umană nu va putea spune că a îndurat aceleași chinuri ca Iisus, pentru că durerea fizică a fost cu mult depășită de chinurile sufletului.... pentru că Iisus a purtat povara păcatului întregii omeniri și s-a aflat în mijlocul luptei puterilor răului împotriva cărora se pusese El Însuși. Sufletul Său luminos s-a cutremurat în fața acestui întuneric, iar sufletul Său a fost chinuit chiar mai mult decât trupul Său..... Iar aceste suferințe îngrozitoare sunt de neconceput pentru voi, oamenii, chiar dacă le cunoașteți, și veți recunoaște măreția actului Său de mântuire în împărăția spirituală doar atunci când sufletul vostru se va afla în lumină și vi se va arăta lucrarea de neconceput a milei.... Atâta timp cât rămâneți pe Pământ, trebuie să credeți doar în El, trebuie să vă imaginați dragostea omului Iisus, Care și-a asumat o moarte extrem de dureroasă doar pentru a-i ajuta pe semeni în nevoile lor spirituale.... Ar trebui să vă imaginați că El a suferit în mod nevinovat, că El Însuși a fost cea mai pură și mai iubitoare Ființă de pe Pământ și că a fost și puternic datorită imensei Sale iubiri.... și totuși și-a dat toată puterea pentru a suferi pentru voi.... Ar trebui.... fie că puteți simți sau nu profunzimea suferinței Sale.... să stați cu conștiința de partea Lui, pentru că prin moartea Sa pe cruce El vă cheamă la Sine.... El vrea doar să Îl recunoașteți ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii.... ca voi să credeți în misiunea Sa, să credeți că Dumnezeu Însuși era în omul Iisus și că suferința și moartea Sa pe cruce a fost îngăduită de Dumnezeu doar pentru ca omenirea să fie răscumpărată de la moarte, că a fost oferită ispășire lui Dumnezeu pentru o ofensă care nu putea rămâne neiertată conform justiției divine și pe care oamenii înșiși nu ar fi putut-o ispăși niciodată.... Voi, oamenii, ar trebui să credeți că misiunea omului Iisus a fost aceea de a armoniza dragostea lui Dumnezeu și dreptatea Sa și, astfel, de a restabili ordinea care fusese răsturnată de păcatul anterior de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu.... Voi ar trebui să credeți doar că fiecare ființă umană are nevoie de răscumpărare prin Iisus Hristos, că moartea lui Iisus pe cruce nu a fost doar un eveniment istoric, ci a avut o cauză spirituală.... Ar trebui să credeți că dragostea a coborât pe Pământ pentru a vă răscumpăra pe voi, oamenii. Și ar trebui să credeți că Iisus, omul, era atât de plin de iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii Săi, încât iubirea eternă însăși s-a

putut manifesta în El și, doar așa toate minunile și înțelepciunea lui Iisus pot fi explicate.... Ar trebui doar să credeți că moartea lui Iisus pe cruce a fost mai mult decât un simplu eveniment istoric și acum atrage singur consecințele, adică să vă puneți sub crucea lui Hristos și să știți că și voi faceți parte dintre cei pentru care Iisus a săvârșit actul de mântuire. Ar trebui să Îl recunoașteți ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii.... Și atunci credința voastră va avea ca rezultat și răscumpărarea sufletului vostru, căci acesta se va desprinde de puterea potrivnică, va simți că Mântuitorul Iisus Hristos are grijă de el, căci va învăța să-L iubească și va dori să trăiască numai pentru plăcerea Lui.... se va feri de păcat și va face binele, se va dărui Celui care i-a adus libertatea.... și va mărturisi numele Lui înaintea întregii lumi....

Amin

Credința și iubirea duc la unirea cu Dumnezeu....

B.D. Nr. **8973**
9. mai 1965

Dacă țineți minte iubirea Mea nesfârșită, care și-a asumat cea mai amară suferință și moarte pentru păcatele voastre, pentru a vă deschide din nou poarta împărăției luminii, numai această lucrare de ispășire ar trebui să vă determine să Mă iubiți din nou cu toată intimitatea de care ați fi capabili.... Totuși, tocmai acest lucru vă lipsește, nu mai sunteți capabili să adunați o astfel de iubire, deoarece adversarul Meu vă ține încă legați și va face totul pentru a vă împiedica să lucrați cu iubire. Cu toate acestea, faptul că ați fi complet incapabili nu este cazul, pentru că voi adăpostiți în voi o mică scânteie a iubirii Mele, pe care trebuie doar să o alimentați pentru ca ea să crească într-o flacără strălucitoare în interiorul vostru. Dar, din nou, pentru aceasta este nevoie de voința voastră, care este liberă, deci nu este forțată nici de Mine, nici de adversarul Meu. Iar această voință liberă face ca totul să fie posibil.... Ea poate stabili cea mai intimă legătură cu Mine, dar poate, de asemenea, să se predea complet adversarului Meu.... Cu toate acestea, doar cea mai mică voință față de Mine este deja suficientă pentru ca Eu să-ți dau putere și să-ți dovedesc în mod constant dragostea Mea infinită.... Și dacă acum Mă chemi acum pe Mine Însuși în Isus pentru ajutor împotriva lui, atunci voința ta va fi întărită și vei fi scăpat de adversarul Meu, vei tinde spre lumină, îți vei trăi viața pământească cu un scop precis și vei ajunge și la scopul final, unirea cu Mine. Dar ce ar trebui să faci mai întâi pentru ca viața ta să nu fie una zadarnică? Mai întâi trebuie să credeți într-o Putere Care v-a creat.... dacă recunoașteți această Putere, atunci vă va fi ușor să luați contact mental cu Ea, căci credința în Mine este deja o dovadă că vreți să vă desprindeți de fostul vostru Stăpân, căci el va încerca să zdruncine orice credință în voi.... Dar voi vă veți întoarce la Mine de bunăvoie și Eu vă voi ajuta să luați calea cea bună care duce la Mine. Mai presus de toate, vă voi informa despre Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, în care Eu am devenit om, și vă voi da informații despre ceea ce înseamnă El pentru voi.... Și de îndată ce vei ști că poți să te întorci la El în orice moment, că El și Eu suntem una, atunci Îi vei preda și tu vina ta, care a fost motivul existenței tale umane pe acest pământ.... Și atunci îți va fi posibil să simți și tu marea iubire pe care o cer de la tine, care este necesară pentru a intra în uniune cu Mine. Astfel, voi toți puteți atinge o astfel de credință într-o Ființă Care este extrem de puternică, înțeleaptă și iubitoare.... Și atunci veți putea, de asemenea, să o iubiți dacă recunoașteți această Ființă ca fiind extrem de perfectă.... Atunci veți ști, de asemenea, că trebuie să vă străduiți să vă îndreptați spre această Ființă, că sunteți încă îndepărtați de Ea din cauza păcatului trecut al apostaziei, că Ea vrea să vă recâștige din nou și să vă curteze iubirea, care singură poate anula păcatul originar atunci când a fost predat lui Isus Hristos, Care a răscumpărat vina păcatului pe cruce.... Numai iubirea te poate conduce din nou la Mine, numai iubirea este necesară pentru a putea intra din nou în împărăția luminii, numai iubirea îți redă din nou toate capacitățile pe care le posedaseși le dăruiseși în cea mai bogată măsură! Numai iubirea este legătura dintre Mine și voi, căci ea este elementul vostru primordial, așa cum Eu însumi sunt iubire.... Prin urmare, dacă credeți în Mine, aceasta este deja scânteia trezită la viață în voi, care dă naștere acestei credințe, iar ea se va aprinde în mod constant din ce în ce mai mult și va duce în cele din urmă la unificare.... Credeți așadar în Mine, că Eu sunt, că Eu v-am creat pe voi, precum și tot ceea ce vedeți în jurul vostru, și nu veți putea face altceva decât să vă uniți mental cu Mine, veți primi astfel putere, veți deveni cunoscători, adică gândurile corecte vor curge prin voi, astfel încât și voi vă

veți mișca în adevăr, căci aceasta este transmiterea forței Mele de iubire, pentru ca voi să puteți de asemenea dobândi înțelegere în domenii care înainte vă erau închise.... Cu toate acestea, depinde întotdeauna de gradul de iubire pe care îl aveți.... De aceea, lăsați iubirea să devină activă în voi, căci iubirea este totul, ea vă dă claritate în gândire și, de asemenea, puterea de a realiza ceea ce este în beneficiul mântuirii sufletului vostru. Ea vă va conduce la Iisus Hristos și, odată ce M-ați recunoscut pe Mine în Iisus Hristos, veți lua și voi în siguranță calea spre desăvârșire, vă veți întoarce acasă, în casa Tatălui vostru de care v-ați îndepărtat cândva în mod voluntar....

Amin

Numele lui Iisus învinge demonul....

B.D. Nr. **6169**
19. ianuarie 1955

Puteți porunci demonului în Numele Meu să plece și veți fi liberi de el.... Aveți un remediu sigur: Numele Domnului și Mântuitorului vostru, care, rostit cu deplină credință, are o putere copleșitoare asupra oricărui rău, asupra forțelor care vă asupresc și care lucrează în numele celui care este adversarul Meu. Ei vor trebui să te părăsească dacă le vei opune puterea numelui Meu, pentru că fug de el pentru a nu fi distruși.... Astfel, nu trebuie decât să vă predați Mântuitorului și Răscumpărătorului divin Iisus Hristos.... trebuie doar să Mă chemați sau să doriți ca Eu să fiu cu voi și să vă protejez împotriva răului, și nimic rău nu va putea să se impună asupra voastră, deoarece voința Mea se împotrivește tuturor forțelor care vor să vă facă rău.... dar întotdeauna cu condiția ca voi înșivă să vreți să fiți ai Mei, să aveți voința serioasă de a Mă dobândi pe Mine Însumi și buna Mea plăcere.... astfel, voi să vă îndreptați în mod conștient spre Mine.... Desigur, adversarul Meu vă va ataca atunci cu mai multă înverșunare, va încerca să vă îndepărteze de Mine prin toate mijloacele și vă va prezenta împărăția sa ca fiind dezirabilă.... el va veni la voi sub o mască și va încerca să facă ceea ce cere cât mai plăcut la gust pentru a vă confunda simțurile, astfel încât să credeți că nu vă va face rău. El va găsi deja mijloacele potrivite pentru a vă seduce, dar cu siguranță îl veți recunoaște și pe el, precum și intrigile sale, atâta timp cât veți căuta contactul cu Mine.... Ar trebui să Mă chemați întotdeauna, să rostiți numele lui Iisus plin de emoție din inimă atunci când voi înșivă aveți îndoieli sau vă simțiți amenințați de adversarul Meu.... Numai nu Mă alungați din inimile voastre, pentru că atunci adversarul Meu va avea un timp ușor și voi veți ceda dorinței lui.... Voi înșivă sunteți adesea prea slabi pentru a-i rezista și, de aceea, ar trebui să cereți ajutorul Celui care îl cunoaște și este Domnul său.... Și o chemare din inimă vă eliberează de el, numele Iisus face minuni când este rostit cu credință profundă.... căci în el Mă chemați pe Mine Însumi, Dumnezeul și Tatăl vostru din veșnicie, Care cu adevărat nu vă abandonează în fața celui care luptă pentru sufletele voastre când sufletele voastre însele tânjesc după Mine....

Amin

Întărirea voinței prin Iisus Hristos.... Încrederea în voință....

B.D. Nr. **7035**
6. februarie 1958

Voința este suficientă acolo unde fapta nu poate fi făcută.... Căci voi, oamenii, sunteți judecați după voința voastră, așa cum este ea direcționată. Dar acest lucru nu trebuie să vă scutească de a executa, de a deveni activi în voință, de îndată ce aceasta din urmă vă este posibilă. Căci nu sunt suficiente simplele cuvinte, voința trebuie să fie serioasă, iar o voință serioasă face și tot ceea ce ține de puterea ființei umane.... dar această putere vă va fi furnizată și vouă de îndată ce recunosc că voința voastră serioasă este de la sine înțeleasă, altfel nu aș putea să vă fac răspunzători pentru omisiunile în care ați fost capabili să acționați. Dar aveți nevoie de ajutor pentru a putea înțelege voința serioasă în primul rând.... Singurul scop al existenței voastre pământești este decizia liberă a voinței, care, însă, cu greu ar putea fi luată corect de voi dacă această voință nu ar fi întărită de Iisus Hristos. Deși fiecare ființă umană este capabilă să-și îndrepte voința spre Mine, ea ar cădea din când în când în slăbiciunea voinței și, prin urmare, ar eșua și ea adeseori în executarea voinței sale; totuși, schimbarea voinței sale spre Mine face deja posibil ca Eu să o conduc spre locul de har al actului de mântuire.... Îmi dă posibilitatea de a-i da și putere și de a-l influența prin spiritul Meu, astfel încât să fie îndemnat la fapte de iubire.... Și astfel, el poate deja să experimenteze furnizarea de putere dacă se conformează acestui îndemn interior. Dar numai ajutorul lui Iisus Hristos face posibil un anumit progres spiritual, pentru că

altfel voința sa ar slăbi mereu și mereu din cauza provocării adversarului Meu, care are încă putere asupra ființei umane, deoarece nu este încă liber de vina păcatului. Cu toate acestea, apreciez foarte mult voința întoarsă spre Mine și nu Mă voi odihni până când ființa umană nu va fi luat calea crucii.... Pentru că am într-adevăr suficiente mijloace pentru a realiza acest lucru, dacă ființa umană permite doar ca gândurile la Mine să lucreze în ea. Și atunci am și dreptul de a lupta pentru această persoană împotriva adversarului Meu. Dar dacă ființa umană se îndreaptă în mod conștient către Iisus Hristos, atunci voința sa nu mai este atât de ușor de slăbit, atunci ea urmărește în mod conștient scopul și atunci își va urma întotdeauna voința și cu acțiunea și astfel va urca și va ajunge la maturitatea sufletului. Căci ajutorul lui Iisus Hristos nu constă doar în întărirea voinței, ci și în crearea de posibilități de a practica iubirea activă față de aproapele.... Dar adversarul Meu știe cum să se asigure că sunt puse limite și la lucrarea iubirii, știe cum să împietrească inimile adepților săi astfel încât aceștia să interzică și semenilor lor să lucreze cu iubire. Iar acești adepți sunt adevărați slujitori ai Satanei. Căci ei interferează în mod decisiv cu dezvoltarea spirituală.... Dar ei nu-și ating scopul, căci acolo unde este împiedicată activitatea oamenilor în iubire, Eu evaluez voința și o socotesc ca pe o faptă împlinită. Și în acest scop, adversarul Meu ca reuși să suspende poruncile Mele divine de iubire acolo unde voința este încă atât de slabă încât nu oferă rezistență interioară. Cu toate acestea, Eu prețuiesc inima ființei umane, nu fapta vizibilă în exterior.... dar, de asemenea, nu eliberez de această faptă nici persoana care este capabilă să o îndeplinească.... Și astfel aveți din nou o explicație că și de ce vă cer fapte de iubire, că și de ce voința de a ajuta primește aceeași evaluare în seriozitatea ei în care lucrarea trebuie să fie omisă cu forța. Dar nu Mă voi mulțumi doar cu voința, căreia îi lipsește seriozitatea necesară fără acțiune. Dar atâta timp cât nu ați luat încă calea spre Iisus Hristos, voința voastră va fi încă foarte slabă, și de aceea trebuie să vă folosiți de binecuvântările actului de mântuire pentru a ieși din această slăbiciune a voinței. Dar atunci vă veți urmări scopul cu mare nerăbdare pentru a face ceea ce este voia Mea: Să creșteți în iubire pentru Mine și pentru semenii voștri și astfel să dobândiți împărăția cerurilor pentru voi înșivă.....

Amin

Iertarea păcatelor prin Iisus Hristos....

B.D. Nr. **7442**
31. octombrie 1959

Puteți obține cu toții iertarea păcatelor voastre de la Mine, dacă doar o doriți cu sinceritate și vă îndreptați spre Mine în Iisus Hristos, Care a murit pe cruce pentru toate păcatele voastre. A fost o povară imensă de păcate cu care am mers la cruce, pentru că am purtat păcatele întregii omeniri trecute, prezente și viitoare.... Acesta a fost păcatul originar al întregii omeniri, precum și toate păcatele pe care ființa umană individuală le-a făcut pe Pământ..... Toată vina am luat-o pe umeri și am mers cu ea la cruce.... Și oricât de grav ar fi un păcat, Eu l-am luat asupra Mea pentru că am vrut să vă răscumpăr din toată vina voastră, pentru că am vrut să vă redau puritatea inimii, în care numai așa ați putea să vă apropiați din nou de Mine și să vi se permită să Mă vedeți față în față. Am vrut să vă spăl pe toți de vina voastră, am vrut să fac ispășire pentru toate păcatele care v-au asuprit și v-au ținut irevocabil despărțiți de Mine, pentru că Eu nu Mă pot uni cu păcatul..... Din acest motiv am răscumpărat toată vina prin actul Meu de mântuire, dar am nevoie de voința proprie a fiecărei persoane pentru a fi răscumpărată. De aceea, fiecare persoană trebuie să își recunoască vina păcatului său, care îl ține departe de Mine, și trebuie să apeleze la Mine pentru iertarea vinovăției sale..... Căci fără recunoașterea vinovăției sale și cererea de iertare, el nu recunoaște jertfa omului Iisus pe cruce, iar vina păcatului său nu poate fi iertată. De aceea, voi înșivă trebuie să vreți să fiți răscumpărați și, cu această voință, trebuie să veniți la Mine, în Iisus Hristos, și să cereți răscumpărarea voastră..... Atunci veți fi liberi de orice vină, liberi de slăbiciunea și de robia în care v-a ținut adversarul Meu pentru eternitate.... Veți fi eliberați de întuneric, pentru că lumina lui Hristos va străluci prin voi, iubirea se va aprinde în voi și va străluci cu flacără strălucitoare, pentru că cel lipsit de orice iubire nu vă mai are în puterea sa, iar Cel care este iubirea însăși a venit la voi și lasă lumina Sa să strălucească în inimile voastre, pentru că acum au devenit pure, pentru că Iisus Hristos a răscumpărat vinovăția și inima voastră a devenit acum "templul lui Dumnezeu", de îndată ce trăiți iubirea.... Și odată ce ați fost

răscumpărați de orice vină de către Iisus Hristos, veți trăi și voi o viață de iubire conform voinței Lui, iar Eu Însumi pot să Mă instalez în inimile voastre, pe care Mi le-ați pregătit ca un templu prin iubire.... Dar mai întâi trebuie, în mod inevitabil, să fi obținut și primit iertarea păcatelor tale. Dorința sinceră de a o obține îți asigură și cea mai deplină iertare, căci Iisus Hristos ascultă orice chemare care urcă la El dintr-o inimă plină de vină.... Eu te aud și îndeplinesc cu bucurie dorința ta, îți răscumpăr vina și te atrag la inima Mea, pentru că acum faci parte dintre cei răscumpărați pentru care Mi-am vărsat sângele pe Pământ. Eu cer doar recunoașterea vinovăției voastre, iar acest lucru nu este greu de făcut, pentru că știți cu toții că sunteți niște creații slabe și nenorocite, care încă trăiesc în robie și în întuneric spiritual până când vor găsi răscumpărarea prin dragostea lui Iisus Hristos, în care Eu M-am întrupat pe Pământ. Iubirea omului Iisus pentru semenii Săi a fost atât de mare încât a vrut să se jertfească pentru păcatele fiecărei ființe umane, a vrut să le răscumpere pentru a le deschide din nou calea spre Tatăl care era în El.... Iubirea Sa a fost atât de mare încât a vrut să ajute fiecare ființă umană să atingă beatitudinea, care nu putea fi găsită decât la Tatăl.... și iubirea Sa i-a permis să ia asupra Sa cea mai amară suferință și moarte pentru a ispăși vina care crease o prăpastie insurmontabilă între Mine și ființele umane și care trebuia mai întâi să fie umplută, ceea ce Iisus a și făcut prin actul de Mântuire și prin imensa Sa iubire. El a construit puntea dintre oameni și Mine, i-a ajutat să ajungă la Tatăl și Și-a vărsat sângele pe cruce pentru toate vinovățiile, pentru ca toți oamenii să poată deveni binecuvântați.... De aceea, El dorește cu ardoare să te eliberezi de vina păcatului, recunoaște-ți și mărturisește-ți vina, du-o la cruce și cheamă-l pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos pentru iertare.... Și veți putea intra curați în împărăția luminii când viața voastră pământească se va sfârși.... veți lua calea spre Mine, spre Tatăl, pe care Iisus Hristos v-a precedat, pe care dragostea Sa a inițiat-o și pe care trebuie să o ia oricine vrea să devină binecuvântat....

Amin

Calea spre cruce pe care trebuie să meargă toți oamenii....

B.D. Nr. **8983**
26. mai 1965

Faptul că voi toți trebuie să luați calea spre cruce nu poate fi spus suficient de des și nici Eu nu pot elibera pe nimeni de această cale spre cruce, pentru că sunteți cu toții împovărați de vina păcatului pentru care omul Iisus a făcut ispășire și pentru că nu puteți intra dinainte în împărăția luminii, pe care numai El v-o poate deschide. Din acest motiv, cunoștințele despre motivul și semnificația actului de Mântuire trebuie să vă fie spuse (explicate) (transmise) vouă, oamenilor, din nou și din nou, pentru că credința în ea este încă foarte slabă, oamenii o vor considera întotdeauna o legendă pe care oamenii încearcă să-i facă să o creadă, dar care nu poate fi dovedită istoric. Dar Iisus a venit în lume pentru a îndeplini o misiune importantă și a îndeplinit această misiune și prin parcurgerea celui mai dificil drum al crucii, prin luarea pe umerii Săi a păcatelor întregii omeniri și prin suferința și durerea cea mai amară pentru a muri pe cruce, ceea ce deschide ușa către împărăția luminii pentru toate acele suflete care se pun astfel sub crucea Sa, care vor să facă parte dintre cei răscumpărați, care Își mărturisesc păcatele și Îi cer iertare. Căci numai voința liberă de a accepta actul mântuirii și harul Său vă dezleagă lanțurile cu care vă ține legat el, pe care l-ați urmat cândva în mod voluntar și astfel ați păcătuit împotriva Mea.... Nici o altă dovadă nu vă mai poate fi dată vouă, oamenilor, trebuie să credeți că omul Iisus a murit pentru voi în cea mai chinuitoare moarte, pentru ca să Mi-o ispășească Mie. Dar și voi veți putea să vă adunați această credință, și de fiecare dată veți experimenta prin spiritul Meu că veți putea și voi să reprezentați această credință cu convingere, căci tocmai această lucrare a spiritului în ființa umană a devenit posibilă doar prin moartea lui Iisus pe cruce.... prin actul de Mântuire.... prin care capacitățile ființei umane, care au fost îngropate atât de mult timp cât ființa umană era încă împovărată de păcatul său primordial, pot răzbate din nou. Iar această lucrare a spiritului va avea loc în veci de veci.... Oamenii vor putea să ia act întotdeauna și pentru totdeauna de marea lucrare de îndurare pe care omul Iisus a săvârșit-o pentru păcatul primordial.... Căci nu a fost doar lucrarea unui om, ci Eu Însumi am fost în omul Iisus și astfel am ispășit vina voastră.... Căci iubirea L-a împins să ia asupra Sa marea suferință.... iubirea pe care Eu Însumi am fost și am putut să o radiez prin omul Iisus în toată plinătatea, astfel încât iubirea însăși a înfăptuit lucrarea de mântuire.... că doar omul Iisus a

fost un înveliș pentru Mine pentru a suferi și a muri în mod vizibil pentru ființa umană, pentru că Eu, ca Dumnezeu, eram incapabil să sufăr. Dar El și-a păstrat trupul pentru a fi și a rămâne un Dumnezeu vizibil pentru toate ființele Mele ca fiind unite cu Mine. Și acum veți înțelege și faptul că nicio ființă umană nu poate trece pe lângă cruce dacă vrea să se întoarcă vreodată la Mine în împărăția spiritelor binecuvântate, acum veți înțelege de ce păcatul primordial vă ține veșnic despărțiți de Mine, că, de dragul dreptății Mele, nu pot să o răscumpăr altfel decât prin recunoașterea celui mai mare sacrificiu de iubire și cererea de iertare.... Numai atunci vă veți putea întoarce în casa Tatălui vostru, pe care cândva ați părăsit-o de bună voie și l-ați urmat în abis pe cel care este dușmanul oricărei vieți și care vrea să vă mențină și în starea de moarte.... Cu toate acestea, voința voastră este liberă și puteți la fel de bine să luați calea spre Mine, spre Iisus Hristos, pentru a fi și a rămâne din nou fericiți în fericire pentru veșnicie. Eu nu pot să vă răpesc libertatea voinței, dar nici adversarul Meu nu vă poate determina să faceți voia lui, voi trebuie să decideți singuri și, de aceea, de nenumărate ori veți fi trimiși la Iisus Hristos și la actul Său de mântuire, veți fi trimiși pe calea Sa de suferință..., la moartea Sa amară și agonizantă pe cruce, astfel încât să se trezească și în voi conștiința că voi înșivă ați fost cauza acestui act de ispășire și acum luați și voi calea spre crucea Sa, mărturisiți-i de bunăvoie vinovăția voastră și apelați la El pentru iertare. Iar iubirea Mea infinită vă va absolvi de vina voastră, iubirea Mea infinită, care a fost ascunsă în omul Iisus, vă va dezlega lanțurile și vă va deschide poarta prin care puteți intra în Împărăția Mea, unde există lumină și fericire, unde puteți fi din nou pătrunși de lumina iubirii Mele, așa cum a fost la început.

Amin

Urmarea lui Iisus.... Calea vieții în iubire și renunțare la sine....

B.D. Nr. **3920**
1. noiembrie 1946

Oricine nu este blând și răbdător ca Mine, care nu se antrenează să Mă urmeze renunțând la toate caracteristicile care se adaptează la natura adversarului Meu, care nu se străduiește în mod constant să dobândească virtuțile care îl imprimă ca ființă divină, cu greu va ajunge la scopul de a găsi unirea cu Tatăl veșniciei, Care este iubire pură în Sine și Care nu se poate uni decât cu creaturile care au devenit asemenea Lui în iubire. Viața Mea pe Pământ ar trebui să vă servească drept exemplu, deoarece, ca ființă umană, am fost expus aceloraşi ispite ca și voi, pentru că a trebuit să urmez calea care, singură, poate duce un suflet la perfecțiune.... Ca și voi, a trebuit să lupt împotriva tuturor dorințelor cărnii, precum și împotriva tuturor caracteristicilor unei ființe neevlavioase, altfel modul Meu de viață nu v-ar fi putut servi drept exemplu dacă aș fi putut ocoli încercarea voinței Mele, născută liberă de toate defectele umane. A trebuit să trăiesc viața pământească în profunzimea ei, adică să am posibilitatea de a comite aceleași păcate din trup pentru a Mă abține de la ele de bunăvoie și pentru a evita orice stimulent în acest sens.... a trebuit să lupt împotriva dorințelor carnale și astfel să fac sufletul puternic în Mine și dispus să se unească cu spiritul. Păcătoșenia mediului înconjurător a pus adesea la grea încercare dragostea și răbdarea Mea, dar dacă voiam să rămân blând și smerit din toată inima nu puteam nici să Mă înalț.... Mi-a fost milă de slăbiciunea semenilor care nu au rezistat ispitelor, iar dragostea Mea a crescut.... Am vrut să-i ajut pe cei care zăceau la pământ și nu se puteau ridica singuri.... Pentru că, fiind Eu Însumi o ființă umană, cunoșteam toate slăbiciunile unei persoane, iar această cunoaștere Mi-a sporit blândețea și răbdarea. Ca ființă umană am putut să Mă pun în orice moment în sufletul păcătosului, deși Eu Însumi eram fără păcat, deși Eu Însumi am rămas biruitor în toate ispitele cărnii și ale sufletului în virtutea voinței Mele. Cu toate acestea, Mi-am luat puterea pentru aceasta din iubire, și orice om care practică iubirea va aduna și el puterea și voința de a lupta împotriva defectelor și slăbiciunilor sale, și va fi și el victorios, căci iubirea însăși este puterea.... Și oricine este, așadar, activ în iubire va practica și toate virtuțile care caracterizează o ființă divină: Va fi blând și răbdător, milostiv, pașnic, umil și drept.... Căci, dacă manifestă iubire față de semenii săi, gândirea sa va fi și ea plină de iubire și va combate cu ușurință toate slăbiciunile și defectele. Urmați-Mă.... trăiți o viață asemenea Mie în iubire și în abnegație și vă veți elibera de toate dorințele păcătoase, nu veți cădea voi înșivă în păcat, vă veți asimila naturii iubirii veșnice și veți găsi unitatea cu ea încă de pe Pământ, iar atingerea scopului vostru va fi sigură pentru voi. Și astfel, trebuie să vă luați mereu crucea ca Mine și să nu vă impacientați, căci dacă apelați sincer la ajutorul Meu, Eu vă voi ajuta să o duceți, și cu cât veți duce cu mai multă bunăvoință crucea impusă de iubirea Tatălui, cu atât mai repede sufletul vostru se va elibera de dorințele pământești, astfel încât se va maturiza. Urmați-Mă și luați ca exemplu modul Meu de viață pe Pământ și nu veți cădea niciodată în păcat, vă veți răscumpăra în virtutea voinței și a iubirii voastre, veți deveni liberi, veți deveni ființe infinit de fericite, veți fi înzestrați cu toate atributele divine, veți fi plini de lumină și putere în împărăția spirituală și veți trăi fericiți în veșnicie....

Amin

Transformarea ființei în iubire cu ajutorul lui Iisus Hristos....

B.D. Nr. **8019**
15. octombrie 1961

Calea vieții pământești ca ființă umană este ultima fază scurtă a cursului vostru de dezvoltare de la cea mai adâncă adâncime la cel mai înalt nivel.... Dar dacă ea vă duce la final este determinată de voi înșivă, ca ființă umană, unde liberul arbitru vă este redat din nou și acum trebuie să-l dirijați corect

pentru a ajunge la perfecțiunea finală. Prin urmare, purtați o mare responsabilitate, deoarece voi decideți soarta voastră pentru o perioadă de timp infinit de lungă din nou sau pentru eternitate.... Cu o voință corect dirijată puteți deveni liberi de orice formă exterioară atunci când vă părăsiți corpul pământesc; dar puteți, de asemenea, să luați din nou cea mai dură formă exterioară dacă abuzați de libertatea voinței voastre, dacă nu profitați la maximum de viața pământească, dacă nu realizați transformarea ființei voastre, care trebuie să redevină iubire, așa cum a fost la început.... Această transformare a naturii voastre în iubire este singurul scop al vieții voastre pământești ca ființă umană și, de asemenea, aveți întotdeauna posibilitatea de a realiza această operă de transformare, deoarece vă acord cu adevărat orice sprijin.... Pentru că Eu doresc mult ca creațiile Mele vii să se întoarcă la Mine ca "copii" și, de asemenea, fac cu adevărat totul pentru ca ele să-și atingă scopul.... dar nu fac ca voința lor să nu fie liberă.... Ei înșiși trebuie să se întoarcă la Mine prin voință liberă, așa cum s-au îndepărtat cândva de Mine și astfel au căzut în cel mai adânc abis. Eu iau în considerare toate slăbiciunile și defectele, Eu vă ajut acolo unde voi, oamenii singuri, sunteți prea slabi; Eu Mă dezvălui vouă pentru ca voi să învățați să Mă recunoașteți și să Mă iubiți; Eu vă copleșesc cu o măsură nelimitată de har pe care trebuie doar să o folosiți pentru a deveni învingători în viața pământească.... Căci trebuie să duceți o luptă cu adversarul Meu care nu vrea să vă elibereze, dar care, de asemenea, nu poate determina voința voastră liberă dacă aceasta se îndepărtează de el.... Trebuie să luptați împotriva tuturor impulsurilor și dorințelor care încă se agață de sufletul vostru.... Trebuie să aveți voința fermă de a merge înainte și de a parcurge cu succes calea vieții pământești.... Trebuie să tânjiți după Mine și, cu adevărat, Eu vă voi întâlni și vă voi atrage la Mine, astfel încât să nu vă mai las niciodată să plecați. Căci Eu vă iubesc și de aceea doresc cu ardoare întoarcerea voastră la Mine.... Și nu trebuie să vă temeți niciodată că vă lipsește puterea pentru desăvârșirea voastră, căci Unul a dobândit-o pentru voi prin moartea Sa pe cruce.... Iisus Hristos, Care v-a răscumpărat din păcat și din moarte.... Și Acesta vă va acorda binecuvântările actului Său de mântuire, dacă voi doar le veți cere, dacă vreți ca El să vă răscumpere și vina păcatului și dacă Îi veți cere să vă întărească voința pentru a împlini lucrarea de transformare în iubire pe Pământ.... De îndată ce vă întoarceți la El, Mă recunoașteți din nou și pe Mine, și atunci este asigurată și întoarcerea voastră la Mine, întoarcerea voastră în casa Tatălui pe care ați părăsit-o cândva de bună voie.... Puteți ajunge cu adevărat la scopul final în timpul scurtei voastre vieți pământești, dacă Îl recunoașteți pe Iisus Hristos ca Răscumpărător al lumii, Care M-a adăpostit în toată plinătatea în Sine.... Căci prin această recunoaștere și prin cererea de iertare a vinovăției voastre, păcatul vostru primordial de apostazie față de Mine este răscumpărat.... pentru că omul Iisus a murit pe cruce pentru el, că a ispășit marea vină cu sângele Său de dragul dreptății.... Voi înșivă nu ați fi putut niciodată să achitați această vină și să o ispășiți, de aceea Eu Însumi am murit pe cruce în omul Iisus, pentru că numai iubirea putea să ispășească o astfel de vină pe care omul Iisus a suportat-o pentru frații Săi de suferință și care L-a umplut și L-a făcut să ia asupra Sa toată suferința și durerea.... Dar Eu Însumi am fost iubire.... Și de aceea calea a redevenit liberă pentru voi, oamenii spre Mine, vă puteți întoarce în casa Tatălui vostru, vă pot accepta din nou ca pe copiii Mei, pentru că vina voastră a fost răscumpărată prin Iisus dacă Îl recunoașteți pe El și deci pe Mine în El, căci El și Eu suntem una.... oricine Îl cheamă pe El Mă cheamă pe Mine, și oricui i se permite să-L privească o dată, Mă privește pe Mine față în față....

Amin

Legătura cu Iisus Hristos în orice nevoie....

B.D. Nr. **6363**
23. septembrie 1955

Voi, oamenii, trebuie să vă uniți în mod intim cu Iisus Hristos dacă vreți să vă eliberați de toate defectele și slăbiciunile, de dorințe și pasiuni, de vicii de tot felul.... dacă vreți să deveniți perfecți. Numai El singur vă poate ajuta în acest sens, și o va face de îndată ce vă veți apropia de El și veți mărturisi astfel că credeți în El ca Răscumpărător divin. De aceea, de îndată ce trebuie să vă luptați, de îndată ce sunteți nemulțumiți lăuntric de voi înșivă, întoarceți-vă numai la El, căci El înțelege orice slăbiciune umană, deoarece El Însuși a trăit pe Pământ ca ființă umană Iisus..... Dar El are și mijloacele necesare pentru a vă ajuta.... El vă întărește voința și vă dă forța necesară din comoara Sa de har pe care a dobândit-o pentru voi prin moartea Sa pe cruce.... Nu veți lua calea spre El în zadar, veți experimenta un ajutor cert dacă doar veți dori ajutor.... Și astfel, trebuie să vă faceți mereu datoria de a stabili și de a menține legătura cu El. Nimeni altcineva nu vă poate acorda ajutor, numai El poate și, de asemenea, doriți-vă acest lucru, pentru că El Însuși dorește să vă eliberați de toate lanțurile care vă trag în jos, pentru că El Însuși dorește să atingeți din nou perfecțiunea de odinioară, astfel încât să vă poată accepta în Împărăția Sa atunci când va trebui să părăsiți acest Pământ. El vrea ca voi să vă întoarceți în casa Tatălui vostru pentru a fi din nou fericiți, așa cum ați fost la început.... De aceea, El va face totul pentru ca această întoarcere să fie posibilă pentru voi și nu vă vor lipsi darurile de har, căci El a coborât pe Pământ pentru a vă ajuta, deoarece nu mai erați în stare să vă întoarceți la lumină pe cont propriu.... El a murit pentru voi, oamenii, pe cruce, și nu vrea ca acest sacrificiu să fie în zadar, El vrea ca toți oamenii să aibă parte de binecuvântările sacrificiului de pe cruce.... pentru ca toți să ajungă la scopul pentru care El s-a sacrificat.... Cu toate acestea, trebuie să veniți voi înșivă la El, trebuie să vă încredințați Lui în necazurile voastre și să apelați la ajutorul Lui, iar acesta vă va fi dat. De aceea, trebuie să fiți mereu conștienți de prezența Sa.... Trebuie doar să-L chemați în gândurile voastre și El va merge alături de voi pe toate drumurile voastre.... Legătura mentală cu El vă asigură și prezența Lui, iar dacă Iisus Hristos vă este aproape, vorbiți cu El ca cu un frate și goliți-vă; aduceți înaintea Lui tot ceea ce vă asuprește, dar cererile voastre să fie mai mult de natură spirituală, deși veți găsi cel mai deplin sprijin și în nevoile pământești.... Dar mai întâi analizați starea sufletului vostru și, dacă descoperiți lipsuri, apropiați-vă cu încredere de Iisus Hristos cu rugămintea ca El să vă elibereze de orice cătușe, de orice rău care vă desparte de El. Fiți la fel de intimi cu Iisus Hristos ca și cu fratele vostru și nu vă temeți să vă expuneți chiar și cele mai ascunse defecte și păcate. Dragostea Lui este infinită și El vă va ierta și vă va ajuta să obțineți o libertate deplină pentru că Îl recunoașteți, pentru că credeți în El și în actul Său de mântuire. Cu toate acestea, nimeni nu va putea să facă față singur greșelilor și viciilor sale dacă Îl exclude pe El din viața sa, dacă nu recunoaște actul de Mântuire al lui Iisus și manifestarea umană a lui Dumnezeu în El, pentru că nu are toată puterea și voința sa este de asemenea slabă pentru a aborda serios lucrarea de schimbare a naturii sale..... El nu va putea realiza nimic până când nu se va încredința Răscumpărătorului divin.... Căci oricine dorește să fie eliberat de puterea adversarului lui Dumnezeu trebuie să apeleze la Iisus Hristos și să se predea pe deplin Lui cu credință.... Numai atunci poate fi mântuit, numai atunci va avea puterea de a se schimba pentru a putea intra în împărăția spirituală răscumpărat, pentru a se întoarce în cele din urmă în casa Tatălui....

Amin

Urmându-L pe Iisus.... Purtarea crucii în răbdare....

B.D. Nr. **7622**
15. iunie 1960

Acesta este semnul că Mă urmați, chiar dacă vă asumați cu răbdare suferința cu care vă împovărează iubirea Mea, pentru ca să vă maturizați în sufletele voastre. Trebuie să fiți mereu conștienți de faptul că v-am chemat să mă urmați cu cuvintele: ".... cine își ia crucea și Mă urmează pe Mine.... "Cu siguranță că și Eu vreau să vă ajut să vă duceți crucea, dar nu trebuie să încercați să o aruncați complet, trebuie să aveți mereu în minte că veți putea să vă lepădați de zgura multă din suflet dacă vă duceți crucea cu răbdare. Și vă voi da întotdeauna puterea de a face acest lucru, dacă o cereți, pentru că Eu sunt întotdeauna aproape de voi, dacă trăiți pe Pământ ca discipoli ai Mei. Și nu mai aveți prea mult timp la dispoziție.... Prin urmare, va trebui să înduraţi suferinţe sporite, pentru că vreau să vă ajut să atingeți încă un grad de lumină pe Pământ, care vă va permite să intrați în beatitudine atunci când va veni sfârșitul vostru. Rămâneți mereu în contact cu Mine prin acțiuni pline de iubire, rugăciune și amintire constantă, pentru că astfel voi putea fi mereu aproape de voi și veți putea merge în siguranță chiar dacă trebuie să purtați o cruce mică. Dar o viață de uniformitate, de liniște lipsită de griji, nu ar fi o binecuvântare pentru tine decât dacă ai fi atât de neobișnuit de activ în dragoste încât procesul de maturizare a sufletului tău ar avea succes.... Dar voi toți sunteți încă prea călduți în activitatea voastră de iubire și, prin urmare, câștigați prea puțin pentru sufletul vostru, iar suferința trebuie să contribuie la purificarea voastră. Și amintește-ți mereu de suferința de nedescris pe care Mi-am asumat-o pentru tine.... Ar fi trebuit să înduraţi voi înșivă această suferință din cauza vinovăției voastre de păcat și nu ați fi fost în stare să faceți acest lucru. De aceea am luat vina pentru voi și am suferit nespus de mult pentru că vă iubesc și am vrut să suport suferința pentru voi. Și atunci crucea ta ți se va părea mică, o vei purta cu plăcere pentru că vrei să mă urmezi și vei intra în siguranță pe poarta împărăției luminii, pentru că Eu voi merge înaintea ta și îți voi deschide poarta, astfel încât vei deveni binecuvântat. Luați-vă crucea, adică suportați cu răbdare și din dragoste pentru Mine toate suferințele care vă apasă, dar care sunt necesare pentru maturizarea sufletului vostru, căci într-o zi sufletul va putea să se bucure de lumină, într-o zi crucea pe care a trebuit să o poarte i se va părea ușoară. Și lasă-Mă să merg alături de tine, atunci te voi ajuta și Eu să o duci și nu vei mai simți povara atât de grea. Și Eu sunt cu toți cei care Mă cheamă în gând, Eu aștept doar această chemare, pentru că nu pot lucra asupra voastră împotriva voinței voastre, în ciuda iubirii Mele. Dar nu vă voi lăsa niciodată singuri, și chiar și crucea care vă este impusă este o dovadă a prezenței Mele, pentru că astfel vă îndemn în liniște să Mă urmați pe Mine, care am încărcat pe umerii Mei toată suferința umanității și am parcurs astfel drumul crucii. Așadar, aveți răbdare, orice vă asupreşte, iubirea Mea vă va întări, iubirea Mea vă va lua crucea când va veni vremea....

Amin

Iisus Hristos călăuză pe calea cea dreaptă....

B.D. Nr. **5733**
28. iulie 1953

Calea cea dreaptă vă va fi arătată cu adevărat dacă doar sunteți dispuși să o urmați. Atunci nu trebuie decât să vă predați îndrumării Mele și veți fi îndemnați pe calea cea bună, pentru că Eu aștept doar să vă reculegeți, să vreți să faceți ceea ce este sarcina voastră reală pe Pământ, să vreți să trăiți corect și drept pe Pământ. Atunci voi prelua Eu Însumi îndrumarea voastră, pentru că voința voastră prezentă Îmi acordă acest drept. În calitate de om Iisus v-am precedat pe această cale, în calitate de om Iisus v-am arătat țelul pe care ar trebui să-l urmăriți și voi; în calitate de om Iisus v-am dat dovada a ceea ce poate realiza o ființă umană dacă urmează această cale. Și de aceea vă prezint în mod repetat calea Sa pământească, vă arăt spre El, pe Care L-am trimis la voi pentru a vă ajuta să urmați aceeași cale, pentru că numai această cale duce la Mine, la Dumnezeul și Tatăl vostru din veșnicie. El și-a atins scopul pe Pământ, S-a înălțat la cer ca Ființă desăvârșită, ca un înveliș al Meu, iar Eu i-am lăsat pe ucenicii Mei să experimenteze acest proces pe Pământ, pentru ca ei să aibă o mărturie a ceea ce poate realiza o ființă umană pe Pământ, pentru ca ei să Mă poată contempla pe Mine Însumi în Iisus Hristos, Care s-a unit veșnic cu Tatăl Său ceresc și astfel a fost unit cu Mine pentru eternitate.... Și vreau ca voi toți să vă uniți cu Mine, ca toți să vă întoarceți la Mine ca și copii ai

Mei, ca toți să mergeți pe calea care singură duce la casa Tatălui din care ați ieșit cândva.... Dar voi rătăciți și nu cunoașteți această cale, nu o găsiți pentru că nu o căutați, trăiți pe Pământ și nu sunteți conștienți de scopul vostru, mergeți pe un drum larg care nu duce niciodată la țintă, pentru că nu este calea pe care a mers Iisus. Și de aceea trebuie să vă trimit din nou și din nou mesageri care trebuie să vă indice direcția corectă, care vor să vă ghideze pe calea cea bună. Trebuie să vă fac accesibil vouă, oamenilor, Cuvântul lui Iisus Hristos, pe care El l-a predat pe Pământ în numele Meu, Cuvântul pe care Eu Însumi l-am rostit prin El oamenilor care l-au ascultat pentru că au crezut în Mine, Care am vorbit din partea Lui. Acest Cuvânt al Său vă îndreaptă din nou pe calea cea bună și trebuie să ascultați acest Cuvânt al Său pentru că el mărturisește despre Mine, Care sunt Eu Însumi calea, adevărul și viața. Și dacă ascultați acest Cuvânt, vi se va arăta calea care duce la țel și nimeni nu va putea spune că a rămas pe Pământ fără îndrumare, cine se încredințează doar Mie, cine vrea să ajungă la Mine și are voința de a nu face o umblare în zadar, ci de a ajunge la țelul care i-a fost fixat pentru viața sa pământească. Voi primiți în mod constant instrucțiuni, pentru că Eu nu las pe nimeni în voia sorții, ci Mă îngrijesc ca fiecare să găsească calea cea bună, însă nu pot accepta pe nimeni care umblă fără simțul responsabilității, pentru că, pentru a putea fi îndrumat, trebuie să Mi se încredințeze Mie de bunăvoie. Acolo unde această voință lipsește, Eu Mă rețin.... Cu toate acestea, îi este întotdeauna facilitat să pășească pe calea cea bună, dar nu se exercită niciodată constrângerea.... Întotdeauna îi cer voința proprie pentru a putea apoi să îl apuc de mână și să îl îndrum în sus.... pentru că Eu pot cu siguranță să vă sfătuiesc și să vă ajut, dar nu vă voi forța....

Amin

Invocarea zilnică a numelui lui Iisus....

B.D. Nr. **7129**
24. mai 1958

Cu Mine și în numele Meu ar trebui să începeți fiecare zi, să abordați fiecare lucrare și astfel să vă îndepliniți sarcinile zilnice, și veți putea fi de asemenea siguri că îndepliniți o lucrare binecuvântată, fie că este vorba de o activitate pământească sau spirituală. Dar de îndată ce veți merge singuri, adică fără să fi apelat la sprijinul Meu, veți face multă muncă zadarnică, veți fi nevoiți să vă luptați cu dificultăți sau nu veți reuși întotdeauna. Doar un gând din inimă la Mine vă va asigura sprijinul Meu, iar dacă apelați în mod conștient la Mine pentru binecuvântare și sprijin, atunci totul se va rezolva de la sine, așa cum trebuie, și vă veți putea îndeplini activitatea zilnică în deplină pace. Întotdeauna trebuie să știți, că veți fi hărțuiți de forțele întunecate, care au mereu acces la voi dacă neglijați să formați un zid de protecție în jurul vostru prin invocarea numelui Meu, prin solicitarea binecuvântării Mele pentru acțiunile voastre. Iar odată ce au avut acces la voi, este mult mai dificil să le îndepărtați din nou decât a fost să le interziceți accesul la început. Pentru că ele vă slăbesc voința, care apoi nu face decât să compenseze ceea ce a fost neglijat, folosindu-și toată puterea: Să Mă chemați în ajutor. Bătălia pentru sufletul vostru este purtată în mod constant și victoria vă este adesea îngreunată de aceste forțe întunecate, dar atunci depinde adesea de voi, pentru că puteți cere putere nelimitată și trebuie să o faceți întotdeauna prin rugăciune sinceră pentru călăuzirea, protecția și binecuvântarea Mea. Și atunci nimic nu vă va putea zdruncina, pentru că știți că Eu sunt mereu prezent și că am grijă de toate pentru voi. Legătura interioară cu Mine este cea mai bună garanție pentru reușita tuturor planurilor voastre, fie că este vorba de chestiuni pământești sau spirituale, atunci Eu Însumi pot să vă influențez întotdeauna și să vă direcționez gândurile, acțiunile, într-un mod care este corect și benefic pentru voi. Dar, de îndată ce vă izolați de Mine, de îndată ce slăbiți legătura, alte gânduri vor pune stăpânire și asupra voastră, care vă vor fi transmise de adversarul Meu, care vă va lipsi de pacea interioară, care vă va îngrijora și apoi va acorda tot mai mult acces la forțele rele, care vor continua acum lucrarea de dezorganizare interioară și de lipsă de armonie, astfel încât nici munca voastră zilnică nu va fi una binecuvântată, iar sufletul vostru va fi în pericol de a fi captivat de el. Și, din nou, vă puteți elibera de un astfel de pericol doar dacă vă veți refugia în Mine, căci Eu sunt întotdeauna gata să vă ajut în adversitatea voastră spirituală. Dar fără Mine nu vă puteți elibera de el și de influența lui, fără Mine sunteți prea slabi și, prin urmare, la mila lui. Dar puteți scăpa de orice astfel de primejdie dacă vă predați mereu Mie și protecției Mele, dacă apelați mereu la Mine pentru

binecuvântarea Mea, dacă Îmi încredințați bunăstarea voastră fizică și spirituală și nu încetați niciodată să invocați numele Meu.... și astfel să Mă mărturisiți deschis în Iisus Hristos.... Atunci veți ridica un zid pe care adversarul Meu nu-l va putea dărâma, pentru că el fuge de Mine și de numele Meu, și astfel se va îndepărta și de voi, dacă doar veți rosti cu credință numele Meu în orice adversitate și pericol....

Amin

Răscumpărarea prin Iisus Hristos în lumea de dincolo

Iisus Hristos deschide poarta spre veșnicie....

B.D. Nr. **6850**
12. iunie 1957

Poarta vieții în lumină și glorie este deschisă pentru toți cei care L-au găsit pe Iisus Hristos, dar rămâne închisă pentru cei care încă stau departe de El și de lucrarea Sa de răscumpărare. De aceea, ar trebui să vă întrebați cu toții cu seriozitate dacă nu cumva ați luat deja calea spre El, spre cruce; căci drumul Său pe Pământ s-a încheiat cu moartea Sa pe cruce și, prin urmare, trebuie să-l căutați și să-l găsiți acolo, trebuie să mergeți acolo dacă vreți să participați la actul Său de mântuire. Crucea a fost scopul progresului Său pământesc, pentru că moartea pe cruce avea să aducă răscumpărarea pentru voi, oamenii. Astfel, îl vei găsi pe Răscumpărătorul divin la cruce, ceea ce înseamnă că tu îi vei duce lui, sub crucea sa, vina ta de păcat, pentru care omul Iisus a murit pe cruce, pentru ca astfel să dovedești credința ta în misiunea sa divină și să demonstrezi astfel și voința ta de a te elibera de vina care te desparte de Mine, Dumnezeul și Tatăl tău din veșnicie..... Căci voi Mă recunoașteți pe Mine Însumi, Care am săvârșit lucrarea de răscumpărare în ființa umană Iisus.... Calea ta trebuie să ducă la crucea Golgotei dacă vrei să ajungi la poarta vieții veșnice, pentru că nici o altă cale nu duce la această poartă. Ar trebui să vă puneți cu toții această întrebare serioasă, cum stați alături de Iisus Hristos. Și totuși nu o faceți, cu doar câteva excepții, și chiar dacă Evanghelia Lui vă este vestită vouă oamenilor de nenumărate ori, chiar dacă învățătura Lui de iubire vă este prezentată de nenumărate ori și chiar dacă continuați să auziți numele Lui ca fiind cel al Răscumpărătorului divin.... îți ții urechile închise și toate cuvintele trec pe lângă tine ca un sunet gol. Ceea ce auziți despre Iisus Hristos și despre lucrarea Sa de iubire abia vă atinge, nu vă pătrunde în inimă, nu a prins încă viață în voi și gândurile voastre nu au luat încă în serios ceea ce urechile voastre au primit până acum. Și într-o zi va trebui să rămâi la poarta fericirii, nu vei găsi o intrare, pentru că nu ai găsit încă răscumpărarea, pentru că nu ai luat calea crucii, pentru că sângele Lui nu te-a putut spăla și de aceea ajungi la poarta veșniciei împovărat de vină. Pronunțarea numelui lui Iisus cu gura ta nu este suficientă pentru a te elibera de vinovăție.... trebuie să mergeți voi înșivă la El, trebuie să vă predați Lui cu încredere de copil și în conștiința vinovăției voastre și să Îi cereți cu sinceritate să aibă grijă de voi, să fi vărsat sângele Său pentru voi, și trebuie să așteptați cu credință iertarea Lui.... Și povara datoriilor va cădea de pe tine, și acum ți se deschide calea spre lumină, acum ți se deschide poarta spre fericirea eternă.... Însuși Iisus Hristos vă va conduce în Împărăția Sa, dar fără El nimeni nu va putea trece prin această poartă. Dacă totuși vrei să crezi că numele Lui este totul, că invocarea numelui Său cu credință profundă te va elibera de orice adversitate, rezultatul este păcatul care încă te apasă.... de aceea am coborât pe Pământ în omul Iisus pentru a îndepărta de pe voi această mare povară a păcatului și de aceea am murit pe cruce pentru a răscumpăra astfel marea vină sub care gem toți cei care umblați pe Pământ.... Am murit pentru tine.... dar tu trebuie să vrei să faci parte din cei pentru care am murit.... Și de aceea și tu trebuie să iei calea crucii, trebuie să intri în contact cu Iisus Hristos, Care și-a încheiat drumul pământesc pe cruce.... Atunci El va merge împreună cu voi și vă va conduce în Împărăția Sa, pe care a făgăduit-o tuturor celor ce cred în El.....

Amin

Depășirea prăpastiei în lumea de dincolo: Iisus Hristos....

B.D. Nr. **7290**
22. februarie 1959

O mare prăpastie există încă în lumea spirituală între cei care s-au ținut departe de Mine în viața pământească și cei care și-au găsit deja calea spre Mine și au putut intra în împărăția spirituală cu un veșmânt de lumină. Aceștia pot cu siguranță să-i vadă pe cei dintâi și să evalueze starea lor

mizerabilă, dar aceia locuiesc într-o împărăție în care nu se văd decât pe ei înșiși sau ființe spirituale asemănătoare cu care își otrăvesc propria existență în lupte și certuri și nu pot simți nicio fericire. De asemenea, aceste suflete nu-și vor mai putea revedea niciodată dragii lor predecesori, dacă aceștia au plecat deja într-un grad mai înalt de maturitate, dar și ei trebuie să atingă mai întâi un anumit grad înainte de a avea loc o reunire fericită.... Astfel, există două lumi în care locuiesc astfel de suflete, deși este o împărăție spirituală în care toate sufletele intră după moartea trupului.... Există două lumi care sunt destul de îndepărtate una de cealaltă, ceea ce nu trebuie înțeles din punct de vedere spațial, ci doar în ceea ce privește natura fiecărei lumi în parte.... Este o mare prăpastie, și totuși această prăpastie trebuie să fie într-o zi depășită. De fiecare dată, ființele trebuie să coboare nerecunoscute din împărăția luminii și să încerce opera lor de salvare a sufletelor, care constă în a le convinge să se desprindă de mediul înconjurător și să urmeze de bunăvoie ființele de lumină, care apoi încearcă să le conducă tot mai aproape de propria lor sferă.... adică trebuie să informeze sufletele din întuneric despre Răscumpărătorul divin Iisus Hristos și despre marea Sa operă de milă, care a fost realizată și pentru acele suflete, dacă ele însele doresc acest lucru. Numai atunci se va reduce prăpastia dintre ele și Mine, dintre împărăția întunericului și împărăția luminii.... Numai atunci sufletul va intra pe calea care duce din abis spre ascensiune și numai atunci binecuvântările actului de mântuire își vor face efectul asupra lor și le vor aduce treptat într-o stare de maturitate în care pot și vor dori să realizeze din nou ele însele lucrarea de răscumpărare, pentru că vor să-și achite datoria de recunoștință care le împinge să fie dispuse să ajute ființele nenorocite care locuiesc încă în abis. Abisul trebuie depășit și nu există decât o singură punte: Iisus Hristos, Răscumpărătorul divin.... Oricine ia calea spre El o ia acum și spre Mine, chiar dacă nu a vrut să Mă recunoască pe Pământ sau era încă departe de Mine. El se întoarce la Mine doar prin Isus Hristos și, prin urmare, El este podul care duce din tărâmul întunecat în împărăția luminii.... Și ar trebui să țină minte acest lucru toți oamenii care, cu siguranță, cred că sunt în contact cu Mine pe Pământ și totuși nu au găsit încă atitudinea corectă față de Iisus Hristos, care se numesc creștini doar cu numele și în realitate nu au stabilit o legătură sufletească cu Mine în Iisus Hristos, care, prin urmare, nu s-au folosit încă de binecuvântările actului de mântuire și, prin urmare, nici nu pot vorbi de o răscumpărare din păcatul lor primordial.... De asemenea, ei se vor confrunta cu o prăpastie adâncă atunci când vor ajunge în împărăția de dincolo, căci mai întâi trebuie să-L caute și să-L găsească pe El, Răscumpărătorul divin, pentru ca El să-i elibereze și pe ei de vina lor, căci mărturisirea lor pe Pământ a avut loc doar cu gura, în timp ce inima a fost neimplicată. Dar Eu privesc în inimă, oricât de tare și de des ar rosti gura numele Meu, Eu nu Mă voi lăsa înșelat de ea și nu pot transfera sufletul acolo unde nu-i este locul în realitate.... El va vedea marea prăpastie care se află în fața sa atunci când va trece în împărăția spirituală.... sau, de asemenea: Nu va vedea nimic altceva decât ceea ce simțurile sale orientate spre Pământ îl fac să creadă, și va fi doar avantajul său dacă va fi capabil să se detașeze curând și nu se va împotrivi ideilor ajutoarelor, astfel încât Răscumpărătorul divin să îi poată fi prezentat destul de curând ca singurul Salvator din situația sa.... Podul trebuie să fie construit, sufletul trebuie să ia calea spre Mine prin Iisus Hristos și cu siguranță va fi introdus prin El pe poarta împărăției luminii, odată ce a trecut peste prăpastia largă, odată ce voința sa îl conduce spre Iisus Hristos și acum dorește și va găsi răscumpărarea prin El. Atunci va fi luat și el calea către Tatăl.... Eu îl voi primi în împărăția Mea de lumină și fericire....

Amin

Fără mântuire prin Isus Hristos nu există beatitudine....

B.D. Nr. **8784**
19. martie 1964

Cugetați, oameni buni, că vreau să vă ajut să atingeți deja în viața pământească un grad de maturitate care să vă permită să intrați în împărăția luminii după plecarea voastră de pe acest Pământ.... Într-o zi veți intra într-adevăr cu toții în această împărăție, însă timpul până atunci vă poate aduce încă chinuri incomensurabile dacă intrați în împărăția de dincolo complet dezamăgiți și dacă porțile împărăției de lumină vă sunt încă închise. Mila și harul Meu se aplică cu siguranță fiecărui suflet, chiar dacă a dus o viață rea pe Pământ, dar nu pot să-l consider altfel decât o permite dreptatea Mea, iar acesta nu poate lua vreodată în posesie decât sferele din împărăția spirituală care corespund

modului său de viață și atunci trebuie să suporte în continuare suferințe și chinuri imense pentru a-și ispăși vina păcatului. Iar dacă nu-l găsește pe Iisus Hristos în împărăția de dincolo, atunci suferința sa nu se va sfârși, se va afunda tot mai adânc și va trebui în cele din urmă să accepte soarta unei noi izgoniri, pentru că nu există altă ispășire pentru păcatul primordial decât prin Iisus Hristos. Voi toți nu înțelegeți lucrarea de răscumpărare în toată semnificația ei.... Și aceasta este ceea ce constituie marea voastră suferință spirituală.... Iar Eu vreau să ajut creațiile Mele vii să găsească drumul spre cruce cât timp sunt încă în viață pe Pământ, ceea ce asigură apoi o cu totul altă soartă pentru suflet.... Căci o iertare a vinovăției păcatului înainte de moartea ființei umane este cel mai de dorit lucru din întreaga viață pământească.... Atunci poarta către împărăția luminii va fi deschisă sufletului, atunci el se va putea bucura de fericire din belșug. Dar omenirea nu știe nimic despre marea semnificație a actului de Mântuire, iar adversarul Meu se străduiește cu ardoare să o țină în mod constant în ignoranță.... Și chiar dacă oamenii cred că omul Iisus a mers pe Pământ și a dat oamenilor exemplul unei vieți cât se poate de perfecte și i-a chemat să îl urmeze, ei tot nu vor să creadă că o misiune spirituală înaltă a cauzat viața pământească a lui Iisus.... Ei nu vor să creadă că a fost o lucrare de cea mai mare milă, că Iisus a vrut să răscumpere și a răscumpărat o mare datorie prin răstignirea Sa, care nu putea fi achitată altfel decât printr-o lucrare de imensă iubire și suferință fizică excesivă.... și că, astfel, a fost acoperită marea prăpastie dintre împărăția luminii și împărăția întunericului. Pe această punte a putut păși acum fiecare persoană care crede în actul de mântuire al lui Iisus Hristos și care crede, de asemenea, în manifestarea Mea umană în El. Această manifestare umană este din nou un mister care poate fi înțeles doar de oamenii treziți spiritual, deoarece starea de păcat a oamenilor exclude orice înțelegere a acesteia, astfel încât omul trebuie mai întâi să se apropie afirmativ de actul de Mântuire al lui Isus, să ceară iertare pentru vina sa și apoi, în contact intim cu El, să fie instruit de spiritul din el însuși, care se poate exprima doar atunci când a avut loc iertarea păcatului primordial.... Atunci, manifestarea Mea umană în Iisus îi va fi de asemenea de înțeles, pentru că atunci poate fi introdus în tot adevărul și instruit de spiritul din el însuși cu privire la toate corelațiile spirituale.... Astfel, el poate obține din nou cunoașterea pe care a pierdut-o cândva prin răzvrătirea sa împotriva Mea. El va dobândi înțelegerea pentru toate aceste corelații doar prin spiritul său. Dar această cunoaștere poate fi totuși prezentată ființei umane, iar dacă este apoi informată în mod veridic despre Iisus Hristos, actul Său de mântuire și manifestarea Mea umană în El, atunci adevărul poate convinge și o persoană și o poate lăsa să urmeze aceeași cale, calea spre cruce.... Iar ceea ce auzise până atunci doar prin intermediul unui semen luminat îi va deveni tot mai ușor de înțeles. Iată de ce acord atât de multă importanță răspândirii adevărului pur, la urma urmei, vreau ca acest adevăr să ajungă și la acei oameni care nu sunt răi, dar încă necredincioși, care acum se simt abordați de adevăr și sunt atinși de puterea adevărului și astfel pot ajunge și ei la credință. Dacă voi, oamenii, ați ști cât de mult vă puteți îmbunătăți voi înșivă soarta odată cu intrarea în împărăția de dincolo, atunci când veți fi răscumpărați de vina păcatului prin Iisus Hristos, atunci ați înțelege și de ce continui să subliniez această problemă, de ce continui să vă explic corelațiile spirituale și încerc să vă stimulez intelectul să reflecteze asupra ei, căci numai cea mai mică voință de a vă îndeplini scopul vieții pământești este deja suficientă pentru ca Eu să vă ghidez și să vă creez toate posibilitățile pentru a ajunge la cunoaștere.... Și tocmai această ultimă cunoaștere nu vă poate fi dată decât prin lucrarea spiritului Meu, căci oamenii, sub influența adversarului Meu, vor dori întotdeauna să nege tocmai cel mai important lucru: Răscumpărarea prin Iisus Hristos de toată vina.... Ei fac, cu siguranță, concesii prin admiterea existenței Sale și, de asemenea, Îl prezintă ca pe o ființă umană Care a atins cea mai înaltă perfecțiune în viața pământească. Dar ei nu vor să creadă că este vorba despre o cu totul altă problemă.... că este vorba despre faptul că fără El omenirea va rămâne veșnic separată de Mine, Dumnezeul și Creatorul ei, și nici nu vor să creadă că sufletele de dincolo nu vor putea niciodată să progreseze în dezvoltarea lor, ci vor zăcea pe Pământ atâta timp cât povara păcatului primordial le va împovăra. Astfel, ele duc o existență mizerabilă, jalnică, până când îl vor găsi dincolo pe Răscumpărătorul divin, până când vor urma eforturile ființelor de lumină și se vor lăsa ghidate fără împotrivire către El, Care le va ridica din abis și le va ierta vina păcatului de îndată ce I-o vor cere.... Așadar, mai întâi trebuie să existe credința că Iisus, prin lucrarea Sa de milă, prin moartea Sa pe cruce, i-a răscumpărat pe oameni din păcatul lor primordial. Abia atunci este întemeiată misiunea omului Iisus pe Pământ, dar nu numai în modul Său

de viață.... care îi aparține de fapt, căci fără iubire nici o ființă umană nu poate deveni binecuvântată, iar învățătura iubirii a fost conținutul tuturor învățăturilor Sale către oamenii pe care voia să-i salveze din întunericul spiritului, din lanțurile prințului întunericului. Oamenii mergeau într-o ignoranță totală, nu se recunoșteau pe ei înșiși ca fiind creaturi ale unei Ființe suprem de perfecte, nu-și recunoșteau neajunsurile și nu-și iubeau decât ego-ul, iar iubirea de sine îi împingea spre păcătoșenie, spre păcate pe care ar fi putut într-adevăr să le ispășească în împărăția de dincolo, chiar dacă acest lucru ar fi însemnat vremuri nesfârșite de chinuri.... Dar nu aceste păcate au fost cauza coborârii Mele pe Pământ în ființa umană Iisus.... ci a fost vorba despre marele păcat primordial al apostaziei anterioare față de Mine, pe care nici o ființă umană nu l-ar fi putut răscumpăra singură, chiar dacă ar fi petrecut veacuri întregi în mizerie.... Acest păcat a fost motivul pentru care Eu Însumi am coborât pe Pământ și am înfăptuit lucrarea de mântuire în omul Iisus.... Căci iubirea însăși a răscumpărat vina, iar iubirea era în omul Iisus.... Și iarăși și iarăși vă voi vesti acest lucru vouă, oamenilor, prin spiritul Meu, iarăși și iarăși voi încerca să vă explic cel mai mare mister, și voi trimite pe ucenicii Mei în vremurile de pe urmă să vestească oamenilor adevărul despre Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Răscumpărătorul lumii, Care M-a adăpostit în Sine, iar El și cu Mine suntem și vom rămâne una pentru veșnicie....

Amin

Dobândirea libertății în timpul până la sfârșit.... Iisus Hristos....

B.D. Nr. **6700**
28. noiembrie 1956

Cătușele captivității vă pot încă apăsa pentru totdeauna, dar puteți fi eliberați de ele și într-un timp foarte scurt, pentru că aveți cu adevărat toate mijloacele la dispoziția voastră prin Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, Care a murit pentru voi pe cruce. Țineți minte că va trebui să lânceziți încă o perioadă infinită de timp dacă nu vă veți folosi de binecuvântările actului Său de mântuire, dacă nu vă veți refugia în El, care este singurul care vă poate dezlega lanțurile.... Și nu uitați că în viața pământească veți fi informați ce cale trebuie să urmați pentru a vă atinge libertatea finală. Atâta timp cât trăiți complet lipsiți de cunoștințe despre Iisus Hristos și despre actul Său de mântuire, nu puteți apela la ajutorul Lui. Dar această cunoaștere va fi împărtășită tuturor oamenilor, chiar dacă într-un mod foarte diferit, iar cei puțini care sunt privați de ea, deoarece maturitatea sufletului lor nu a atins încă gradul care poate duce la perfecțiune pe Pământ, vor dobândi totuși cunoașterea despre El în împărăția de dincolo și, cu bunăvoință, vor putea și ei să se elibereze din robie. Dar cunoașterea lui Iisus Hristos nu rămâne ascunsă oamenilor de pe Pământ și, acolo unde nu le poate fi transmisă din afară, le-o transmite spiritul Meu, care îi călăuzește pe oameni în adevăr, așa cum am promis.... Trebuie să știți acest lucru pentru a fi conștienți de marea însemnătate a umblării voastre pe acest Pământ, că există o cale pentru a deveni complet liberi și pentru a putea intra în împărăția luminii ca ființă fericită.... că voi toți cunoașteți această cale, dar că acum trebuie să o parcurgeți și voi. Cu toții trebuie să luați calea crucii, cu toții trebuie să vă predați lui Iisus Hristos pentru a putea intra pe poarta fericirii. Dar nimeni nu va putea deveni fericit fără Iisus Hristos, ci va trebui să poarte în continuare cătușele până când se va decide să ia această cale către El, calea către cruce. Dar vouă, oamenilor, nu vă mai rămâne prea mult timp.... gândiți-vă la acest lucru, că puteți obține încă libertatea în timpul scurt până la sfârșit, dar că o veți pierde din nou pentru un timp infinit de lung dacă îl excludeți pe Iisus Hristos, dacă îl respingeți.... deși îl cunoașteți și știți despre lucrarea Sa de milă sau rămâneți indiferenți față de El și nu îi cereți ajutorul pe calea spre desăvârșire.... Nu știți ce dar de har vă rezervă un dar prin care veți găsi eliberarea din închisoarea veșnică, dar vi se spune iar și iar fără să vă găsiți credința. Numai prin Iisus Hristos puteți fi răscumpărați de vina păcatului, de puterea adversarului Meu, nu mai trebuie să rămâneți mult timp sub stăpânirea lui, vă puteți elibera de el și puteți arunca toate lanțurile de pe voi, căci Unul vă va ajuta dacă doar vă întoarceți la El și apelați la ajutorul Lui. Și nu mai aveți decât puțin timp la dispoziție pentru a face acest lucru. Dacă nu reușiți să faceți acest lucru, veți rămâne în puterea lui pentru un timp infinit de lung, până când vi se va oferi din nou ocazia de a apela la mila Lui. Nu prelungiți voi însivă timpul întemnițării voastre, acceptați cu bucurie vestea bună a mântuirii prin Iisus Hristos și întoarceți-vă la El pentru ca și El să vă ajute să vă eliberați, pentru ca și El să-și fi vărsat sângele pentru voi.... Nu treceți pe lângă El, voi care Îl cunoașteți. Credeți că numai El vă poate mântui de păcat și de moarte și, făcând ultimii pași din cursul dezvoltării voastre pe acest Pământ, mergeți la crucea de pe Golgota.... Și în fericita libertate veți putea urca în împărăția luminii, unde nu mai există noapte pentru totdeauna....

Amin

Iisus Hristos înseamnă totul....

B.D. Nr. **6333**
15. august 1955

Nimeni nu va fi binecuvântat fără Iisus Hristos.... Și totuși, nenumărați oameni Îl resping pentru că nu știu nimic despre semnificația actului Său de Mântuire, căci chiar și acei oameni care doar Îl mărturisesc cu gura trebuie să fie numărați printre ei, deoarece cunoașterea corectă a lucrării de iubire

și milă a Răscumpărătorului divin i-ar lăsa pe oameni să trăiască și în ucenicia Sa care duce la beatitudine. Și dacă numele Său este de asemenea predicat în întreaga lume, dacă numele Său este prezentat în mod repetat oamenilor ca singura linie a vieții.... doar o foarte mică parte știe ce a făcut omul Iisus pentru semenii Săi și de ce a făcut-o.... Iisus a devenit Mântuitorul din păcat și moarte pentru foarte puțini oameni de pe Pământ, care cunosc semnificația actului de mântuire printr-un spirit trezit și care, prin urmare, recunosc și marile greutăți de pe Pământ, care știu cât de departe este omenirea de Cel care numai El le poate oferi o viață de fericire.... Iisus Hristos este propovăduit în întreaga lume.... Multor oameni li se adresează El Însuși, Care le vorbește prin gura predicatorilor treziți.... Puțini sunt însă cei care se lasă captivați de cuvintele Sale, astfel încât acum nu se mai îndepărtează de El și își consacră și viața proclamării numelui lui Iisus.... Cei mai mulți, însă, uită la fel de repede cum se entuziasmează.... un foc de paie, care se aprinde puternic și foarte repede se mistuie din nou.... Pentru că Iisus Hristos nu prinde viață în ei, nu-și găsește intrarea în inima lor, pentru că nu trăiesc în iubire.... Numai iubirea face vie credința în El, dar fără iubire cunoașterea lui Iisus Hristos și a actului Său de Mântuire nu este altceva decât o cunoaștere lumească fără efect în veșnicie. Din acest motiv, doar câțiva se vor simți vreodată atât de abordați încât vor deveni adevărați urmași ai lui Iisus, încât vor găsi răscumpărarea din păcat și moarte.... deși Răscumpărătorul divin nu va lăsa pe nimeni pe dinafară pentru a-l atrage la crucea Sa. El se adresează la nenumărați oameni și de nenumărate ori le va vorbi și îi va îndemna să lucreze la sufletele lor, de nenumărate ori le va proclama învățătura Sa de iubire.... Cu toate acestea, El nu poate prinde viață în inimile lor decât dacă aceștia acceptă și urmează învățătura Sa de iubire.... Numai atunci vor înțelege lucrarea Sa de iubire și vor cunoaște greutățile de pe Pământ.... Pentru că moartea este acordată fiecărui individ, dar o moarte fără Iisus Hristos înseamnă o soartă cumplită în lumea de dincolo, o soartă din care nu există salvare decât prin Răscumpărătorul divin, altfel sufletul va trebui să vegeteze veșnic în întuneric, în mizerie.... Iisus Hristos înseamnă totul...dar extrem de puțin pentru umanitate, pentru că ea nu se folosește prea mult de lucrarea Sa de har.... pentru că nu-L recunoaște.... Și nu-L poate recunoaște pentru că nu este capabilă să o facă atâta timp cât lipsește iubirea.... și aceasta s-a răcit printre oameni. Și de aceea dragostea trebuie predicată în mod constant, trebuie menționat Cel care a fost plin de dragoste El Însuși și S-a sacrificat pentru semenii Săi. Iar dacă omul se străduiește să împlinească poruncile iubirii, îi va deveni clar și pentru el de ce a murit Iisus pentru oameni.... și se va refugia el însuși la cruce și Îl va chema pe Cel care singur poate să-i aducă mântuirea de păcat și de moarte.....

Amin

Porunca lui Dumnezeu de a-i învăța pe semeni despre Iisus....

B.D. Nr. **8464**
11. aprilie 1963

Ori de câte ori aveți ocazia să îl menționați pe divinul Răscumpărător Iisus Hristos, ar trebui să vorbiți despre El și să subliniați marea Sa semnificație pentru fiecare persoană în parte..... Ar trebui să-i faci pe semenii tăi să-și amintească de El ori de câte ori este posibil, pentru că toată lumea Îl cunoaște, toată lumea a auzit de El, dar numai câțiva au credință vie în El și numai aceștia pot împărtăși binecuvântarea actului de mântuire.... Însă tocmai aceștia ar trebui să încerce să reînvie credința semenilor lor în El, singurul care îi poate salva de greutățile spirituale, care vor fi resimțite doar după moartea trupului. Nu trebuie să te abții de la ceea ce poți face de a îndrepta conversația spre Iisus Hristos, chiar dacă semenul nu este afectti în mod plăcut de aceasta.... trebuie pur și simplu să-l întrebi ce înseamnă Iisus pentru el, dacă s-a gândit deja la învățăturile despre El și la ce concluzie a ajuns..... Și chiar dacă ei vor să-L accepte doar ca pe o ființă umană care a susținut propriile sale viziuni asupra lumii și și-a sacrificat viața pentru aceste viziuni, le puteți explica că El a fost într-adevăr o ființă umană și a trăit printre oameni, dar că a avut o misiune spirituală de îndeplinit și că fiecare ființă umană poate beneficia de această misiune dacă dorește să facă acest lucru..... Cei mai mulți oameni văd cu siguranță viața lor pământească doar ca pe un sfârșit în sine și nu cred în continuarea vieții sufletelor lor.... Cu toate acestea, trebuie să încerci să scuturi aceste păreri și, cu adevărat, îți voi pune cuvintele potrivite în gură dacă te străduiești să aprinzi o mică lumină pentru acești orbi, dacă vrei să-i ajuți să-și îndeplinească scopul vieții pământești. Dacă voi înșivă sunteți

plini de cunoștințe care corespund adevărului, veți fi mereu îndemnați să le transmiteți oamenilor aceste cunoștințe, iar apoi vor apărea și ocazii în care acest lucru vă va fi posibil, pentru că Eu îi binecuvântez cu adevărat pe toți cei care încearcă să-și convingă semenii să creadă în Iisus, pentru că Iisus nu trebuie ignorat dacă sufletul omului vrea să devină fericit într-o zi, când va intra în împărăția spirituală după moartea trupului. Cei mai mulți oameni nu au nici ei această credință în continuarea vieții sufletului după moarte și de aceea sunt greu de învățat, dar nimic nu trebuie să rămână neexperimentat, pentru că suferința cu care se confruntă aceste suflete este de nedescris, iar dacă puteți ajuta să le scutiți de o astfel de suferință, vă vor fi veșnic recunoscători, pentru că odată fiecare suflet va ajunge la cunoaștere, chiar dacă vor mai trece eternități..... Pentru oameni, tot ceea ce este legat de Iisus, de viața Sa pământească, de răstignirea și înălțarea Sa, este în mare parte o legendă pe care o cunosc cu siguranță, dar nu pot să creadă că sunt evenimente adevărate, care sunt extrem de importante pentru orice suflet care nu este încă iluminat. Dar voi, oamenii, trăiți pe acest Pământ cu scopul de a vă elibera de toate formele și de a intra în împărăția de dincolo ca ființe spiritualizate. Dar este indispensabil ca tu să găsești răscumpărarea prin Iisus Hristos, ca El să te ajute să devii liber, pentru că numai El poate dezlega lanțurile care te mai leagă de adversarul lui Dumnezeu. Astfel, numai El vă poate ajuta să obțineți viața veșnică și, prin urmare, trebuie să-L recunoașteți și să vă predați Lui, pentru ca El să ia asupra Sa marea voastră vină și pentru ca sângele Său, pe care l-a vărsat pe cruce pentru toți oamenii din trecut, prezent și viitor, să curgă și pentru voi. Dacă Îl acceptați și Îi cereți să ia de pe voi marea vină, atunci veți putea gândi brusc altfel.... și veți înțelege multe lucruri pe care nu le puteați înțelege înainte. Și de aceea ar trebui cel puțin să Îl luați în seamă când vi se aduce acest lucru la cunoștință, pentru că nici o ființă umană nu se va pierde, ci depinde de ființa umană însăși dacă vrea să fie salvată..... Lasă-te instruit despre Iisus și actul Său de mântuire, despre motivul spiritual al acestuia și despre păcatul tău originar din trecut, pe care nu-l poți răscumpăra singur, ci poți fi eliberat de el doar prin Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... Și nu treceți pe lângă El în viața pământească, încercați să înțelegeți ce misiune a avut de îndeplinit pe Pământ și credeți că fiecare ființă umană trebuie să ia calea crucii.... credeți că fiecare ființă umană trebuie să-și ducă vina păcatului sub cruce, ceea ce înseamnă că trebuie să-l recunoască pe Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, în care Dumnezeu Însuși S-a făcut om pentru a răscumpăra omenirea din păcat și moarte....

Amin

Mărturisirea în fața lumii.... Pronunțarea numelui lui Iisus....

B.D. Nr. **4831**
6. februarie 1950

Mărturisiți-Mă și nu ezitați să pronunțați deschis numele Meu, dacă vi se cere declarația voastră de credință și despre Mine. Căci mărturisirea cu inima Mă atrage pe Mine Însumi lângă voi și atunci va cădea de la voi orice teamă și veți vorbi deschis și fără reținere despre chestiuni de credință, despre învățătura Mea, despre lucrarea Mea asupra și în voi înșivă și, de asemenea, despre viitor. Atunci veți dărâma un zid, zidul tăcerii, în spatele căruia se pot ascunde multe lucruri și care, prin urmare, este potrivit pentru a ascunde adevărul. Vorbiți fără teamă, oriunde ar fi, căci Eu Însumi vă voi conduce acolo unde sunteți chemați să Mă mărturisiți. Nu va trece mult timp până când lumea își va bate joc de voi, cei care încă mai credeți în Dumnezeu, în viața de după moarte, pentru că oamenii lumești cad din ce în ce mai mult în dizgrație și pentru ei este ireal tot ceea ce nu este vizibil sau tangibil pentru ei. Se dezvoltă o dușmănie deschisă între acești oameni lumești și credincioșii care, fiind o țintă constantă a atacurilor, cu greu se pot apăra de ostilitate. Dar acest lucru nu ar trebui să vă neliniștească, trebuie să se întâmple pentru că a sosit timpul în care va avea loc o separare între ai Mei și adepții adversarului Meu care încearcă să înăbușe orice credință în Mine și căruia îi sunt robiți. Dar să știți că Eu Însumi sunt cu voi, atât în spirit, cât și în mod vizibil, acolo unde este necesar.... Să știți că sunteți mult mai puternici decât ei, chiar dacă ei vă depășesc numeric. Căci, dacă Eu lupt alături de voi, nu veți putea fi învinși niciodată. Cu toate acestea, trebuie să Mă apărați deschis și fără rușine, astfel încât inamicul să recunoască cine vă oferă puterea, căci va fi evident că veți primi un ajutor extraordinar. Doar rostiți numele Meu cu deplină credință dacă sunteți hărțuiți, susțineți numele Meu

împotriva atacatorilor voștri, chemați-Mă cu inima și cu gura și nu vă temeți de nicio putere pământească.... și Eu voi da putere tuturor celor care sunt de bunăvoință, care vor să fie ai Mei, așa cum am promis. În numele divinului vostru Răscumpărător aveți o armă care cu adevărat nu poate fi depășită, pentru că oricine își adună credința în Mine la sfârșitul timpului posedă toată dragostea Mea.... Și oricine Mă mărturisește în fața lumii va dovedi și el credința sa de nezdruncinat față de Mine, iar Eu voi avea o grijă deosebită de el. Foarte curând veți fi obligați să vă mărturisiți sau să vă respingeți, atunci nu vă temeți de puterea lumii, ci amintiți-vă doar de Cuvintele Mele: Oricine Mă mărturisește înaintea lumii, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu..... Veți fi forțați să vă decideți pentru Iisus Hristos sau împotriva Lui. Atunci mărturisiți-L cu bucurie înaintea lumii, căci numai prin Iisus puteți ajunge la Mine, numai prin credința în actul Său de mântuire și în ajutorul Său vă puteți apropia de Mine, Tatăl, a cărui iubire vrea să se unească cu toți așa cum s-a unit cu Iisus, Care a răscumpărat lumea din păcat prin marea Sa iubire....

Amin